

TREŠDIENA, 2009. GADA 16. SEPTEMBRIS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 09.05)

2. Parlamentu sadarbības delegāciju locekļu iecelšana (termiņš grozījumu iesniegšanai) (sk. protokolu)

3. 2009. gada vasarā notikušie mežu ugunsgrēki (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)

4. G 20 valstu augstākā līmeņa sanāksme Pitsburgā (24. un 25. septembris) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmi Pitsburgā, kas norisināsies 2009. gada 24.–25. septembrī.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, man ir liels prieks šodien būt šeit un pārstāvēt Zviedrijas prezidentūru. Zviedrijas prezidentūra un Komisija kopīgi pārstāvēs ES G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmē Pitsburgā 24.–25. septembrī. Lai sagatavotu ES kopējo nostāju, rīt Briselē notiks neformāla Eiropadomes sanāksme. Kā jau jūs visi zināt, globālā finanšu krīze ir noteikusi nepieciešamību veikt globālus pasākumus, kuriem nav precedenta.

Pirmkārt, ir runa par steidzamiem un efektīviem finanšu un monetārās politikas pasākumiem, kuru mērķis ir atbalstīt finanšu nozari un reālo ekonomiku. Otrkārt, ir runa par globālo centienu koordināciju un nepieciešamību piešķirt G20 sanāksmei arvien lielāku nozīmi attiecībā uz šo koordināciju, tostarp attiecībā uz pasākumiem, kas saistīti ar finanšu tirgu regulāciju. Finanšu un monetārās politikas pasākumi, kas tika steidzami īstenoti, bija absolūti nepieciešami, lai mēs pārvarētu krīzes smagāko posmu.

Aprēķināts, ka kopējais atbalsts ES ekonomikai šajā un nākamajā gadā ir 5 % no IKP. Centrālās bankas ir reaģējušas uz šo krīzi, turot procentu likmes tuvu nullei. Patlaban ar piesardzīgu optimismu ceram, ka finanšu nozares akūtās problēmas lielā mērā ir pārvarētas, taču ekonomiskā situācija joprojām ir nestabila, un ir liels risks atkal atslīgt atpakaļ. Mēs ļoti labi apzināties, ka pieaugošais bezdarba līmenis nākotnē būs ļoti aktuāls jautājums. Situācija joprojām ir nedroša, taču varēja būt vēl daudz ļaunāk.

Koordinācija un sadarbība starptautiskā līmenī būs ļoti būtiski priekšnoteikumi, lai mēs varētu nodrošināt plaša mēroga atgūšanos no krīzes un pakāpenisku atgriešanos pie ilgtspējīgas ilgtermiņa izaugsmes, kas balstīta uz stabiliem pamatiem. G20 sanāksmei šajā ziņā ir bijusi un arī turpmāk būs galvenā loma. G20 sadarbosies arī ar tādām starptautiskām finanšu iestādēm kā Starptautiskais Valūtas fonds un Pasaules Banka, lai nodrošinātu, ka tām ir pietiekami daudz līdzekļu un pietiekami efektīva iekšējā organizācija, lai tās varētu veicināt ekonomisko izaugsmi un nodrošināt finansiālo stabilitāti visā pasaulē.

G20 sanāksmes ir devušas šādus būtiskus rezultātus.

Pirmkārt, mēs kopīgi analizējam problēmas, kas skārušas mūsu valstu ekonomiku. Iespējams, tas nav nekāds lielais sasniegums, taču kopīgs viedoklis par finanšu nozari un ar krīzi saistītajām ekonomiskajām problēmām ir būtisks priekšnosacījums, lai mēs varētu īstenot efektīvus pretpasākumus.

Otrkārt, mēs esam guvuši reālus panākumus attiecībā uz pasākumiem, par kuriem vienojāmies Londonā pavasara augstākā līmeņa sanāksmē. Šie pasākumi ir visaptverošs stimulu kopums mūsu valstu ekonomikas atbalstam un sadarbības veicināšana finanšu tirgu pārraudzības un regulēšanas jomā. Turklāt esam nodrošinājuši, ka Starptautiskajam Valūtas fondam ir pietiekami daudz līdzekļu, lai apmierinātu pieprasījumu pēc aizņēmumiem. Esam apņēmušies arī uzlabot starptautisko finanšu iestāžu spēju nākotnē laicīgi brīdināt par līdzīgām problēmām, ja tādas rastos.

Vēl ir daudz darāmā, bet mēs esam guvuši reālus panākumus, kuru sasniegšanā liela nozīme ir bijusi koordinētai starptautiskai sadarbībai. Manuprāt, ES kopā ar pārējām G20 valstīm ir daudz sasniegusi attiecībā uz vairākiem jautājumiem, kuriem ir izšķiroša nozīme, lai mēs varētu stratēģiski reaģēt uz ekonomisko un finanšu krīzi. Mūsu koordinētā ES stratēģija apliecina, ka Eiropa vada debates, nevis seko to gaitai. Tieši mūsu piedāvātie risinājumi tiek ņemti vērā, izstrādājot globālos risinājumus. Tāpēc rītvarak prezidentūra aicina valstu vai valdību vadītājus uz darba vakariņām. Mūsu mērķis ir turpināt darbu, kas veiksmīgi tika aizsākts *Ecofin* neformālajās pusdienās un G20 valstu finanšu ministru sanāksmē Londonā, lai mēs būtu gatavi Pitsburgas sanāksmei.

Es ceru, ka rītdienas tikšanās un Pitsburgas augstākā līmeņa sanāksme palīdzēs sasniegt turpmākus rezultātus ne tikai attiecībā uz galvenajiem jautājumiem, kurus minēju, bet arī dažādās citās jomās. Vairāki Eiropas finanšu ministri ir asi izteikušies par prēmiju sistēmu nozīmi finansiālās stabilitātes nodrošināšanā. Visi ES finanšu ministri uzskata, ka mums ir jāizvirza prasība izstrādāt efektīvus pasaules mēroga standartus, lai nodrošinātu, ka šādas prēmiju sistēmas nav destabilizējošas un ka prēmiju maksājumi ir saprātīgi attiecībā pret sasniegtajiem rezultātiem. Šie pasākumi ir nozīmīgs elements vispārējā iniciatīvā, kas paredz nodrošināt lielāku finanšu nozares pārredzamību un labāku tās uzraudzību, un tiem ir izšķiroša nozīme, lai mēs spētu nodrošināt stabilitāti nākotnē.

Finanšu stabilitātes padome ir aicināta Pitsburgas augstākā līmeņa sanāksmē uzstāties ar ziņojumu par prēmiju sistēmas principu izstrādi, kuru tā veic. Es ceru, ka šajā ziņojumā būs iekļautas konkrētas stratēģijas, kuras ir iespējams īstenot praksē un kuras nodrošina to, ka finanšu iestādes ievieš saprātīgu un atbildīgu atalgojuma un prēmiju sistēmu. Turklāt es ceru, ka mēs vienosimies arī turpmāk vajadzības gadījumā nodrošināt stimulus, kas nepieciešami mūsu valstu ekonomikām, taču svarīgi ir arī tas, ka mēs atceļam pasākumus, kas vairs nav nepieciešami, lai tad, kad tiks panākta ekonomiskā atveseļošanās, mums atkal būtu līdzsvarotas valsts finanses.

Mēs tikai nesen esam sākuši domāt par šīm izejas stratēģijām. To veids, koordinācija un īstenošanas metodes būs ļoti nozīmīgi priekšnosacījumi, lai mēs panāktu līdzsvarotu ilgtermiņa ekonomisko atveseļošanos. Nodarbinātības jautājums ir vēl viens būtisks izaicinājums. Mums rūpīgi jāizstrādā nepieciešamie pasākumi, vienlaikus saglabājot līdzsvaru starp finanšu politiku un struktūrpolitiku. Esmu pārliecināta, ka mēs vēlreiz uzsvēsim nepieciešamību turpināt cīņu pret protekcionismu un nodrošināt godprātīgu darbību pasaules tirgos. Lai to paveiktu, būs nepieciešama ievērojama koordinācija finanšu regulācijas un uzraudzības jomā, kā arī attiecībā uz to ārkārtas pasākumu atcelšanu, kas veikti finanšu nozares atbalstīšanas nolūkā. Vēl būs jāveic milzīgs darbs gan valstu, gan ES līmenī.

Diskusijas par finanšu iestāžu reformu turpināsies rīt Pitsburgā un visu šo gadu. Mēs vēlamies, lai šīs diskusijas ir pārliecinošas, lai tām ir pietiekami daudz līdzekļu, lai to dalībniekiem ir atbilstošās pilnvaras un lai to politiskās vadības un pārvaldības struktūras korekti atspoguļo diskusiju dalībnieku sastāvu. Šie jautājumi ir sarežģīti un savstarpēji saistīti, bet mums steidzami ir nopietni jāķeras pie to risināšanas, lai finanšu iestādes varētu veikt šo darbu, kas kļūst arvien svarīgāks.

Visbeidzot es vēlētos norādīt, ka mums ļoti nepieciešama politiskā izlēmība, lai diskusijas, kas notiks Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmē par klimata pārmaiņām, būtu veiksmīgas. Zviedrijas prezidentūrai šī ir ļoti svarīga prioritāte. Mēs vēlamies nodrošināt, ka tiek ieviesti atbilstoši veicināšanas pasākumi, kas mudina ikvienu rīkoties, lai ierobežotu globālo sasilšanu un pielāgotu ekonomiskās stratēģijas, veicinot klimatam labvēlīgu attīstību.

Pitsburgas sanāksmē mēs ceram gūt rezultātus attiecībā uz globālo klimata pasākumu finansēšanas pamatnostādņēm. Nevaru apsolīt, ka sasniegsim visus iecerētos mērķus, jo šie jautājumi ir ļoti sarežģīti, taču apsolām, ka prezidentūra ar pilnu atbildību paudīs un aizstāvēs ES viedokli. Es ļoti ceru, ka rītdienas diskusijas ar valstu un valdību vadītājiem būs rezultatīvas un ka Pitsburgas sanāksmē, kas notiks nākamajā nedēļā, tiks sasniegti reāli panākumi, kurus pasaule ar nepacietību gaida.

(Aplausi)

Joaquín Almunia, Komisijas loceklis. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Malmström kundze, dāmas un kungi, šī ir pirmā reize, kad uzstājos Parlamentā jaunā sasaukuma laikā. Vispirms vēlos apsveikt visus deputātus, kas ievēlēti pirmo reizi, un arī tos daudzus deputātus, kas ievēlēti atkārtoti. Esmu pārliecināts, ka mēs visi izjutām atbildību par nepieciešamību rast veidu, kā pārvarēt vienu no mūsu paaudzes lielākajiem politiskajiem izaicinājumiem — šo dziļo ekonomisko un finanšu krīzi. Mūsu uzdevums ir atgūt mūsu iedzīvotāju uzticību un radīt viņiem stabilitātes sajūtu, vienlaikus paplašinot viņu iespējas un nodrošinot ikvienam augstāko iespējamo sociālās kohēzijas līmeni.

Jautājums, kas tiks izskatīts G20 augstākā līmeņa sanāksmē Pitsburgā nākamnedēļ, ir šī izaicinājuma un problēmas pamatā. Esmu pārliecināts, ka šis jautājums būs aktuāls visā šī Parlamenta sasaukuma pilnvaru laikā neatkarīgi no tā, vai tas tiks apspriests G20 sanāksmēs vai Eiropadomes sanāksmēs, jūsu debatēs vai iniciatīvās, ko nākamā Komisija ierosinās Parlamentam.

Šī Pitsburgas sanāksme būs trešā G20 sanāksme, kurā tiekas valstu vai valdību vadītāji, pēc „Lehman Brothers” bankrota, kas notika pirms gada un vienas dienas, un tāda apmēra krīzes sākuma, kāda nebija pieredzēta daudzas desmitgades.

Pirmās divas G20 augstākā līmeņa sanāksmes — Vašingtonas sanāksme pagājušā gada novembrī un Londonas sanāksme šī gada aprīlī — apliecina, ka G20 sanāksmēm ir izšķiroša nozīme mēģinājumos koordinēt globālus pasākumus šīs krīzes pārvarēšanā.

G20 sanāksmes ieguldījumam koordinētu pasākumu izstrādē ir bijusi ļoti svarīga nozīme, lai izvairītos no vēl dziļākas krīzes. Tai bijusi ļoti svarīga nozīme arī tādas ekonomiskās un finanšu sistēmas pamatu izveidē, kura nepieļaus, ka nākotnē atkārtojas tās nesamērības un pārmērības, kas noveda līdz pašreizējai situācijai.

Eiropas Savienība ir aktīvi un apņēmīgi mudinājusi G20 valstis veikt šos pasākumus. Komisijas priekšsēdētājs J. M. Barroso vakar Parlamentā atgādināja, ka pirmā augstākā līmeņa sanāksme Vašingtonā bija Eiropas iniciatīva, ko ierosināja Francijas prezidentūra un prezidents N. Sarkozy kopā ar Komisiju. Eiropas Savienībai bija nozīmīga loma arī, nosakot abu iepriekšējo sanāksmju vērienīgos mērķus un aktīvi piedaloties šīs sanāksmes priekšdarbos, lai nodrošinātu, ka sanāksmēs tiek gūti konkrēti rezultāti un panākti konkrēti kompromisi, nevis tikai pieņemtas principu deklarācijas.

Visiem Eiropas iedzīvotājiem un Eiropas iestādēm būtu jābūt apmierinātām ar šiem sasniegumiem. Mēs pamatoti varam būt apmierināti arī ar koordinācijas līmeni, kāds G20 sanāksmēs ir bijis starp dažādiem Eiropas pārstāvjiem — Eiropas valstīm, kas ir G20 locekles un kas šādā statusā piedalās G20 sanāksmēs, un Eiropas Savienības prezidentūru un Komisiju, kas pārstāv visu eiropiešu viedokli un visu dalībvalstu kopējo nostāju.

Vašingtonas augstākā līmeņa sanāksmē, kas notika pagājušā gada novembrī, pasaules galvenajiem ekonomikas centriem (G20 valstis veido aptuveni 90 % no pasaules IKP) bija iespēja vienoties par stimulu plānu īstenošanu, lai atbalstītu saimniecisko darbību tajā laikā, pagājušā gada rudenī, kad kredītesānu, starptautisko tirdzniecību un ieguldījumus pēkšņi pārtrauca milzīgs finansiālais šoks, kura pirmās izpausmes bija jūtamas 2007. gada augustā un kas sasniedza neticamus apmērus 2008. gada septembrī.

Dažas dienas pēc Vašingtonas sanāksmes Komisija nāca klajā ar Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu, kas decembrī ieguva Eiropadomes politisko atbalstu. Šis plāns ir izmantots Eiropas pretkrīzes pasākumu pamatā, atbilstoši tam nosakot fiskālo politiku un tos politikas virzienus, kuru mērķis ir veicināt pieprasījumu ar instrumentiem, kas ir valstu valdību un parlamentu rīcībā vai pašu Eiropas iestāžu rīcībā.

Jaunākās prognozes liecina, ka laika posmā no 2009. līdz 2010. gadam šie diskrecionārie fiskālie stimuli un automātisko stabilizatoru darbība, kas ir ļoti būtiski faktori Eiropas valstīs mūsu nodokļu sloga un sociālās labklājības sistēmas dēļ, palielinot kopējo pieprasījumu, palielinās ES IKP par 5,5 %.

Arī jaunā ASV administrācija ir pieņēmusi ļoti nozīmīgu stimulu plānu. ASV nav tik daudz automātisko stabilizatoru kā Eiropā, taču tiešo stimulu un automātisko stabilizatoru kopskaits liecina, ka abās Atlantijas okeāna pusēs tiek nodrošināts līdzīga apmēra atbalsts. Līdzvērtīgus fiskālos stimulus ir pieņēmušas arī Japāna, Ķīna, Kanāda un citas G20 valstis.

Londonas augstākā līmeņa sanāksmē, kas notika aprīļa sākumā, attiecībā uz šo jautājumu tika uzsvērts, ka ir svarīgi šos stimulu plānus pēc iespējas ātrāk ieviest praksē. Sanāksmē tika pausts aicinājums rūpīgi pārbaudīt šos plānus un norādīts, ka nepieciešamības gadījumā tie būtu jāpapildina, pieņemot papildu pasākumus. Patlaban mēs varam apstiprināt, ka šie stimulu plāni kopā ar ļoti svarīgajiem monetārajiem stimuliem, ko pieņēmušas centrālās bankas, un valsts līdzekļu mobilizācija finanšu iestāžu, jo īpaši banku, atbalstam, ir spējusi apturēt ekonomikas brīvo kritienu. Šajā rudenī tie ļauj mums ieraudzīt pirmās stabilizācijas pazīmes, par kurām liecina ekonomiskās prognozes, kuras es pirms divām dienām izklāstīju Briselē. Pirmo reizi divu gadu laikā šīs prognozes nav sliktākas par iepriekšējām prognozēm.

Tomēr patlaban vēl nevaram apgalvot, ka saimnieciskā darbība spētu pati sevi uzturēt, ja nebūtu šo stimulu. Skaidrs ir arī tas, ka, neraugoties uz izmantotajiem stimuliem un ņemot vērā satraucoši lielo bezdarba pieaugumu un līdz šim neatrisinātās finanšu sistēmas problēmas, joprojām pastāv risks no jauna ieslīgt recesijā.

Tāpēc G20 finanšu ministri, tiekoties Londonā šī mēneša sākumā, attiecībā uz Pitsburgas augstākā līmeņa sanāksmi vienojās arī par to, ka patlaban ir jāturpina piemērot pagaidu atbalsta pasākumus, bet vienlaikus ir jāsāk izstrādāt koordinētu krīzes izejas stratēģiju. Savas runas beigās es vēl nedaudz atgriezīšos pie šī jautājuma.

Pirmās divas G20 sanāksmes Vašingtonā un Londonā bija nozīmīgas arī tāpēc, ka tika noteikta globālā politika attiecībā uz reformām finanšu regulācijas un uzraudzības sistēmās. Gandrīz trīsdesmit gadus ir valdījis liberalizācijas modelis un teorijas par finanšu tirgu iespējamo neievainojamību, taču patlaban šajā ziņā piedzīvojam radikālas pārmaiņas.

Vašingtonā G20 valstis izveidoja pamatus un izstrādāja principus politikai, kas paredz piemērot stingrāku un efektīvāku regulāciju un uzraudzību finanšu tirgiem, regulatīvo un uzraudzības iestāžu kontroli attiecinot uz pilnīgi visām jomām, produktiem un finanšu tirgus dalībniekiem. Šīm iestādēm ir ciešāk jāsadarbojas un savstarpēji jākoordinē sava darbība, lai novērstu nacionālo uzraudzības sistēmu acīmredzamo neefektivitāti globalizēto tirgu un to finanšu iestāžu uzraudzības nodrošināšanā, kas darbojas šajos pārrobežu tirgos.

Londonas augstākā līmeņa sanāksmē aprīlī tika paveikts milzīgs darbs, lai sasniegtu konkrētu un ievērojamu progresu šīs reformu politikas īstenošanā. Londonas G20 sanāksmē tika paredzēti gan piesardzīgi uzskaites noteikumi, kas piemērojami finanšu iestādēm, gan stingras prasības nodrošināt pārredzamību valstīs un teritorijās, kas nesadarbojas, proti, nodokļu oāzēs. Tika paredzēta riska ieguldījumu fondu un citu finanšu iestāžu regulēšana, pārredzamu atvasināto tirgu organizācija un tādu noteikumu pieņemšana, kas nosaka finanšu iestāžu augstākā līmeņa vadošo darbinieku un tirgus dalībnieku atalgojumu. Londonas G20 sanāksmes laikā tika veikti galīgie pasākumi ceļā uz reformas īstenošanu.

Tādējādi Eiropas Savienība ir paveikusi ļoti nozīmīgu darbu ne tikai attiecībā uz to, lai G20 līmeņa vienošanās tiktu panāktas, bet arī attiecībā uz to piemērošanu. Pēdējā gada laikā intensīvi ir strādāts regulējuma jomā. Dažus no šiem priekšlikumiem jau ir pieņēmis Parlaments un Padome. Pārējie priekšlikumi pašlaik tiek apspriesti Parlamentā un Padomē. Līdz gada beigām Komisija plāno pieņemt vairākus jaunus priekšlikumus — jau nākamnedēļ, dienu pirms Pitsburgas sanāksmes, mēs nāksim klajā ar priekšlikumu izveidot Eiropas Sistēmisko risku komiteju un trīs Eiropas mikrouzraudzības iestādes, pamatojoties uz ieteikumiem, kas pausti *Larosière* grupas ziņojumā un kurus gan Padome, gan Komisija ir atbalstījusi.

Arī ASV administrācija ir nākusi klajā ar vērienīgu finansiālo reformu plānu, un prezidents *Obama* šonedēļ apstiprināja, ka tā būs viena no prioritātēm viņa pilnvaru laikā. Viņš atzina, ka krīze sākās un attīstījās ASV un ka ASV uzņemas atbildību par to.

Pitsburgas augstākā līmeņa sanāksmes mērķi ir noskaidrot, vai ir sasniegts progress attiecībā uz šīm reformām, un nodrošināt nepieciešamo regulatīvo konvergenci abās Atlantijas okeāna pusēs. Jebkuras regulējuma atšķirības investori nākotnē izmantos vai varētu izmantot arbitražas stratēģiju īstenošanai, un tas varētu radīt jaunus būtiskus tirgus kropļojumus. Taču Pitsburgas sanāksmē ne tikai jānodrošina, ka tiek ievērotas iepriekš panāktās vienošanās, un jāveicina pieņemto pasākumu īstenošana, bet arī jānodod skaidrs politiskais vēstījums. Ar stingru apņemšanos un pārliecību ir skaidri jāpauž valdību, politisko līderu, iestāžu, mūsu valstu un Eiropas Savienības neapšaubāmā vēlme izveidot stabilu regulatīvo bāzi. Šajā vēstījumā jānorāda, ka „nekādā gadījumā mēs nedrīkstam domāt, ka, pārvarējuši šīs krīzes grūtāko posmu, drīkstam pieļaut to darbību atsākšanos, kuru dēļ krīze radās”.

Sabiedrība vēlas garantijas, ka finanšu iestādēm un to administratīvajiem darbiniekiem būs jāievēro tādi noteikumi, jo īpaši attiecībā uz atalgojumu, kas nepieļaus to, ka vēlreiz tiek apdraudēta finanšu sistēma un reālā ekonomika kopumā. Eiropas Savienībā ir vienota nostāja šajā jautājumā.

Vēl viens jautājums, kas G20 sanāksmēs bijis prioritāšu vidū, ir jautājums par starptautisko finanšu iestāžu reformu, kuru jau pieminēja *Malmström* kundze.

Es vienīgi vēlētos piebilst, ka Londonā tika sperts nozīmīgs solis attiecībā uz šo iestāžu, jo īpaši Starptautiskā Valūtas fonda (SVF), finansiālajām iespējām. SVF aizdevuma iespējas ir palielinātas vismaz par USD 500 miljardiem, tādējādi SVF darbībām patlaban pieejami kopējie līdzekļi USD 750 miljardu apmērā. Vēl tika panākta vienošanās sadalīt speciālās aizņēmuma tiesības USD 250 miljardu apmērā starp visām SVF dalībvalstīm atbilstoši to kvotām. Tika panākta arī vienošanās palielināt SVF finansiālās iespējas, lai veicinātu izdevīgu aizdevumu izsniegšanu nabadzīgākajām valstīm. Viss minētais jau tiek praktiski īstenots. Sešos mēnešos ir sasniegts daudz lielāks progress nekā daudzos iepriekšējos gados.

Eiropas Savienība, protams, ir piekritusi atbilstoši piedalīties šajā SVF līdzekļu palielināšanā. Atbilstoši jauno mērķu finansēšanas vajadzībām Eiropas Savienības dalībvalstis ir vienojušās palielināt savas ierastās iemaksas par 125 miljardiem eiro.

G20 valstu vadītāji apspriedīs arī jautājumu par nepieciešamību mainīt dažādo valstu pārstāvniecību starptautisko finanšu iestāžu pārvaldes iestādēs. Jaunās tirgus ekonomikas valstis un jaunattīstības valstis tiecas pēc atbilstošākas pārstāvniecības. Eiropas Savienība atbalsta šos centienus, taču tiem jāpārtop konkrētās vienošanās. Tieši tāpēc Eiropas Komisija turpina apgalvot, ka saskaņā ar Parlamenta līdzšinējo viedokli vislabāk būtu, ja Eiropas Savienībai šajās iestādēs būtu viena pārstāvniecība, kaut arī šī nav Eiropas Savienības prezidentūras oficiālā nostāja.

Pitsburgā tiks apspriesti arī citi jautājumi: finansējums klimata pārmaiņu jautājumu risināšanai, gatavojoties Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmei, nepieciešamība rezumēt starptautiskās tirdzniecības sarunas un izskaust protekcionisma tendences, krīzes pārvarēšanai paredzētā atbalsta palielināšana vajātajām un neaizsargātajām valstīm. Kā jau jūs zināt, Komisija pagājušajā nedēļā pieņēma paziņojumu par finansējumu klimata pārmaiņu jautājumiem.

Nobeigumā vēlos minēt vēlmi, kas tika pausta pēdējā G20 finanšu ministru sanāksmē un kas tiks apspriesta Pitsburgas sanāksmē: ir jāizveido pamats nākotnes modelim, kas nodrošina līdzsvarotāku un ilgtspējīgāku izaugsmi. Lai šo vēlmi piepildītu, vispirms ir jāizstrādā izejas stratēģijas. Tās nav jāpiemēro tūlīt, bet gan vajadzības gadījumā un koordinētā veidā. Šādu stratēģiju izstrāde nav tikai veids, kā nodrošināt ilgtspējīgu izklūšanu no šīs krīzes, bet arī veids, kā laikā, kad krīze ir tik būtiski ietekmējusi valsts finanses, nodarbinātības līmeni un mūsu valstu ekonomiku izaugsmes spēju, pavērt iespēju nodrošināt vidēji ilgu un ilgtermiņa ilgtspēju.

Corien Wortmann-Kool, PPE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Malmström kundze, Almunia kungs, patlaban piedzīvojam globālu krīzi. Mūsu finanšu nozare darbojas pasaules mērogā, tāpēc iespēju robežās mums ir jācenšas vienoties par saistošiem noteikumiem, kas būtu piemērojami šai nozarei globālā līmenī. Tieši tāpēc Pitsburgas G20 sanāksme ir tik nozīmīga, tomēr arī pašai Eiropas Savienībai, protams, ir aktīvi jārikojas. Ir jācenšas atjaunot līdzsvaru starp brīvību un atbildību, jāatgriežas pie vērtībām, kas ir sociālās tirgus ekonomikas pamatā, un no jauna jāpievēršas Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) vēlēšanu programmas galvenajiem mērķiem.

Priekšsēdētāja kungs, G20 sanāksme ir nozīmīga sanāksme, kurā nevaram runāt tikai par nākotnes redzējumu. Priecājos, ka arī jūs paudāt šādu viedokli. G20 sanāksmē ir jāpieņem lēmumi. Lēmumi par strukturālajām reformām riska pārvaldības jomā, lēmumi par pārredzamības veicināšanu un labākiem finanšu uzraudzības noteikumiem. Komisār Almunia, jūs minējāt, ka ir izstrādāti priekšlikumi par riska ieguldījumu fondiem. Kādi attiecībā uz šo jautājumu ir jūsu mērķi G20 sanāksmē? Steidzama SVF un Pasaules Bankas reforma arī ir ļoti nepieciešama. Priecājos, ka jūs abi arī to pieminējāt. Ir laicīgi jāsāk izstrādāt koordinētu izejas stratēģiju, citādi atkal parādīsies jaunas problēmas.

Priekšsēdētāja kungs, vissvarīgākais uzdevums ir nodrošināt, ka neatbilstošajai prēmiju kultūrai tiek piemēroti saistoši noteikumi, jo prēmijas, kas tiek maksātas par īstermiņa peļņu, apdraud finanšu iestāžu stabilitāti. Taču ar to vien nepietiks, jo sabiedrībā pamatoti valda liels sašutums. Tāpēc ir ļoti svarīgi, ka mēs parādām savu izlēmību attiecībā uz šo jautājumu.

Priekšsēdētāja kungs, šī sanāksme būs veiksmīga tikai tad, ja tiks panāktas saistošas vienošanās. Es minēju regulējumu finanšu jomā, taču ļoti svarīgi jautājumi, protams, ir arī klimata pārmaiņas, ja vēlamies, lai Kopenhāgenas sanāksme būtu rezultatīva, un protekcionisma apkarošana nodarbinātības interesēs. Jums, Eiropas Savienībai un mums visiem šajā ziņā ir jābūt pamatlicējiem, tāpēc ir svarīgi, lai jūs nodrošinātu visu dalībvalstu sadarbību.

Udo Bullmann, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, vispirms es vēlos norādīt, ka pašreizējā ekonomiskajā situācijā mēs nedrīkstam turpināt rīkoties „tāpat kā līdz šim”. Tā būs iespējams panākt tikai lēnu ekonomisko atveseļošanu un mēs arī turpmāk vērosim dramatisku bezdarba līmeņa pieaugumu, arī šeit, Eiropā. Tāpēc jums ir jābūt drosmīgiem. Tā ir svarīgākā ziņa, ko šis Parlaments var nodot Pitsburgas delegātiem. Esiet drosmīgi!

Almunia kungs, es noklausījos jūsu uzmundrinošo runu un vēlos jūs apsveikt ar to. Tagad jums šie vārdi ir jāīsteno praksē. Nav slikta doma sākt ar prēmiju sistēmu, taču ar to vien nepietiek. Ir nepieciešamas pārmaiņas attiecībā uz visiem tiem gadījumiem, kad neadekvātu noteikumu dēļ īstermiņa spekulantiem starptautiskajā finanšu tirgū ir priekšrocības attiecībā pret tiem, kas vēlas veikt ilgtermiņa ieguldījumus darba vietu radīšanā,

izcilos ražojumos un savu uzņēmumu veiksmīgas darbības nodrošināšanā ilgtermiņā. Pilnīgi piekrītu, ka visiem riskantajiem tirgus dalībniekiem un visiem riskantajiem finanšu centriem ir jāpiemēro pienācīgs regulējums, tāpēc mums ir jānosaka regulējums ārzonu finanšu centriem, kuri piedāvā apšaubāmus finanšu produktus visā pasaulē. Šis ir būtiskākais uzdevums, ko mums pašiem tagad ir jāaņemam paveikt.

Jums nav jābaidās apspriest arī fiskālās politikas jautājumu, tas nav aizliegts. Diskusijas par globālo finanšu darījumu nodokli, kas būtu izdevīgs ilgtermiņa investoriem, iezīmētu progresu šajās kopējās diskusijās par fiskālo politiku. Mums ir nepieciešama cieša un uzlabota starptautiskās un Eiropas ekonomiskās politikas koordinācija. Piekrītu, ka ir jādomā par izejas stratēģiju, bet vēl svarīgāk patlaban ir domāt par to, kā mēs varam nodrošināt stabilu atbalstu ekonomikai un kā mēs varam uzlabot mūsu ekonomikas politikas koordināciju.

Sylvie Goulard, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ministres kundze, komisāra kungs, mēs, protams, novērtējam visus tos centienus, par kuriem jūs runājat un kuri jau ir devuši diezgan būtiskus rezultātus, tomēr mēs vēlamies vēl vairāk. Mēs vēlamies, lai vairāki G20 lēmumi un apņemšanās tiek īstenoti. Jo īpaši es vēlētos vērst uzmanību uz plaису, kas Eiropas Savienībā pastāv starp diezgan iepriecinošajiem rādītājiem finanšu nozarē un dramatiskajiem bezdarba līmeņa rādītājiem. Ja ilgstoši pastāvēs augsts bezdarba līmenis, mēs piedzīvosim cilvēces traģēdiju, radīsies pārmērīgs slogs valsts finansēm, un nebūs nekādu cerību, ka ekonomikas atveseļošanas nodrošinās patēriņa pieaugums.

Mēs, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa, ļoti baidāmies no Japānas scenārija atkārtošanās un no kūtras izaugsmes vairāku gadu garumā. Šķiet, ka arī jūsu valstij Zviedrijai, *Malmström* kundze, diemžēl ir šāda pieredze. Lūdzu, palīdziet mums gūt mācību no tās!

Manuprāt, mums ir trīs būtiski uzdevumi. Pirmkārt, ir jāturpina starptautiskā sadarbība, cīņa pret protekcionismu un tādu globālo iestāžu stiprināšana kā SVF. Mēs nevaram izklūst no šīs situācijas paši saviem spēkiem. Eiropai nemitīgi jāsludina šī tēze.

Otrkārt, mums ir veiksmīgi jāievieš efektīva uzraudzības sistēma un jāizvirza lielākas prasības attiecībā uz banku stabilizāciju. Šajā ziņā mēs nedrīkstam uzķerties uz G20 reklāmas trikiem. Mums ir izpildvara, bet vēl ir daudz darāmā likumdošanas līmenī. Mūsuprāt, *Almunia* kungs, Komisijas priekšlikumi attiecībā uz uzraudzību ir solis pareizajā virzienā, taču ar tiem vien nepietiek. Visbeidzot mēs vēlamies, lai iestādes būtu eiropiskākas. Pēc tam, es domāju, mums būs jāsāk apspriest kopējas izejas stratēģijas, kas paredz eiropas saglabāšanu, vienlaikus raugoties, lai deficīts nopietni neietekmē kopējo monetāro režīmu.

Nobeigumā es vēlos pateikties komisāram *Almunia* par viņa pausto atbalstu tam, ka Eiropas Savienībai kā iestādei ir jābūt pārstāvētai starptautiskajās iestādēs, tādējādi aizstāvēt Kopienas principus. Mēs palaužamies uz to, ka jūs nodrošināsiet, ka ne tikai lielās valstis diktē toni, bet ka ir aizstāvētas visas Eiropas Savienības un visa iekšējā tirgus intereses.

Sven Giegold, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties komisāra kungam par viņa runu. Mūs uztrauc vairāki jautājumi. Pirmkārt, mūsu bažas ir saistītas ar rezolūcijas priekšlikumu, ko izstrādāja Parlamenta Attīstības komiteja. Citēju: Eiropas Parlaments „ar lielām bažām atzīmē, ka krīze jau šobrīd smagi ietekmē cilvēku dzīvi un tai ir graujoša ietekme uz vismazāk aizsargātākajiem iedzīvotājiem nabadzīgākajās valstīs, jo paredzams, ka tikai 2009. gadā vien bezdarbnieku skaits palielināsies par 23 miljoniem, galējā trūkumā dzīvojošo — par 90 miljoniem, medikamentozā ārstēšana dzīvības glābšanai būs nepieciešama līdz pat 1,7 miljoniem apdraudēto cilvēku, bet bērnu mirstības gadījumu skaits palielināsies par vidēji 200 000 līdz 400 000 gadā (laikā no 2009. gada līdz 2015. gadam)”.

Lai gan šo priekšlikumu kopīgi izstrādāja visas šī Parlamenta grupas, tas diemžēl netika pieņemts. Mēs ar dziļu nožēlu secinām un uzskatām par apkaunojumu to, ka, gatavojoties G20 sanāksmei, Parlaments nav spējis izstrādāt rezolūciju par attīstības jautājumiem.

Ļoti būtisks jautājums ir par to, kā finansēt krīzes radītās sekas. Vācijas finanšu ministrs un kanclere ierosināja G20 sanāksmē apspriest iespēju ieviest globālo finanšu darījumu nodokli. Šajā sakarā es vēlos uzdot jautājumu Komisijai un arī Padomes prezidentūrai: vai jūs atbalstāt šo priekšlikumu?

Otrkārt, esam nobažījušies par nodokļu oāžu jautājumu. G20 vēlas risināt šo jautājumu, īstenojot informācijas apmaiņu par katru gadījumu atsevišķi. Mēs esam pārliecināti, ka tas nedarbosies. Attīstības komiteja ierosināja ieviest ziņojumu sniegšanas sistēmu, saskaņā ar kuru starptautiskajiem uzņēmumiem būtu jāsniedz ziņojumi par katru valsti atsevišķi. Mēs ierosinām ieviest automatisku informācijas apmaiņas sistēmu, kura nodrošinās, ka informācijas apmaiņa starp dažādām valstīm patiešām notiek.

Pasaules finanšu sistēmā ir nepieciešama pārredzamība. Mēs vēlamies zināt, kāda ir jūsu nostāja attiecībā uz šiem konkrētajiem priekšlikumiem par to, kā izkļūt no krīzes un segt krīzes radītās izmaksas.

Kay Swinburne, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties šī rīta runātājiem. Īpaši mani iepriecināja *Malmström* kundzes vārdi par to, ka Pitsburgas G20 sanāksmes pārstāvjiem ir jārikojas koordinēti, turpinot atbalstīt stimulēšanas pasākumus un nepieciešamības gadījumā tos atceļot, un ka viņiem ir jāvienojas par mērķtiecīgiem un koordinētiem centieniem attiecībā uz jauno regulējumu.

Tomēr šī augstākā līmeņa sanāksme notiks laikā, kad valstis tērē triljoniem dolāru ekonomikas glābšanas pasākumiem un stimulu kopumu nodrošināšanai, kad divos lielākajos pasaules ekonomikas centros tiek īstenoti atsevišķi protekcionisma pasākumi, jo īpaši attiecībā uz riepām un māļputnu gaļu, un kad divas no sarežģītākajām regulatīvajām struktūrām, proti, ES un ASV, plāno pilnīgi pārveidot savu finanšu sistēmu. Tāpēc es ceru, ka diskusiju galvenais temats būs jautājums par to, kā koordinēt finanšu pakalpojumus, jo īpaši tagad, kad dažās valstīs ir vērojamas pirmās pazīmes, kas liecina, ka negatīvo izaugsmes rādītāju posms ir beidzies, nevis mazāk svarīgākais jautājums par bankjeru prēmiju kontroli.

Galvenā uzmanība šajā sanāksmē jāpievērš jautājumam par to, kā kopēju tiesisko regulējumu ieviest vienotā termiņā, jo mēs nedrīkstam pieļaut, ka atsevišķām valstīm rodas iespēja izmantot konkurences priekšrocības vai spekulatīvajā tirdzniecībā iesaistītajiem dalībniekiem tiek nodrošināta iespēja īstenot regulatīvo arbitražu. Finanšu regulējuma jomā individuālistiem nebūs priekšrocību. Globāla un koordinēta pieeja ir vienīgā, kas var palīdzēt palielināt līdzekļus uzņēmumiem, kas darbojas Velsā, ES un citviet pasaulē.

Ja maniem Velsas uzņēmumiem nebūs pieejami ASV līdzekļi, ja bankām, uz kurām tie paļaujas, būs nepieciešams tik liels kapitāls, ka ES nodokļu maksātājiem būs jāuzņemas vēl lielāks risks, neviens mums neteiks paldies par to, ka mēs pirmie aizsākām šo pārāk apgrūtināso regulācijas procesu. Es lūdzu visos gadījumos pieņemt globālu un koordinētu pieeju un turēties pie tās, lai nodrošinātu, ka nākotnē kapitāls ir pieejams visiem mūsu uzņēmumiem Velsā, ES un citviet pasaulē.

Miguel Portas, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (PT) Portugālē šī gada pirmajā ceturksnī banku peļņa pieauga par 18 %. Lielāks pieaugums bija vērojams vienīgi bezdarba jomā. Portugāle nav izņēmums, tā ir piemērs, kas apliecina, ka nav piepildījušies G20 dotie solījumi, ka mēs izkļūsim no šīs krīzes, ieviešot jaunu ekonomisko un pasaules kārtību.

Tā nav taisnība. To pierāda bezdarbnieku skaita pieaugums par 50 miljoniem un nabadzīgo iedzīvotāju skaita pieaugums par 200 miljoniem. Tāpēc es, protams, aicinu Komisiju un *Malmström* kundzi risināt arī prēmiju un riska ieguldījumu fondu jautājumu, taču galvenokārt es aicinu risināt jautājumus, kas vēl netika minēti: ārzonas finanšu centru slēgšana, nodokļu oāzes, finanšu darījumu nodoklis un banku noslēpuma režīma atcelšana. G20 sanāksmei ir jānodrošina redzami rezultāti, ja tā vēlas iemantot cilvēku uzticību.

Mario Borghezio, *EFD grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kā gan cilvēki var ticēt finanšu tirgus regulācijai, ja to īstenot uzticēts pasaules finanšu tempļu augstajiem priesteriem, piemēram, *Mario Draghi*?

Amerikas Savienotajās Valstīs patlaban notiek tautas sacelšanās — jauna tautas konservatīvā revolūcija, kas vērsta pret finanšu oligarhijām. Mēs, iedzīvotāji, neticam politikai, kas paredz finanšu varas glābšanu uz nodokļu maksātāju līdzekļu rēķina, neatkarīgi no tā, vai šāda politika tiek īstenota ASV vai Eiropā. Eiropas valstu valdībām drīzāk būtu jāpiešķir pienācīgi līdzekļi reālajai ekonomijai. Tām būtu jā rūpējas par ražošanu un darbavietu nodrošināšanu. Mēs redzam, kādi ir G20 sanāksmes rezultāti — tiem nav nekādas saistības ar nodokļu griestiem, prēmijām un nodokļu oāžu izskaušanu!

Īstenoto pasākumu vienīgais mērķis ir glābt tos, kas ir atbildīgi par šo finanšu burbuli: 23 triljoni eiro jau ir iztērēti, 5 triljonus eiro no tiem iztērēja Eiropas Centrālā Banka. Mūsu ekonomiskajā sistēmā nauda ir dāvāta tiem, kas ir atbildīgi par šo finanšu burbuli. Salīdzinot ar 850 miljardiem eiro, kas tika piešķirti bankām, labklājības atbalstam un ražošanas stimulēšanai tika atvēlēti tikai 50 miljardi eiro. Realitāte ir tāda, ka lielie finanšu spēki dod pavēles un politiķi tām paklausa.

Amerikas Savienotajās Valstīs un arī Eiropā politiķi ir tikai pasaules banku varas kalpi. Mosties, Eiropa! Seko ASV iedzīvotāju piemēram! Ir laiks otrajai lielajai revolūcijai — konservatīvajai tautas revolūcijai!

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mums ir nepieciešama demokrātiskā revolūcija. Par to skaidri liecina šis process, kuru, par laimi, ir veicinājis pašreizējais G20 sastāvs. Apvienošanās gan varētu notikt vēl lielākā mērā; varētu iedomāties, piemēram, G3. Kā būtu, ja Padome palīdzētu izveidot demokrātisku kontroles mehānismu, īpaši tāpēc, ka tā mēdz pieņemt vienprātīgus lēmumus? Nav obligāti jāizveido pasaules

parlaments, taču ir nepieciešams, lai veicināto procesu kontroli veiktu tādas struktūras ievēlēti locekļi, kas ir lielāka par Eiropas Parlamentu.

Es īpaši vēlētos norādīt, ka sistēmisko risku jautājums ir jārisina pašā saknē. Nepatīkamajai situācijai, kurā joprojām atrodamies un kas aizsākās 1998. gadā ar „LTCM”, „Hypo Real Estate” un, protams, „Lehman” pieredzi un sekojošo atsietiena efektu, būtu jārosina pieņemt tādus noteikumus, kas nepieļauj nonāksanu situācijā, kurā galvenā problēma ir „too big to fail” jeb „pārāk liels, lai ļautu bankrotēt”. To, protams, var panākt, ieviešot tiesību aktus par karteļiem, taču tas noteikti ir arī fundamentāls globāls jautājums.

Runājot par globālo finanšu darījumu nodokli, 1999. gadā šeit, Parlamentā, tika izveidota Tobina nodokļa darba grupa. Labi, ka šajā jomā ir notikusi virzība uz priekšu. Attiecībā uz uzraudzības tiesību aktu kopumu vēlos teikt, ka mums ir steidzami jārikojas Eiropas mērogā un mēs nedrīkstam ļaut, ka mūs attur tie, kuru mērķis ir nepareizā Eiropa.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, statistikas rādītāji pakāpeniski uzlabojas. Taču daudzi no krīzes cēloņiem (un nav runa tikai par noteikumu nepilnībām) ne tuvu nav novērsti. Un tāpēc mēs nedrīkstam zaudēt politisko gribu, izlēmību un drosmi, gluži pretēji — tas viss mums ir nepieciešams.

Šodien mēs runājam par G20 procesu. Tas ir labs process. Lai izveidotu globālu ekonomiku un ieviestu finansiālo, sociālo un tiesisko kārtību pasaulē, mums ir nepieciešamas jaunas vai citādākas struktūras, prioritātes un novērtēšanas principi.

Lai to sasniegtu, ir jāizpilda trīs priekšnosacījumi. Pirmkārt, mums ir nepieciešams demokrātisks, parlamentārs leģitimizācijas process. Otrkārt, mums ir jāpalielina ES ietekme Eiropā un Eiropas ietekme pasaulē, ar to saprotot arī to, ka Pamattiesību hartas vērtībām ir jāklūst par mūsu eksporta precēm un mūsu atbildīgajam ekosociālās tirgus ekonomikas modelim ir jāklūst par mūsu globālās kārtības pamatu. Treškārt, ir nepieciešams Eiropas regulējums vairākās jomās, kurās nav panāktas vienošanās G20 darbības robežās.

Mēs atbalstām integrētu un eiropeisku, nevis tikai koordinētu finanšu tirgus uzraudzību atbilstoši Eiropas Centrālās Bankas modelim. Ar *de Larosière* ziņojumu vien nepietiek. Mēs atbalstām debates par prēmiju maksājumiem, bet izmaksas metožu mainīšana nav pareizais veids, kā risināt šo jautājumu. Ir jāmaina aprēķināšanas principi, un uz visām prēmijām ir jāattiecinā arī sankcijas.

Uzskatu, ka debates par procikliskumu nav bijušas pietiekami plašas. 2009. un 2010. gadā mums ir jāizskauž krīzes procikliskās sekas un jāatceļ pašreizējie noteikumi. Mēs nedrīkstam zaudēt politisko gribu. Tieši tāpēc, noklausījušies Padomes priekšsēdētājas un komisāra runu, mēs dosimies uz Pitsburgu optimisma pilni.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, ir pagājis gads kopš „Lehman Brothers” bankrota, un ir ļoti svarīgi, kādu nostāju Eiropas Savienība paudīs G20 sanāksmē Pitsburgā, ja vien vēlamies, lai pagātnes notikumi neatkārtotos un dinamiskas pārmaiņas arī turpmāk ir viena no mūsu prioritātēm. Šajā sakarā es gribētu minēt četrus novērojumus.

Pirmkārt, G20 sanāksmē Londonā šī gada aprīlī valstu un valdību vadītāji apņēmās palielināt SVF līdzekļus. Tas ir apsveicams solis. Patiešām ir daudz paveikts, lai sasniegtu šo mērķi. Tomēr man ir aizdomas, ka šāda rīcība maskē nevēlēšanos piedalīties tik ļoti nepieciešamo SVF pārvaldības reformu veikšanā.

Otrkārt, mēs nedrīkstam uzķerties uz reklāmas trikiem. Es patiešām negribētu, ka plašās debates par iestāžu vadītāju un tirgotāju prēmijām un atalgojumu, kuras neapšaubāmi ir svarīgas, ja vēlamies izveidot sistēmu, kurā galvenais uzvars tiek likts uz ilgtermiņa, nevis īstermiņa ieguldījumiem, aizēno tikpat svarīgo cīņu par nodokļu oāžu izskaušanu, kas bija viens no galvenajiem tematiem Londonas sanāksmē.

Treškārt, saistībā ar *Bullmann* kunga teikto jānorāda, ka šis ir vēsturisks brīdis, kad mums atkal ir jāpievēršas jautājumam par banku ieguldījumu krīzes seku finansēšanā. Tādējādi mēs varēsim atsākt debates par darījumu nodokli, kuram būtu jānodrošina līdzekļi, ko varētu izmantot ilgtermiņa ieguldījumiem. Es vēlreiz gribētu norādīt, ka, ņemot vērā to, kādā veidā bankām tika sniegts atbalsts krīzes pārvarēšanā, banku palīdzība šī brīža ekonomikas finansēšanā būtu tikai pareiza, atbilstoša un efektīva rīcība.

Mans pēdējais novērojums: paraugoties uz nodarbinātības rādītājiem, man šķiet, ka jau no paša sākuma mūsu G20 sanāksmes nav spējušas pietiekami efektīvi risināt makroekonomikas jautājumu, jautājumu par pasaules nodarbinātības paktu un jautājumu par atgriešanos pie stratēģijas, kas nākotnē mums dos iespēju novērst tos globālos līdzsvara traucējumus, kurus radīja šī krīze.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es atzinīgi vērtēju G20 sanāksmes ātro un izlēmīgo rīcību saistībā ar pasaules finanšu krīzi. Daudz kas ir izdarīts. Liesmas, šķiet, ir apdzēstas, taču mūsu finanšu sistēmas pamati joprojām ir nestabili. Iedzīvotāji ir satraukti. Nopelnītie līdzekļi tiek no jauna ieguldīti akcionāru interesēs, bet zaudējumi tiek uzvēlti uz sabiedrības pleciem — tāds ir iedzīvotāju viedoklis par šo situāciju. Arvien vairāk tirgus dalībnieku ir atgriezušies pie „business as usual” jeb ierastās prakses. Tie īsteno vērienīgus pasākumus un nekoncentrējas uz to, kas viņiem kā pakalpojumu sniedzējiem būtu jādara, proti, uz reālās ekonomikas atbalstīšanu. Finansiālā ētika un atbildība, šķiet, daudziem no viņiem ir sveša.

Es ceru, ka G20 sanāksmē tiks panākta vienošanās par konkrētiem un steidzami īstenojamiem pasākumiem. Es ceru, ka ES dalībvalstis sadarbosies šajā ziņā. Papildus jaunai uzraudzības sistēmai mums ir nepieciešamas arī augstākas pašu kapitāla bāzes, kas pieaug līdz ar riska palielināšanos, ilgtermiņa, nevis īstermiņa stimulēšanas sistēmas, koordinēta stratēģija, kas paredz iztikšanu bez valsts atbalsta, protekcionisma ierobežošana, atbilstošs regulējums, nevis regulatīvā arbitraža, procikliskuma izskaušana un risinājums „too big to fail” jeb „pārāk liels, lai ļautu bankrotēt” problēmai, taču visbūtiskāk ir pieturēties pie izmēģinātām un pārbaudītām sociālās tirgus ekonomikas metodēm.

Cornelis de Jong (GUE/NGL). – Priekšsēdētāja kungs, līdz šim G20 sanāksmēs uzmanība galvenokārt tikusi pievērsta tiem pasākumiem, kas attiecas uz finanšu nozari. Tomēr tiek aizmirsts, ka reālo ekonomiku negatīvi ietekmē arī mantkārība un tieksme pēc īstermiņa peļņas.

Izjūtu dziļu cieņu pret mazajiem uzņēmumiem, kas par spīti visam cenšas izdzīvot. Šie uzņēmumi ir pelnījuši saņemt aizdevumus, uz kuriem tiem ir tiesības. Taču es neizjūtu nekādu cieņu pret dažu to lielāko uzņēmumu vadību, kuru darbībai nav nekāda sakara ar precēm vai pakalpojumiem, ko tās piedāvā, un kuru vienīgais mērķis ir paplašināšanās un spekulācijas.

Tāpēc es aicinu G20 sanāksmē apspriest jautājumu par to, kā padarīt ekonomiku demokrātiskāku un kā nodrošināt to, ka uzņēmumā darbiniekiem un personām, kas pārstāv vispārējās intereses, ir pietiekami lielas tiesības kontrolēt vadību.

Eiropas Savienībā mums vēlreiz vajadzētu pārskatīt Eiropas uzņēmēj sabiedrības statūtus. Mums ir jāpanāk, lai akcionāriem un uzņēmumu vadībai nebūtu iespējas iesaistīties spekulatīvās izaugsmes stratēģijās, tādējādi kaitējot pašu uzņēmumu ilgtermiņa interesēm un tiem, kas strādā šajos uzņēmumos.

Krisztina Morvai (NI). – Priekšsēdētāja kungs, lielākā daļa eiropiešu nav lielu uzņēmumu vadītāji vai baņķieri, viņi ir ģimenes saimniecību vadītāji, mazie uzņēmēji un valsts darbinieki.

Lielākā daļa Eiropas iedzīvotāju ir vilusies pašreizējā sistēmā, kurā pasaules starptautiskajiem uzņēmumiem un bankām ir noteicošais vārds. Viņiem vajag un viņi vēlas pilnīgi jaunu sistēmu, kurā būtu paredzēta pāreja no globalizācijas uz lokalizāciju, no lēmumu pieņemšanas, kas vērsta tikai uz peļņas un naudas gūšanu, uz lēmumu pieņemšanu, kas vērsta uz cilvēku un sabiedrības vajadzībām, no PTO noteiktās lauksaimniecības brīvās tirdzniecības apstākļos uz pārtikas suverenitāti, vietējo ražošanu un vietējo lauksaimniecību.

Lūdzu, neaizmirstiet G20 sanāksmē pārstāvēt viedokli, ko pauž lielākā daļa Eiropas iedzīvotāju.

Werner Langen (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Kurš kuru regulēs un kā to darīs? Tas būs viens no strīdīgākajiem jautājumiem G20 sanāksmē. Mēs esam vienojušies par to, ka nedrīkst pieļaut atgriešanos pie nekontrolētas finanšu tirgus darbības, taču joprojām tiek asi diskutēts par to, kā un cik lielā apmērā tā būtu jāregulē. Nebūs grūti panākt vienošanos par pašu kapitāla noteikumiem, kredītreitinga aģentūrām, iespējams, pat par jautājumiem, kas saistīti ar atvasinātajiem instrumentiem un to atļaušanu, taču atšķirīgāki viedokļi būs jautājumā par negodīgu konkurenci, nodokļiem un kontroli. Plaši tiks diskutēts arī par prēmijām un Eiropas prasību ieviest Tobina nodokli.

Mums, eiropiešiem, ir jāveic savi uzdevumi neatkarīgi no tā, kāds ir G20 sanāksmju iznākums, un Komisija pareizi dara, nepaļaudamās tikai uz šo iznākumu. Mūsu moto ir jāskan šādi: nost ar neuzraudzītiem finanšu tirgus dalībniekiem, finanšu produktiem un finanšu centriem nākotnē!

Ir jāizskata arī globālās ekonomikas atveseļošanās jautājums. Mēs nevaram turpināt rīkoties tā, kā iepriekš, un pieļaut līdzsvara traucējumus pasaulē ASV un lielo industriālo valstu interesēs. Mums jādara viss, lai izskaustu nabadzību un badu pasaulē, un G20 sanāksmei ir jādod jauni stimuli šajā sakarā.

Es vēlētos pieminēt vēl vienu aspektu, par kuru līdz šim vēl neviens, izņemot komisāru Almunia, nav runājis. Eiropai būs jāievēro Stabilitātes un izaugsmes pakts, no tā nedrīkst atteikties. Eiropa nezaudēja rīcībspēju tikai tāpēc, ka mums bija šis pakts un ka mēs to pārstrādājām un saglabājām. Eiropas mērķim arī turpmāk

ir jābūt šādam: steidzami īstenojama stratēģija, kas paredz izklūšanu no pārmērīgi lielajiem parādiem, ekonomiskās stabilitātes atjaunošanu un atgriešanos pie mums zināmā Stabilitātes un izaugsmes pakta.

Edward Scicluna (S&D). – (MT) Priekšsēdētāja kungs, viens no šī brīža populārākajiem tematiem, vismaz saistībā ar G20 sanāksmi, ir prēmiju jautājums. Par šo tematu ir daudz runāts, taču mums ir jāsaprot, ka patiesā problēma ir daudz sarežģītāka. Ja šīs prēmijas apdraud finanšu sistēmu, tad, neapšaubāmi, tās ir jākontrolē. Taču nedrīkstam aizmirst, ka krīzi radīja valstu lielie ārējās tirdzniecības deficīti un citi iekšējie fiskālie deficīti.

Ir jāņem vērā arī nodarbinātība. Mēs zinām, ka ir nepieciešams aptuveni gads, lai nodarbinātības rādītājos atspoguļotos iepriekšējo IKP rādītāju radītā ietekme. Tāpēc attiecībā uz nodarbinātības jautājumiem attiecīgos fiskālo stimulu kopumus ir jāturpina piemērot tik ilgi, līdz sāk parādīties pozitīvi rezultāti. Komisijai ir jānodrošina konsekvence šajā sakarā un jāpieprasa, lai pirms šādas rīcības tiktu fiksēts deficīta samazinājums.

SĒDI VADA: L. ROUČEK

Priekšsēdētāja vietnieks

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, G20 sanāksmē, kurā galvenokārt tika apspriests jautājums par prēmiju pārvaldību, ne vismazākajā mērā nav saprasta problēmas būtība, un diemžēl šī sanāksme nav bijusi solis pretī pašreizējās sistēmas uzlabošanai.

Daudzajos priekšlikumos par noteikumu grozīšanu ir analizēti tikai virspusēji jautājumi un nav pievērsta uzmanība sociālajiem mērķiem. Par mērķi ir jāizvirza pilnīga finanšu sistēmas un valsts un sociālās kontroles sistēmas pārveidošana un demokrātiskāka augstākā līmeņa sanāksme, kurā piedalās visas valstis, kurā tiek risināti tādi jautājumi kā paaugstinātais bezdarba līmenis un augošās pamatpreču un degvielas cenas un kurā tiek pieņemti fundamentāli lēmumi iejaukties tirgus darbībā, lai pieliktu punktu nemitīgajai privatizācijai un sociālā stāvokļa graušānai.

Tādas ir iedzīvotāju reālās vajadzības. Iedzīvotāji vēlas vispārējas strukturālas izmaiņas, kurām nav nekāda sakara ar neolīberālu sistēmu, kas noved pie nepietiekamas, nevis stabilas attīstības, un kurām nav nekāda sakara ar nekontrolētajām spekulācijām, kas ir pretrunā iedzīvotāju interesēm.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, es atbalstu jūsu apņēmību.

Eiropa ir sākusi darbu pie efektīva regulējuma ieviešanas, taču nav pieļaujams, ka tā šajā virzienā darbojas viena. Ir nepieciešama cieša starptautiskā sadarbība, un tieši to mēs sagaidām no G20 sanāksmes. Šajā sanāksmē apņēmīgi un aktīvi jāturpina darbs pie reformām, kas tika aizsāktas iepriekšējās sanāksmēs. Ir jāpabeidz darbs pie starptautiskā satvara finanšu nozares regulācijas jomā, lai tas palīdzētu veicināt ieguldījumus, izaugsmi un nodarbinātības pieaugumu. Ir jāapstiprina pamatprincipi. Krīze vēl nav beigusies. Mēs nedrīkstam atgriezties pirmskrīzes situācijā un atteikties no pasākumiem, kas nepieciešami, lai iespēju robežās nepieļautu, ka atjaunojas šīs krīzes, kuras īpaši nelabvēlīgi ietekmē reālo ekonomiku, izaugsmi un nodarbinātību.

Uzraudzības un regulējuma stiprināšana ir vienlīdz svarīgi uzdevumi. Nepieciešamībai veikt uzraudzību ir jāatbilst tā sistēmiskā riska līmenim, ko finanšu iestādes šajā nozarē rada. Spekulatīvās darbības, kas saistītas ar ievērojamu risku, ir jāizskauž, palielinot kapitāla prasības un starptautiskā līmenī piemērojot Bāzeles noteikumus.

Attiecībā uz atalgojumu finanšu nozarē mums ir jāiesaka izveidot atalgojuma komitejas, veicināt šo atalgojumu pārredzamību, nosakot stingrākas prasības ievērot atklātību, un pārraudzīt mainīgos atalgojumus, īpaši prēmijas. Noteikti nepieciešama arī pasaules finanšu iestāžu stiprināšana un reformas attiecībā uz SVF pārvaldību un pārstāvniecību tajā.

Komisāra kungs, šie ir daži no aspektiem, ar kuriem iedzīvotāji saista savas cerības attiecībā uz nākamo G20 sanāksmi, kurā Eiropai apņēmīgi un pārliecinoši jāpauž vienota nostāja.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Komisār *Almunia*, *Malmström* kundze, es aicinu jūs Pitsburgas sanāksmē neaizmirst to, ka mēs piedzīvojam ne tikai nepieredzēti plašu finanšu un ekonomisko krīzi, bet arī vērienīgu sociālo krīzi, kas postoši ietekmē neaizsargātākos iedzīvotājus, tos, kuriem darbavieta ir vienīgais, kas viņiem ir, mazos uzņēmējus un mazāk attīstītos reģionus un valstis. Es ceru, ka Pitsburgas sanāksmē tiks skaidri pateikts, ka ekonomika ir svarīga, taču cilvēki ir svarīgāki, un ekonomika pastāv tāpēc, lai kalpotu cilvēkam, nevis otrādi.

Komisāra kungs, ministres kundze, Pitsburgā, lūdzu, neaizmirstiet par Eiropas eksistenci. Dariet visu, lai jūsu teiktais tiek sadzirdēts. Man rokās ir 3. septembra vēstule no trim Eiropas ministru prezidentiem. Tajā nav neviena vārda par Eiropu. Viņi apgalvo, ka ir svarīgi, lai Eiropa paustu vienotu nostāju, taču uz viņu balsu skaļā fona Eiropas nostāju nav iespējams sadzirdēt.

Jums jārūnā skaļāk par viņiem. Jums skaidri jāpasaka, ka Eiropai ir tiesības un pienākumi un ka mūsu sociālās tirgus ekonomikas redzējums ir risinājums šai krīzei un veids, kā nepieļaut tās atkātošanos.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Dāmas un kungi, es piekrītu daudzām atziņām, kas šodien tika paustas, bet vēlos vērst uzmanību vēl uz citiem aspektiem.

Piekrītu, ka vēl ir par agri ņemt nost pacientam kruķus, taču ir laiks sākt viņu gatavot staigāšanai bez tiem. Mums vēl ir jāiegrožo pārmērīgā likviditāte tirgos, jāatjauno līdzsvars valsts finanšu jomā un jānodrošina, ka atkal tiek ievēroti konkurences noteikumi. Pitsburgā mums ir jāpaveic vairākas lietas, kuras nevaram paveikt vieni: mums ir jāizveido funkcionējoši agrīnas brīdināšanas mehānismi un jāpārstrādā tiesiskais regulējums, jo līdzšinējie brīdināšanas mehānismi un pašreizējais tiesiskais regulējums nav bijuši efektīvi.

Piekrītu, ka ir svarīgi regulēt prēmijas un nodokļu oāzes. Visi šie pasākumi ir nepieciešami, taču tiem tiek piešķirta pārlietu liela nozīme. Manuprāt, daudz svarīgāk ir stiprināt finanšu iestādes, ierobežot parāda apjomu un izveidot rezerves labajos laikos, lai varētu pārciest sliktos laikus. Daudz svarīgāk ir aktīvi darboties uzraudzības jomā.

Komisārs zina, ka es atbalstīju *de Larosière* ziņojumu, kaut arī man šķita, ka tas nav pilnīgi atbilstošs, jo es būtu vēlējis centralizētāku uzraudzību. Tomēr ir skaidrs, ka Eiropas uzraudzības sistēma nevar funkcionēt bez ciešas sadarbības ar citu pasaules lielo ekonomisko zonu uzraudzības iestādēm. Mums ir jārīkojas arī attiecībā uz tirdzniecību. Ir labi palīdzēt jaunajām tirgus ekonomikas valstīm, bet vēl svarīgāk ir likvidēt šķēršļus, kas joprojām traucē preču tirdzniecību.

Komisāra kungs, mūsu vissvarīgākais uzdevums ir izveidot pamatus stabilai un ilgtspējīgai izaugsmei vienas paaudzes laikā. Lai to sasniegtu, mums ir nepieciešami brīvie tirgi, inovācijām un uzņēmējiem atvērti tirgi un arī tirgi, kas zināmā mērā tiek regulēti.

Es gribētu beigt ar citātu, kas manam tautietim *Almunia* kungam ir labi zināms; tie ir Dona Kihota vārdi viņa draugam Sančo: „Neizdod daudz ediktu. Ieviešot likumus un dekrētus, raugies, lai tie ir labi un galvenais — lai tiek kārtīgi ievēroti”.

Peter Skinner (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikties komisāra kungam. It īpaši es piekrītu viņam jautājumā par ilgtspējīgas saimnieciskās darbības hartu. Uzskatu, ka šis viedoklis mums būtu jāpauž G20 sanāksmē, taču nepiekrītu tam, ka mums būtu jāizmanto viss savs kapitāls, lai koncentrētos uz bankjeru prēmiju jautājumu. Lai gan prēmiju jautājums ir jārisina, manuprāt, tas daudzējādā ziņā novērš mūsu uzmanību no svarīgākiem jautājumiem. Turklāt, atklāti runājot, es nedomāju, ka mūsu vēlme atrisināt visas pasaules problēmas piepildīsies.

Finanšu pakalpojumu nozare deg sārtās liesmās. Vispirms mums ir jānodrošina, ka šīs liesmas tiek apdzēstas un ka tās nevar uzliesmot ar jaunu sparū. Lai to izdarītu, mums ir nepieciešama konsekventa pieeja. G20 sanāksme ir vadošs forums, taču mums ir vajadzīgas arī pastāvīgas struktūras, piemēram, Transatlantiskā ekonomiskā padome, lai risinātu tādus jautājumus kā starptautiskie finanšu pārskatu standarti. Ja vēlamies sekmīgi risināt sistēmiskā riska problēmu, mums ir jābeidz skatīties atpakaļskata spoguļi un jāsaņem koncentrēt skatienus uz priekšu.

Kader Arif (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, krīze, ko patlaban piedzīvojam, ir ļoti dziļa un ilgstoša. Tāpēc ir ļoti būtiski steidzami ieviest nepieciešamos noteikumus un sākt finanšu nozares un banku uzraudzību, lai nepieļautu, ka šī krīze atkārtos vēl jaunākā veidā. Finanšu sistēmai ir jādarbojas reālās ekonomikas labā, nevis jāturpina to graut.

Šajā ziņā jau pieminētās Londonas G20 sanāksmes iznākums, saudzīgi izsakoties, bija daļēji priekšlikumi, taču galvenais ir tas, ka vārdi nav pārtapuši darbos un atkal ir vērojams finansiālais dreifs.

Ņemot vērā šo situāciju un to, ka Pitsburgas G20 sanāksme patiešām ir ļoti noderīga, Eiropas Savienībai ir jāaizstāv nepieciešamība ieviest stingrus regulatīvos pasākumus, kuri dod reālus panākumus. Kolēģi runāja par svarīgajiem finanšu nozares uzraudzības pasākumiem, bet es vēl gribētu pieminēt arī tirdzniecības un attīstības jautājumus, jo Pitsburgā tiks runāts arī par Dohas sarunu kārtas atsākšanu. Jā, tas ir nepieciešams,

taču nedrīkstam atkal aizmirst šīs sarunu kārtas sākotnējo un galveno mērķi, proti, attīstību. Saprotais, ka mūsu dienvidu partneri nepieļaus, ka netiek piedāvāti risinājumi jautājumiem, kas viņus uztrauc.

Finanšu krīze nebūs vienīgais būtiskais jautājums šajā G20 sanāksmē, tiks runāts arī par pamatu izveidi jaunai globālai pārvaldībai.

Ramon Jauregui Atondo (S&D). – (ES) *Malmström* kundze, *Almunia* kungs, šīs vienas minūtes laikā es sniegšu trīs ierosinājumus.

Pirmkārt, ir nepieciešams akcentēt Eiropas nozīmi. Ņemot vērā globālo situāciju, Eiropai ir jābūt vienotai un stiprai. Ja nespēsīm to nodrošināt, ar Eiropu nerēķināsies un to neuzskatīs par līdzvērtīgu partneri.

Otrkārt, ir nepieciešama lielāka valsts loma. Mums ne tikai jāizstrādā jauna pasaules mēroga pārvaldības sistēma, jāievieš jauna regulēšanas un uzraudzības sistēma un jānodrošina labāka starptautiskā koordinācija, bet arī jāizskauž nodokļu oāzes un jāpārskata starptautiskā nodokļu politika. Manuprāt, šis jautājums būtu jāatrisina tuvākajā nākotnē.

Treškārt, ir nepieciešams labāks tirgus. Manuprāt, ir svarīgi nemitīgi atkārtot, ka ir nepieciešams ieviest jaunu uzņēmējdarbības ētiku un jaunu uzņēmumu atbildības kultūru. Domāju, ka tas ir ļoti būtiski. Uzņēmumiem ir jāklūst par sabiedrības daļu, un tiem ir jāuzņemas atbildība par šīm interešu grupām un šīm ieinteresētajām personām.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ministres kundze, *Almunia* kungs, 3. septembrī Vācija, Apvienotā Karaliste un Francija vienojās un kopīgi puda Eiropas vienprātību jautājumā par tirgus dalībnieku prēmiju uzraudzību.

Rīt 27 Padomes locekļi tiksies, lai gatavotos G20 sanāksmei. Es mudinu jūs aktīvi meklēt kopīgu risinājumu — risinājumu, kas ietver īpaši vērienīgus mērķus attiecībā uz tirgus dalībnieku atalgojuma jautājumu. Iepriekšējā G20 sanāksmē aprīlī pieņemtie noteikumi un lēmumi patiešām nav ievēroti, jo bankas, kuras saņēma arī valsts atbalstu, steidzīgi rezervēja līdzekļus tirgus dalībnieku atlīdzībām.

Eiropas iedzīvotāji nesaprot un nekad nespēs saprast to, ka G20 sanāksmē tika pieņemti pasākumi, bet netika paredzēts sods par šiem pārkāpumiem. Pārkāpumi, kas saistīti ar valsts atbalstu, noteikti ir jāsoda. Tāpēc ir svarīgi, lai Pitsburgā tiek pieņemti konkrēti pasākumi. Konkrēti un kopīgi pasākumi, jo mēs nevaram būt vienīgie morāli pareizie.

Īsi runājot, mums ir jānodrošina labāka algu uzraudzība, piemērojot pārredzamības, pārvaldības un atbildības noteikumus, un jāparedz sankcijas gadījumiem, kad šie noteikumi tiek pārkāpti.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Manuprāt, mērķi, par kuriem jūs šodien runājat un kurus plānojat paust G20 sanāksmē, ir diezgan vērienīgi. Tomēr esmu noraizējusies par to, kādi secinājumi G20 sanāksmē tiks izdarīti un kāda būs šo pasākumu reālā ietekme uz sabiedrību, jo rezultāti, par kuriem ir runāts ES dalībvalstu līmenī, pagaidām nav redzami.

Malmström kundze minēja, ka ir nepieciešams samērīgs vadītāju atalgojums, taču visi dati liecina par to, ka nesamērīgu atalgojumu saņem tieši to nozaru vadītāji, kuras mēs finansiāli atbalstījām un kuras mēs pasargājām no sabrukuma. Turklāt nekas nav mainījies attiecībā uz ārzonas finanšu centriem, attiecīgais mehānisms vienkārši nav ieviests praksē.

Viss minētais rada bezdarba līmeņa pieaugumu un problēmas mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Manuprāt, turpmāk mums vajadzētu koncentrēties uz mazāku jautājumu loku, vienlaikus nodrošinot to, ka tie pasākumi, uz kuriem mēs koncentrējamies, tiek pilnībā īstenoti.

Pascal Canfin (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes un Komisijas pārstāvji šodien runāja par SVF pārvaldību. Es gribētu jautāt, vai G20 sanāksmē jūs plānojat runāt arī par nosacījumiem, kas tiek izvirzīti attiecībā uz naudu, ko SVF aizdod valstīm. Esam novērojuši, ka nosacījumi, kas iepriekš bija uzskatāmi par ļoti liberāliem, nav mainīti, un jo īpaši tas attiecas uz dažām Eiropas valstīm piešķirtajiem aizdevumiem. Kāds ir jūsu viedoklis šajā jautājumā?

Mans otrs jautājums ir šāds: kāds ir Komisijas un Padomes viedoklis par Ķīnas priekšlikumu finanšu sistēmas regulēšanas nolūkiem dolāra vietā ieviest citu starptautisko valūtas vienību?

Un tagad mans trešais jautājums. G20 sanāksme būs arī gatavošanās Kopenhāģenas sanāksmei. Komisija ir piedāvājusi 2 līdz 15 miljardus eiro, lai palīdzētu dienvidu valstīm pielāgoties klimata pārmaiņām. Kāda ir Padomes nostāja? Kādu naudas summu jūs nosauksiet G20 sanāksmē nākamnedēļ?

Vicky Ford (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, G20 sanāksme ir piedāvājusi daudzus saprātīgus risinājumus: nepieciešamību ieviest izmaiņas finanšu regulācijas un uzraudzības jomā un nepieciešamību rīkoties koordinēti. Mūsu valstu politiķi saka vienu, bet šeit, ES, mēs, šķiet, darām kaut ko citu. Attiecībā uz konkrētiem regulējuma noteikumiem, kurus daži no maniem kolēģiem jau ir sākuši izskatīt, ir vērojamas atšķirības gan ieviešanas termiņu, gan pašu noteikumu ziņā.

Mūsu valstu ekonomika joprojām ir ļoti trausla. Bezdarba līmenis aug, un piekļuve finanšu līdzekļiem ir ļoti apgrūtināta, īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Vai mēs vēlamies, lai Lielbritānijas vai Eiropas uzņēmumi ir neizdevīgos konkurences apstākļos, kad tiem nepieciešams apgrozāmais kapitāls? Vai mēs vēlamies, lai aizņemšanās no Eiropas bankām ir tik dārga, ka mūsu klienti — mūsu uzņēmumi — dod priekšroku aizņēmumiem Volstrītā un tādējādi sekmē Volstrītas attīstību uz Eiropas banku rēķina?

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Enikő Győri (PPE). – (HU) Dāmas un kungi, es gribētu runāt par šo jautājumu no aspekta, kas krīzes apstākļos šķiet neizprotams. Ungārijas iedzīvotāji bija šokēti par to, ka laikā, kad valsts eksistenci nodrošina SVF un ES atbalsts un kad septiņus gadus valdībā pie varas ir bijuši sociālisti, Ungārijas banku pusgada peļņa ir sasniegusi divas trešdaļas no pirmskrīzes rādītājiem. Turklāt bankām ir tiesības vienpusēji mainīt līgumu nosacījumus, tādējādi nostādot neaizsargātā pozīcijā iedzīvotājus, kas ir ņēmuši aizņēmumus ārvalstu valūtā, lai iegādātos savu dzīvokli.

Esmu cieši pārliecināta, ka mums ir jācīnās pret šīm tendencēm. Mums ir jānodrošina atbilstoša banku un citu finanšu tirgus dalībnieku uzraudzība. Mums ir jāpieliek punkts postošajai prēmiju kultūrai, kas valdīja pirms šīs krīzes. Mums ir jāievieš stingri profesionālās ētikas noteikumi, jo tagad mēs zinām, kāds ir pārmērīgas liberalizācijas rezultāts. Es aicinu izveidot pasauli, kurā augļus nes pienācīgs darbs, nevis ātras un īslaicīgas peļņas gūšana un pārmērības un kurā sociālā atbildība tiek uzskatīta par pamatvērtību. Mums kopīgi jāizstrādā saprātīgi noteikumi, lai pārliecinātu G20 partnerus.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) No līdzšinējo runātāju teiktā skaidri izriet, ka, lai atgūtu iedzīvotāju uzticību, mums ir jāveic pasākumi pret prēmiju sistēmām un nodokļu oāzēm. Es vēlētos jautāt komisāram *Almunia* un *Malmström* kundzei, kad sāks darboties Ungārijas ministru prezidenta ierosinātā Eiropas finanšu uzraudzības iestāde. Vēl es vēlētos norādīt, ka ļoti svarīgs Parlamenta uzdevums, kas nav saistīts ar G20 sanāksmi, ir aizsargāt Eiropas patērētāju un iedzīvotāju intereses.

Iedzīvotāji ir pilnīgi atkarīgi no banku žēlastības, un bankas nesniedz viņiem pietiekami ticamu informāciju. Ungārijā ir izstrādāts ētikas kodekss. Es ierosinu ES līmenī izstrādāt Eiropas ētikas kodeksu, kas reglamentētu iedzīvotāju un banku rīcību, jo esmu cieši pārliecināts, ka daudzi ir kļuvuši par nevainīgiem upuriem — iedzīvotāji neizprot risku, kas ir saistīts ar kredītu ņemšanu. Šis Eiropai ir ļoti svarīgs uzdevums.

Corinne Lepage (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ministres kundze, komisāra kungs, vērienīgā programma, par kuru jūs šodien runājat, ir interesanta, bet vai jums nešķiet, ka būtu jārisina jautājums par joprojām aktuālo vēlmi atbalstīt ļoti īsa termiņa darījumus un ļoti īsa termiņa ienesīgumu, nevis vidēja un ilgtermiņa darījumus un ienesīgumu?

Finansējuma trūkumu mūsu uzņēmumiem, īpaši Eiropā, ir radījusi tieši šī interese par īstermiņa ieguldījumiem. Vai jums nešķiet, ka šo problēmu vajadzētu risināt?

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties visiem deputātiem, kas piedalās šajās debatēs. Man šķiet, ka Parlaments ir ļoti vienots attiecībā uz to, kuri Eiropas nostājas aspekti ir svarīgi un kuriem jautājumiem ir jāpievērš galvenā uzmanība, gatavojoties G20 sanāksmei. Starptautiskajā arēnā ES pauž skaidru un koordinētu viedokli, un es vēlos izteikt lielu pateicību Komisijai un īpaši *Joaquín Almunia* par darbu, ko viņš ir ieguldījis, lai palīdzētu panākt šo vienprātību.

Daudzi deputāti runāja par jautājumiem, kurus esam aplūkojuši arī mēs ar komisāra kungu. Jā, mums ir nepieciešama labāka finanšu tirgus regulācija un uzraudzība. Mēs ceram, ka uzraudzības sistēmu varēs ieviest praksē pēc iespējas ātrāk. Mēs pamatosimies uz *Larosière* ziņojumu un raudzīsim, cik ātri šo sistēmu varēs ieviest. Mums ir nepieciešami koordinētāki globālie risinājumi un efektīvas un funkcionējošas starptautiskās iestādes. Ir jāizstrādā skaidri principi attiecībā uz prēmiju sistēmām. Es saistu lielas cerības ar Finanšu stabilitātes

padomi un esmu pārliecināta, ka tā nāks klajā ar konkrētiem, praktiski īstenojamiem priekšlikumiem, kurus mēs varēsim apspriest.

Mēs vēlētos aktualizēt arī jautājumu par finansējumu klimata pārmaiņu problēmu risināšanai. Mēs aicināsim visas valstis uzņemties atbildību, bet domāju, ka konkrētu skaitļu apspriešana Pitsburgas sanāksmē nebūs iespējama. Protams, mēs darbosimies šajā virzienā, jo tas būtu lietderīgi.

Mums ir nepieciešami arī globāli risinājumi. Mēs nevaram atdalīt ES risinājumus no kopējās sistēmas, mums ir jānodrošina, ka tiek ieviests pēc iespējas vairāk globālo risinājumu. Bezdarbs, iespējams, ir tas ekonomiskās un finanšu krīzes aspekts, ko Eiropas iedzīvotāji pamana visvairāk. Augsts bezdarba līmenis lielākajā daļā dalībvalstu kādu laiku saglabāsies, un tā ir ļoti, ļoti nopietna problēma. Tā ir problēma, kurai ir nepieciešami risinājumi Eiropas un valstu līmenī. Mums ir jāīsteno stingra darba tirgus politika, jādara viss, lai uzņēmumiem un uzņēmējiem būtu vieglāk uzdrošināties nodarbināt cilvēkus un ieguldīt līdzekļus, un jānodrošina, ka cilvēkus var nodarbināt, ieguldot izglītībā un pētniecībā. *Ecofin* sanāksmē oktobrī mums būs īpaša diskusija par bezdarba jautājumu.

Mums ir jārunā arī par izejas stratēģijām. Citādi pasākumi, ko esam veikuši, var negatīvi ietekmēt jo īpaši bezdarbu un izaugsmi un radīt deficīta un inflācijas pieaugumu. Pirmie vienmēr cieš neaizsargātākie sabiedrības locekļi. Mēs ļoti labi apzināmies, ka tieši nabadzīgākās valstis ir lielākās zaudētājas šīs starptautiskās krīzes apstākļos. Pasaules nabadzīgākos iedzīvotājus krīze skar ļoti smagi. Mēs jau esam runājuši par iespējām palīdzēt šiem cilvēkiem, un mēs turpinām apspriest šo jautājumu. Svarīgi, lai daudzpusējām attīstības bankām būtu pietiekami daudz līdzekļu, lai varētu izsniegt aizdevumus ar atvieglotiem nosacījumiem. Svarīgi ir arī nodrošināt, lai starptautiskā tirdzniecības sistēma darbojas atbilstoši un lai tajā nepastāv protekcionisms. Dažādām diskusijām par globālajiem nodokļiem un dažādiem Tobina nodokļa veidiem ir nozīme tikai tad, ja tās var īstenot globālā mērogā, taču patlaban tā nav. Tāpēc šīs diskusijas tikai radītu problēmas un nepalīdzētu mūsu valstu ekonomikai.

Daudzi deputāti minēja riska ieguldījumu fondu un jaunā finanšu regulējuma jautājumu. Zviedrijas prezidentūra šos jautājumus ir izvirzījusi par prioritāti. Mēs lemsim par šiem jautājumiem kopā ar jums, un mēs ceram uz ļoti ciešu sadarbību ar Eiropas Parlamentu, lai pēc iespējas drīzāk ieviestu direktīvas par riska ieguldījumu fondiem un finanšu regulējumu. Es apzinos, ka šis darbs būs grūts un sarežģīts un ka būs jāņem vērā daudzi apsvērumi, bet mēs esam gatavi pēc iespējas ciešāk sadarboties ar jums, lai sasniegtu šos mērķus.

Rezumējot vēlos teikt, ka G20 sanāksme, protams, nevar atrisināt visas problēmas, par kurām mēs runājam. Tomēr man ir iemesls cerēt, ka attiecībā uz jautājumiem, kurus apspriedām, sanāksmē tiks gūti būtiski panākumi. Eiropas iedzīvotāji gaida rezultātus, un arī cilvēki citur pasaulē cer, ka mēs uzņemsimies vadību un uzlabosim finanšu sistēmas stabilitāti, ka mēs darīsim visu, kas ir mūsu spēkos, lai izvairītos no šādas krīzes atkārtošanās nākotnē, un ka mēs nodrošināsim to, ka pēc izkļūšanas no krīzes mēs esam stiprāki, nekā bijām iepriekš. ES ir vienota, ES ir stipra, un es varu apliecināt, ka Zviedrijas prezidentūra darīs visu, kas ir tās spēkos, lai paustu un aizstāvētu Eiropas viedokli G20 sanāksmē nākamnedēļ. Liels paldies par ļoti interesantajām debatēm.

Joaquín Almunia, Komisijas loceklis. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, šķiet, visi esam vienprātis par to, ka pašreizējā situācijā, kad mums vēl ir jāatrisina lielas un vērienīgas krīzes radītās problēmas, veiksmīgam Pitsburgas G20 sanāksmes iznākamam un ticībai, ka šī sanāksme palīdzēs mums rast un sākt īstenot risinājumus problēmām un izaicinājumiem, ar kuriem saskaramies, ir ārkārtīgi svarīga nozīme. Daži ekonomiskie rādītāji jau liecina par pirmajām uzlabošanās pazīmēm, jo īpaši starptautiskās tirdzniecības pieauguma un patērētāju un investoru uzticības rādītāji. Tāpēc valstu un valdību vadītājiem būtu jāvienojas par visiem sanāksmes darba kārtībā iekļautajiem jautājumiem un pēc nākamās nedēļas sanāksmes jāsāk pieņemtos lēmumus īstenot, un es ceru, ka tā arī notiks.

Viens no svarīgākajiem jautājumiem, kuru daudzi no jums minēja, ir nepieciešamība pēc skaidrības, pēc skaidras atbildes uz jautājumu, kā pasaules lielākie ekonomiskie centri plāno arī turpmāk nodrošināt koordinētu sadarbību. Nākamais uzdevums ekonomikas politikas koordinācijas jomā ir definēt izejas stratēģiju un pieņemt lēmumu par to, kad un kā šī stratēģija tiks koordinētā veidā īstenota. No 1929. gada krīzes mums ir jānācās tas, ka stimulēšanas pasākumus nedrīkst pāragri atcelt brīdī, kad, kā jau tika minēts, ekonomikai vēl ir nepieciešami „kruķi”, un, domāju, ka mēs šo mācību jau esam guvuši. Tomēr mēs arī nedrīkstam izmantot šos stimulēšanas pasākumus ilgāk, nekā ir nepieciešams, jo tādā gadījumā mēs atkal nonāktu apstākļos, kuri noveda pie tiem finanšu burbuļiem un ekonomiskā līdzsvara traucējumiem, kuri radīja šo krīzi. Šis ir ļoti svarīgs jautājums, un Pitsburgas sanāksmei ir jāievieš skaidrība attiecībā uz to.

Mēs nedrīkstam atkārtot pagātnes kļūdas ne tikai attiecībā uz makroekonomikas politiku, bet arī attiecībā uz finanšu regulāciju un uzraudzību. Manuprāt, iepriekšējās augstākā līmeņa sanāksmēs šī apņemšanās tika ļoti skaidri pausta. Mums jāturpina attīstīt šī apņemšanās un jāpilda solījumi, kas jau ir doti pasaules līmenī un, mūsu gadījumā — Eiropas līmenī.

Šajā ziņā es piekrītu tiem, kas šī rīta debatēs teica, ka ne jau visu problēmu pamatā ir atalgojuma jautājums. Tomēr es pilnīgi piekrītu arī tiem, kuri uzskata, ka atalgojuma jautājums ir ārkārtīgi svarīgs no ekonomiskā, sociālā, politiskā un ētikas viedokļa. Uzskatu, ka attiecībā uz šo jautājumu, līdzīgi kā attiecībā uz citiem jautājumiem, kas ir izskatīti G20 sanāksmēs, Eiropai ir vadošā loma, kuru realizē gan tās valstu un valdību vadītāji, gan arī pašas Eiropas iestādes, Eiropas Savienības prezidentūra un Komisija.

Mēs nedrīkstam aizmirst, ka šī gada aprīlī Eiropas Komisija sniedza dalībvalstīm ieteikumus par atalgojuma politiku, kuri ir gandrīz tādi paši kā tie, ko patlaban piedāvā visa pasaule. Mums arī turpmāk jāpievērš uzmanība finanšu sistēmas problēmām — kapitāla palielināšanai, pārstrukturizācijas pasākumiem un banku bilancu sakārtošanai — gan Eiropas, gan pasaules līmenī.

Savstarpēji savienotas finanšu sistēmas apstākļos mūsu problēmu atrisināšana Eiropas Savienības robežās neko nedos, ja vienlaicīgi savas problēmas nerisinās arī pārējie. Jūs nebūsiat aizmirsuši, kā pirms gada, dienu pirms „Lehman Brothers” bankrota, mēs joprojām domājām, ka spēsim izvairīties no Amerikas Savienoto Valstu finanšu krīzes lielākajām problēmām. Daudzi no jums pilnīgi pareizi norādīja, ka politiskais mērķis jau nav tikai savest kārtībā vienas bankas bilanci vai pārvērst kapitālā tās pasīvus. Pamatproblēmas ir nodarbinātība, mūsu mazo un vidējo uzņēmumu stāvoklis, sabiedrisko pakalpojumu un sociālās labklājības sistēmu ilgtspējība.

Tomēr bez funkcionējošas finanšu sistēmas nav iespējams nodrošināt arī visu pārējo. Pitsburgas G20 sanāksmē ir jārisina šī problēma, pareizāk sakot, jāturpina to risināt.

Visbeidzot es vēlos komentēt jautājumu, kas tika minēts vairākās runās. Es piekrītu, ka ir jārisina visi jautājumi, kas iekļauti G20 darba kārtībā un kurus daudzi no jums minēja, bet vēlos izteikties tikai par vienu — tas ir jautājums par nodokļu oāzēm un valstīm un teritorijām, kas nesadarbojas.

G20 sanāksmē Londonā tiešām netika rasts risinājums visām problēmām, kas saistītas ar nodokļu oāzēm. Nav viegli vienā dienā pilnīgi atrisināt problēmu, kas pastāvējusi vairākus gadus. Tomēr nevar noliegt, ka sešu mēnešu laikā kopš Londonas sanāksmes aprīlī ir atrisināts daudz vairāk problēmu, nekā tika atrisināts daudzu gadu laikā pirms šīs sanāksmes. Attiecībā uz šo jautājumu ir panākta vienošanās apmainīties ar nepieciešamo informāciju, lai nepieļautu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un to, ka nodokļu oāžu aizsegā no valsts iestādēm tiek slēptas saimnieciskās un finanšu darbības. Tā patiešām ir, ka šajos sešos mēnešos nav atrisinātas visas problēmas. Tomēr šajā laikposmā mēs esam daudz sasnieguši attiecībā uz jautājumu, kuram ir ļoti liela nozīme, lai nepieļautu, ka finanšu darbības, kas tiek slēptas no pārvaldes un uzraudzības iestādēm, atkal rada traucējumus sistēmā. Turklāt šis jautājums ir ļoti svarīgs arī saistībā ar vēstījumu, ko nododam mūsu iedzīvotājiem, attiecībā uz atbildības sadali un centieniem, kas nepieciešami, lai pārvarētu šo krīzi.

Kāds no jums minēja, ka ES ir jārunā tik skaļi, lai tās nostāju varētu sadzirdēt uz G20 Eiropas dalībvalstu teiktā fona. Es varu apliecināt, ka Zviedrijas prezidentūra un Eiropas Komisija ir nodrošinājuši to, ka ES teiktais tiek sadzirdēts. Tajā ļoti uzmanīgi un cieņpilni klausās, jo tieši Eiropas Savienība, nevis tikai viena vai divas Eiropas valstis, bija tā organizācija, kas aizsāka šo globālās koordinācijas procesu. Šis ir skaidrs apliecinājums tam, ka ar patiesas koordinācijas palīdzību var sasniegt daudz efektīvākus rezultātus.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks pirmajā oktobra sesijas sanāksmē.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

András Gyürk (PPE), rakstiski. – (HU) Paredzams, ka gaidāmajā G20 sanāksmē galvenais uzvars tiks likts uz Kopenhāgenas sarunām par klimata pārmaiņām. Joprojām ir daudz neatrisinātu jautājumu, kuru dēļ nav iespējams noslēgt nolīgumu laikposmam pēc Kioto protokola darbības beigām. Vēlos izklāstīt savu viedokli par šo jautājumu. Pirmkārt, nekonkrētu ilgtermiņa solījumu vietā mums ir nepieciešamas saistošas vidēja termiņa apņemšanās. Tām jābūt reālām, taisnīgām un atbildīgām. Formulējot šīs apņemšanās, līdztekus tādiem aspektiem kā ekonomiskā attīstība un dabas bagātības, ir svarīgi ņemt vērā arī to, cik lielā mērā Kioto protokolā noteiktās saistības ir izpildītas līdz šim.

Otrkārt, mums ir jāatbalsta viedoklis, ka ES ir jāsniedz finansiālais atbalsts jaunattīstības valstīm un jāpalīdz tām sasniegt klimata politikas mērķus. Lai to īstenotu, ir nepieciešamas konkrētas finansiālas apņemšanās. Pārredzamības nodrošināšanas nolūkā arī jaunattīstības valstīm ir jāuzņemas saistošas apņemšanās un jāizstrādā detalizēti rīcības plāni.

Treškārt, elastīguma mehānismi arī turpmāk jāuzskata par nozīmīgiem pasākumiem. Lai veicinātu ieguldījumus, pēc iespējas ātrāk ir jāpanāk vienošanās par to, kā šos mehānismus attiecināt uz sertifikātiem, kas saistīti ar līdz šim īstenotajiem projektiem.

Ceturtkārt, sistēmā, ko īsteno pēc Kioto protokola darbības beigām, ir jāpaplašina tirgus līdzekļu darbības joma. Piemēram, emisiju tirdzniecības sistēmas vai zaļā sertifikāta sistēmas paplašināšana varētu palīdzēt samazināt emisijas par minimālām izmaksām. Uzskatu, ka ekonomiskā krīze netraucēs panākt vienošanos Kopenhāgenas sanāksmē. Atbilstoša vidēja termiņa vienošanās varētu veicināt Eiropas ekonomikas konkurētspēju, vienlaikus mazinot videi radīto kaitējumu.

Edit Herczog (S&D), rakstiski. – (HU) Pirms pieciem gadiem, pievienojoties ES, visas jaunās dalībvalstis apņēmās ieviest eiro. Četras no šīm valstīm šo mērķi jau ir sasniegušas. Pārējās valstis nav spējušas to izdarīt un šajā ziņā atpauzē dažādu ekonomikas politikas apsvērumu un kļūdu dēļ, turklāt arī ekonomiskā un finanšu krīze ir nostādījusi tās bezspēcīgā stāvoklī. Ekonomikas lejupslīde ir veicinājusi protekcionisma mērķu sasniegšanu, un tas var apdraudēt vienotā tirgus darbību.

Pašreizējā ekonomiskā krīze ir apliecinājusi eiro svarīgo nozīmi ciešajos ekonomiskajos sakaros starp eiro zonas dalībvalstīm, bet valstis, kas tikai plāno ieviest eiro, pārmērīgi ilgo priekšdarbu dēļ ir nonākušas ārkārtīgi nelabvēlīgā situācijā. Daudzi, tostarp es, uzskata, ka kritiskajā situācijā, kas izveidojusies saistībā ar valūtu, labākais risinājums ir paātrināt eiro ieviešanu šajās dalībvalstīs. Šim nolūkam ir jānosaka ekonomikas politikas nosacījumi, taču pat tad, ja šie nosacījumi iepriekš tiktu noteikti, būtu vajadzīgi vairāki gadi, lai eiro ieviestu.

Uzskatu, ka mums ir jāpārliecinās ne tikai par to, ka netiek mainīti konverģences kritēriji, bet arī par to, ka ES pieeja regulējumam, kas nosaka, cik ilgi jābūt valsts dalībai ERM II valūtas maiņas mehānismā, ir elastīgāka nekā patlaban. Manuprāt, ļoti svarīgi ir arī meklēt veidus, kā paātrināt pievienošanās eiro zonai, vienlaikus nodrošinot to nosacījumu izpildi, kurus ir iespējams izpildīt. Šie pasākumi varētu stabilizēt situāciju attiecīgajās valstīs, turklāt tie nodrošinātu arī visa ES iekšējā tirgus aizsardzību. Ja neveiksim šos pasākumus, tad valstis, kas neietilpst eiro zonā, var kļūt starptautiski maksātnespējīgas un jaunākajā gadījumā nogremdēt sev līdzī ar eiro zonu.

Liisa Jaakonsaari (S&D), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, tirgus ekonomika ir lielisks vergs, bet slikts saimnieks. Pēdējā laikā gan šo lomu sadalījums ir visai neskaids. Starptautiskās konferencēs ir ierasts runāt par mazsvarīgām lietām, bet patlaban mums ir nepieciešama rīcība, steidzama rīcība. Pasaulei ir vēsturiska iespēja Pitsburgas G20 sanāksmē vēlreiz vienoties par globālās ekonomikas noteikumiem. Presē plaši ir iztīrāts baņķieru prēmiju jautājums, bet tā ir tikai aisberga redzamā daļa. Globālā ekonomika ir pilnīgi jāpārveido, par galveno mērķi izvirzot pārredzamības nodrošināšanu. Mums jācenšas izskaust riska ekonomiku un jāvirzās pretī reālajai ekonomikai. Tikai saistoši starptautiskie noteikumi var nodrošināt, ka pēdējos gados piedzīvotā kazino ekonomika nekad vairs neatkārtojas. Turpmāk mēs nedrīkstam pieļaut, ka nodokļu maksātājiem ir jāsedz zaudējumi. Ieviešot tādus mehānismus kā īpašuma nodokļi, vienmēr pastāv risks, ka kāds globālās ekonomikas dalībnieks dzīvos uz citu rēķina. Tomēr es uzskatu, ka mums vismaz ir jāizpēta, cik piemēroti šādi mehānismi varētu būt.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Pitsburgas G20 sanāksme notiks aptuveni gadu pēc „Lehman Brothers” bankas sabrukuma. Pasaules vadošajām personām tas jāņem vērā. Krīzes radītās sekas ir izjutis gandrīz ikviens pasaules iedzīvotājs. Par G20 sanāksmes galveno mērķi jānosaka nepieciešamība līdz minimumam samazināt iespēju, ka finanšu tirgus liberalizācijas radītā krīze varētu atkārtoties. G20 sanāksmes dalībniekiem ir jāvienojas par regulējumu, kas nepieļaus turpmāku spekulatīvo banku rašanos un, tieši izsakoties, miljoniem finanšu iestāžu klientu apkrāpšanu visā pasaulē.

Pēdējo mēnešu laikā mūsu rīcībā ir nonākušas bēdīgās ziņas par uzņēmumu vadītājiem, kuri, iztērējot valsts piešķirto atbalstu, ir noveduši savus uzņēmumus līdz bankrota robežai. Pēdējos gados Eiropā ir pastāvējusi tik liela ienākumu plaisa, kāda Eiropas sociālajā modelī nekad iepriekš nav pieredzēta. Par vienu no G20 grupas uzdevumiem ir jāizvirza ienākumu izlīdzināšana Eiropā un pasaulē. Finanšu nozarē ir jāievieš noteikumi, kas paredz, ka prēmijas ir atkarīgas no investīciju ilgtermiņa ienesīguma, nevis īstermiņa peļņas.

Pitsburgas sanāksmē piedalīsies vairāku Eiropas valstu vadītāji un arī Eiropas Savienības vadošās personas. Eiropai sanāksmē ir jāpauž vienota nostāja. Un es aicinu Eiropas Savienības pārstāvjus neaizmirst, ka Kopienas intereses ir arī to dalībvalstu intereses, kuras sanāksmē nebūs pārstāvētas.

Sirpa Pietikäinen (PPE), rakstiski. – (FI) Nez vai var uzskatīt par pagodinājumu to, ka šīs nedēļas pirmdienā strādājām gadadienas zīmē: tieši pirms gada bankrotēja „Lehman Brothers” investīciju banka. Tiek uzskatīts, ka šis bankrots veicināja dziļo globālo lejupslīdi un finanšu krīzi, ko patlaban piedzīvojam.

Laikā, kad teju ir apritējusi šī gadadiena un pavisam tuvu ir Pitsburgas G20 sanāksme, ir vērts apstāties un padomāt, ko esam mācījušies no krīzes un ko vēl varam mācīties no tās. Manuprāt, krīze piedāvā kaut ko ļoti nozīmīgu, proti, iespēju pilnīgi pārveidot starptautisko finanšu arhitektūru. Šajā jomā jau ir veikti noteikti pasākumi. G20 sanāksme pavasarī bija lieliska iespēja rīkoties un mēģināt panākt globālu vienošanos par nepieciešamajiem pasākumiem. Amerikas Savienotās Valstis pavisam nesen paziņoja, ka ir pieņēmušas plašu tiesību aktu kopumu finanšu jomā. Eiropas Komisijai nākamnedēļ būtu jānāk klajā ar priekšlikumu par Eiropas finanšu arhitektūras izveidi un tās pārraudzību. Šajā ziņā vissvarīgāk ir ievērot „globālu pieeju”.

Mums ir jāievieš starptautiski saistoši noteikumi par Starptautiskā Valūtas fonda reformu, maksātspējas noteikumi un jauni noteikumi par opciju maksājumiem. Tiesību akti ir jāattiecinā uz visiem finanšu produktiem, turklāt tiem ir jābūt elastīgiem, lai tos vienmēr varētu piemērot nozarei, kas ir ļoti mainīga un kurā mēdz parādīties jauni produkti.

Šajā krīzē, kas apdraud cilvēku drošības pamatvajadzības, iztikas līdzekļus un labklājību, ir jādoma arī par jauniem labklājības novērtēšanas veidiem. Komisija, ko nesen izveidoja prezidents Sarkozy, publicēja nobeiguma secinājumus, kuros ieteikts labklājības līmeni vērtēt, pamatojoties uz jaunām metodēm, kurās jo īpaši tiek ņemta vērā sabiedrības ekonomiskā spēja nodrošināt tās iedzīvotāju labklājību un ilgtspējību vides jomā, nevis pamatojoties uz IKP.

Catherine Stihler (S&D), rakstiski. – Piekrītu visiem, kuri teica, ka ir nepieciešama globāla un koordinēta pieeja. Tas ir ļoti svarīgi, ja vēlamies mainīt globālās finanšu sistēmas varas struktūras. Ne Komisija, ne Padome nepieminēja darbības izbeigšanas plānus banku nozarē. Šonedēļ aprit gads kopš „Lehman Brothers” sabrukuma. Aprēķināts, ka būs nepieciešami desmit gadi, lai izbeigtu šīs investīciju bankas darbību. Turpretī *Dunfermline Building Society* bija šāds darbības izbeigšanas plāns, tāpēc tās aktīvus varēja skaidri identificēt. Būtisks priekšnosacījums tam, lai patērētāji atgūtu ticību banku nozarei, ir pārredzamības nodrošināšana.

5. SWIFT (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Padomes paziņojums par SWIFT.

Beatrice Ask, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, vissvarīgākais jautājums saistībā ar vispārējo cīņu pret terorismu ir jautājums par to, kā šīs darbības tiek finansētas. Izskaužot terorisma finansēšanas iespējas un izsekojot šādu darījumu atstātajām pēdām, ir iespējams novērst teroristu noziegumus, turklāt šiem pasākumiem ir nozīme arī šādu noziegumu izmeklēšanā. Lai šos mērķus īstenotu, ir nepieciešama starptautiskā sadarbība. Mums ir jāievēro ANO 1999. gada Konvencija par cīņu pret terorisma finansēšanu un Eiropadomes konvencijas šajā jomā.

Deputāti, kas piedalījās Pilsoņu brīvības, tieslietu un iekšlietu komitejas slēgtajā sanāksmē 2009. gada 3. septembrī, dzirdēja, kā Teroristu finansēšanas izsekošanas programma jeb TFTP ir palīdzējusi uzlabot Eiropas iedzīvotāju un citu pasaules iedzīvotāju drošību. Pēdējos gados no TFTP datubāzēm iegūtā informācija ir palīdzējusi atklāt un izmeklēt teroristu noziegumus un novērst teroristu uzbrukumus Eiropas teritorijā.

2009. gada 27. jūlijā Padome ar vienprātīgu lēmumu piešķīra prezidentūrai sarunu pilnvaras, kas ir balstītas uz Komisijas priekšlikumu. Būtu labāk, ja sarunas ar ASV notiktu, pamatojoties uz Lisabonas līgumu, jo tad Eiropas Parlaments tajās varētu piedalīties pilnībā. Pagaidām, kā jau jūs zināt, tas vēl nav iespējams. Tā kā gada beigās SWIFT pārvieto savu datubāzi no ASV uz Eiropu, ES ir svarīgi pēc iespējas ātrāk noslēgt īstermiņa nolīgumu ar ASV, lai nepieļautu, ka tiek pārtraukta informācijas apmaiņa. Tas ir mūsu visu interesēs.

Vēlos uzsvērt, ka runa ir par pagaidu nolīgumu, kas attiecas uz laikposmu līdz pastāvīgā nolīguma noslēgšanai. Šī nolīguma darbības laiks nedrīkst būt ilgāks par divpadsmit mēnešiem, un Komisija ir paziņojusi, ka tā plāno iesniegt priekšlikumu par pastāvīgo nolīgumu, tiklīdz stāsies spēkā jaunais līgums. Lai TFTP ES un tās dalībvalstīm būtu noderīga, ASV no TFTP iegūtā informācija ir jāturpina sniegt attiecīgajām Eiropas Savienības pilnvarotajām iestādēm tāpat kā iepriekš. Un tā patiešām būs.

Turklāt šis pagaidu nolīgums paredzēs ES noziedzības novēršanas iestādēm skaidri izteiktu iespēju pašām lūgt informāciju no *TFTP* datubāzēm teroristu noziegumu izmeklēšanas gaitā. Prezidentūra ir pārliecināta, ka no *TFTP* datubāzēm iegūtā informācija mums būs noderīga. Taču ir skaidrs, ka pagaidu nolīgumā ir jāietver nepieciešamie mehānismi, lai nodrošinātu indivīdu privātās dzīves aizsardzību, tiesiskumu un datu aizsardzību. Tāpēc nolīguma projektā ir iekļauts noteikums, kas paredz, ka visus ASV lūgumus sniegt informāciju no *SWIFT* saņem, apstrādā un apstiprina atsevišķa ES iestāde.

Vienlīdz svarīgi ir pagaidu nolīgumā iekļaut sīki izstrādātus noteikumus par datu aizsardzību, kuri attiecas uz informāciju, ko ASV ar Eiropas iestādes starpniecību saņem no *SWIFT*. Šajā ziņā nolīgums būs solis uz priekšu salīdzinājumā ar līdzšinējām vienpusējām saistībām, ko ASV attiecībā pret ES uzņēmas 2007. gada *TFTP* paziņojumos, kas publicēti Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Vēlos minēt vēl dažus noteikumus, kuru iekļaušanu līgumā mēs plānojam pieprasīt. Mūsaprāt, dati ir jāglabā drošā veidā, pieeja datiem jānodrošina tikai reģistrētiem lietotājiem, un visa veida meklēšanas darbībām *TFTP* datubāzē jābūt ierobežotām un jāattiecas tikai uz tām personām vai uz to informāciju, attiecībā uz kuru ir pamatotas aizdomas par saistību ar teroristu noziegumiem vai arī ir skaidras norādes par to. Izskatītās informācijas glabāšanas laikam jābūt ierobežotam, un informācija jāizdzēš no datubāzes ne vēlāk kā pēc pieciem gadiem vai ātrāk, ja tas iespējams.

Mēs varam skaidri apstiprināt, ka *TFTP* drīkstēs izmantot tikai teroristu noziegumu izmeklēšanā, tostarp terorisma finansēšanas gadījumu izmeklēšanā. Ne ASV, ne ES nedrīkstēs izmantot šo sistēmu cita veida noziegumu izmeklēšanā vai citiem nolūkiem. Protams, ir svarīgi nodrošināt arī to, lai informācijas pārsūtīšana no ES uz ASV *TFTP* ietvaros ir samērīga. Tāpēc papildus noteikumiem par Eiropas iestādi, kuru minēju iepriekš, nolīgumā ir iekļauts nosacījums, kas paredz, ka sistēma jānovērtē neatkarīgai novērtētājai struktūrai. ES gadījumā šo struktūru veidos prezidentūras un Komisijas pārstāvji un divi cilvēki no dalībvalstu datu aizsardzības iestādēm. Novērtētājas struktūras uzdevums būs pārbaudīt atbilstību nolīgumam, noskaidrot, vai tiek pareizi piemēroti noteikumi par datu aizsardzību un pārliecināties, ka datu pārsūtīšana ir samērīga.

Esam kopīgi atbildīgi par to, lai nodrošinātu, ka noziedzības novēršanas iestādes var efektīvi cīnīties ar terorismu. Esam kopīgi atbildīgi arī par to, lai šis mērķis tiktu sasniegts, ievērojot tiesisko noteiktību un cilvēku pamattiesības. Prezidentūra ir pārliecināta, ka informācijas apmaiņa ar ASV *TFTP* ietvaros palielinās aizsardzību pret terorismu un ka mums izdosies noslēgt gan pagaidu nolīgumu, gan arī tādu ilgtermiņa nolīgumu, kas ne tikai atbilst mūsu striktajām prasībām par datu aizsardzību, bet arī aizsargā cilvēku pamattiesības.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, godātie deputāti, vispirms es vēlētos sirsnīgi pateikties Ask kundzei par to, ka viņa īsi pastāstīja par visām norisēm, kas saistītas ar *SWIFT*, un par sarunām, kas ar Amerikas Savienotajām Valstīm tiek risinātas par Teroristu finansēšanas izsekošanas programmas jeb *TFTP* darbības nepārtraukšanu.

Pilsoņu brīvības, tieslietu un iekšlietu komitejas sanāksmē 22. jūlijā man bija iespēja skaidrot *TFTP* darbības principus un to, kāpēc mums nepieciešams pagaidu risinājums, lai nepieļautu šīs programmas darbības pārtraukšanu. Pilsoņu brīvības, tieslietu un iekšlietu komitejas un Ekonomikas un monetāro jautājumu komitejas apvienotajā sanāksmē 3. septembrī piedalījās Zviedrijas prezidentūra, Tiesiskuma, brīvības un drošības ģenerāldirektorāta ģenerāldirektors J. Faull un J. L. Bruguière. Manuprāt, šajā sanāksmē tika iesviesta skaidrība par vairākiem neatrisinātiem jautājumiem.

Es vēlētos izcelt dažus aspektus. Pievienoto vērtību, kas piemīt ASV Valsts kases veiktajam ar *TFTP* saistīto datu novērtējumam, apstiprināja Bruguière kunga ziņojums, kuru Pilsoņu brīvības, tieslietu un iekšlietu komitejas un Ekonomikas un monetāro jautājumu komitejas locekļi izskatīja apvienotajā sanāksmē septembra sākumā. Prezidentūras pārstāve mums jau atgādināja, ka šī datu analīze ir palīdzējusi ASV iestādēm novērst teroristu uzbrukumus un ir atvieglojusi ar teroristu uzbrukumiem saistīto izmeklēšanu gaitu gan ASV, gan Eiropā.

Tiesneša Bruguière ziņojums apstiprināja arī to, ka ASV iestādes ir ievērojušas saistības, ko tās 2007. gadā uzņēmas attiecībā uz datu aizsardzību, proti, saistības ierobežot datu glabāšanas laiku un pieeju datiem tā, lai tie tiktu lietoti tikai gadījumos, kad ir aizdomas, ka līdzekļus izmanto teroristu finansēšanai. Ask kundze jau to ļoti labi paskaidroja. Īsi sakot, Bruguière kungs norādīja, ka ASV ir izpildījusi šīs saistības.

Tomēr ir skaidrs, ka 2007. gada tiesiskais regulējums vairs nebūs spēkā, jo pēc pārmaiņām *SWIFT* arhitektūrā, kuras paredzēts īstenot gada beigās, dati vairs netiks uzglabāti Amerikas Savienotajās Valstīs. Starptautisks

pagaidu nolīgums starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm ir nepieciešams, lai ASV iestādes varētu turpināt analizēt datus par darījumiem starp Eiropas valstīm, kuri notiek Nīderlandē.

Šajā nolīgumā noteikti ir jāiekļauj visas tās garantijas, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu mūsu iedzīvotāju pamattiesību aizsardzību, jo īpaši personas datu aizsardzību. Mēs, protams, pilnībā atbalstām prezidentūras centienus šajā jomā.

Godātie Parlamenta deputāti, priekšsēdētāja kungs, turpinājumā es vēlos norādīt, ka, kā jau ministres kundze teica, runa ir par pagaidu nolīgumu, kura darbības laiks nedrīkst būt ilgāks par 12 mēnešiem. Tas nozīmē, ka tūlīt pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā varēs sākt risināt sarunas par pastāvīgā nolīguma noslēgšanu, un tajās pilnībā varēs iesaistīties arī Eiropas Parlaments. Katrā ziņā es šodien varu apliecināt, ka Komisija arī turpmāk pastāvīgi informēs Parlamentu par šīs lietas turpmāko attīstību.

Vēlos piebilst, ka esam ļoti priecīgi par to, ka varam gatavot šo pastāvīgo, ilgtermiņa nolīgumu, protams, sagaidot pilnīgu savstarpīgumu no ASV partneru puses. Cīņa pret terorismu attiecas arī uz mums, un nav iemesla neievērot šādu pilnīgu savstarpīgumu. Tieši tāpēc es uzskatu, ka Parlamenta iesaistīšanās sarunās par ilgtermiņa nolīgumu būs ļoti vērtīgs pavērsiens.

Šāda ir mana dziļākā pārliecība. Un es vēlreiz vēlos pateikties Zviedrijas prezidentūrai un Ask kundzei par to, ka tik izsmeltoji raksturojāt situāciju, kas ir noteikusi nepieciešamību pēc šī, vēlreiz uzsveru, pagaidu nolīguma.

Ernst Strasser, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Ask kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, ASV ir nozīmīgs partneris cīņā pret terorismu. Tomēr mēs vēlamies, lai attiecībā uz datiem, jo īpaši attiecībā uz slepenajiem datiem, sadarbībā ar ASV tiek ņemti vērā Eiropas noteikumi par datu drošību, mūsu iedzīvotāju civilajām tiesībām un personas tiesībām. Tāpēc mēs, Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti), lūdzam ievērot vairākus pamatkriterijus, noslēdzot šāda veida līgumu.

Pirmkārt, ir jābūt līdzsvaram starp civilo drošību un civilajām tiesībām. Otrkārt, ir jānodrošina tiesiskā noteiktība attiecīgajiem uzņēmumiem un ES iedzīvotājiem. Treškārt, mēs atbalstām Eiropas Parlamenta līdzdalību nolīguma slēgšanā, tāpēc atzinīgi vērtējam nodomu noslēgt pārejas nolīgumu. Ask kundze un komisāra kungs, nākamajās nedēļās vēlam jums veiksmi šī jautājuma risināšanā.

Ceturtkārt, mēs uzskatām, ka gan pārejas nolīgumā, gan galīgajā nolīgumā jānosaka, ka uz Eiropas iekšējiem datu kopumiem attiecas Eiropas tiesību akti. Piektkārt, mēs vēlamies, lai ES līmenī tiek ieviests *TFTP* programmai līdzīgs instruments. Sestkārt, mēs uzskatām, ka šis ir priekšnoteikums savstarpīguma nodrošināšanai.

Tāds ir mūsu viedoklis, un mēs ceram, ka plenārsēdē tas tiks atbalstīts ar lielu vienprātību. Drīz pēc tam, kad tiks noslēgts pārejas nolīgums, mums ir jāsāk risināt sarunas par galīgo nolīgumu un jānoslēdz arī tas.

Claude Moraes, S&D grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, *SWIFT* sistēma nenoliedzami ir kļuvusi par izmēģinājuma lauciņu centienos nodrošināt līdzsvaru starp mūsu sadarbību ar Amerikas Savienotajām Valstīm, terorisma apkarošanu un mūsu pamattiesību aizsardzību.

Nav šaubu, ka Parlaments savās 2006. un 2007. gada rezolūcijās lūdza pārvietot *SWIFT* spoguļvietni no ASV uz ES teritoriju tāpēc, ka mēs uzskatījām, ka aizsardzība, ko ES iedzīvotājiem piedāvā ASV regulējums, neatbilst ES standartiem un ir jāuzlabo. Tātad šis ir pozitīvs pavērsiens, un mūsu grupa atzinīgi vērtē to, ka Eiropā tiks izvietoti divi jauni *SWIFT* serveri un ka tiks ieviests jauns tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru ASV arī turpmāk izmantos un apstrādās datus *TFTP* programmā sadarbībā ar mūsu tiesībaizsardzības iestādēm.

Mana grupa ir pamanījusi, ka Padomes pieņemtajā ieteikumā tiek mēģināts risināt dažus jautājumus, kuri uztrauc Parlamentu un Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju. Tomēr daži būtiski jautājumi joprojām nav atrisināti. Ja ES teritorijā ES datu apstrādei arī turpmāk tiek piemēroti ASV tiesiskie standarti, kā mēs nodrošināsim ES standartu ievērošanu attiecībā uz procesuālajām tiesībām un personas datu aizsardzību? Pie kura tiesneša ES pilsonis vai ES uzņēmums var vērsties kriminālvajāšanas gadījumā?

Protams, viens no būtiskākajiem jautājumiem ir nolīguma darbības laiks un tā pagaidu raksturs, kā Padome un Komisija jau norādīja. Tā kā ir izvēlēts trešā pīlāra tiesiskais pamats un nolīgumam ir pagaidu raksturs, Parlaments un attiecīgi arī ES iedzīvotāji, nevar piedalīties likumdošanas procesā. Mēs, Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa, esam pārliecināti, ka šim pagaidu līgumam jābūt spēkā tikai 12 mēnešus un ka sarunas par jaunu nolīgumu jārīsina ar Parlamenta līdzdalību, tā lai Parlaments varētu nodrošināt, ka šajā

svarīgajā un izšķirošajā cīņā pret terorismu tiek saglabāts trauslais līdzsvars Eiropas iedzīvotāju pamattiesību aizsardzības jomā.

Sophia in 't Veld, *ALDE grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es mazliet sabojāju to pozitīvo gaisotni, ko radīja iepriekšējie runātāji. Savā runā es nepievēršos saturam, jo, manuprāt, ir skaidrs, ka visas vienošanās, kas ir panāktas, atbilst Eiropas standartiem tiesiskās aizsardzības un personas datu aizsardzības jomā, taču es ļoti vēlētos saņemt dažas atbildes saistībā ar procesu, jo jau kuro reizi lēmumus, kas ietekmē iedzīvotājus, Padome pieņem aiz slēgtām durvīm. Eiropas valstu un Amerikas Savienoto Valstu valdības vēlas zināt visu par mūsu privāto dzīvi, bet mēs, iedzīvotāji, nevaram uzzināt, ko dara Padome. Manuprāt, tas nav pareizi. Cīņa pret terorismu ir kļuvusi par neapturamu procesu, kuru Padome vada, izrādot pilnīgu necieņu pret Eiropas iedzīvotājiem un parlamentāro demokrātiju. Neatkarīgi no tā, vai runa ir par *SWIFT*, pasažieru datu reģistru, datu saglabāšanu vai ko citu, ikreiz mums tiek apgalvots, ka „tas ir nepieciešams cīņai pret terorismu”. Iespējams, ka tā ir, ministres kundze, bet kad mēs saņemsim reālus faktus, kad tiks veikts novērtējums šajā jomā? Es vēlētos saņemt atbildes arī uz vairākiem jautājumiem, kas saistīti ar *SWIFT*, jo 3. septembrī šīs atbildes netika sniegtas. Kāpēc tā? Jau 2007. gadā bija zināms, ka *SWIFT* arhitektūrā ir nepieciešamas reformas. Kāpēc Padome nāca klajā ar šo plānu tikai pēdējā mirklī, vasarā, kad Parlaments vēl nebija sācis darbu? Kāpēc jūs neapspriedāties ar valstu valdībām par pilnvarām? Kāpēc? Vai jums nešķiet, ministres kundze, ka šī situācija, kad Eiropas valstu valdības mēģina iegūt pieeju mūsu datiem caur ASV valdību, ir netīrās politikas atmazgāšana? Atzīstiet to!

Nobeigumā vēlos pieminēt pārredzamības jautājumu. Dokumenti, jo īpaši juridiskie atzinumi, ko sniedzis Padomes juridiskais dienests, ir jādara zināmi atklātībai. Tie nedrīkst būt pieejami tikai Parlamenta deputātiem, jo mēs jau zinām, kas tajos rakstīts. Tiem jābūt pieejamiem visiem Eiropas iedzīvotājiem. Tāda ir īsta pārredzamība.

Jan Philipp Albrecht, *Vers/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, prezidentūra un Komisija nemitīgi runā par civiltiesību stiprināšanu un Eiropu, kas pārstāv iedzīvotāju intereses. Taču patiesībā cilvēku pamattiesības tiek apdraudētas un tiek likti šķēršļi atbilstošām publiskajām debatēm par tām. Tiek darīts viss, lai parlamenti netiktu iesaistīti un informācija netiktu izpausta. Demokrātiskā Eiropā šāda nepārredzama sistēma nav pieļaujama.

Ar piekļauvēšanu pie durvīm vien nepietiek, atbildīgajam parlamentam ir jāpieliek punkts šai nevēlamajai tendencei. Prezidentūrai ir jāpārtrauc sarunas līdz brīdim, kad tā spēs nodrošināt iedzīvotāju un parlamentu tiesības. Ja attiecībā uz banku datiem tiks īstenoti vienīgi mēģinājumi panākt vienošanās par lietām, kuras minējāt, bet netiks ieviesti saistoši aizsardzības mehānismi, Eiropas iedzīvotāju tiesības uz datu aizsardzību būs apdraudētas un tiks radītas preventīvas vispārējas aizdomas pret visiem iedzīvotājiem.

Mēs, Zaļo grupa, neatbalstīsim šos pasākumus. Mēs neatbalstīsim tos pat īstermiņā un noteikti neatbalstīsim tos tad, ja serveri būs arī šeit, Eiropā, ne tikai ASV, jo dati tik un tā tiks sūtīti ASV un netiks nodrošināta tiesiskā aizsardzība.

Marie-Christine Vergiat, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man ir liels gods pirmo reizi uzstāties šeit, Parlamentā, pārstāvēt miljoniem Eiropas iedzīvotāju, kuri ilgojas pēc citādākas Eiropas.

SWIFT lieta ir apliecinājums rupjajām kļūdām, kas drošības jomā pieļautas terorisma vārdā, jo ir izrādīta pilnīga necieņa pret lielāko daļu no mūsu līdzcilvēku pamattiesībām. Šajā lietā Amerikas Savienotās Valstis bez jebkāda tiesiskā pamata un, Eiropas iestādēm nesniedzot pat visnecīgāko informāciju, ieguva banku datus. Šis skandāls ir licis Eiropas iestādēm sākt domāt par šo jautājumu. Tika parakstīts nolīgums ar ASV valdību. Šo nolīgumu ir novērtējis eksperts. Bet kas ir šis eksperts? Tas ir Francijas pretterorisma lietu tiesnesis *Bruguère* kungs, kura kļūdas pamattiesību jomā Francijā ir ļoti labi zināmas. Tāpēc mēs apšaubām viņa ziņojuma kvalitāti.

Bez principa jautājuma piedāvātajā rezolūcijas priekšlikumā ir iekļauti vairāki brīdinājumi, kuriem mēs piekrītam, bet tie nav pietiekami. Mēs ierosinām veikt grozījumus, lai stiprinātu prasības, kuras Eiropas Parlamentam ir jāizvirza. Mums ir jādara vēl vairāk un jāpieprasa pārtraukt nolīgumu, ja minētie principi netiek ievēroti. Mēs vēlētos uzzināt, kāpēc Eiropas iestādes tik ilgi neinformēja Parlamentu un kāpēc ir tāda steiga attiecībā uz šī jaunā nolīguma noslēgšanu.

Mēs paļaujamies uz Zviedrijas prezidentūru. Mēs arī turpmāk raudzīsimies, lai tiek ievērotas cilvēktiesības. Jā, mūsu līdzcilvēkiem ir tiesības uz drošību, bet mēs nevēlamies, lai tās tiktu nodrošināts tādā viedā, ka mēs esam spiesti dzīvot „lielā brāļa” sabiedrībā un apstākļos, kad visi visu par mums zina.

Beatrice Ask, *Padomes priekšsēdētāja*. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, es pateicos visiem par svarīgajiem viedokļiem. Īsajā laikā, kas man atvēlēts, es mēģināšu atbildēt uz dažiem jautājumiem.

Vispirms, protams, rodas jautājums par to, kā mēs nodrošināsim, ka ASV ievēro nolīgumu. Vēlos norādīt, ka, pirmkārt, mums ir *Bruguière* ziņojums, kurā ir apliecināts, ka ir ievēroti noteikumi, par kuriem bijām vienojušies līdz šim. Otrkārt, nolīguma projektā ir minētas novērtētās struktūras, par kurām jums stāstīju, un arī prezidentūra, Komisija un valstu datu aizsardzības iestāžu pārstāvji. Visas šīs struktūras palīdzēs mums pārliecināties par to, ka viss norit pareizi. Protams, ir svarīgi, lai informācija būtu uzticama. Turklāt ir svarīgi, lai ikviens saprastu, ka informācijas nosūtīšana ar šīs datu programmas starpniecību nenozīmē to, ka cilvēki jebkurā laikā varēs piekļūt šai programmai un aplūkot visu tiem interesējošo informāciju. Lai iegūtu piekļuvi šai informācijai, obligāts priekšnosacījums ir aizdomas par teroristisku noziegumu vai šādu noziegumu finansēšanu. Protams, šādi tiek ierobežotas šīs informācijas izmantošanas iespējas.

Attiecībā uz kritiku par to, ka šie pasākumi ir uzsākti tagad, vasarā, vēlos norādīt, ka prezidentūrai radās gandrīz tādi paši jautājumi, kādi rodas Eiropas Parlamenta deputātiem. Mūsu uzdevums bija rūpīgi izpētīt šo jautājumu un cita starpā izanalizēt šo ziņojumu, kas sniedz atbildes uz dažiem jautājumiem, taču mums bija jārisina arī citi jautājumi. Turklāt ne jau mēs nolēmām, ka *SWIFT* ir jāpārvieta uz Eiropu; šis process notiek, pamatojoties uz citiem lēmumiem. ASV ir priecīga par to, ka viņiem ir bijusi iespēja izmantot šo instrumentu cīņā pret terorismu, un mēs uzskatām, ka līdzīga informācija būtu noderīga arī mums. Lai tā notiktu, mums ir nepieciešams nolīgums. Tā kā Lisabonas līgums vēl nav stājies spēkā, mēs uzskatījām par nepieciešamu piedāvāt pagaidu risinājumu. Un tieši to esmu mēģinājusi jums paskaidrot.

Turklāt nav tā, ka prezidentūra kaut kādā ziņā vēlas bez vajadzības ierobežot debates vai spēju izprast šo jautājumu. Pirmkārt, šīs ir publiskas debates, otrkārt, mēs labprāt runājam pat to, kā šīs diskusijas norit. Tomēr sarunu procesā nav iespējams nodrošināt pastāvīgu piekļuvi dokumentiem, jo sarunu gaitā daudz kas arvien mainās. Esmu centusies jums raksturot mūsu sākotnējo nostāju un pilnvaras, ko mums skaidri piešķīrusi Padome. Šajā jautājumā mēs esam apņēmības pilni panākt gan lielu efektivitāti un augsta līmeņa praktisko pielietojumu, gan to mūsu strikto prasību atzīšanu, kuras attiecas uz tiesisko noteiktību, kā arī uz pilsonisko brīvību un cilvēktiesību ievērošanu. Esmu pilnīgi pārliecināta, ka mums tas izdosies. Ja mūsu cerības tomēr nepiepildīsies, tad nolīgums netiks noslēgts.

SĒDI VADA: R. WIELAND

Priekšsēdētāja vietnieks

Jacques Barrot, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos apstiprināt ministres kundzes teikto un vērst uzmanību uz skaidro secinājumu, ko viņa nevilus izteica: ja šis pastāvīgais nolīgums, ko prezidentūra ar Komisijas atbalstu plāno noslēgt, nesniegs vajadzīgās garantijas attiecībā uz datu aizsardzību, tad mēs to neparakstīsim.

Tomēr es uzskatu, ka mēs spēsim saskaņot šos jautājumus un varēsim cīnīties pret terorismu saskaņā ar tām pamatvērtībām un pamatprincipiem, kas apliecina, ka mēs šeit, Eiropā, lielu nozīmi piešķiram gan privātās dzīves aizsardzībai, gan visa veida komerciālās spiegošanas izskaušanai.

Es vēlos norādīt, ka, būdams savā amatā, es, protams, zināju, ka Padome ir lūgusi tiesnesim *Bruguière* veikt šo faktu vākšanas misiju Amerikas Savienotajās Valstīs. *Bruguière* ziņojums tapa 2008. gada decembrī, bet manās rokās tas nonāca 2009. gada janvārī. 2009. gada februārī ar ziņojumu tika iepazīstināts Eiropas Parlaments un Tieslietu un iekšlietu padome. Tobrīd Komisija saprata, ka tās rīcībā ir būtiski līdzekļi, kas ļauj nodrošināt *TFTP* darbības turpināšanu līdz brīdim, kad pēc Lisabonas līguma parakstīšanas un Parlamenta iesaistīšanās sarunās mums būs iespēja noslēgt ilgtermiņa nolīgumu, kurā būs iekļautas visas tās garantijas, par kurām runāja ministres kundze, un arī visas prasības ievērot savstarpīguma principu, kuras jo īpaši minēja *Strasser* kungs.

Padome tikko ļoti skaidri puda savus mērķus attiecībā uz šo jautājumu. Komisija pievienojas šai nostājai un atbalsta šo Padomes stingro un skaidro apņemšanos nodrošināt Eiropas Parlamenta iesaistīšanos pastāvīgā līguma noslēgšanas procesā.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, vēlos izteikt piezīmi par reglamenta neievērošanu. Padome atkal nesniedza atbildes uz jautājumiem, kurus mēs uzdodam. Es uzdevu jautājumu, kāpēc Padome gaidīja divus gadus, līdz pēdējam brīdim, lai pieņemtu lēmumu šajā jautājumā. Es vēlētos uzzināt arī to, kāpēc dalībvalstu parlamenti nav iesaistīti šajā procesā (atbildi esam ar mieru saņemt arī rakstiski). Es izlasīju jūsu

atbildi, tā bija ļoti nekonkrēta un, šķiet, vēstīja, ka jūs neparakstīsiet Padomes Juridiskā dienesta sniegto atzinumu.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

(Balsojums: 2009. gada 17. septembrī)

6. ES stratēģija Baltijas jūras reģionam (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par ES stratēģiju Baltijas jūras reģionam.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, esmu ļoti priecīga, ka man ir dota iespēja pastāstīt par vienu no Zviedrijas prezidentūras galvenajām prioritātēm — stratēģijas izstrādi Baltijas jūras reģionam. Šī priekšlikuma pamatā lielā mērā bija iniciatīva, ko Eiropas Parlaments 2005. gadā pieņēma partiju darba grupā, kuru vadīja *Christopher Beazley*. Zviedrija izmantos prezidentūras laiku, lai, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumiem, izstrādātu saskaņotu un visaptverošu stratēģiju šim reģionam.

Viens no svarīgākajiem notikumiem ir plašā augsta līmeņa sanāksme, kas notiks rīt un parīt Stokholmā. Zviedrija un Baltijas jūras reģiona valstis, protams, ir ļoti ieinteresētas šādas stratēģijas izstrādāšanā, taču, mūsaprāt, šī stratēģija varētu būt arī kā paraugs citiem reģioniem un citām reģionālajām stratēģijām, kuras būtu svarīgas visai ES. Darbojoties pārrobežu līmenī un konkrēta reģiona dažādās nozarēs, mēs varam kopīgi un efektīvāk risināt problēmas, ar kurām saskaramies ikdienā, piemēram, saistībā ar piesārņojumu un vides iznīcināšanu. Mēs varam radīt jaunas uzņēmējdarbības iespējas un jaunas darba vietas un varam uzlabot transporta sakarus.

Tāpēc ir svarīgi, lai reģionālās stratēģijas ir plašākas Eiropas politikas daļa. Baltijas jūras reģiona stratēģijas priekšlikums ir atbilde uz lūgumu, ko Eiropadome izteica Komisijai 2007. gada decembrī. Eiropas Parlaments atbalstīja šo iniciatīvu 2007. gada 12. decembra rezolūcijā. Mēs ceram, ka stratēģija tiks atbalstīta Eiropadomes sanāksmē oktobra beigās.

Stratēģijas mērķis ir uzlabot vides situāciju un veicināt integrāciju un konkurētspēju Baltijas jūras reģionā. Stratēģija jo īpaši attiecas uz četriem aspektiem: ilgtspējīgas vides nodrošināšana, labklājības uzlabošana, pieejamības un pievilcīguma uzlabošana un drošības un noteiktības nodrošināšana reģionā. Viena no galvenajām prioritātēm, protams, ir vides jautājumu risināšana. Baltijas jūras vide ir nopietni apdraudēta, tas savukārt var negatīvi ietekmēt šī reģiona ekonomisko attīstību. Baltijas jūras vide ir ļoti jutīga vide, kas pakļauta dažāda veida ietekmēm.

Steidzami ir jāveic izlēmīgi pasākumi. Baltijas jūras ekoloģisko līdzsvaru jo īpaši apdraud eutrofikācija un aļģu ziedi, kurus rada pārmērīgais piesātinājums ar barības vielām. Baltijas jūru ietekmē arī piesārņojums, ko rada sauszemes avoti un bīstamās vielas, un klimata pārmaiņu sekas. Šo akūto un nopietno vides draudu dēļ Baltijas jūras reģions neapšaubāmi ir prioritāte vides jomā, un mēs ceram, ka decembrī tiks pieņemti secinājumi.

Tomēr vides veselības nopietnais stāvoklis nav vienīgā Baltijas jūras reģiona problēma. Ekonomiskās krīzes dēļ ļoti aktuāls ir kļuvis darba vietu un izaugsmes jautājums. Lielākā daļa Baltijas jūras reģiona valstu ir nelielas un atkarīgas no eksporta iespējām. Tāpēc mums ir jāveicina integrācija, lai stiprinātu konkurētspēju visā Baltijas jūras reģionā. Mums ir konkrēti mērķi šajā sakarā. Mēs vēlamies, lai iekšējais tirgus mūsu reģionā darbotos veiksmīgāk nekā jebkur citur un lai šajā Eiropas daļā efektīvi tiktu īstenota jaunā Lisabonas stratēģija izaugsmei un darbavietām.

Mums ir jāstājas pretī krīzei, palielinot sadarbību un veicinot saistību uzņemšanos mūsu tuvākajā apkārtnē. Lai nodrošinātu globālo konkurētspēju, ir nepieciešama pārrobežu sadarbība starp valstīm un uzņēmumiem pētniecības jomā un ar inovāciju palīdzību.

Baltijas jūras reģiona stratēģijas mērķis nav izveidot jaunas iestādes. Mēs cenšamies jau esošus instrumentus un politikas jomas izmantot tā, lai tie dotu labumu reģionam stratēģiski koordinētākā un saprātīgākā veidā. Stratēģija neparedz arī jaunu līdzekļu iepludināšanu reģionā. Tās pamatā ir esošās ES programmas un struktūras un labāku koordinācijas veidu meklējumi.

Protams, mūsu mērķi nav iespējams sasniegt vienā dienā, bet mūsu ieceres ir ļoti vērienīgas. Mēs esam pelnījuši, lai reģionā, kurā ir iespējama ilgtspējīga ekonomikas attīstība pāri robežām, kuru atbalsta visa ES,

būtu tīrāka Baltijas jūra. Esmu pārliecināta, ka mēs kalposim Baltijas jūras reģiona interesēm, ja mums izdosies sasniegt šos mērķus, un es ceru, ka mēs radīsim paraugu, ko varēs pielāgot un efektīvi izmantot citos reģionos. Vēlos pateikties Komisijai par veiksmīgo sadarbību šajā jautājumā. Liels paldies arī Eiropas Parlamentam, kas sākumā uzņēmās iniciatīvu un kas attiecībā uz sadarbību Baltijas jūras reģionā visu laiku ir bijis virzītājspēks.

Paweł Samecki, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties Parlamentam par to, ka tas ir iekļāvis jauno Baltijas jūras reģiona stratēģiju plenārsēdes darba kārtībā.

Atpazīstamība, kas šādi stratēģijai tiek nodrošināta, ir ļoti nepieciešama. Protams, es neesmu pārsteigts par to, ka Parlaments izrāda tik lielu interesi par šo stratēģiju. Novatoriskais darbs, ko Parlaments aizsāka, izveidojot Baltijas valstu parlamentu sadarbības grupu, lielā mērā bija viens no tiem faktoriem, kas veicināja makroreģionālās stratēģijas attīstību kā tādu.

Attiecībā uz Baltijas jūras stratēģiju Eiropas Komisijai nācās izmantot pilnīgi jaunu pieeju. Šī bija pirmā reize, kad izstrādājam integrētu stratēģiju tādu dalībvalstu grupai, kurām ir līdzīgas problēmas un kuras var gūt labumu no līdzīgām iespējām. Neslēpšu, ka pats sagatavošanas darbs bija saistīts ar zināmām problēmām, bet tās tika veiksmīgi pārvarētas.

Četri stratēģijas pīlāri piedāvā iespēju uzlabot vispārējo situāciju Baltijas jūras reģionā. Sniedzot risinājumus vides, ekonomikas, enerģētikas un transporta, drošības un drošuma jautājumiem, šī stratēģija piedāvā integrētu pieeju, kas aptver vairākas politikas jomas, vienlaikus nodrošinot ciešu savstarpējo saikni starp attiecīgajām nozarēm.

Kopš Komisija jūnijā stratēģiju pieņēma, Zviedrijas prezidentūra ir vadījusi veiksmīgas un konstruktīvas pārrunas Padomē, un jau oktobrī tiks izdarīti secinājumi. Šāds ātrs progress ir ļoti svarīgs, ja tādu pašu tempu vēlamies saglabāt stratēģijas īstenošanas posmā.

Vēlos uzsvērt šo aspektu, jo ir jāsaprot, ka visi sagatavošanas darbi attiecībā uz stratēģisko sistēmu, ko tikko raksturoju, būs veltīgi, ja tie nedos reālus, redzamus un konkrētus panākumus. Tāpēc sagatavošanas darbu laikā izstrādātais stratēģijas rīcības plāns ir tik nozīmīgs.

Šī rīcības plāna īstenošanā būs nepieciešama dalībvalstu un reģionālo ieinteresēto pušu reāla sadarbība, atdeve un vadība, lai realizētu aptuveni 80 šī posma projektu. Lai gan netiek piešķirts papildu finansējums no ES budžeta, finansālajā ziņā stratēģija piedāvā koordinētāku esošo līdzekļu izmantošanu un radošāku pieeju citiem finansējuma avotiem, tādiem kā Eiropas Investīciju banka vai Ziemeļvalstu Investīciju banka.

Tagad vēlos teikt dažus vārdus par iecerēto pārvaldības sistēmu, kas tika piedāvāta, lai nodrošinātu operatīvu stratēģijas īstenošanu. Šī ir viena no jomām, par kurām dalībvalstis ir daudz diskutējušas, bet vispārējā nostāja ir tāda, ka politisko vadību uzņemsies Padome. Koordinācijas pārraudzības un ziņojumu sniegšanas pienākumus veiks Komisija, bet īstenošanas darbus vadīs dalībvalstis vai Baltijas jūras reģiona organizācijas.

Komisija ir gatava uzņemties arī veicinātāja lomu problēmu gadījumā. Tomēr vēlos uzsvērt, ka Komisijai nav nedz iespēju, nedz vēlēšanās vadīt paša rīcības plāna īstenošanu.

Šī atbildība jāuzņemas attiecīgajām dalībvalstīm un citām tieši iesaistītajām pusēm. Tikai šādā veidā mēs varam nodrošināt, ka stratēģija paliek dalībvalstu un citu ieinteresēto pušu rokās.

Kas būtu jādara tālāk? Tiklīdz būs pieejami Padomes un Eiropadomes secinājumi, mēs virzīsim tālāk stratēģijas īstenošanas posmu. Mēs plānojam, ka šajā posmā notiks vairākas koordinācijas sanāksmes, lai steidzami sāktu darbu vairākās prioritārajās jomās un uzsāktu atsevišķus projektus, kas paredzēti rīcības plānā.

Pirmais oficiālais progressa novērtējums tiks sniegts Polijas prezidentūras laikā 2011. gada otrajā pusē. Taču pirms tam, nākamgad, notiks pirmais ikgadējais Baltijas jūras reģiona stratēģijas forums. Tā būs iespēja visām ieinteresētajām pusēm izvērtēt, kādi ir bijuši pirmie stratēģijas īstenošanas mēneši un kādas mācības var gūt jau šajā posmā.

Nobeigumā vēlos teikt, ka ceru arī turpmāk cieši sadarboties ar Parlamentu attiecībā uz visiem stratēģijas aspektiem. Komisija ļoti cer, ka Parlaments aktīvi iesaistīsies tādos pasākumos kā ikgadējais forums. Jūsu atbalsts ir ļoti svarīgs, lai nodrošinātu plašu stratēģijas atpazīstamību un augsta līmeņa politisko atbalstu stratēģijai un lai mudinātu dalībvalstis un reģionālos dalībniekus gūt rezultātus.

Tunne Kelam, *PPE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, PPE grupa vēlas apsveikt Zviedrijas prezidentūru ar to, ka tā ir uzņēmusies vadību Baltijas jūras reģiona stratēģijas īstenošanā. Šī stratēģija atspoguļo būtiskās

izmaiņas, kas šajā reģionā notika pirms pieciem gadiem. Kopš 2004. gada Baltijas jūra ir kļuvusi par ES iekšējo jūru. Tāpēc Eiropas Savienībai ir nepieciešama visaptveroša pieeja, lai koordinēti reaģētu uz izaicinājumiem un iespējām, ko piedāvā šī jaunā situācija.

Baltijas jūras reģiona stratēģija ir piemērs galveno ES iestāžu veiksmīgai sadarbībai. Iespējams, jūs to zināt, turklāt tas jau tika minēts, ka šo stratēģiju pirms trim gadiem aizsāka Parlaments, konkrētāk, Baltijas un Eiropas intergrupas izcilā priekšsēdētāja *Christopher Beazley* vadībā. Vēlos pateikt īpašu paldies Komisijas priekšsēdētājam *Barroso* kungam. Viņa izpratne un atbalsts visu šo laiku kopš 2007. gada ir bijis ļoti svarīgs, lai mēs varētu sagatavot praktisku stratēģijas priekšlikumu, kas tika iekļauts Komisijas jūnija paziņojumā.

Vēlos akcentēt trīs lietas. Pirmkārt, šīs stratēģijas iniciatoru mērķis bija panākt, ka Baltijas jūras reģions kļūs par reģionu, ko raksturo vislielākā konkurētspēja un visstraujākā attīstība ES. Ja pratīsim maksimāli izmantot Baltijas jūras reģiona stratēģijas piedāvātās iespējas, tad šis reģions, iespējams, kļūs par tā dēvētās Lisabonas programmas lielu panākumu.

Otrkārt, patlaban vairāk nekā jebkad iepriekš šajā reģionā ir nepieciešama uzlabota energoapgādes pieejamība un drošība. ES un dalībvalstīm ir jāvienojas par alternatīvu energopiegādes kanālu nodrošināšanu. Svarīgākais uzdevums ir izveidot vienotu enerģosistēmu visā Baltijas jūras reģionā.

Treškārt, ņemot vērā visu piejūras valstu likumīgās intereses, ir jāatrisina jautājums par divpusējo un galvenokārt politisko *Nord Stream* projektu, taču to noteikti nedrīkst darīt, kamēr Krievija nav pievienojusies *Espo* konvencijai.

Constanze Angela Krehl, *S&D grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Malmström* kundze, dāmas un kungi, priecājos, ka Baltijas jūras reģiona valstu sadarbību Zviedrijas prezidentūra ir izvirzījusi par prioritāti. Nav šaubu, ka mums ir jāaizsargā resursi un jāpalīdz aizsargāt dabu un klimatu. Mums neapšaubāmi ir jā rūpējas arī par to, lai sadarbība Baltijas jūras reģionā būtu vērsta uz ekonomikas attīstību. Šajā ziņā mēs jūs pilnīgi atbalstām.

Tomēr ir daži neskaidri jautājumi. Jūs tikko teicāt, ka netiks piešķirts papildu finansējums. Pārrunājot šo jautājumu komitejā, mēs nospriedām, ka visi līdzekļi tiks piedāvāti saskaņā ar pašreizējo kohēzijas politiku. Man šajā sakarā rodas jautājums, vai ir runa par esošajiem projektiem, kas jau tiek finansēti no kohēzijas fonda līdzekļiem, vai jauniem projektiem. Ja ir runa par jauniem projektiem, tad mēs vēlamies jautāt, kuriem no jau apstiprinātajiem kohēzijas politikas projektiem tiks atņemts finansējums.

Šis ir ļoti svarīgs jautājums, jo es zinu, ka pilsētu, vietējo iestāžu un reģionu pārstāvji man jautās, kas viņiem ir jā dara, lai iesaistītos Baltijas jūras reģiona stratēģijā, un kā viņi var iegūt finansējumu šāda veida projekta virzīšanai. Ja nespēsīm sniegt viņiem pienācīgas atbildes un nespēsīm paskaidrot, kā šī sadarbība tiks organizēta, iedzīvotāju entuziasms attiecībā uz Baltijas jūras reģiona valstu sadarbību, iespējams, ātri vien pārtaps sarūgtinājumā. Ne jau šāds ir mūsu kopīgā darba mērķis, tāpēc mums ir ļoti aktīvi jārunā par to, kā organizēt šo sadarbību.

Aicinot komisāra kungu ņemt vērā šo viedokli, es lūdzu, lai Baltijas jūras reģiona stratēģijas jomā darbojas ne tika Padome un Komisija, bet lai šajā sadarbībā un šīs stratēģijas īstenošanā tiek atbilstoši iesaistīts arī Parlaments, jo mēs vēlamies, lai šī stratēģija dod labumu arī citiem reģioniem, piemēram, Melnās jūras politikai un sadarbībai Donavas baseina valstu starpā. Mūsuprāt, tas ir ļoti svarīgi.

Anneli Jäätteenmäki, *ALDE grupas vārdā*. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, mana grupa ļoti priecājas par to, ka Komisija ir izstrādājusi ES pirmo Baltijas jūras reģiona stratēģijas dokumentu. Šis ir arī pirmais tāda veida stratēģiskais dokuments attiecībā uz šo reģionu, un es ceru, ka tas jo īpaši palīdzēs paātrināt eitrofiskās Baltijas jūras attīrīšanas procesu. Reģiona problēmas vislabāk var atrisināt, sadarbojoties tā iedzīvotājiem, valstīm, organizācijām un uzņēmumiem. Mana grupa ir ļoti apmierināta ar to, ka Zviedrija ir vērsusi uzmanību uz to, cik svarīga ir cīņa pret cilvēktirdzniecību un noziedzību. Īpaši par to vēlos pateikties *Malmström* kundzei, jo, manuprāt, tas ir arī viņas nopelns. Šis ir ļoti svarīgs jautājums, un ir mazliet dīvaini, ka 2009. gadā mums ir jārunā par cilvēktirdzniecības problēmu Baltijas jūras reģionā. Baltijas jūras reģiona rīcības plānam ir jāpieliek tam punkts.

Satu Hassi, *Vers/ALE grupas vārdā*. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, brīnišķīgi, ka Komisija ir izstrādājusi priekšlikumu Baltijas jūras reģiona stratēģijai un ka Zviedrija ir iekļāvusi šo jautājumu savā darba kārtībā. Es ceru, ka Zviedrija sasniegs reālākus panākumus savos centienos aizsargāt jūras vidi, jo īpaši lauksaimniecības un kuģniecības jomās. Baltijas jūra ir viena no pasaules piesārņotākajām jūrām, un tās būtiskākā vides problēma ir eitrofikācija. To galvenokārt rada lauksaimniecība: no ES laukiem jūrā nonāk

slāpekļi un fosfors. Slāpekļi un fosfors piesaista jūras dibenā esošo skābekli un kļūst par barības vielu indīgajām aļģēm virsējos slāņos. Tas, vai Baltijas jūra tiks attīrīta, lielā mērā ir ES rokās. Komisija savā stratēģijas priekšlikumā to atzīst, taču ierosinātie pasākumi ir pārāk nekonkrēti. Būtībā vienīgais konkrētais pasākums ir aizliegums izmantot fosfātus mazgāšanas līdzekļos. Šis pasākums ir nepieciešams, taču ļoti vajadzīgi ir arī jauni noteikumi lauksaimniecības jomā, lai mēs varētu ražot pārtiku, neiznīcinot Baltijas jūru.

Marek Gróbarczyk, *ECR grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, vēlos vērst uzmanību uz to, ka pamatnostādņēs bija paredzēts, ka Eiropas Baltijas jūras stratēģijai ir jāsekmē visaptverošas programmas izveide šīs Eiropas daļas attīstības veicināšanai, cita starpā izveidojot dabiskākos un īsākos transporta ceļus, lai izlīdzinātu „vecās” un „jaunās” Eiropas valstu attīstības atšķirības. Tāpēc mani pārsteidz Komisijas un Padomes priekšlikums mainīt Centrāleiropas transporta koridora plānu.

Nozīmīgākā ekonomiskā saikne starp Adrijas jūras un Baltijas jūras reģionu ir Centrāleiropas koridors, kas iet pa Oderu un kura sauszemes daļa beidzas *Szczecin-Świnoujście* ostā. Es piedāvāju skaidru memorandu, kura mērķis ir atjaunot stratēģiju tās sākotnējā veidolā un kurā ir pieminēts Centrāleiropas koridors, jo šis koridors nepazudis no tādu Eiropas lielāko ostu attīstības plāniem kā, piemēram, *Szczecin-Świnoujście* osta, kas jau tagad cieš no Eiropas Komisijas lēmuma likvidēt tās kuģu būves nozari.

Rolandas Paksas, *EFD grupas vārdā*. – (LT) Tieši pēc 2564 stundām tiks apturēta darbība Ignalinas kodolspēkstacijas reaktorā, kas ir pēdējais neatkarīgais enerģijas avots Lietuvā. Eiropa jau ir ieguldījusi 200 miljonus eiro šīs spēkstacijas drošuma nodrošināšanā. Lai spēkstaciju slēgtu tagad, Eiropas Savienībai būs jāiegulda vēl 800 miljoni eiro. No juridiskā viedokļa Eiropai, iespējams, ir taisnība — katrai valstij ir jāpilda saistības, ko tā uzņēmusies. Bet vai tiešām tas ir pareizi? Vai tas ir pareizi attiecībā pret Lietuvas un citu valstu iedzīvotājiem? Nedomāju vis. Nauda, kas nepieciešama reaktora darbības apturēšanai, būs jāņem no cilvēkiem, kurus skārusi ekonomiskā krīze. Vai laikā, kad Eiropā ir krīze, kad Lietuvas IKP ir krities par 22 % procentiem, kad bezdarba līmenis ir sasniedzis 15 % un kad tuvojas ziema, ir loģiski un pareizi slēgt strādājošu kodolelektrostaciju, kas ir droša, es vēlreiz atkārtoju — droša. Nē, tas nav pareizi. Lietuva ir solījusi veikt šos pasākumus, tāpēc mēs izpildīsim pievienošanās līguma nosacījumus, taču tas prasīs milzīgus upurus. Pēc šī pasākuma īstenošanas Lietuvai būs ievērojami grūtāk pārvarēt ekonomisko krīzi. Valstī vēl vairāk pieaugs bezdarba līmenis un nabadzība.

Dāmas un kungi, sakiet, vai Eiropai patlaban ir vajadzīgi šādi upuri? Vai šos 800 miljonus eiro mēs nevarētu iztērēt lietderīgāk? Vērsoties pie jūsu sirdsapziņas, ekonomiskās loģikas un veselā saprāta, es aicinu jūs iekļaut stratēģijā, ko šodien apspriežam, noteikumu, ka Ignalinas kodolspēkstacija var turpināt darbību līdz 2012. gadam, proti, tik ilgi, kamēr tās darbība ir droša. Es ceru, ka apstiprinot priekšsēdētāja J. Buzek politisko programmu enerģētikas jomā, kas paredz energoapgādes dažādošanu un kodolenerģijas attīstīšanu dalībvalstīs, Eiropas Parlaments veiks konkrētos pasākumus, kas ir nepieciešami. Dāmas un kungi, līdz reaktora slēgšanai atlikušas tikai 2563 stundas un 58 minūtes.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, teorētiski šādi projekti, kas paredz pārrobežu sadarbības veicināšanu reģionālā līmenī, ir atbalstāmi un lietderīgi. Tomēr stratēģijas bieži raksturo kāds trūkums: šo stratēģiju mērķi tiek izvirzīti un pat sasniegti, taču tiek aizmirsts par ilgtspējību, pat īstenošanas posmā. Tāpēc ilgtspējības aspektu būtu jāsāk ņemt vērā jau plānošanas posmā.

Īstenojot šo integrēto stratēģiju Baltijas jūras reģionam, kas ir ļoti nozīmīgs ES paraugprojekts, ir svarīgi, lai reģioni un organizācijas sadarbojas vienotā tīklā, jo šīs organizācijas vislabāk zina, kādas problēmas ir aktuālas dažādās jomās (daba, sociālā struktūra un infrastruktūra). Tās vislabāk zina, kādi pasākumi ir nepieciešami, lai sasniegtu vislabākos rezultātus. Šajā reģionā ir 100 miljoni iedzīvotāju, un šī reģiona ieguldījumu budžets ir 50 miljardi eiro. Šajā ziņā mums jābūt ļoti uzmanīgiem, ja vēlamies, lai šis izmēģinājuma projekts ir sekmīgs. Kā jau iepriekš tika minēts, šis izmēģinājuma projekts ir ļoti nozīmīgs arī citiem projektiem Donavas baseinā — centrālās un dienvidaustrumu Eiropas valstīm, kas atrodas Donavas krastos.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Makroreģionos ir jāīsteno koordinēta ilgtspējīgas attīstības politika. Tāds bija Eiropas Parlamenta un arī Padomes viedoklis 2007. gadā, brīdī, kad Parlaments ieteica Eiropas Komisijai izstrādāt Baltijas jūras reģiona stratēģiju un rīcības plānu. Es vēlētos uzsvērt tālaika komisāres *Danuta Hübner* nozīmi šīs stratēģijas izstrādāšanā. Patlaban darbu pie šīs politikas turpina komisārs *P. Samecki*, kuru es arī sirsnīgi apsveicu.

Stratēģija piedāvā arī risinājumus šodien pieminētajām pamatproblēmām. Proti, mēs nevaram nodrošināt labklājību reģionā, neattīstot inovācijas un uzņēmējdarbību, mēs nevaram atzīt Baltijas jūru reģionu par kopēju bagātību, nenodrošinot ilgtspējīgu vidi, un mēs nevaram nodrošināt drošību reģionā, tajā skaitā

energoapgādes drošību, nebūvējot jaunās paaudzes iekārtas un starpsavienojumus. Pateicoties Eiropas sakaru tīkla būvniecībai tiek risināts arī iedzīvotāju drošības un reģiona pieejamības jautājums.

Vēlos uzsvērt, ka ļoti liela nozīme bija viedokļu veidotājiem, ar kuriem tika apspriests šis stratēģijas projekts, jo īpaši iedzīvotāju organizācijām, vietējām un reģionālajām pašvaldībām, valstu valdībām un Baltijas jūras reģiona organizācijām. Aktīva šo organizāciju dalība būs svarīga arī šīs stratēģijas realizēšanā.

Baltijas jūras reģiona stratēģija ir labs piemērs tam, kā mēs varam izmantot Kopienas politikas instrumentus politiskās gribas īstenošanai plašā Eiropas Savienības makroreģionā.

Komisāra kungs, vēlos vērst uzmanību uz četriem aspektiem. Pirmkārt, manuprāt, ir ļoti svarīgi Baltijas jūras reģiona stratēģijas pārvaldību īstenot tā, lai nepieļautu intereses zudumu vietējā, valdību un Eiropas Savienības līmenī. Mums jākoncentrējas arī uz atbilstošu stratēģijas īstenošanas un darbības finansēšanu. Šajā jautājumā ir panākta vienošanās par grozījumiem budžetā. Otrkārt, makroreģionā ir nepieciešams pilnībā īstenot vienotā tirgus principus, ņemot vērā to pieredzi un vēlmi iesaistīties, kas ir raksturīga vietējā un reģionālā līmenī. Divi pēdējie aspekti ir šādi: ir nepieciešams institucionālais atbalsts uzņēmumu finansēšanai stratēģijas darbības jomā un draudzīgu attiecību uzturēšana ar mūsu partneriem šajā reģionā, tostarp Krieviju, Norvēģiju un Baltkrieviju.

Diana Wallis (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es ļoti priecājos, ka Komisija un jo īpaši Zviedrijas prezidentūra ir iedzīvinājusi Parlamenta idejas un mērķus šajā traslajā jomā.

Mēs visi labi zinām, kādas ir Baltijas jūras reģiona vides problēmas un kādas ir tā ekonomiskās grūtības. Bet Parlaments nezaudē apņēmību, un, manuprāt, tas patiešām vēlas būt iesaistīts šajā procesā. Viens no mehānismiem, kas netika pieminēts, ir iespēja regulāri sniegt ziņojumus Parlamentam, lai līdzīgās debatēs kā šodien mēs varētu izvērtēt šī procesa norisi.

Es kā Parlamenta priekšsēdētāja vietniece ar prieku piedalīšos konferencē, ko jūs organizējat piektdien. Manuprāt, vēl ir jāatrisina daži ar finansējumu saistīti jautājumi, ja vēlamies, lai Parlaments redz tādus šīs stratēģijas rezultātus, kādus tas ir pelnījis.

Makroreģionālu ekonomisko stratēģiju citā veidā varētu īstenot arī citviet Eiropā. Cerēsim, ka šis projekts izdosies.

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, priecājos, ka vides jautājumi ir viena no galvenajām prioritātēm jaunajā Baltijas jūras reģiona stratēģijā. Baltijas jūru skar divas nozīmīgas akūtas vides problēmas. Pirmkārt, eitrofikācija, kuru jau minēja Hassi kundze. Otrkārt, pārmērīgā nozveja. Visi pētnieki ir vienprātīgi šajā jautājumā. Salīdzinoši nesen tika atklāts, ka galveno plēsoņu, piemēram, mencu, trūkums ir veicinājis aļģu ziedu savairošanos. Baltijas jūrai ir nepieciešama veselīga ekosistēma. Tāpēc būtu ļoti labi, ja ar jauno Baltijas jūras reģiona stratēģiju tiktu īstenots operatīvs izmēģinājuma projekts, kas attiektos arī uz reģionālās zivsaimniecības pārvaldību Baltijas jūras reģionā. Steidzami būtu jāaizliedz arī izbrāķēto mencu izmešana. Patlaban lieli daudzumi jauno mencu, kas tikko ir parādījušās Baltijas jūrā, tiek šādā veidā iznīcinātas. Es aicinu Zviedrijas prezidentūru ņemt vērā šo problēmu un risināt to.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, jau iepriekšējā parlamenta sasaukumā tika panākta vienošanās, ka Baltijas jūras reģions ir piemērots, lai tajā īstenotu izmēģinājuma projektu, kura mērķis ir ieviest iekšēju ES makroreģionālo stratēģiju. Uzskatu par pareizu to, ka šī stratēģija, kuras pamatā ir mērķis konsekventāk piemērot Kopienas tiesību aktus un efektīvāk izmantot ES līdzekļus, neparedz jaunu tiesību aktu vai iestāžu ieviešanu un ka tai nav piešķirts īpašs finansējums.

Manuprāt, lietderīga būtu vietējo un reģionālo iestāžu apvienošana. Ir svarīgi, lai, ieviešot Baltijas jūras reģiona stratēģiju praksē, šajā daudzlīmeņu pārvaldības sistēmā tiktu ieviestas izmaiņas dažādu administratīvo iestāžu pienākumos, nepieļaujot dažādu iestāžu un organizāciju darbības pārklāšanos. Turpmākajās diskusijās par jauno kohēzijas politiku būtu lietderīgi noskaidrot, kā dažādās makroreģionālās stratēģijas un galvenie ES reģionālās politikas virzieni ietekmēs cits citu. Būtu lietderīgi noskaidrot arī to, kā Baltijas jūras reģiona stratēģija ietekmēs plānoto teritoriālās kohēzijas politikas īstenošanu.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, mēs runājam par 1200 km garu gāzes vadu Baltijas jūrā, kas stiepsies no Viborgas Krievijā līdz Greifswaldei Vācijā un šķērsos ekoloģiski jutīgu iekšējo jūru, kurai raksturīgs ļoti dažāds gultnes reljefs un kurā pastāvīgi tiek atklāta nesprāgušī munīcija no abiem pasaules kariem un indīgas vielas, kas ir papīra nozares mantojums. Aptuveni 100 miljoni eiro ir iztērēti par vides analīzi, ko veica uzņēmums, kas būs *Nord Stream* gāzes vadu, ar kuru plānots īstenot vienošanos starp Gerhard Schröder un Vladimir Putin par gāzes piegādi. Es nerunāšu par drošības jautājumiem, kas saistīti ar

Krievijas ietekmes palielināšanos Baltijas reģionā šī gāzes vada izbūves rezultātā, bet pievērsīšos vides problēmām, kas ar to saistās. Diemžēl Somija projektu jau ir apstiprinājusi, bet *Timo Soini* un savā vārdā es vēlētos jautāt, kur ir tā informācija par projektu, kas visu Baltijas jūras reģiona valstu iedzīvotājiem ir nepieciešama pirms būvniecības darbu sākuma.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Cienījamā ministres kundze, komisāra kungs, kolēģi! Baltijas jūras reģiona stratēģijas izveide ir ļoti nozīmīgs Eiropas Parlamenta sasniegums, kurā pirmšķirīga loma ir bijusi Baltijas intergrupas deputātiem. Šī stratēģija ir līdzīga Vidusjūras stratēģijai, kas savulaik izraisīja strauju ekonomisko attīstību dienvidos, tā kalpos par labu instrumentu Baltijas reģiona un līdz ar to visas Eiropas Savienības attīstībai. Runājot par prioritātēm, man vispirms gribētos atzīmēt kopīgas Eiropas Savienības enerģētikas politikas, tai skaitā konkurētspējīga Baltijas enerģijas tirgus, izveidi. Tas sevī ietver gan enerģijas piegāžu drošības, gan energoefektivitātes aspektus, gan, protams, arī atjaunojamo enerģijas avotu attīstību.

Latvija, Lietuva un Igaunija ir jāintegrē kopējā reģiona enerģētikas tīklā, tai skaitā NORDEL. Otra prioritāte ir tālāka infrastruktūras attīstība. Ceļi dažās Baltijas jūras reģiona valstīs, ievērojot gan klimatiskos apstākļus, gan arī dažkārt neefektīvo politiku, ir visai slikti stāvoklī. Transītkoridoru, komunikācijas tīklu attīstīšana veicinās uzņēmējdarbību, kā arī radīs jaunas darbavietas. Lai varētu runāt par efektīvu ekonomisko attīstību un vides aizsardzību, trešā prioritāte ir inovatīva ekonomika, kas nozīmē līdzsvarotu, uz zināšanām balstītu izaugsmi. Stratēģijas īstenošanai ir nepieciešams papildu finansējums, kurš noteikti jāparedz vismaz nākamajā Eiropas Savienības finanšu perspektīvā.

Patlaban jāizmanto gan piecu miljardu enerģētikas programma, gan globalizācijas fonds un citi finanšu instrumenti. Svarīgs ir arī efektīvs stratēģijas īstenošanas un uzraudzības mehānisms. Tam ir jābūt vienkāršam, caurskatāmam un bez liekas birokrātijas. Ir nepieciešami regulāri stratēģijas ieviešanas pārskati un starpposmu ziņojumi. Pirmajam jābūt jau 2010. gadā. Varu apsveikt Zviedrijas prezidentūras aktīvo lomu šīs stratēģijas uzsākšanā. Atļaujiet izteikt cerību, ka būsime efektīvi un elastīgi konkrētā rīcības plāna īstenošanā.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pirms pieciem gadiem Baltijas jūra kļuva par Eiropas Savienības iekšējo jūru. Šodien mēs apspriežam stratēģijas projektu, kas dos mums iespēju sākt izmantot reģiona milzīgo neizmantoto potenciālu un kas ir Eiropas Parlamenta iniciatīva. Tomēr ne visus Parlamenta ieteikumus Komisija ir atbalstījusi. Vislielākais zaudējums ir tas, ka netika atbalstīta atsevišķas budžeta pozīcijas izveide Baltijas jūras reģionam. Komisija cenšas mūs pārliecināt, ka finansējums tiks piešķirts no esošajiem instrumentiem, galvenokārt struktūrfondiem. Tomēr baidos, ka bez atsevišķa finansējuma, kas paredzēts tieši šim nolūkam, mums neizdosies sasniegt visus mūsu mērķus.

Stratēģijas izstrādātāji norāda, ka ir nepieciešama cieša sadarbība ar Krieviju. Tomēr mums jādomā arī par lielāko draudu Baltijas jūrai, proti, *Nord Stream* gāzes vada būvniecību. Pagājušajā gadā Eiropas Parlaments šo projektu neatbalstīja. Es ceru, ka jaunā Komisija, ieviešot stratēģijas rīcības plānu, paturēs prātā šo rezolūciju.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, šī patiešām ir unikāla Eiropas reģionālās politikas iniciatīva un novatorisks projekts. Uz inovācijām balstīta labklājība, vide, pieejamība transporta un enerģētisko sakaru ziņā, drošība un drošums ir četras galvenās jomas, kurās kopīgi darbojas visi šīs stratēģijas sagatavošanā iesaistītie partneri — visas trīs Eiropas iestādes (Parlaments, Komisija un Padome) un arī valstu valdības, reģionālās un vietējās iestādes, uzņēmējdarbības un akadēmisko aprindu pārstāvji un nevalstiskās organizācijas. Stratēģijas sagatavošanas darbi ir izveidojuši patiesas partnerattiecības starp visām šīm struktūrām.

Attīstības problēmām nav administratīvo vai politisko robežu. Šī stratēģija dos iespēju bieži vien ļoti sadrumstalotos politiskos risinājumus aizstāt ar kopīgu risinājumu kopīgām attīstības problēmām un iespējām.

Eiropas Parlamenta Reģionālās attīstības komiteja, kas ir vadošā Parlamenta komiteja saistībā ar šo projektu, piešķirs tam lielu nozīmi savā darbībā. 6. oktobrī mums būs debates ar Komisiju un Padomi. Tuvākajos mēnešos tiks sagatavots pašiniciatīvas ziņojums. Mēs sekosim arī stratēģijas īstenošanai, un es ceru, ka šī uz rīcību vērsta stratēģija vairo Eiropas Savienības iespējas sasniegt mērķi izveidot veselīgu, mūsdienīgu un konkurētspējīgu ekonomiku.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, Baltijas jūras jautājumu Eiropas Savienība sāka skatīt diezgan vēlu. Baltijas jūras krastos dzīvo 100 miljoni cilvēku, ar Baltijas jūru robežojas arī Krievija, un tas ir svarīgi. Šī stratēģija lielā mērā būs virzīta uz vides jautājumu risināšanu, un tas ir tikai pareizi, jo Baltijas jūras vides problēmas ir milzīgas: eitrofikācija, bioloģiskās daudzveidības samazināšanās, Sanktpēterburgas notekūdeņi, Kaļiņingradas problēmas un citas. Šodien tika minēts, ka stratēģija izmainīs arī Eiropas Savienības kohēzijas politiku. Tas, manuprāt, ir ļoti svarīgi, un es ceru, ka par to vēl tiks runāts. *Malmström* kundze

varētu pastāstīt, kā šī politika mainīsies, jo šīs izmaiņas var radīt draudus, ka, piemēram, koncentrējoties uz Donavas stratēģiju un Melnās jūras stratēģiju, daļa Eiropas, tostarp ziemeļu reģioni, tiek aizmirsti. Patiesībā arktiskajos rajonos jau patlaban notiek straujākās pārmaiņas pasaulē, un ir svarīgi to ņemt vērā.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, ministres kundze, komisāra kungs, Baltijas jūras reģions ir īpašs daudzējādā ziņā, un arī es ļoti priecājos, ka Zviedrija ir noteikusi šo stratēģiju par vienu no prezidentūras laika prioritātēm. Ir svarīgi turpināt darbu pie stratēģijas un galu galā arī īstenot to. Baltijas jūra ir nozīmīga ne tikai no vides viedokļa, manuprāt, tai ir arī būtiska ietekme uz reģionālo politiku. Prezidentūras laikā Zviedrija šos reģionālās politikas jautājumus ir cieši integrējusi Baltijas jūras reģiona stratēģijā. Šī stratēģija galvenokārt tiek uztverta kā dokuments, kas attiecas uz valstīm, kas atrodas Baltijas jūras krastos, bet uz šo stratēģiju noteikti varam raudzīties daudz plašākā reģionālajā dimensijā. Mūsu lēmumi attiecībā uz vides tehnoloģisko zināšanu, jautājumu, kas attiecas uz iekšējiem ūdeņiem, un stratēģijas milzīgās ietekmes uz transporta politiku integrēšanu šajā stratēģijā arī lielā mērā ietekmēs iekšzemes teritorijas. Tāpēc Baltijas jūras stratēģija ir jāiekļauj kopējā Eiropas darba kārtībā. Es ceru, ka Parlaments atbalstīs šos ierosinājumus, lai nodrošinātu, ka stratēģija nav tikai tukši vārdi un mēs varam gūt reālus panākumus.

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs, es kā Latvijā ievēlēta Eiropas Parlamenta deputāte atzinīgi vērtēju to, ka pirmā makroreģionālā stratēģija ir izstrādāta tieši Baltijas jūras reģionam. Tomēr, manuprāt, tajā ir aizmirsti vairāki Kopienas mērķi, piemēram, augsta līmeņa sociālā aizsardzība. Dažas reģiona dalībvalstis, tostarp Latviju, smagi ir skārusi ekonomiskā krīze. Mūsu finanšu nozare ir saistīta ar Skandināvijas finanšu nozari. Mūsu problēmas radīs problēmas arī Skandināvijā, tātad šis nav tikai vienas valsts jautājums.

Nesen Komisija piešķir Latvijai vidēja termiņa finansiālo palīdzību maksājumu bilances līdzsvarošanai. Diemžēl attiecībā uz šādu palīdzību nav izvirzīti nekādi sociālie nosacījumi. Tāpēc valdība samazina pensijas un pabalstus, bet Komisija uz to noraugās.

Esmu nobažījies arī par pamattiesību jautājumu. Lielais bezvalstnieku skaits un minoritāšu aizsardzība joprojām ir aktuāli jautājumi divās reģiona dalībvalstīs: Latvijā un Igaunijā. Uzskatu, ka stratēģijai ir jābūt vēl vērienīgākai. Ar to ir jācenšas sasniegt visus Eiropas Savienības mērķus.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties Komisijai un Zviedrijas valdībai par aktīvo darbību Baltijas jūras reģiona stratēģijas izstrādē, un es uzskatu, ka šī ir laba un nozīmīga stratēģija. Tomēr bez atbilstoša finansējuma projekts cietīs neveiksmi. Tādā gadījumā līdz ar stratēģijas pieņemšanu viss šis process apstāties. Parlaments daudzus gadus domāja, kā organizēt šīs stratēģijas finansējumu, un pagājušajā gadā tas vienprātīgi vienojās par budžetu, kurā ir atsevišķa Baltijas jūras reģiona stratēģijas pozīcija. Tas ir veids, kā apkopot visus tos neskaitāmos projektus, kas ir jāisteno saistībā ar Baltijas jūras reģiona stratēģiju, ja vēlamies, lai šis process virzās uz priekšu. Zinu, ka Budžeta komiteja ir nākusi klajā ar priekšlikumiem par nelielu naudas līdzekļu atlikšanu šai pozīcijai. Es ceru, ka Padome un Komisija arī to atbalstīs, jo citādi projekts nebūs veiksmīgs. Ja vēlamies izglābt Baltijas jūras vidi, mums ir jādara vēl kas — jāpanāk Krievijas iesaistīšanās šajā projektā. Es nespēju saprast, kā daži ir bijuši gatavi piekrist gāzes vada būvniecībai Baltijas jūrā, nenosakot Krievijai pienākumu uzņemties saistības, kas izklāstītas Espo konvencijas secinājumos. Tas ir mazākais, kas mums ir jāizdara.

Victor Boştinaru (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es atbalstu domu īstenot Melnās jūras reģiona stratēģiju kā izmēģinājuma projektu makroreģionālo stratēģiju jomā.

Šāda veida iniciatīvas dod iespēju koordinēt ES politikas instrumentus, lai nodrošinātu saskaņotu, stabilu un ilgtspējīgu attīstību attiecīgajos reģionos.

Iepriekšējā Padomes sanāksmē tika minēts, ka stratēģija Melnās jūras reģionam tiks izstrādāta līdz 2009. gada beigām. Šī ir ļoti nozīmīga iniciatīva, jo tā var palīdzēt nodrošināt saskaņotu attīstību un labklājību reģionā, kas salīdzinājumā ar Melnās jūras reģionu ir daudz sarežģītāks iesaistīto dalībnieku skaita ziņā un būtiskāks drošības, stabilitātes, enerģētikas un vides jomā.

Tāpēc es vēlos jautāt Zviedrijas prezidentūrai, kad tiks izstrādāta šāda stratēģija Melnās jūras reģionam, kad Parlaments tiks informēts par šo jautājumu un kad tas tiks iesaistīts šī jautājuma risināšanā.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Malmström kundze, Samecki kungs, kā jaunievēlēts deputāts no Meklenburgas-Priekšpomerānijas Vācijā es ļoti atbalstu Baltijas jūras reģiona stratēģijas un ar to saistītā rīcības plāna izstrādi. Komisārs jau iepriekš pieminēja 80 inovatīvos projektus.

Mūsu kopējie mērķi, protams, ir uzlabot mūsu ekonomikas konkurētspēju Baltijas jūras reģionā, jo īpaši pievēršot uzmanību mazo un vidējo uzņēmumu atbalstīšanai un tādas kopējas enerģētikas politikas veicināšanai, kas attiecas arī uz atjaunīgajiem enerģijas avotiem. Rodas jautājums, ko mēs iesāksim ar iekārtām, kas atrodas atklātajā Baltijas jūrā. Ūdens tīrības nodrošināšana saistībā ar zivsaimniecību un tūrismu ir ļoti nozīmīgs jautājums, jo ūdens ir viens no mūsu pamatresursiem. Tāpēc ir jāveicina ieguldījumi attīrīšanas iekārtās.

Uzskatu, ka ir jāvienojas par kopēju plānošanas programmu, kas attiektos uz visām Baltijas jūras reģiona dalībvalstīm, jo mums ir jāatbild uz šādiem jautājumiem. Kāds būs transporta ceļu izvietojums nākotnē? Kur tiks būvētas atklātās jūras iekārtas? Kā tiks risināts jautājums par drošību jūrā? Mums ir jātiek skaidrībā par to, kur būs izvietoti *Nord Stream* projekta enerģijas ceļi, par elektroenerģijas piegādi un daudziem citiem jautājumiem.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, es pateicos visiem deputātiem par lielo atbalstu, ko jūs pavadāt mūsu ilgstošajam darbam pie Baltijas jūras reģiona stratēģijas. Ir tikai dabiski, ka Eiropas Parlaments mūs atbalsta, jo tieši jūs bijāt pamatlicēji idejai par Baltijas jūras reģiona stratēģiju, un es priecājos, ka jūs plānojat nodrošināt šīs stratēģijas ieviešanu praksē. Baltijas jūras reģiona stratēģija tiks veiksmīgi īstenota praksē un nebūs tikai vārdi un retorika vienīgi tad, ja visas dalībvalstis izjutīs piederību projektam un patiesu atbildību par šī projekta īstenošanu.

Panākumus nodrošinās darbs pie šiem projektiem, skaidru termiņu noteikšana to īstenošanai un pastāvīga pārbaužu veikšana. Esmu pārliecināta, ka Parlaments tāpat kā Komisija turpinās mūs mudināt sasniegt mērķus, kas ir izvirzīti attiecībā uz šo stratēģiju.

Šajā reģionā dzīvo simt miljoni cilvēku. Baltijas jūrā pastāvīgi atrodas 2000 kuģu. Ir skaidrs, ka mums ir jāstājas pretī milzīgiem izaicinājumiem. Esam aizvadījuši ilgstošu sagatavošanās procesu, un es vēlos pateikties komisāram *Samecki* par Komisijas ieguldīto darbu. Šī uzdevuma veikšanā mums palīdzēja atbalsts, ko saņēmām no Baltijas jūras reģiona pilsoniskās sabiedrības un pašvaldībām.

Daži deputāti, piemēram, *Krehl* kundze un *Itälä* kungs, aizskāra finansējuma jautājumu. Stratēģijai nav paredzēts piešķirt jaunus līdzekļus, taču reģionā ir daudz līdzekļu, kurus mēs varam izmantot. No pašreizējā budžeta reģionam ir piešķirti 55 miljoni eiro. Mums ir cerības iegūt līdzekļus arī no tādām starptautiskām iestādēm kā EIB, kura ir izrādījusi lielu interesi par Baltijas jūras reģionu. Mūsu mērķis ir panākt, lai administratīvās izmaksas būtu pēc iespējas mazākas, un sadarboties ar struktūrām, kuras vietējā un valsts līmenī ir atbildīgas par dažādiem inovatīviem projektiem.

Jäätteenmäki kundze pieminēja cilvēktirdzniecības jautājumu. Ir paredzēts īstenot projektu, kura mērķis ir stiprināt muitas un policijas darbinieku apmācību reģionā, lai cilvēktirdzniecības problēmu varētu labāk konstatēt un risināt. *Hassi* kundze un *Lövin* kundze pieminēja jūras vides, lauksaimniecības un zivsaimniecības problēmu. Šajā jomā ir paredzēti vairāki projekti, taču es vēlētos, lai to būtu vēl vairāk. Es uzskatu, ka stratēģija varētu piedāvāt iespēju gūt labāku ieskatu mūsu centienos vides jomā un mūsu zivsaimniecības un lauksaimniecības politikā, kā arī nodrošināt, ka šie centieni ir vērsti uz kopēju mērķu sasniegšanu.

Baltijas jūras reģionā ir arī citas partnerības. Ir plaša un augoša partnerība enerģētikas politikas jomā, ar kuru mēs plānojam savienot reģiona enerģētisko infrastruktūru, lai mazinātu enerģētisko atkarību un palielinātu efektivitāti. Protams, Eiropas Savienība turpinās darbu šajā jomā. Ignalinas spēkstacijai nav nekāda sakara ar Baltijas jūras reģiona stratēģiju. Lēmums par Ignalinas slēgšanu tika pieņemts jau Lietuvas pievienošanās sarunu laikā. Arī *Nord Stream* projektam nav nekāda sakara ar šo stratēģiju. Sprotams, ka *Nord Stream* projekts ir saistīts ar Baltijas jūru, taču tas neietilpst stratēģijā. Tas ir komerciāls projekts, kas ir izvērtēts saskaņā ar pašreizējām starptautiskajām vides konvencijām un attiecīgajiem valstu tiesību aktiem.

Baltijas jūras reģiona stratēģija ir ES iekšējā stratēģija. Tā būs tāda, kādu paši to veidosim. Tomēr, kā vairāki deputāti norādīja, ir svarīgi, lai tajā iesaistītos arī trešās valstis. Mēs esam nodrošinājuši, lai tādas valstis kā Krievija un Norvēģija tiktu iesaistītas šajā projektā. Mēs esam informējuši tās par mūsu darbu pie šīs stratēģijas un likuši noprast, ka mēs vēlētos, lai tās kļūst par mūsu partneriem tādu projektu īstenošanā, kas ir mūsu kopējās interesēs.

Mēs ar nepacietību gaidām rītdienas un piektdienas konferenci un priecājamies, ka priekšsēdētāja vietniece *D. Wallis* arī ieradīsies Stokholmā. Konferencē mēs apspriedīsim Baltijas jūras reģiona stratēģiju, un mēs ceram, ka attiecīgās valstis būs apņēmības pilnas darboties, lai nodrošinātu, ka šī stratēģija kļūst par realitāti. Mēs apspriedīsim arī makroreģionu jautājumu kā tādu. Šodien tika pieminēts Donavas reģions un Melnās

jūras reģions. Uzskatu, ka šajā jomā vēl ir daudz darāmā un daudz tādu aspektu, no kuriem varam iedvesmoties. Mēs ceram, ka mums izdosies panākt progresu šajās diskusijās, taču patlaban ir pārāgri runāt par konkrētiem termiņiem. Es vēlreiz vēlos pateikties Parlamentam par lielo atbalstu Baltijas jūras reģiona stratēģijai, un es ceru, ka mums vēl būs iespēja apspriest šos jautājumus ar deputātiem nākamajās sanāksmēs.

Paweł Samecki, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties Parlamenta deputātiem par komentāriem un piezīmēm, kas tika izteiktas par dažādiem stratēģijas aspektiem. Tas, ar kādu interesi jūs iesaistāties šī jautājuma apspriešanā, liecina, ka šī stratēģija būs uzmanības centrā arī turpmākajos gados, un tas ir labi.

Es nespēju atbildēt uz visiem komentāriem un jautājumiem, kas izskanēja debatēs vai ir pausti jūsu ziņojumos. Pievērsīšos tikai trim plašām jautājumu grupām. Pirmkārt, jautājums par stratēģijas veidolu. Vēlos norādīt, ka stratēģija ir izstrādāta saskaņā ar dalībvalstu mērķiem un iecerēm. Komisija nenoteica prioritāšu izvēli. Komisija arī nenoteica prioritātes, tāpēc, protams, ir iespējams iekļaut stratēģijā noteiktus projektus vai mainīt atsevišķas prioritātes. Taču par to ir jāvienojas turpmākajā darba gaitā, strādājot pie stratēģijas īstenošanas.

Stratēģija ir kā dzīvs organisms, un to lielā mērā būs iespējams pārveidot, ja dalībvalstis un ieinteresētās puses to vēlēšies.

Otrkārt, jautājums par vadību un pārvaldību. Vēlos uzsvērt, ka ir nepieciešama skaidra uzdevumu, veicamo darbu un pienākumu sadale. Mēs nedrīkstam sevi maldināt attiecībā uz dalībvalstu, Komisijas un citu iesaistīto organizāciju pienākumiem vadības jomā.

Vēlos piebilst, ka stratēģijas īstenošanā mēs vēlamies iesaistīt vietējās pašvaldības un, kā ministres kundze minēja, arī trešās valstis.

Protams, mēs informēsim Parlamentu par to, kas ir sasniegts attiecībā uz stratēģijas īstenošanu.

Treškārt, jautājums par finansējumu. Vairākas dalībvalstis norādīja, ka ir nepieciešams papildu finansējums jauniem projektiem un citiem mērķiem. Vēlos paskaidrot, ka princips, kas paredz nepiešķirt papildu finansējumu, tika pieņemts stratēģijas izstrādes pašā sākumā.

Patlaban mums ir trīs iespējas. Mēs varam regulēt esošo ES fondu izmantošanu, piemēram, izmainot jaunu projektu atlases kritērijus. Otra iespēja ir meklēt citus finansējuma avotus, piemēram, starptautiskās finanšu iestādes. Visbeidzot, mēs varam mēģināt piesaistīt valstu līdzekļus, lai gan ekonomiskās lejupslīdes laikā to nav viegli izdarīt. Es ar nepacietību gaidu Stokholmas konferences darba rezultātus, jo šī konference varētu veidot dalībvalstu un Komisijas nākotnes attieksmi pret makroreģionālo pieeju, turklāt tajā tiks runāts arī par potenciālo nākotnes stratēģiju finansēšanu. Uzskatu, ka Stokholmas konference, kas notiks tuvākajās dienās, ir īstais brīdis, lai apspriestu jautājumu par vispārējo makroreģionālo pieeju.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Eija-Riitta Korhola (PPE), *rakstiski*. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, vēlos pateikties prezidējošajai valstij Zviedrijai par tās drosmi izveidot savu reģionu — Baltijas jūras reģionu — un risināt ar to saistītos jautājumus. Šis ir ļoti nopietns Zviedrijas darba kārtības jautājums ES prezidentūras pilnvaru laikā. Uzskatu, ka šis ir īstais laiks risināt jautājumu par Baltijas jūras reģiona stratēģiju, kuru esam tik ilgi gatavojuši. Mēs nedrīkstam zaudēt laiku. Galvenais Baltijas jūras reģiona stratēģijas un rīcības programmas mērķis — uzlabot reģiona vidi un konkurētspēju — ir jāuztver nopietni tam piešķirtā finansējuma un īstenoto pasākumu ziņā. Šie mērķi ir jāsasniedz, šī stratēģija nevar palikt tikai vēlmju līmenī. Jo īpaši mēs ceram, ka stratēģija veicinās Baltijas jūras attīrīšanu, jo jūra cieš no eutrofikācijas, un palīdzēs rast kopējus risinājumus pārrobežu problēmām. Tieši šo mērķu dēļ patlaban visi ir pievērsuši uzmanību Somijai, kurā drīz tiks lemts jautājums par to, vai atļaut *Nord Stream* gāzes vada būvniecību tās teritoriālajos ūdeņos. Saskaņā ar Baltijas jūras reģiona stratēģiju šādu projektu ietekme uz vidi būtu jāizvērtē, izmantojot procedūru, kas ir tiesiski saistoša starptautiskā mērogā, lai no šī jautājuma nevarētu vienkārši izvairīties. Tāpēc mums ir jāuzstāj, lai Krievija ratificē Espo konvenciju par ietekmes uz vidi novērtējumu pārrobežu kontekstā, ko tā parakstīja 1991. gadā, bet Somijas valdībai šī ratifikācija ir jānosaka par priekšnosacījumu gāzes vada būvniecības atļaujas piešķiršanai. Krievija, kurai arī ir labums no Baltijas jūras reģiona stratēģijas, rīkojas saskaņā ar šo vienošanos tikai tad, kad tai tas ir izdevīgi. Turpmāk to nedrīkst pieļaut. Uz spēles ir likts pārāk daudz, un mums ir jābūt informētiem par projektiem, kas kaitē Baltijas jūrai, pirms ir par vēlu.

György Schöpflin (PPE), rakstiski. – Zviedrijas prezidentūras virzītā Baltijas jūras reģiona stratēģija ir atbalstāms pasākums. Tā noteikti varētu kļūt par paraugu citiem Eiropas makroreģioniem, piemēram, Donavas baseina reģionam. Tomēr steidzami ir jāpārskata kāds Baltijas jūras reģiona stratēģijas izstrādes aspekts — *Nord Stream* jūras dibena gāzes vads starp Krieviju un Vāciju. Šis gāzes vads rada bažas saistībā ar vides jautājumiem, taču vēl būtiskāk ir tas, ka laiks to ir apsteidzis. Nākotne netiek saistīta ar fiksētiem dabas gāzes piegādes veidiem, proti, cauruļvadiem, bet ar sašķidrinātu dabas gāzi. *Nord Stream* gāzes vadam ir lielas iespējas kļūt par pilnīgi nevajadzīgu objektu, un šī projekta atbalstītājiem būtu jāpārskata nodoms to īstenot, pirms projektā tiek ieguldīts arvien vairāk līdzekļu, pūļu un enerģijas.

Bogusław Sonik (PPE), rakstiski. – (PL) 2009. gada jūnijā piedāvātās Baltijas jūras reģiona stratēģijas mērķis ir izveidot videi draudzīgu, viegli pieejamu, pievilcīgu un drošu reģionu, kurā valda labklājība. Tas ir jo īpaši svarīgi saistībā ar pieaugošajām problēmām, kas skar Baltijas reģionu kopš ES paplašināšanās 2004. gadā.

Ir svarīgi veikt pasākumus, lai uzlabotu reģiona vides stāvokli, jo Baltijas jūras reģions patlaban ir viens no piesārņotākajiem jūras reģioniem pasaulē. Tūkstošiem tonnu toksisku kara laika vielu guļ jūras dibenā, ietvertas mīnās, lodēs, granātās, konteineros un mucās. Aprēķināts, ka ķīmisko vielu daudzums sasniedz 30 000 līdz 60 000 tonnu, no kurām 13 000 tonnu ir iprīts. Pēc Otrā pasaules kara, 20. gadsimta 40. gadu beigās, Baltijas jūrā tika nogremdēti ķīmiskie ieroči. Tos ieguva okupācijas zonās Vācijā, un, tā kā to apglabāšana pazemē bija pārāk sarežģīta, tika pieņemts lēmums tos nogremdēt jūrā.

Baltijas jūras dzīlēs guļošo ķīmisko ieroču kustināšana, būvējot jebkāda veida infrastruktūru, varētu izraisīt vides katastrofu. Jo īpaši Otrā pasaules kara ķīmisko ieroču kustināšana, būvējot Baltijas jūras gāzes vadu, nopietni apdraud ekosistēmu. Tāpēc ir nepieciešams novērtēt, kāda būs gāzes vada būvniecības ietekme uz Baltijas jūras baseina dabisko vidi.

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

7. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Tagad pievērsīsimies balsojumam.

(Balsojuma rezultāti un cita informācija: skatīt protokolu)

Šodien mums ir jāveic īpaši nozīmīgs un simbolisks balsojums. Reizi piecos gados Eiropas Parlaments lemj, kas vadīs vēl vienu ES iestādi.

7.1. Komisijas priekšsēdētāja ievēlēšana (balsošana)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs ...

(Runātāju pārtrauca izsaucieni no zāles)

Kas noticis? Jūs esat slimi?

Tā kā vakar bija problēmas ar balsošanu, es ierosinu pārbaudīt iekārtas.

Dāmas un kungi, tā taču nav slikta doma, vai ne?

Priekšsēdētājs. – Ņemot vērā izteikto ierosinājumu, mēs veiksīm izmēģinājuma balsojumu, lai pārbaudītu, vai visiem ir balsošanas kartes, vai visi ir ieņēmuši savas vietas un vai iekārtas darbojas.

Dāmas un kungi, es vēlreiz atkārtošu, ka reizi piecos gados Eiropas Parlaments lemj, kas vadīs vēl vienu Eiropas Savienības iestādi. Mūsu šodienas darba kārtībā ir paredzēta Eiropas Komisijas priekšsēdētāja ievēlēšana. Šis balsojums stiprinās mūsu iestāžu demokrātisko dabu. Tieši mums, ievēlētajiem visu Eiropas reģionu pārstāvjiem, ir uzticēts veikt šo uzdevumu.

Eiropas Padome Komisijas priekšsēdētāja amatam ir izvirzījusi *José Manuel Barroso*. Saskaņā ar Reglamenta 105. panta 2. punktu Parlaments ar balsu vairākumu var apstiprināt vai noraidīt izvirzīto kandidātu. Balsojums ir aizklāts. Tagad mēs atbilstoši Reglamentam balsosim par Komisijas priekšsēdētāju. Balsošanai tiks izmantota elektroniskā sistēma. Atgādinu, ka balsot var no jebkuras sēdvietas plenārzālē, balsošanas iekārtā ievietojot

savu personīgo balsošanas karti. Atgādinu to tāpēc, ka Parlamentā ir daudz jaunu deputātu. Kā parasti, balsojumā jūs varat balsot par vai pret kandidātu vai atturēties.

(Notiek balsošana)

Balsojuma rezultāti ir šādi: balsojumā piedalījās 718 deputāti, 382 deputāti balsoja par, 219 — pret, un 117 atturējās.

(Skaļi aplausi)

***

Priekšsēdētājs. – Balsojuma rezultāti, kas drīz būs redzami arī uz tablo, liecina, ka Padomes izvirzītais kandidāts *José Manuel Barroso* ir ievēlēts Eiropas Komisijas priekšsēdētāja amatā.

Vēlos sirsnīgi apsveikt jaunievēlēto priekšsēdētāju ar ievēlēšanu amatā. Un vēlos norādīt, ka mums būs daudz darāmā. Mums būs jātājas pretī dažādiem izaicinājumiem, un mūsu iedzīvotāji sagaida, ka mēs ļoti aktīvi rīkosimies un attaisnosim viņu cerības.

Priekšsēdētāja kungs, jūs zināt, kādas ir Eiropas Parlamenta prioritātes. No apspriedēm, kas notika arī mūsu politiskajās grupās, piemēram, vakar, jums ir zināms, ko mēs no jums sagaidām. Tāpēc mēs ceram uz veiksmīgu sadarbību ar jums šos turpmākos piecus gadus. Visvairāk mēs ceram, ka mums izdosies nodrošināt mūsu iedzīvotāju vajadzības. Es vēlreiz jūs apsveicu un dodu jums vārdu nelielai uzrunai. Un vēl jums visu to labāko!

(Skaļi aplausi)

José Manuel Barroso, Komisija. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms es vēlos pateikt vissirsnīgāko paldies par lielo uzticību, ko esat man izrādījuši. Esmu ļoti pagodināts un aizkustināts par šo uzticību un uztveru to ar lielu pienākuma sajūtu. Manuprāt, šis uzticības balsojums ir arī apliecinājums, ka Parlaments atbalsta vērienīgo programmu, kuru plānoju īstenot Eiropā nākamajos piecos gados.

Apspriedēs pirms balsojuma es jau norādīju, ka vēlos sadarboties ar visām politiskajām grupām, kas grib iesaistīties šajā projektā, kura mērķis ir nodrošināt solidaritāti un brīvību Eiropā. Īpašu paldies es vēlos pateikt Eiropas Tautas partijas grupai (Kristīgajiem demokrātiem), kas Varšavā pirms vēlēšanām riskēja atbalstīt manu programmu, tādējādi jau no paša sākuma paužot apņemību sekot Eiropas parlamentārās demokrātijas principiem.

Vakar es šajā zālē norādīju un pēdējā laikā esmu vairākkārt norādījis, ka, veicot Komisijas priekšsēdētāja pienākumus, mana partija būs Eiropa un to veidos visi tie, kas vēlēsies piedalīties šajā aizraujošajā ceļojumā, kura galamērķis ir vienota Eiropa. Tieši ar šādiem cilvēkiem es vēlētos rast vienprātību jautājumā par to, ka mums ir jāveicina Eiropas projekta īstenošana.

Izmantojot šo izdevību, es vēlos pateikt dažus vārdus arī par savu valsti Portugāli. Bez šīs valsts valdības un ministru prezidenta *José Sócrates* iniciatīvas un atbalsta es nevarētu pretendēt uz šo amatu. Paldies Portugālei par šo atbalstu, kuru pauž arī Republikas prezidents profesors *Cavaco Silva*. Es novērtēju arī visu to dedzīgo Eiropas iedzīvotāju atbalstu, kuri tic šim Eiropas projektam.

Nobeigumā es vēlos vēlreiz apliecināt jums, priekšsēdētāja kungs, un visiem šī Parlamenta deputātiem, ka esmu patiesi apņēmies cieši sadarboties ar jums nākamajos piecos gados, lai jums izdotos stiprināt Eiropas parlamentāro demokrātiju. Uzskatu, ka Eiropas Parlamentam un Eiropas Komisijai, kas ir tipiskas Kopienas iestādes, ir īpašs pienākums pret iedzīvotājiem. Es vienmēr esmu teicis, ka stiprināšu Eiropu un nodrošināšu brīvību un solidaritāti, un es atbilstoši arī rīkošos.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Vēlos izteikt oficiālu paziņojumu. Saskaņā ar Reglamenta 105. panta 3. punktu man ir jāinformē Padome par rezultātiem, kas tika iegūti mūsu balsojumā pirms 10 minūtēm, un es aicinu Padomi un jaunievēlēto Komisijas priekšsēdētāju kopīgi izvirzīt kandidātus komisāra amatiem. Tā kā mums ir daudz darāmā, tas būtu jāizdara pēc iespējas drīzāk.

Šis bija oficiālais paziņojums par *Barroso* kunga ievēlēšanu Eiropas Komisijas priekšsēdētāja amatā.

7.2. Apvienoto delegāciju locekļu iecelšana (balsošana)

7.3. 2009. gada vasarā notikušie meža ugunsgrēki (balsošana)

SĒDI VADA: L. ROUČEK

Priekšsēdētāja vietnieks

8. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

Komisijas priekšsēdētāja ievēlēšana

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētājs Barroso vakar pareizi norādīja, ka mums ir jāievēro Kopienas metode. Šī metode nodrošina, ka visas dalībvalstis un Kopienas iestādes iesaistās lēmumu pieņemšanas procesā jau no paša sākuma.

G4 pieeja banku un finanšu krīzei 2008. gadā bija pretrunā minētajai metodei, kuru Barroso kungs vakar pēcpusdienā aicināja ievērot. 2008. gadā mēs veltī gaidījām, ka priekšsēdētājs Barroso ieviesīs kārtību šajā jautājumā.

Protams, ka visas G4 dalībvalstis — Francija, Apvienotā Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika un Itālija — ir Eiropas Savienības daļa, taču tāds pats statuss ir arī Austrijai, Beļģijai, Igaunijai, Latvijai, Rumānijai, Polijai, Ungārijai, Luksemburgai un citām valstīm, kuras nevarēja piedalīties svarīgā lēmumu pieņemšanas posmā 2008. gadā.

Priekšsēdētāj Barroso, nākot klajā ar paziņojumu, ko no jums dzirdējām vakar, jums vajadzēja veicināt Kopienas metodes ievērošanu 2008. gadā. Tāpēc es nevaru atbalstīt jūsu kandidatūru.

Priekšsēdētāja kungs, vēlos izteikt vienu personīgu piebildi. Ir ļoti grūti izteikties, ja zālē ir tāds troksnis.

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, savas runas beigās es pateikšu dažus vārdus neapoliešu valodā (*Šī daļa stenogrammā nav iekļauta, jo neapoliešu valoda nav oficiālā valoda*). Šādi rīkojoties, es nevēlos atspoguļot vietējo kolorītu, bet gan piesaistīt politiķu un plašsaziņas līdzekļu uzmanību mūsu steidzamajām problēmām — Dienviditālijas steidzamajām problēmām. Es balsoju par priekšsēdētāju Barroso cerībā, ka viņš būs visas Eiropas, tostarp Dienviditālijas, priekšsēdētājs.

Dienviditālija, kas atrodas Vidusjūras reģiona centrā, ir vārti uz Eiropu un saikne starp dažādām pasaulēm. Tās vēsturei, ģeogrāfiskajam novietojumam un viesmīlības kultūrai ir liela nozīme visa senā kontinenta kontekstā. Pret Dienviditāliju ir jāizturas ar tādu pašu cieņu kā pret citām Eiropas vietām. Patlaban, kad Dienviditālija piedzīvo grūtības, Eiropai ir jārikojas tikpat aktīvi kā toreiz, kad tā palīdzēja tiem 150 miljoniem austrumu iedzīvotāju, kuri kļuva par ES pilsoņiem. Šī operācija daudz izmaksāja, un, ja Gdaņskas strādnieks šodien nopelna 28 reizes vairāk nekā iepriekš, tad tas ir arī Itālijas un Dienviditālijas ekonomisko centienu nopelns.

(Runātājs turpināja neapoliešu valodā)

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, laika gaitā mēs, iespējams, esam pieraduši pie šīs bezvērtīgās procedūras, ko tikko veicām. ES struktūru kārtība mums liekas tik ierasta, ka vairs nespējam saredzēt aplamo un satriecošo faktu, ka mūsu augstākā izpilde un likumdošanas vara ir bezatbildīgas un neievēlētās birokrātijas rokās. Lielāko daļu dalībvalstu tiesību aktu ir izstrādājusi Eiropas Komisija, kuras locekļus mēs nevaram ievēlēt un nevaram atbrīvot no amata. Vienīgais, kam ir kaut neliela saistība ar demokrātiju, ir procedūra, ko tikko veicām šajā zālē un kura man atgādināja vienu no tām Tautas asamblejas sanāksmēm senajos Savstarpējās ekonomiskās palīdzības padomes laikos, kad mēs visi cēlāmies kājās un apsveicām sevi ar lēmuma pieņemšanu.

Man nav nekā personīga pret *José Manuel Barroso*. Ja vēlamies Komisijas priekšsēdētāja amatā redzēt federālisma piekritēju, un šķiet, ka tieši to šis Parlaments vēlas, tad ir pilnīgi vienalga, vai tas ir viņš vai kāds cits. Šķiet, ka viņš ir jauks cilvēks, un es tāpat kā visi citi Lielbritānijas politiķi esmu draudzīgi noskaņots pret Portugāli un esmu informēts par attiecībām ar mūsu senāko sabiedroto, taču izlikšanās, ka šai sistēmai, kas monopola tiesības ierosināt likumus paredz cilvēkiem, kuras mēs nevaram ievēlēt un kurus mēs nevaram atbrīvot no amata, ir kāds sakars ar demokrātiju, līdzinās farsam.

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, tāpat kā mans kolēģis, kas runāja iepriekš, es vēlos norādīt, ka arī man ir iebildumi pret *Barroso* kunga atkārtotu ievēlšanu Komisijas priekšsēdētāja amatā.

Tieši viņš vairāk nekā jebkurš cits ir apņēmies turpināt Eiropas integrāciju, tādējādi bieži vien darbojoties pret Eiropas iedzīvotāju gribu. *Barroso* kungs piedalījās mūsu grupas, ECR grupas, sanāsmē, norādot, ka viņš atbalsta gudru regulāciju.

Tagad, protams, ir daudz neskaidrību par to, ko nozīmē jēdziens „gudra regulācija”. Daudzi uzskata, ka gudra regulācija ir slikta regulācija vai ka jebkura regulācija nav diez ko gudra regulācija.

Ja *Barroso* kungs patiešām atbalsta gudru regulāciju, es vēlētos lūgt, lai viņš nodrošina, ka attiecībā uz katru direktīvu Komisija veic atbilstošu ekonomiskās ietekmes novērtējumu. Nākamgad mēs Parlamentā izskatīsim Alternatīvu ieguldījumu fondu pārvaldības direktīvu. Līdz šim Komisija nav veikusi atbilstošu ekonomiskās ietekmes novērtējumu. Patiesībā tā apgalvo, ka to nav iespējams veikt.

Kā gan šajos apstākļos mēs nodrošināsim gudru regulāciju? Aicinu *Barroso* kungu padomāt par to.

Kopīgs rezolūcijas priekšlikums: 2009. gada vasarā notikušie meža ugunsgrēki (RC-B7-0039/2009)

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret kopīgo rezolūcijas priekšlikumu par meža ugunsgrēkiem, kaut arī es piekritu, ka Eiropas valstīm ir brīvprātīgi jāsadarbojas, lai nepieļautu, apkarotu un novērstu šausminošos postījumus, ko rada meža ugunsgrēki.

Tomēr es iebilstu pret tādu Eiropas Savienības struktūru izveidi, kurām dalībvalstīs ir plašākas pilnvaras, nekā ir nepieciešams šīs problēmas risināšanai. Es vērsu uzmanību uz kopīgā rezolūcijas priekšlikuma 3., 7. un 8. punktu.

Šajā priekšlikumā ir paredzēti brīnišķīgi humānie risinājumi milzīgajām traģēdijām, ko esam piedzīvojuši, lai virzītos pretī mērķim izveidot Eiropas civilās aizsardzības spēkus, tā dēvēto „Eiropas palīdzību”, kas minēta *M. Barnier* ziņojumā.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, galīgajā balsojumā par šo rezolūciju es atturējos, tomēr man bija zināmas šaubas par šī lēmuma pareizību, jo šajā dokumentā neapšaubāmi ir iekļauti arī daudzi pozitīvi elementi, pret kuriem nevienam nevar rasties iebildumi. Esmu domājis, piemēram, par atbalstu dalībvalstu civilās aizsardzības pasākumu stiprināšanai, īstenojot zināšanu un darba metožu apmaiņu. Šajā vasarā mēs vēlreiz pārliecinājamies, ka mežu ugunsgrēki sasniedz tādus apmērus, ka sadarbība noteikti ir nepieciešama, taču šī sadarbība starp dalībvalstīm jau pastāv. To, protams, var padarīt vēl ciešāku, taču atsevišķu ES reaģēšanas spēku lietderība ir apšaubāma. Tādējādi tikai tiktu izlietoti dalībvalstu līdzekļi, radīta vēl viena jauna ES struktūra ar savu personālu un vēl vairāk palielināts birokrātiskais aparāts.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

Komisijas priekšsēdētāja ievēlšana

Maria da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Pateicoties priekšsēdētājam *Barroso*, Eiropai ir vadošā loma pasaulē cīņā pret klimata pārmaiņām. Eiropas Savienība ir vienīgā starptautiskā apvienība, kurai ir skaidra un konsekventa sarunu nostāja Kopenhāgenas konferencei. Priekšsēdētāja *Barroso* sniegtās politikas pamatnostādnes nākamajai Komisijai atspoguļo mērķtiecīgu un mūsdienīgu Eiropas redzējumu, kurā cīņai pret klimata pārmaiņām un zināšanu trīsstūra jomām ir galvenā nozīme.

Problēmas, ar kurām patlaban saskaramies, ir sarežģītas, un tām noteikti ir nepieciešami holistiski risinājumi. Tāpēc laikposmam pēc 2010. gada priekšsēdētājs *Barroso* piedāvā koordinētu un konverģentu pieeju, kurā ir iekļauta Lisabonas stratēģija, enerģētikas un klimata politika un sociālā politika. Jauna Eiropas rūpnieciskā stratēģija, mūsdienīga pakalpojumu nozare un dinamiska lauku ekonomika ļauj piedāvāt jaunus izaugsmes un sociālās kohēzijas avotus.

Tādējādi priekšsēdētājs *Barroso* par prioritāti izvirza reālo ekonomiku un tās modernizāciju ar tādiem līdzekļiem kā zinātniskā pētniecība, tehnoloģiju attīstība, inovācijas un ilgtspējības principi. Komisija priekšsēdētāja *Barroso* vadībā un sadarbojoties ar Eiropas Parlamentu un Padomi palīdzēs nodrošināt sociāli attīstītu Eiropas Savienību, ko raksturo labklājība un ilgtspējība.

Françoise Castex (S&D), rakstiski. – (FR) Politiskās konsekvences nodrošināšanas nolūkā un aiz cieņas pret mūsu vēlētajiem es balsoju pret *Barroso* kunga atkārtotu ievēlšanu. Piecos pilnvaru gados *Barroso* kungs, kas organizēja atsevišķu ES valstu atbalstu *George W. Bush* karam pret Irāku, nav spējis atdzīvināt Eiropas Savienību

vai stiprināt to valstu egoisma priekšā. Viņš nebija savu uzdevumu augstumos, kad sākās finanšu, ekonomiskā un sociālā krīze.

Vienīgais *Barroso* kunga veikums šajos piecos gados ir atbalsts finanšu kapitālisma nekontrolējamajai virzībai, lai gan būtu vajadzējis piedāvāt jaunus noteikumus, kas Eiropai 21. gadsimtā ir nepieciešami. Eiropas Komisijas politikai ir vajadzīga pārorientācija. *Barroso* kungs nav piemērots šī uzdevuma veikšanai. Viņa programma neatbilst pašreizējās krīzes apmēriem. Tajā trūkst Eiropas atveseļošanas plāna, nodarbinātības pakta, finanšu tirgu efektīvas regulācijas un uzraudzības pasākumu un spēcīgāku un steidzamāku instrumentu pašreizējo līdzsvara traucējumu novēršanai. Mums ir nepieciešama direktīva par sabiedriskajiem pakalpojumiem un pārorientēta Komisijas politika atalgojuma jomā. Ja vēlamies nosargāt savu Eiropas sociālo modeli, mums ir nepieciešama daudz ambiciozāka sociālā programma.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Ar prieku varu teikt, ka es kā portugālis un Eiropas Parlamenta deputāts balsoju par *José Manuel Durão Barroso* atkārtotu ievēlēšanu Eiropas Komisijas priekšsēdētāja amatā. Uzskatu, ka panākumi, ko viņš sasniedza iepriekšējā pilnvaru termiņā, kura laikā netrūka politisko, finansiālo un sociālo problēmu, un pieredze, ko viņš guva, veicot šos amata pienākumus, attaisno valdību sniegto atbalstu un atkāroto Parlamenta uzticību.

Es ar nožēlu raugos uz daudzajiem mēģinājumiem likt šķēršļus viņa kandidatūrai, no kuriem ne visi bija atklāti un pietiekami nopietni, un es vēlos norādīt, ka šie mēģinājumi cieta neveiksmi ne tikai tāpēc, ka nebija uzticamas alternatīvas kandidatūras, bet arī tāpēc, ka to pamatā bija smieklīgi argumenti. Man žēl, ka arī daži deputāti no manas valsts gāja šo ceļu, kas ir viegls, taču bezjēdzīgs.

Es ceru, ka otrs *Barroso* kunga vadītais Komisijas sastāvs spēs apvienot tehnisko kompetenci un šo „kaut ko vairāk”. Es arī ceru, ka tas efektīvi ievēros un izmantos subsidiaritātes principu un dos priekšroku drošajiem un efektīvajiem mazajiem solīšiem, kurus ieteica *Jean Monnet*, nevis pieņems operatīvas pieejas, kuras daudz sola, taču maz palīdz Eiropas projekta un sapņa īstenošanā. Lai kā mēs tiektos sasniegt horizontu, mēs varam tur nokļūt tikai, liekot solīti pie solīša. Tāpēc līksim šos soļus pareizajā virzienā!

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Esmu apmierināts ar šī balsojuma rezultātiem, saskaņā ar kuriem *José Manuel Durão Barroso* ir atkārtoti ievēlēts Eiropas Komisijas priekšsēdētāja amatā. Portugāle lepojas ar to, ka Komisiju vada portugālis, kam ir tik atzītas spējas un īpašības kā *Barroso* kungam. Portugāle vēl vairāk lepojas ar *Barroso* kunga panākto pirmajā pilnvaru termiņā no 2004. gada līdz 2009. gadam. Eiropas Parlaments šajā balsojumā atzina šo panākumu nozīmību. *Barroso* kungs tika ievēlēts ar lielu balsu vairākumu, lielāku par minimālo vairākumu, kas noteikts Lisabonas līgumā.

Pēdējos piecos gados *Barroso* kungs uzņēmās stingru un vispusīgu vadību. Tiesību aktu kopums enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā, Pakalpojumu direktīva un Regula par ķīmiskām vielām ir tikai daži veiksmīgās vadības apliecinājumi. Viņam bija vadošā loma arī, meklējot risinājumus un piedāvājot konkrētus priekšlikumus, kā pārvarēt ekonomisko krīzi, kurā joprojām atrodamies. Eiropas Parlaments tikko raidīja vēstījumu, ka Eiropa ir stipra un ka tai ir spēcīgs vadonis. Tāpēc mēs ar cerību un pārliecību varam virzīties pretī mūsu mērķim — Eiropai, kurā valda lielāka labklājība un solidaritāte.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Tikko iesniegtās politikas pamatnostādnes Komisijas nākamajam pilnvaru termiņam liecina, ka Komisijas priekšsēdētājs arī turpmāk plāno darboties tajos pašos galvenajos virzienos, kas bija minēti iepriekšējā pilnvaru termiņa pamatnostādņēs. Šajās pamatnostādņēs noteiktā politika ir radījusi dziļo ekonomisko un sociālo krīzi, kuru patlaban piedzīvojam un kuras traģiskās sekas — bezdarbs, nevienlīdzība, nabadzība un sociālā atstumtība — ir nežēlīgi skārušas darba ņēmējus un tautas visā Eiropā.

Portugālē šajās pamatnostādņēs noteikto politikas virzienu īstenošanai ir bijušas šādas sekas: nozīmīgo ražošanas nozaru — lauksaimniecības, zivsaimniecības un rūpniecības — iznīcināšana vai pilnīga izkropļošana, darba ņēmēju tiesību apdraudēšana, algu devalvācija un izrietošais bezdarbs un nestabila darba pieaugums, nevienlīdzīgs ienākumu sadalījums, kas patlaban skaidri atšķiras no ES vidējā rādītāja, un pamatnozaru deregulācijas, liberalizācijas un privatizācijas politiku neveiksmīga īstenošana, kuras dēļ ir iznīcināti sabiedriskie pakalpojumi un komercializēti būtiski mūsu kolektīvās eksistences aspekti. Ja arī turpmāk ievērosim šīs pašas pamatnostādnes, tad uz visiem laikiem tiks saglabāta bagātības koncentrācija, uzturētas atšķirības, nevis nodrošināta konverģence, un visticamāk tuvākajā laikā, nevis tālā nākotnē, radīsies jauni postoši latentas sistēmiskās krīzes uzliesmojumi.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), rakstiski. – (PL) Mēs visi vēlamies, lai Eiropa ir stiprāka un tās iedzīvotāji turīgāki! „Politikas pamatnostādnes nākamajai Komisijai”, kuras jūs iesniedzāt Parlamentam,

liecina, ka arī jūs to vēlaties. Tomēr no nākamā Komisijas vadītāja kandidāta tiek sagaidīts vairāk — tiek sagaidīts, ka viņš pateiks, kā plāno sasniegt šo mērķi, nevis tikai uzskaitīs virkni problēmu.

Izvirzītie mērķi ir tik plaši, ka tie var nebūt savienojami cits ar citu, un noteikti pienāks tāds brīdis, kad būs jāizlemj, kuras prioritātes ir „svarīgākas”. Piemēram, ko jūs izvēlētos, ja mērķis nodrošināt Eiropas ekonomisko konkurētspēju nebūtu savienojams ar mērķi nodrošināt augstu nodarbinātības līmeni? Jūsu iesniegtajā dokumentā tas nav skaidri pateikts.

Man ir radies iespaids, ka jūsu iesniegtais dokuments ir tikai to vēlamu mērķu saraksts, kas netika sasniegti iepriekšējā pilnvaru termiņa laikā. Rodas jautājums, kāpēc šie mērķi netika sasniegti?

Es vēlētos pieminēt interneta jautājumu, kas ir skarts jūsu programmā. Jūs norādāt, ka internetam ir svarīga nozīme Eiropas ekonomiskās attīstības un sociālās kohēzijas nodrošināšanā un pat apsolāt, ka jaunā Komisija izstrādās „Eiropas digitālo programmu”. Bet es vēlētos uzzināt, kā jūs plānojat šo nodomu īstenot praksē un ko jaunu šī programma dos salīdzinājumā ar to, ko piedāvā iepriekšējās iniciatīvas?

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Tāpat kā mani draugi, kas pārstāv nacionālās kustības Eiropā, esmu viens no tiem 219 Parlamenta deputātiem, kas balsoja pret *Barroso* kungu. Viņš ir patīkams un izglītots cilvēks, taču pirmām kārtām viņš ir Eiropas Savienības neveiksmes simbols. Viņš nespēja pasargāt mūsu valstu ekonomiku un darba vietas no negodīgas globālās konkurences, nespēja palīdzēt Eiropas valstīm izkļūt no krīzes un ieviest reformas finanšu sistēmā, lai ierobežotu nebeidzamās spekulācijas, nespēja nodrošināt demokrātiju un pārtikas neatkarību un nespēja ierobežot mūsu valstu straujo deindustrializāciju.

Viņš nespēja pierādīt, ka Briseles Eiropa nav tikai mehānisms, kas iznīcina, iedzen nabadzībā un paverdzina nācijas un tautas. *Barroso* kunga ievēlēšana simbolizē to, kā šī Eiropa darbojas. Kāds skandāls tiktu sacelts, ja par spīti tam, ka viņš ir bijis vienīgais kandidāts, ar nedaudz vairāk nekā puses balsotāju atbalstu tiktu ievēlēts valsts vadītājs, nevis Komisijas priekšsēdētājs, kas ar savu politiku ietekmēs 500 miljonu Eiropas iedzīvotāju dzīvi!

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Šodien es balsoju pret *Barroso* kunga kandidatūru trīs būtisku iemeslu dēļ. Pirmkārt, pēdējos piecos gados sasniegtā dēļ. Viņa vadība bija vāja, konservatīva un liberāla, tā netika pielāgota krīzes situācijai, nespēja veicināt koordinētu atveseļošanos un bija vērsta tikai uz valstu un valdību vadītāju vēlmēm. *José Manuel Barroso* noteikti nav veicinājis Eiropas stiprināšanu. Otrkārt, es ņemu vērā viņa neadekvāto reakciju uz Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas izvirzītajiem nosacījumiem. Viņš nepiedāvāja ne reālu atveseļošanas plānu, ne nodarbinātības paktu, ne regulācijas un uzraudzības pasākumus, ne efektīvus instrumentus finanšu tirgus traucējumu novēršanai un neko neapsolīja attiecībā uz pamatdirektīvu, ar ko nodrošina sabiedrisko pakalpojumu aizsardzību. Treškārt, Eiropas Parlamenta vēlēšanās paustie vēlētajū vēstījumi apliecina, ka viņi vairs nevēlas novājinātu un neizprotamu Eiropu, kurā kompromisam ir lielāka vērtība nekā politikajai virzībai.

Jacky Hénin (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Balsojums par Eiropas Komisijas priekšsēdētāju ir ļoti nozīmīga procedūra, un ES iedzīvotājiem būtu jābūt tiesībām zināt, kādu izvēli viņu pārstāvji ir izdarījuši.

Es ar nožēlu un nosodījumu raugos uz šo aizklāto balsojumu, kas neuzliek nekādu atbildību.

Barroso kunga piedāvātā politika neatbilst maniem uzskatiem, tāpēc es apstiprinu, ka neatbalstīšu viņa iecelšanu Komisijas priekšsēdētāja amatā.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), rakstiski. – (RO) Eiropas Komisijas darbības novērtējums piecu gadu pilnvaru termiņa (2004.–2009. gads) beigās nerunā par labu priekšsēdētājam *Barroso*. Šī iemesla dēļ vispareizāk šķiet atturēties no balsošanas, jo īpaši tāpēc, ka negatīvs balsojums būtu nesaprotams politisks lēmums, jo nav citu kandidātu, bet pozitīvs balsojums nozīmētu izteikt beznosacījumu un nepamatotu uzticību neapmierinošai programmai.

Uzskatu, ka dalībvalstu atbalsts priekšsēdētājam *Barroso* neapšaubāmi pierāda to, ka viņš nav bijis spēcīgs priekšsēdētājs un ka valstu intereses ir bijusi viņa prioritāte. Tas savukārt nozīmē to, ka tieši valstu vadītāji ir noteikuši viņa pilnvaru termiņa pamatnostādnes. Eiropas Komisijai ir nepieciešams priekšsēdētājs, kas atbalsta Kopienas politikas virzienu attīstību, nemitīgi cenšas nodrošināt integrāciju un veicina vienotas Eiropas koncepciju. Komisijas priekšsēdētājs nekādā ziņā nedrīkst būt valstu interešu aizstāvis. No sociāli demokrātiskā viedokļa priekšsēdētājs *Barroso* nav izpildījis daudzas apņemšanās, kuras viņš pauda sava pilnvaru termiņa sākumā 2004. gadā. Komisija ir izrādījusi mazu interesi par lielu daļu no tām, tostarp par sociālas Eiropas konsolidāciju. Tāpēc es nolēmu nebalsot par priekšsēdētāja *Barroso* atkārtotu iecelšanu amatā.

Astrid Lulling (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par priekšsēdētāja *Barroso* iecelšanu Eiropas Komisijas priekšsēdētāja amatā.

Pieņemu šādu lēmumu četru iemeslu dēļ.

Eiropadome vienprātīgi ierosināja *Barroso* kunga kandidatūru.

Manā izpratnē demokrātija nozīmē to, ka vēlēšanu uzvarētājiem ir tiesības izvirzīt savu kandidātu.

Barroso kungs ir vienīgais kandidāts. Alternatīvas kandidatūras netika nopietni apspriestas.

Kritika, kas vērsta pret priekšsēdētāja iepriekšējo pilnvaru laiku, ir neadekvāta, jo netiek ņemts vērā kāds būtisks fakts, proti, ka Komisija ierosina priekšlikumus, bet tieši dalībvalstis tos ievieš.

Mans atbalsts ir saistīts arī ar vairākām cerībām.

Šī otrā pilnvaru termiņa laikā *Barroso* kungam ir jābūt neatkarīgākam, īpaši no lielajām dalībvalstīm, un viņa darbībai jābūt vērstai vienīgi uz Kopienas vispārējo interešu aizsardzību.

Man žēl, ka Komisija arvien vairāk kļūst par komisāru konglomerātu, kura locekļi var rīkoties, kā vien grib. Es aicinu *Barroso* kungu izmantot savas pilnvaras, lai novērstu šo nevēlamo tendenci.

Es vēlētos, lai iestāde, kas ir „līgumu uzraugs”, atgūst tās sākotnējo ietekmi, proti, spēju rādīt ceļu ar mobilizējošiem projektiem.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Eiropas Komisijas priekšsēdētājs *Barroso* kungs ir atbildīgs par finanšu, ekonomisko, pārtikas un vides krīzi, kurā Eiropa ir iesaistīta. Līdz šim neviens nav atzinis viņa kļūdas, un vaina ir uzvelta Amerikas Savienotajām Valstīm. Līdz šim Komisija ir mēģinājusi veidot Eiropu, īstenojot privatizācijas politiku un graujot sociālo situāciju.

Komisija pieņēma Lisabonas stratēģiju, kas paredz līdz 2010. gadam sasniegt ekonomisko izaugsmi 3 % apmērā un radīt 20 miljonus jaunu darba vietu. Ir pilnīgi skaidrs, ka šī stratēģija būs neveiksmīga. Tomēr Komisija piedāvā atjaunot šo stratēģiju un turpināt īstenot politikas virzienus, kas ir radījuši krīzi. Šī krīze nav pandēmija, tā ir vienas konkrētas politikas iznākums — Eiropas Komisijas pieņemtās politikas iznākums. Komisijas ārpolitikas programmā vispār nav minēts Sahāras tuksnesis vai Palestīna. Šie jautājumi nav Komisijas prioritātes, turklāt ES plāno piešķirt īpašo statusu Marokai un uzlabot attiecības ar Izraēlu.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Priekšsēdētāja *Barroso* veikumu pēdējo piecu gadu laikā raksturo izteikti pragmatiska, nopietna un izlēmīga pieeja rūpēm par Eiropas galvenajām interesēm.

Vadošā loma pasaulē cīņā pret klimata pārmaiņām, laicīgā Eiropas iedzīvotāju uzmanības vēršana uz okeāniem, uzsākot jauno Eiropas jūrmniecības politiku, un spēja panākt vienošanos par finanšu plānu Eiropā, ko veido 27 dalībvalstis, ir tikai daži piemēri, kas apliecina, ka *Barroso* kunga atkārtota ievēlēšana Eiropas Komisijas priekšsēdētāja amatā ir pamatota.

Ekonomiskā izaugsme, ieguldījumi inovācijās un apmācībā un bezdarba apkarošana ir galvenie faktori, kas nepieciešami, lai Eiropas integrācijas process varētu turpināties, un tie ir arī *Barroso* kunga nākotnes prioritātes.

Laikā, kad pasaules ekonomiskā un finanšu situācija nav tā labvēlīgākā, Eiropai ir nepieciešams spēcīgs vadonis, kurš spēj iedvest dzīvību Eiropas projektā.

Iepriekš minēto un daudzu citu iemeslu dēļ es uzskatu, ka *Barroso* kungs ir ideāls cilvēks, kam uzticēt ES likteņa vadību nākamajā pilnvaru termiņā.

Frédérique Ries (ALDE), rakstiski. – (FR) Tāpat kā 381 mans kolēģis arī es atbalstīju *Barroso* kunga ievēlēšanu Eiropas Komisijas priekšsēdētāja amatā. Šī lēmuma pamatā bija vairāki iemesli, jo īpaši tas, ka daži pret šo kandidātu ir izvirzījuši pilnīgi nepamatotus apvainojumus. Ir izskanējušas cerības sagaidīt jaunu *Jacques Delors*, taču tiek aizmirsts, ka pasaule un Eiropa ir mainījušies. *H. Kohl* un *F. Mitterrand* laika Eiropa, ko veido 12 dalībvalstis, ir pagātne, kas nekad vairs neatgriezīsies.

25 un vēlāk 27 dalībvalstu veidotās Komisijas pirmajam priekšsēdētājam *Barroso* bija jāveic delikātais uzdevums vadīt 2004. gada paplašināšanās procesu. Tas bija uzdevums īstenot konsolidāciju. Otrais priekšsēdētājs būs cilvēks ar godkāriģiem mērķiem. Es ceru, ka tā patiešām būs, un vēlos paust savu ticību tam. Es nevēlos spēlēt spēli „Burvja māceklis” un nevēlos gaidīt ne gluži Godo, bet citu varbūtēju kandidātu, kuru Padome neplāno izvirzīt. Es nevēlos gaidīt un turpināt vājināt mūsu iestādes un vēl vairāk kaitēt Eiropas

tēlam Eiropas iedzīvotāju acīs. Tāpēc, protams, mēs cerēsim, ka *Barroso* kungs turēs savus solījumus, piemēram, apkarot klimata pārmaiņas un diskrimināciju, un ka viņš steidzami saskaņoti rīkosies, lai risinātu ekonomiskās un sociālās krīzes problēmas. Būtu mulļīgi vēlreiz atlikt šo balsojumu. Un sapņu kandidāta gaidīšana nav pareizais ceļš.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Spēcīgs un mērķtiecīgs Komisijas priekšsēdētājs ir būtisks priekšnosacījums tam, lai Eiropa atgūtu vadošo pozīciju pasaulē līdzsvara meklējumos starp ekonomiskajiem un politiskajiem mērķiem, no vienas puses, un sociālo un teritoriālo kohēziju, no otras puses. Prioritātes ir jānosaka pragmatiskā veidā, neaizmirstot par vērtībām, kas ir Eiropas projekta pamatā.

Mums būs jātiek galā ar vairākiem izaicinājumiem, piemēram, jāveic Kopienas budžeta reformas. Eiropai ir jāstājas pretī šiem izaicinājumiem, apliecinot, ka tā spēj noteikt pasaules politiku vairākās jomās, tostarp cīņā pret klimata pārmaiņām un finanšu tirgu regulācijas jomā. Laikā, kad vairākās dalībvalstīs pieaug bezdarba līmenis, svarīgs uzdevums ir meklēt ilgtspējīgu izeju no šīs ekonomiskās un sociālās krīzes. Šim mērķim ir jāvieno dalībvalstis attiecībā uz solidaritātes principa ievērošanu un Eiropas kopējo tirgu stiprināšanu.

Es atbalstu *José Manuel Durão Barroso* atkārtoto kandidatūru Eiropas Komisijas priekšsēdētāja amatam, jo uzskatu, ka viņam piemīt īpašības, kas ļaus arī turpmāk veiksmīgi piepildīt cerības, ko ar viņu saistām, turklāt viņa atrašanās šajā amatā ir pagodinājums Portugālei, un tādām mazām, izolētām, tālām un perifērijā novietotām reģionam kā Madeira ir izdevīgi, ka Komisijā darbojas cilvēks, kas lieliski pārzina šī reģiona reālo situāciju.

Frank Vanhecke (NI), rakstiski. – (NL) Es balsoju pret *Barroso* kunga atkārtotu iecelšanu Eiropas Komisijas priekšsēdētāja amatā, jo pēdējos piecos gados viņš ir simbolizējis Komisiju, kas nievājša un īpaši augstprātīgā veidā atteicās ņemt vērā demokrātiskos iebildumus pret Lisabonas līgumu. *Barroso* kungs arī vairākkārt aizstāvēja jaunu masveida imigrācijas vilni un pastāvīgi mazināja to problēmu nozīmību, kas saistītas ar iespējamo Turcijas pievienošanos ES. Spilgts piemērs ir arī tas, ka vakar *Barroso* kungs attiecās atbildēt uz Lielbritānijas deputāta pamatoto jautājumu par viņa nodomiem attiecībā uz Eiropas cilvēktiesību komisāru, proti, ES iekšējo komisāru. Diktatoriskā Eiropa turpina iesākt, bet, šķiet, ka neviens to neapzinās, pat Parlamenta deputāti ne.

Derek Vaughan (S&D), rakstiski. – Parasti es balsojumus nemēdzu atturēties, taču šķita, ka šodienas balsojumā par Komisijas priekšsēdētāja ievēlšanu pareizāk būtu atturēties. Atzīstu, ka *Barroso* kungs ir piekāpies atsevišķos jautājumos, piemēram, jautājumā par sociālās ietekmes novērtējumiem. Tomēr *Barroso* kungs nav paudis apņēmību nākt klajā ar priekšlikumiem, kas ir svarīgi S&D grupai, piemēram, priekšlikumu stiprināt Norikoto darba ņēmēju direktīvu, kurai ir ļoti liela nozīme Velsas darba ņēmēju aizsardzībā. Mēs vēlamies arī lielāku apņēmību attiecībā uz portfeļiem, kas tiks piešķirti jaunajiem komisāriem, un nepārprotamu *Barroso* kunga skaidrojumu par to, kā tiks organizēta nākamā kolēģija. Es nedomāju, ka *Barroso* kunga apņemšanās apkarot sociālo dumpingu Eiropā ir pietiekami tālredzīga. Šī un iepriekšminēto iemeslu dēļ es nolēmu balsojumā atturēties.

Bernadette Vergnaud (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret *Barroso* kunga kandidatūru galvenokārt tāpēc, ka ticu patiesi politiskai Eiropai, kura nedrīkst samierināties ar Komisiju, kas kalpo lielo komercorganizāciju vēlmēm. Manuprāt, nav pieļaujams, ka vispirms mēs aicinām īstenot citādu Eiropas vadību, bet vēlāk piešķiram neierobežotu rīcības brīvību liberālisma aizstāvim, kura programmā trūkst mērķtiecīguma un nav ņemtas vērā vērtības. Cilvēkam, kas ir slēpies aiz „labāka regulējuma” koncepcijas, lai „deregulētu” visu, ko es kā sociāliste aizstāvu: sabiedriskos pakalpojumus, darba ņēmēju sociālo aizsardzību, cieņu pret veselības sistēmām, finanšu ekonomikas regulāciju, kā arī patērētāju un vides aizsardzību pret rūpniecības uzņēmumu grupu varu. Cienot savu un vēlētāju pārliecību, es uzskatu, ka šīs vērtības nedrīkst apšaubīt slepeni nolūki un viltības, kuru mērķis ir panākt smieklīgas piekāpšanās no konservatīvajiem, kas valda lielākajā daļā dalībvalstu, Eiropas Parlamentā un Komisijā, un kuri neliksies mierā, kamēr nebūs īstenojuši savu deregulācijas politiku.

Dominique Vlasto (PPE), rakstiski. – (FR) Lai gan balsojums par Eiropas Komisijas priekšsēdētāju notiek aizklāti, es vēlos publiski paust savu atbalstu kandidātam *José Manuel Barroso*, kas pieder mūsu politiskajai saimei, un sirsnīgi apsveikt viņu ar atkārtotu ievēlšanu amatā. Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) uzvarēja Eiropas Parlamenta vēlēšanās, tāpēc ir tikai dabiski, ka nākamās Komisijas priekšsēdētājs ir no mūsu rindām. Neraugoties uz veltīgo satraukumu sašķelto kreiso partiju un Zaļo rindās, kuri tomēr nespēja izvirzīt savu kandidātu, *Barroso* kungs bez problēmām tika ievēlēts atkārtoti. Es atzinīgi vērtēju to, ka viņš vēlreiz ir apstiprinājis savu apņemšanos cieši sadarboties ar mūsu asambleju. Un viņš var rēķināties

ar mūsu izlēmību un atbalstu ikreiz, kad būs jābalso par mūsu Eiropas projekta priekšlikumiem. Parlaments un Komisija varēs nekavējoties ķerties pie darba, un šajos grūtajos laikos, kad visu Eiropas iedzīvotāju interesēs ir steidzami jāievieš daudzas izmaiņas, tas ir ļoti svarīgi. Turklāt, iesaistoties G20 un klimata sarunās, Eiropai ir jābūt vienotai un funkcionēspējīgai. Šodienas skaidrais un viennozīmīgais balsojums arī stiprina Eiropu citu pasaules varu priekšā.

Kopīgs rezolūcijas priekšlikums: 2009. gada vasarā notikušie meža ugunsgrēki (RC-B7-0039/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Parlamenta 2009. gada 16. septembra rezolūciju par mežu ugunsgrēkiem 2009. gada vasarā. Šī rezolūcija ir izstrādāta pēc vairākām citām rezolūcijām, kurās akcentēts dabas un cilvēka radīto katastrofu biežums, smagums, sarežģītība un ietekme Eiropā. Šo katastrofu skaits pēdējos gados ir strauji pieaudzis. Mežu ugunsgrēku problēmu saasina lauku apvidu pamešana, ar lauksaimniecību saistīto tradicionālo darbību pakāpeniska pārtraukšana, nepietiekama mežu apsaimniekošana, lielie izdevumi, ko rada mežu platības, kurās aug tikai vienas sugas koki, nepiemērotu koku sugu stādīšana, efektīvas profilakses politikas trūkums, tas, ka nav pietiekami stingru sodu par tīšu mežu dedzināšanu un nepietiekama to tiesību aktu īstenošana, kuri aizliedz nelegālu būvniecību un paredz mežu atjaunošanu. Neraugoties uz Parlamenta lūgumiem, Komisija diemžēl nav veikusi pasākumus, lai izveidotu Eiropas civilās aizsardzības spēkus. Es atbalstu sava drauga *Barnier* kunga centienus. Viņš jau sen ierosināja īstenot šo instrumentu. Laikā, kad privātās apdrošināšanas sabiedrības nepiedāvā segt mežu ugunsgrēku radītos zaudējumus, ņemot vērā šīs privātās nozares nepilnību, arvien pieaug nepieciešamība apsvērt kolektīvu valsts un privātā sektora instrumentu, kas paredzētu mežu apdrošināšanu pret vētrām un ugunsgrēkiem.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Diemžēl pārmērīgs sausums un meža ugunsgrēki Dienvidēiropā ir kļuvuši gan biežāki, gan vērēnīgāki. Ir radīts milzīgs kaitējums — cilvēku nāves gadījumi (šajā vasarā vien bojā gāja 11 cilvēki), palēnināta saimnieciskā darbība un vides degradācija, it īpaši pieaugot pārtuksnešošanās ātrumam, jo pēdējās desmitgades laikā katru gadu ir izzuduši aptuveni 400 000 hektāru Eiropas mežu.

Klimata pārmaiņas veicina dabas katastrofu skaita pieaugumu, taču daudzos gadījumos tās joprojām nav iespējams paredzēt vai tās ir noziedzīgu darbību rezultāts. Tāpēc ir jāattīsta zinātniskie pētījumi, lai uzlabotu riska novērtēšanas procedūras, ugunsgrēku novēršanas sistēmas un ugunsdzēsšanas iekārtas, un ir jāatrod nepieciešamie finansiālie līdzekļi.

Mums ir nepieciešama Eiropas stratēģija dabas katastrofu apkarošanai, kā arī labāka dažādo Kopienas instrumentu savietojamība un koordinācija. Dalībvalstīm ir jāveicina savstarpējā sadarbība un koordinācija, lai nodrošinātu solidaritāti un to, ka ir pieejami papildu ātras mobilizācijas līdzekļi cīņai pret šīm katastrofām.

Es aicinu Padomes prezidentūru steidzami pieņemt lēmumu attiecībā uz regulu par jauno Solidaritātes fondu, lai varētu pārredzamību un nodrošinātu elastīgāku tā līdzekļu izmantošanu ārkārtas gadījumos.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Dienvidēiropa ir piedzīvojusi katastrofas (sausuma periodi un ugunsgrēki), kas ir apdraudējušas cilvēku dzīvību, ekonomiku un vietējās ekosistēmas un kas veicina to, ka pakāpeniski tiek pamestas plašas zonas, kuras reiz bija apdzīvotas, kurās reiz tika strādāts un par kurām reiz rūpējās. Šī nav tikai kādas vienas valsts problēma, šis jautājums un tā nopietnās sekas ir kļuvušas par pārrobežu problēmu, kurai acīmredzami ir nepieciešams Eiropas līmeņa risinājums.

Jau iepriekš esmu norādījis, ka Eiropas Savienība būs ieguvēja, ja tā būs vienota arī nelaimē un ja tā prātīs izmantot līdzekļus, piemēram, Solidaritātes fondu, un tās sistēmas un metodes, kuru mērķis ir novērst šo nelaimju cēloņus, mazināt to sekas un nodrošināt elastīgu, steidzamu un atbilstošu risinājumu.

Eiropas Komisijai ir jāuzņemas vadošā loma risinājumu meklēšanā un paraugprakses īstenošanā, taču arī visas meža nozares dalībnieki ir jāaicina dalīties zināšanās, meklēt risinājumus un norādīt veidus, kā palīdzēt dažādot ar mežiem saistītās darbības.

Portugāļu bērnu dzejolītis vēsta, ka koks ir cilvēka draugs. Eiropas Savienībai ir jāatlīdzina par šo draudzību un tādējādi jāatbalsta lauku rajonu nākotne.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Iemesls, kāpēc es balsojumā atbalstīju šo rezolūciju, ir saistīts ar nepieciešamību pēc efektīvas solidaritātes un tūlītējas finanšu līdzekļu mobilizācijas, lai mēs pietiekami ātri varētu atrisināt šo situāciju, kas ir traģiska no sociālā un vides viedokļa un kuru piedzīvo teritorijas un kopienas, ko ir skāruši vasaras ugunsgrēki.

Tomēr es uzskatu, ka rezolūcijā būtu jāpievērš lielāka uzmanība konkrētu Kopienas politikas virzienu sekām, jo īpaši kopējās lauksaimniecības politikas sekām, kuras mudina cilvēkus pamest teritorijas un ražošanas sistēmas, un arī darbībām, kas veicina preventīvu pieeju ugunsgrēku problēmai.

Kopējās lauksaimniecības politikas sekas, īpaši tādās valstīs kā Portugāle, ir viens no iemesliem, kas rada ugunsgrēkus, kuri gadu no gada iznīcina plašas teritorijas. Tomēr es uzskatu, ka šo iespējamo un vēlamo sadarbību starp dalībvalstīm cīņā pret mežu ugunsgrēkiem nedrīkst izmantot, lai atņemtu dalībvalstīm pilnvaras attiecībā uz nozīmīgiem to suverenitātes aspektiem, proti, civilo aizsardzību un kontroles un intervences pasākumiem šo valstu teritorijā.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Šovasar mežu ugunsgrēki atkal nopostīja Francijas dienvidu daļu. Mūsu iedzīvotāji tāpat kā citu Eiropas valstu iedzīvotāji bija spiesti cīnīties ar liesmām. Šīs dabas katastrofas ir radījušas gan materiālus zaudējumus, gan cilvēku ciešanas. Tāpēc es esmu atbalstījusi domu izveidot neatkarīgus un pastāvīgus Eiropas reaģēšanas spēkus, kuru uzdevums būtu palīdzēt ugunsgrēku un citu nelaimju skartajām dalībvalstīm un reģioniem. Mums ir nepieciešama stratēģija, kas ļautu saglabāt bagātīgās ekosistēmas mūsu dabas parkos Božē, Ardešā, Luberonā un citās vietās un kuras pamats būtu finansējums, kas paredzēts preventīvajiem pasākumiem un darbībām, kuru mērķis ir bojātās ekosistēmas atjaunošana. Mēs jau esam vērsušies Komisijā ar šādu lūgumu. Jaunu pasākumu ieviešana kopējā lauksaimniecības politikā varētu palīdzēt novērst meža ugunsgrēku izplatīšanos, kas pārāk bieži notiek dažu teritoriju bagātīgā krūmāja dēļ. Esmu atbalstījusi arī domu par ES Solidaritātes fonda izmantošanu. Lai gan šī fonda izmantošana ir ļoti nepieciešama, patlaban to neļauj izmantot Padome.

Eija-Riitta Korhola (PPE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, pirmdienas debatēs par 2009. gada vasarā notikušajiem meža ugunsgrēkiem es norādīju, ka līdz ar klimata pārmaiņām mainīsies arī dabas apstākļi. To nevar apšaubīt. Tomēr tas neizskaidro vides katastrofas, īpaši to, ka ik pēc dažiem gadiem atkārtojas viens un tas pats. Mēs varam labāk sagatavoties šīm katastrofām, un mums tas ir jādara. Tāpēc man šodien nācās balsot pret manas grupas nostāju attiecībā uz 5. grozījumu, un, godīgi sakot, šī nostāja mani ļoti mulsina. Ir pienācis laiks Eiropas Savienības dalībvalstīm ieskatīties spogulī. Pastāv uzskats, ka ir pilnīgs pamats apgalvot, ka ugunsgrēku radītos postījumus būtu bijis iespējams novērst, ja dažas dalībvalstis būtu izstrādājušas un īstenojušas efektīvākus preventīvos pasākumus un pielikušas vairāk pūļu, lai apkarotu noziedzīgās darbības, kuru mērķis ir iegūt vairāk platības apbūves darbu veikšanai.

Mēs nedrīkstam pieļaut, ka mūsu politiskajos apstākļos cilvēki izliekas neredzam faktus. No tā nevienam nav nekāda labuma, īpaši, ja ir runa par mežu ugunsgrēku radītās humānās traģēdijas apmēriem. Ir izteikti apgalvojumi, ka klimata pārmaiņas ir viens no meža ugunsgrēku skaita pieauguma iemesliem, un Eiropai patiešām ir jābūt gatavai, ka mežu ugunsgrēku sezona, kas līdz šim ir bijusi no jūnija līdz septembrim, pagarināsies. Vasaras sākas agrāk, un tās ir siltākas un sausākas, īpaši dienvidos, tāpēc ugunsgrēku risks ir lielāks. Tomēr pašas ugunsgrēku problēmas pamatā nav pakāpeniska dabas apstākļu maiņa, bet gan kas cits. Viens ir pielāgoties mainīgajai videi, bet kas cits — pieņemt ļoti slikto praksi un nebūt sagatavotiem.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Grieķijā ugunsgrēki nopostīja 1 30 000 olīvkoku, vairākus hektārus vīnkoku, liellopu un biškopības saimniecības, noliktavas, staļļus un lielu skaitu siltumnīcu un dzīvojamo ēku. Spānijā ugunsgrēki nopostīja 95 769 hektārus, paņēmot 11 cilvēku dzīvību un radot zaudējumus 395 miljonu eiro vērtībā.

Ugunsgrēki radīja milzīgu sociālo, ekonomisko un vides kaitējumu vietējai ekonomikai, ražošanas darbībām un tūrismam, tāpēc attiecīgajām valstīm un Kopienai nekavējoties ir jāiejaucas, lai sniegtu nepieciešamo atbalstu cietušajiem iedzīvotājiem un atjaunotu iepriekšējos vides apstākļus.

Mēs mudinām Komisiju nekavējoties izmantot pašreizējo ES Solidaritātes fondu un darīt pieejamus līdzekļus, kas nepieciešami, lai atbalstītu skarto teritoriju rehabilitācijas plānus, atjaunotu to ražošanas potenciālu un pilnībā atjaunotu uguns nopostītās teritorijas.

Mežu izciršana daļēji ir saistīta ar ceļu un dzelzceļa līniju būvniecību. Komisijai ir jāveicina pasākumi, kas nodrošina, ka ES fondu finansētajos valsts būvdarbos ir iekļauts valsts ieguldījums, kas paredzēts valsts mežu uzlabošanai, uzturēšanai un palielināšanai.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Diemžēl 2009. gada vasarā Dienvideiropu skāra postoši mežu ugunsgrēki, kas radīja milzīgus materiālos zaudējumus un ievērojamu ekoloģisko kaitējumu. Bija skaidrs, ka meža reģistru trūkums un nepilnības vai slikti definēts zemes izmantojums iedrošina tišos dedzinātājus, kuriem mežu iznīcināšana ir izdevīga. Tāpēc šajā rezolūcijas priekšlikumā bija svarīgi aicināt dalībvalstis pārstrādāt vai grozīt šos reģistrus.

Ir nepieciešama ne tikai mežu atjaunošana, bet arī sadarbība starp ekspertiem, ugunsdzēsēju brigādēm un citām iesaistītajām cilvēku grupām gan katastrofu laikā, gan profilakses nolūkā. Šajā rezolūcijas priekšlikumā ir iekļauti loģiski priekšlikumi, piemēram, attiecībā uz to, kā, ievērojot solidaritātes principu, var sniegt palīdzību nelaimē nonākušajām dalībvalstīm. Tāpēc es balsojumā atbalstīju šo kopīgo rezolūcijas priekšlikumu par mežu ugunsgrēkiem 2009. gada vasarā.

Frédérique Ries (ALDE), rakstiski. – (FR) Mums nekavējoties ir jāatzīst, ka dabas katastrofu novēršana un pielāgošanās klimata pārmaiņām nav viegls uzdevums. Lai gan uzlabotā civilās aizsardzības mehānisma izveide un Solidaritātes fonda nodrošinātais finansiālais atbalsts palīdz Eiropas Savienībai tikt ar šo uzdevumu galā veiksmīgāk nekā citiem pasaules reģioniem, katru gadu tomēr tiek iznīcināti vairāk nekā 600 000 hektāru.

Es nerunāju tikai par mežu ugunsgrēkiem Vidusjūras baseinā, no kuriem postošākie bija ugunsgrēki, kas 2009. gada vasarā plosījās kalnainajos apgabalos Atēnu apkaimē. Manuprāt, lai uzlabotu situāciju, būtiski ir divi priekšlikumi. Pirmkārt, pilnībā ir jāīsteno 2006. gada M. Barnier ziņojums par Eiropas civilās aizsardzības spēkiem. Mēs joprojām gaidām, kad tiks izveidoti Eiropas civilās aizsardzības spēki, lai varētu sākt īstenot Eiropas civilās aizsardzības politiku, par kuru balsoja mūsu pilsoņi. Otrkārt, ir svarīgi, lai Komisijai būtu tiesības pārraudzīt, kas notiek vietējā līmenī. Nedrīkstētu pieļaut, ka Eiropas dotācijas tiek izmaksātas gadījumos, kad mežu ugunsgrēkus, iespējams, ir izraisījuši noziedznieki, kuru vienīgais mērķis ir atbrīvot zemi būvniecībai.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Es balsojumā atbalstīju rezolūciju par mežu ugunsgrēkiem. Šogad uguns Eiropas Savienībā jau ir izpostījusi vairāk nekā 200 000 hektārus meža. Tas ir vairāk nekā visā 2008. gadā kopā! Polijā ugunsgrēka izcelšanās draudu koeficients ir viens no augstākajiem Eiropā. 2009. gada aprīlī ugunsgrēku skaits bija lielākais piecu gadu laikā.

Mums steidzami ir jāveic efektīvi pasākumi, lai cīnītos ar klimata pārmaiņām, kuras ir viens no ugunsgrēku iemesliem. Svarīgs jautājums saistībā ar pieņemto rezolūciju ir arī ES klimata pārmaiņu novēršanas mehānismu koordinācija un jo īpaši efektīva Solidaritātes fonda līdzekļu izmantošana ugunsgrēku seku ierobežošanai.

Mums ir jāizveido Eiropas reaģēšanas spēki, kas dabas katastrofu gadījumā spēj īstenot ātru rīcību, proti, finansiālajā un organizatoriskajā ziņā spēj pabeigt dalībvalstīs uzsāktās darbības. Es ceru, ka Eiropas Komisija pienācīgi ņems vērā Parlamenta rezolūciju par ugunsgrēku seku apkarošanu un izmantos to, lai sekmētu savus centienus šajā jomā.

Catherine Stihler (S&D), rakstiski. – Šodienas debātes par mežu ugunsgrēkiem ir atbalstāmas. Daudzu teritoriju dabas skaistuma iznīcināšana ir zaudējums mums visiem. Mums ir jāsolidarizējas ar kolēģiem un jāpalīdz nelaimes skartajām valstīm.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Apstiprinot reģionālo pašvaldību veicinātās mežu atjaunošanas panākumus un vides aizsardzības organizāciju iniciatīvu panākumus, pēdējā laika pētījumi liecina, ka Madeiras mežu platības pēdējos 36 gados ir pieaugušas gandrīz par 5000 hektāriem. Šis ir ievērojams sasniegums, īpaši tāpēc, ka tas neatbilst valsts vispārējām tendencēm. Šis ārkārtīgi vērtīgais mantojums ir jāaizsargā, un mums, protams, ir jābūt gataviem rīkoties meža ugunsgrēku gadījumā, taču ļoti svarīgi ir arī līdzsvarot līdzekļu piešķiršanu ugunsgrēku novēršanai, atklāšanai un dzēšanai. Es balsojumā atbalstīju šo rezolūciju, jo uzskatu, ka šo politiku Eiropas līmenī var virzīt, izmantojot solidaritātes stratēģiju, kas vērsta uz koordinētu rīcību ugunsgrēku gadījumā, un efektīvus bīstamās uzvedības novēršanas pasākumus.

Īpašu vērību pievēršot attālākajiem reģioniem, šai pieejai ir jāparedz gan iestāžu, gan mežu zemes īpašnieku iesaistīšana mežu tīrīšanā, autohtonu sugu stādīšanā un lauku teritoriju apdzīvotības atjaunošanā. Valsts līmenī ir jāparedz arī atbilstoši sodi par noziedzīgām darbībām. Elastīguma ievērošana to procedūru īstenošanā, kas saistītas ar esošo vai jaunu strukturālo fondu izmantošanu, piemēram, ES Solidaritātes fonda izmantošanu, ļaus sniegt ātrāku palīdzību cilvēkiem, kas ugunsgrēkos un citās katastrofās zaudējuši lauksaimniecības zemi, mājas un ganāmpulkus.

Frank Vanhecke (NI), rakstiski. – (NL) Galīgajā balsojumā par kompromisa rezolūciju par 2009. gada mežu ugunsgrēku sekām es atturējos. Šādi rīkojos, jo, manuprāt, lielākā daļa Parlamenta deputātu uzskata, ka mežu ugunsgrēku apkarošanai Eiropas līmenī ir jāietver ne tikai atbalsts un koordinācija, bet arī atsevišķas Eiropas ugunsdzēsības struktūras izveide — tādas jaunas Eiropas iestādes struktūras izveide, kuras darbībai būs nepieciešami lieli līdzekļi un kura veiks to pašu darbu, ko jau veic citas struktūras.

Katrā gadījumā tas pierāda to, ka eirofederālisti nav tik ļoti ieinteresēti nodrošināt efektīvu un kompetentu mūsu kontinenta pārvaldību, bet vairāk ir ieinteresēti sludināt domu, ka viss ir jāregulē Eiropas līmenī, kaut arī tik bieži dzirdam pieminam subsidiaritātes principu.

(Sēdi pārtrauca plkst. 12.50 un atsāka plkst. 15.00)

9. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

10. Finanšu pakalpojumi (tiesību aktu parakstīšana)

Priekšsēdētājs. – Saskaņā ar koplēmuma procedūru tiesību aktus paraksta Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs un pašreizējā prezidentūra, pārstāvot Padomi. Pirms sēdes atsākšanas tiks parakstīts tiesību aktu kopums, lai tas stātos spēkā. *Cecilia Malmström* kundze, Eiropas lietu ministre, to parakstīs Padomes vārdā. Es ļoti priecājos, ka šodien ar mums ir arī komisāre *Benita Ferrero-Waldner* kundze.

Es vēlos pateikt dažus vārdus par tiem tiesību aktiem, kurus mēs šodien gatavojamies parakstīt. Šodien, Eiropas Savienības ārkārtas augstākā līmeņa sanāksmes priekšvakarā, gatavojoties G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmei Pitsburgā, ir laba iespēja stiprināt Eiropas Parlamenta kā otrā likumdevēja lomu. Es esmu aicināts pārstāvēt Eiropas Parlamentu valstu vai valdību vadītāju vakariņās. Mēs, Eiropas Savienība, gatavosimies mūsu līdzdalībai G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmē Pitsburgā.

Šodien mums ir četru dažādu tiesību aktu kopums, ko mēs saskaņā ar koplēmuma procedūru esam apstiprinājuši, atbildot uz finanšu krīzi. Kas ir šajā tiesību aktu kopumā? Kapitāla prasību direktīva, regula par kredītreitingu aģentūrām, jauna regula par pārrobežu maksājumiem un lēmums, ar ko izveido jaunu programmu īpašu pasākumu atbalstam finanšu pakalpojumu, finanšu pārskatu un revīzijas jomā.

Direktīvas un regulu mērķis ir aizsargāt ES investorus un Eiropas Savienības finanšu sistēmu, kā arī palielināt patērētāju tiesību garantijas un nodrošināt labāku uzraudzību. Šie tiesību akti ir vērsti uz finanšu tirgu stabilizēšanu. Tādējādi mēs izpildām prognozes, bet šos tiesību aktus, ko mēs parakstām, Parlaments ir izstrādājis iepriekšējā sasaukuma laikā. Vai ministre *Malmström* kundze vēlas uzstāties pirms tiesību aktu parakstīšanas?

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, mēs tagad parakstīsim vairākus tiesību aktus, kas ir absolūti izšķiroši ES atbildei uz šo finanšu un ekonomisko krīzi, kura tik smagi ir skārusi Eiropu un kuras ietekme joprojām turpinās. Es vēlos izmantot šo iespēju, lai pateiktos Čehijas prezidentūrai, kas ļoti smagi strādāja, lai īsā laikā sagatavotu šos tiesību aktus. Pateicoties Čehijas prezidentūrai, mums izdevās ātri panākt šādu veiksmīgu sadarbību starp Padomi un Parlamentu, kā arī ātri noslēgt efektīvus nolīgumus.

Kā es iepriekš minēju, mēs esam piesardzīgi optimistiski attiecībā uz ekonomisko situāciju, bet mēs arī zinām, ka turpmākajā periodā daudzas valstis ļoti smagi cietīs no bezdarba. Tādēļ joprojām ir iemesls ciešai Parlamenta, Padomes un Komisijas sadarbībai. Es cerīgi skatos uz mūsu sadarbību un esmu lepna, ka varu parakstīt šos tiesību aktus kopā ar jums, priekšsēdētāja kungs.

Priekšsēdētājs. – Es vēlos pievērst uzmanību tam, ka tas, ko mēs darām, ir Padomes, Parlamenta un Komisijas funkciju nepārtrauktības izpausme. Pa šo laiku ir notikušas Eiropas Parlamenta vēlēšanas, kuras nekādā veidā nav kavējušas mūsu darbības vai mūsu darbu.

Tagad es gribu aicināt ministri *Malmström* kundzi pāriet pie kopīgās parakstīšanas, kas notiks pie šī galda. Es aicinu arī komisāri *Ferrero-Waldner* kundzi, *Berēs* kundzi un *Bowles* kundzi — iepriekšējo un pašreizējo Ekonomikas un monetāro lietu komisāri — es lūdzu jūs abas nākt šeit vidū, kā arī referentus, proti, *Karas* kungu un *Gauzès* kungu. Jūs visi būsiat klāt parakstīšanā, bet ministres kundze un es parakstīsim tiesību aktus.

Es vēlos arī norādīt, ka iepriekšējie referenti bija *Starkevičiūtē* kundze un *Hoppenstedt* kungs, bet viņu vairs nav Eiropas Parlamentā, jo viņi bija deputāti iepriekšējā sasaukuma pilnvaru laikā.

Tagad mēs pāriesim pie parakstīšanas.

SĒDI VADA: D. ROTH-BEHRENDT*Priekšsēdētāja vietniece***11. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)****12. Parlamentāro delegāciju sastāvs (sk. protokolu)****13. Partnerattiecību un sadarbības nolīgums starp EK un Tadžikistānu (debates)**

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir kopējās debates par

– Padomes un Komisijas paziņojumiem par Partnerattiecību un sadarbības nolīguma starp EK un Tadžikistānu noslēgšanu un

– ieteikumu (A7-0007/2009), ko Ārlietu komitejas vārdā sagatavojis Alojz Peterle, par priekšlikumu Padomes un Komisijas lēmumam par Partnerattiecību un sadarbības nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Tadžikistānas Republiku, no otras puses

(12475/2004 – 11803/2004 – C6-0118/2005 – 2004/0176(AVC)).

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, godātie deputāti, komisāre, Peterle kungs, es priecājos, ka man ir iespēja šajā pēcpusdienā apspriest ES sakarus ar Tadžikistānu un, jo īpaši, nozīmi, kādu mēs piešķiram jauna pamata radīšanai mūsu attiecībām, parakstot partnerattiecību un sadarbības nolīgumu.

Es zinu, ka Parlaments ir ļoti ieinteresēts šajā jautājumā. Jau 2008. gada februārī savā rezolūcijā par ES stratēģiju Vidusāzijai jūs aicinājāt dalībvalstis ātri ratificēt Partnerattiecību un sadarbības nolīgumu, tādējādi apliecinot Parlamenta nodomu apstiprināt šo nolīgumu tuvākajā nākotnē.

Tagad šis nolīgums ir ratificēts, un ir liela vēlme pēc iespējas ātrāk spert atlikušos soļus, lai partnerattiecību un sadarbības nolīgums varētu stāties spēkā iespējami drīzāk, cerams, līdz šī gada beigām. Ja tā būs, tas raidīs skaidru signālu, ka mēs atveram jaunu lappusi mūsu attiecībās starp Eiropas Savienību un Tadžikistānu.

Tadžikistāna ir mūsu kopējās stratēģijas Vidusāzijai svarīga daļa. Šī grūti pieejamā valsts ir viena no nabadzīgākajām valstīm pasaulē. Tai ir vāji apsargāta robeža ar Afganistānu, padarot to par nozīmīgu narkotiku kontrabandas maršrutu un radikālo islāmistu ceļu šajā reģionā. Līdz ar to mēs esam ļoti ieinteresēti atbalstīt Afganistānu gan tās pašas labā, gan arī tādēļ, lai atrisinātu mūsu kopējās problēmas. Mēs jau to darām ar daudzu kontaktu palīdzību. Jūlijā Zviedrijas prezidentūra nosūtīja augsta līmeņa grupu uz šo reģionu, un vakar Briselē notika ministru konference ar Vidusāziju.

Tomēr Tadžikistāna ir viena no ļoti nedaudzajām ES austrumu kaimiņvalstīm, ar kuru mēs kopš aukstā kara beigām vēl neesam noslēguši vispārēju nolīgumu. Ja mēs nopietni gribam ķerties pie tiem jautājumiem, kurus es minēju, mums ir jāizveido ilgtspējīga sistēma mūsu turpmākajām attiecībām. Ir jāuzlabo politiskā dialoga un praktiskās sadarbības noteikumi ar Tadžikistānu, lai tie labāk atspoguļotu kopīgās problēmas, ar ko saskaras šis reģions. Partnerattiecību un sadarbības nolīgums mums nodrošinātu strukturētāku veidu to jautājumu apspriešanai, kuros mums ir kopīgas intereses: cilvēktiesības, tiesiskums, narkotiku tirdzniecība un organizētā noziedzība, kā arī teroristu un reliģiozās organizācijas.

Vienlaikus mums jāpanāk progress jautājumos attiecībā uz demokrātiju, labu sociālo pārvaldību un cilvēktiesībām šajā reģionā. Mēs labi apzināmies, ka šis nav viegls uzdevums. Tādēļ es ļoti atzinīgi vērtēju strukturēto dialogu ar Tadžikistānu par cilvēktiesībām, kas nodrošina adekvātu diskusiju iespēju. Šī dialoga otrā kārtā notiks Dušanbē 23. septembrī.

Mums jāturpina mudināt Tadžikistānu ieviest reformu programmu. Notikumu gaita bieži ir ļoti satraucoša. Mēs gribētu redzēt šajā valstī demokrātiskāku pieeju attiecībā uz brīvību veidot organizācijas, reliģijas brīvību, plašsaziņas līdzekļu brīvību un pilsoniskās sabiedrības attīstību. Mums jādara viss, kas ir mūsu spēkos, lai pārliecinātu Tadžikistānu, ka cīņā pret nelegālām darbībām, narkotiku tirdzniecību un terorismu ir jāievēro tiesiskums. Mums jāuzsver, ka ir jāievēro cilvēktiesības un pamatbrīvības, jo tas ir veids, kā novērst etniskus un kultūru konfliktus.

Mēs arī esam ļoti noraizējušies par plašo korupciju, kas ir konstatēta šajā valstī. Tā rada šķēršļus ne tikai attīstībai Tadžikistānā, bet arī efektīvai atbalsta sniedzēju palīdzībai. Mums jāizmanto visi pieejamie kanāli, lai lūgtu Tadžikistānas iestādes pēc iespējas ātrāk risināt šo problēmu. Mēs nevaram ignorēt faktu, ka visi narkotiku tirdzniecības tranzīta ceļi — vai vismaz liela daļa šo ceļu — šķērso Tadžikistānu. Šī valsts ir neaizsargāta pret radikālu kustībām un starptautisko organizēto noziedzību. Mums jāpalielina mūsu atbalsts Tadžikistānai, lai apkarotu šīs darbības, vienlaikus nodrošinot alternatīvus ienākumu avotus. Šī stratēģija labi saskan ar mūsu saistībām Afganistānā un mūsu darbu šīs valsts stabilizēšanā. Mēs atzinīgi vērtējam Tadžikistānas ieinteresētību sadarbībā un atbalstām tās centienus.

Tadžikistāna ir parādījusi atvērtu, konstruktīvu attieksmi pret diskusijām par mūsu kopīgajām problēmām. Tas ir pozitīvi. Šis dialogs ir svarīgs mūsu atbalsta Tadžikistānai elements tās darbā, veicinot sadarbību ar savām kaimiņvalstīm un meklējot risinājumus steidzamām, kompleksām reģionālām problēmām, tādām kā klimata pārmaiņas, ūdens un robežu kontrole. Ņemot vērā to, ka mēs esam ļoti ieinteresēti, lai daudzas no šīm problēmām tiktu risinātas efektīvāk un pilnvērtīgāk, es atzinīgi vērtēju šo iespēju izveidot jaunu pamatu mūsu attiecībām ar Tadžikistānu. Partnerattiecību un sadarbības nolīgums mums sniedz sistēmu, kurā mēs varam tālāk attīstīt mūsu divpusējās attiecības un tādējādi veicināt mūsu stratēģijas visai Vidusāzijai kopējo mērķu sasniegšanu. Tādēļ es aicinu Parlamentu balsot par šo nolīgumu, lai tas var stāties spēkā pēc iespējas drīzāk.

Benita Ferrero-Waldner, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos pateikties *Peterle* kungam par šo lielisko ziņojumu, kā arī rezolūciju, kurā sniegta ļoti laba analīze attiecībā uz stāvokli Tadžikistānā un izteikti ieteikumi, ko es varu atbalstīt.

Kopš ES stratēģijas Vidusāzijai pieņemšanas 2007. gada jūnijā mūsu attiecības ar visām Vidusāzijas valstīm ir padziļinājušās, dodot labumu abām pusēm. Mūsu kontakti ir kļuvuši biežāki, un tagad ir vienota izpratne par tām priekšrocībām, ko sniedz lielāka sadarbība drošības jautājumos, robežu pārvaldībā un kontrolē, izglītībā, pārvaldībā un enerģētikas diversifikācijā. Šī stratēģija ir palīdzējusi izveidot jauna veida partnerattiecības ar piecām Vidusāzijas republikām.

Tomēr ir skaidrs, ka šīs visaptverošās stratēģijas pamatā ir atsevišķas un diferencētas divpusējas attiecības, kas atspoguļo attiecīgo valstu atšķirīgos centienus un orientāciju. Kā jūs visi zināt, mūsu sadarbību ar Tadžikistānu joprojām regulē tirdzniecības un sadarbības nolīgums, kas noslēgts ar PSRS 1989. gadā un ko Tadžikistāna apstiprināja 1994. gadā. Šis nolīgums vairs pilnībā neatspoguļo mūsu mērķus saistībā ar Vidusāzijas stratēģiju, tāpat kā tas nekalpo tam, lai atbalstītu tādas attiecības ar Tadžikistānu, kādas mēs tagad cenšamies izveidot.

Tādēļ jūsu atbalsts jaunajam ES un Tadžikistānas partnerattiecību un sadarbības nolīgumam, kas ir jūsu priekšā apspriešanai šodienas debatēs, būs nozīmīgs solis uz priekšu, ļaujot mums paplašināt un padziļināt sadarbību ar šo valsti.

Šodienas Tadžikistānai, kā jau tika teikts, nākas saskarties ar nopietnām ekonomiskām un sociālām problēmām. Ir svarīgi — un tas ir eiropiešu pašu interesēs —, lai Tadžikistāna gūtu panākumus šo grūtību risināšanā. Tā ir valsts, kam ir gandrīz 1 500 km kopīga robeža ar Afganistānu un kas atrodas tuvu Svatas ielejai Pakistānā. Tā ir teritorija, kas ir neaizsargāta pret blakus ietekmi, ko rada šie konfliktu reģioni, un pret islāma kareivju iefiltrēšanos.

Tadžikistānai ir izšķiroša nozīme arī attiecībā uz centieniem apturēt nelegālo narkotiku iepludināšanu Eiropā no Afganistānas. Tādēļ ciešāka sadarbība ar Eiropas Savienību var būt nozīmīga, lai palīdzētu novērst nestabilitātes izplatību.

Galvenais faktors Tadžikistānas neaizsargātībā ir tās vājā ekonomika. Nabadzīgākās Vidusāzijas republikas ir smagi cietušas no ievērojamā alumīnija un kokvilnas cenu krituma, ko izraisīja globālā lejupslīde. Šis apstāklis kopā ar pārskaitīto līdzekļu samazināšanos par 34 % 2009. gada pirmajā pusē rada pamatu bažām, ka nabadzības līmenis var palielināties un ka nedrošā sociāli ekonomiskā situācija var izraisīt sociālus nemierus.

Es uzskatu, ka tagad, atbalstot un veicinot nepieciešamās reformas, mēs esam uz pareizā ceļa attiecībās ar Tadžikistānu. Tas ir bijis arī ES īpašā pārstāvja *Morel* kunga biežo vizīšu un manas vizītes 2008. gada pavasarī uzmanības centrā. Ir panākts progress, bet ir skaidrs, ka jādara vēl vairāk. Valdība ir skaidri paudusi savu gatavību papildus tirdzniecības un sadarbības paplašināšanai īstenot pasākumus, lai uzlabotu sociālo labklājību, veselības aprūpi, izglītību, apkarotu korupciju un uzlabotu situāciju cilvēktiesību jomā.

Atzinīgi jāvērtē tas, ka prezidents *Rahmon* kungs ir izveidojis ombuda amatu. Ombuds mums būs svarīgs sarunu partneris ES un Tadžikistānas dialoga par cilvēktiesībām nākamajā kārtā, ko jūs pieminējāt, 23. septembrī. Tiesu sistēmas reforma joprojām notiek lēni, bet mēs ceram, ka valdība ņems vērā nesenā pilsoniskās sabiedrības semināra par cilvēktiesībām, kas notika Dušanbē, ieteikumus, jo īpaši juridisko profesiju reformā un jaunajā Tadžikistānas Kriminālprocesa kodeksā.

Protams, es ļoti labi apzinos jūsu bažas attiecībā uz demokrātiju un cilvēktiesībām Tadžikistānā, un tādēļ es varu jums apgalvot, ka Komisija pilnībā ņems vērā šīs bažas mūsu dialogos ar šo valsti.

Attiecībā uz ekonomiskajām reformām mēs redzam progresu, piemēram, parādu par kokvilnu risināšanas mehānisma izstrādē, kurš, cerams, bruģēs ceļu plašākām lauksaimniecības reformām un principa „Brīvība saimniecībām” īstenošanai, kas ir izšķiroši, lai risinātu nabadzības jautājumu šajā valstī.

Eiropas Parlamenta piekrišana PSN šodien mums palīdzēs turpināt darbu ar Tadžikistānu pie visa politisko un ekonomisko reformu kopuma, īpašu uzmanību pievēršot demokrātijai un cilvēktiesībām, kā arī vispārējās to īstenošanas nodrošināšanai. Reformu centieni jau tiek atbalstīti ar salīdzinoši lieliem Komisijas divpusējās palīdzības līdzekļiem. Patiesi, tie ir 66 miljoni eiro 2007.–2010. gadam, kas pat vēl pieaugs līdz 70 miljoniem eiro trīs gadu laikā no 2011. gada līdz 2013. gadam.

Mūsu palīdzība būs koncentrēta uz atbalstu sociālās aizsardzības un veselības nozarei, valsts finanšu pārvaldības reformai un tehnisku palīdzību privātā sektora attīstībai. Šo procesu atbalstīs mūsu delegācija Dušanbē. Mans nodoms ir tāds, lai līdz šī gada beigām mūsu reģionalizētais birojs Tadžikistānā kļūtu par pilntiesīgu delegāciju, kas mudina reformu procesu un veicina PSN pilnīgu īstenošanu. Jo īpaši es ceru, ka tas mums palīdzēs veikt visaptverošu progresu novērtējumu galvenajās jomās, ko es minēju, un tad mēs vērtēsim šo progresu, izmantojot skaidrus novērtēšanas kritērijus.

Alojz Peterle, referents. – (SL) Lēmums noslēgt partnerattiecību un sadarbības nolīgumu starp Eiropas Kopienām, to dalībvalstīm un Tadžikistānu atbilst Eiropas Padomes stratēģijai jaunām partnerattiecībām ar Vidusāziju un Tadžikistānas skaidri paustajai gribai attīstīt plašu sadarbību ar Eiropas Savienību tirdzniecībā un daudzās citās jomās.

Es priecājos, redzot, ka visas dalībvalstis ir ratificējušas šo nolīgumu, un ceru, ka mēs varēsim dot savu piekrišanu nolīgumam ar Tadžikistānu tieši tāpat, kā mēs iepriekš esam piekrituši nolīgumiem ar Kazahstānu, Kirgizstānu un Uzbekistānu. Tas iezīmēs Tirdzniecības un sadarbības nolīguma starp Eiropas Savienību un bijušo Padomju Savienību beigas.

Rīkojoties saskaņā ar savām pamatvērtībām un principiem, Eiropas Savienība ar šo nolīgumu pauž savas stratēģiskās intereses sadarbībā ar Tadžikistānu, kuru tā uzskata par ļoti svarīgu partneri šajā pasaules daļā. ES vēlas arī padziļināt attiecības ar Tadžikistānu, tādējādi veicinot šīs valsts drošību, stabilitāti un ekonomisko progresu, un tās demokrātisko iestāžu attīstību un konsolidāciju, kā arī cilvēktiesību aizsardzību un tiesiskumu.

Konkrētāki mērķi Eiropas politikā attiecībā uz Tadžikistānu attiecas galvenokārt uz cīņu pret nabadzību, labas pārvaldības un reformu atbalstu, kā arī narkotiku kontrabandas un organizētās noziedzības efektīvu apkarošanu. Šajā ziņojumā ieņemta kritiska nostāja attiecībā uz demokrātijas situāciju šajā valstī, paužot bažas par korupciju un pilsoniskās sabiedrības stāvokli, bet vienlaikus tajā izteikts aicinājums Tadžikistānai iespējami ātri risināt problemātisko situāciju izglītības un apmācības jomā.

Ziņojumā arī paustas pamatotas bažas par cilvēktiesību pārkāpumiem, jo īpaši sieviešu tiesību, reliģiskās pārliecības brīvības, tiesiskās neatkarības pārkāpumiem, kā arī nosacījumiem, kas regulē pilsoniskās sabiedrības organizāciju darbu. Neraugoties uz to, ziņojumā arī atzinīgi vērtēta dialoga par cilvēktiesībām uzsākšana, kura progress ir būtisks faktors divpusējo attiecību attīstībai.

Šis nolīgums atspoguļo mūsu pārliecību, ka Tadžikistānai ir potenciāls izveidot modernu, funkcionējošu valsti, kas spēj veiksmīgi īstenot savu reģionālo lomu, jo īpaši tā ekstrēmisma apkarošanā, kas izplatās no Afganistānas un citviet šajā reģionā. Cita starpā šis ziņojums mums arī atgādina par enerģijas un ūdens svarīgumu, jo šie jautājumi attiecas uz starpvalstu attiecībām Vidusāzijā, un tiem nepieciešams kopīgs risinājums.

Noslēgumā es vēlos pateikties saviem kolēģiem par konstruktīvo sadarbību un Komisijai par tās vērtīgo palīdzību. Pats galvenais, es vēlos pateikties Tadžikistānas Republikas vēstniecībai par sadarbību.

Es esmu ļoti pārliecināts, ka ar šo nolīgumu Eiropas Savienība spēs uzlabot un padziļināt to sadarbību ar Tadžikistānu, kāda tai bijusi līdz šim, un es ceru, ka šādā garā šis nolīgums tiks īstenots tuvākajā nākotnē. Es silti iesaku, lai jūs pieņemtu šo nolīgumu ar Tadžikistānu.

Filip Kaczmarek, *PPE grupas vārdā*. – (PL) Es vēlos apsveikt referentu, *Alojz Peterle* kungu, ar viņa faktiem bagāto un — es vēlos uzsvērt — ļoti līdzsvaroto ziņojumu par partnerattiecību un sadarbības nolīgumu starp Eiropas Kopienām un Tadžikistānu.

Tadžikistāna ir saņēmusi daudz kritikas par tās demokrātijas trūkumu. Visbiežāk mēs neatzīstam preses brīvības un reliģijas brīvības trūkumu, un korupciju. Es nevēlos šeit apspriest šos jautājumus. Tomēr mums jāņem vērā tas, ka Tadžikistāna nesen ir panākusi progresu gan korupcijas apkarošanā, gan arī situācijas cilvēktiesību jomā uzlabošanā, kā arī dažādās citās jutīgās jomās. Turklāt tā ir salīdzinoši stabila valsts, kas ir svarīgi, ņemot vērā tās stratēģisko atrašanās vietu. Taču tas viss jau šodien ir pieminēts.

Kā Afganistānas kaimiņvalsts un dālot ar to saistītās narkotiku plaša mēroga ražošanas un tirdzniecības, terorisma un pieaugoša ekstrēmisma problēmas, un ar otru aizvien nestabilāku kaimiņvalsti, Pakistānu, Tadžikistāna varētu būt Eiropas Savienības dabiska sabiedrotā. Tādēļ ES interesēs ir turpināt atbalstīt demokrātiskos procesus šajā valstī un stiprināt tās politisko, ekonomisko un sociālo potenciālu.

Atcerēsimies, ka Tadžikistāna ir nabadzīgākā no bijušajām Padomju republikām. Tā bija viena no 12 valstīm, kuras pagājušajā gadā bija iekļautas ANO to valstu sarakstā, kuras vissmagāk skārusi pasaules pārtikas krīze. Šajā sakarā es priecājos, ka ziņojumā minēti arī Tūkstošgades attīstības mērķi. Atgādināsim arī Tadžikistānai šos mērķus.

Eiropas Savienība ir Tadžikistānas galvenais tirdzniecības partneris. Abām pusēm ir jāpieliek pūles, lai īstenotu šo nolīgumu pēc iespējas drīzāk, tādējādi atbalstot šīs valsts attīstību un tās ekonomiskās situācijas stabilizēšanu. Kritizējot to, kas Tadžikistānā ir nepareizi, mēs to nepanāksim. Mums ir arī jāraida pozitīvs signāls, ka mums rūp kontaktu attīstīšana ar šo valsti, un, manuprāt, *Peterle* kunga ziņojums kopīgi ar visu Parlamentu ir raidījis tieši šādu signālu.

Niccolò Rinaldi, *ALDE grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi, Tadžikistāna ir vārds, kas reti tiek izrunāts šajā Parlamentā, un tādēļ mēs — es runāju Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā un kā Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Delegācijas attiecībām ar Vidusāziju loceklis — atzinīgi vērtējam šo nolīgumu. Es arī atzinīgi vērtēju šo lēmumu ātri rīkoties, lai stiprinātu mūsu pārstāvniecības birojus šajā reģionā, kā komisāres kundze to tikko minēja.

Turklāt Tadžikistāna, būdama valsts, kas var mūs pārsteigt, bet kas bieži tiek raksturota kā Eiropas priekšpostenis, neatrodas pasaules perifērijā — tieši tāpat, kā pārējās Vidusāzijas valstis, no kurām galvenā ir Afganistāna. Šajā valstī ir izcīnītas dažas ļoti nozīmīgas cīņas saistībā ar narkotiku kontrabandu, cīņu pret autoritārismu un fundamentālismu, kā arī tiesiskuma un demokrātijas izveidi, kas, diemžēl, joprojām ir ļoti trausli.

Ar šo normatīvo instrumentu mēs spēsim panākt progresu, raugoties ne tikai no tirdzniecības perspektīvas, bet, es ceru, arī no politiskas un kultūras perspektīvas.

Heidi Hautala, *Vers/ALE grupas vārdā*. – (FI) Priekšsēdētājas kundze, apstākļi ir daudz labvēlīgāki, lai noslēgtu partnerattiecību un sadarbības nolīgumu ar Tadžikistānu nekā, piemēram, ar Uzbekistānu vai Turkmenistānu, jo šīs abas valstis ir totālas diktatūras. Salīdzinoši Tadžikistāna ir uz labāka ceļa, un šis nolīgums ļaus Eiropas Savienībai zināmā mērā ietekmēt situāciju šajā valstī. Bija iepriecinoši dzirdēt, ka Padomes un Komisijas vārdā šis sadarbības pakts būs vērstas uz cilvēktiesībām un demokrātiju, kā arī tieksies veicināt tiesiskuma attīstību. Lieliski arī bija dzirdēt, ka Tadžikistānā ir izveidota ombuda iestāde. Daudzās valstīs šis ir ļoti svarīgs instruments, un Eiropas Savienībai ir jāsniedz pilnīgs atbalsts šai jaunajai iestādei.

Es vēlos aplūkot vēl vienu aspektu saistībā ar ūdens resursu jautājumu. Šis reģions ir bagāts ar ūdens resursiem, un Eiropas Savienība varētu palīdzēt Tadžikistānai racionāli un demokrātiski izmantot šos savus resursus, ņemot vērā arī to valstu intereses, kuru teritorijas atrodas virzienā lejup pa upju straumi un kuras, iespējams, varētu ciest no lielu hidroelektrisko spēkstaciju izraisītajām sekām. Jebkurā gadījumā Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa vēlas uzsvērt to, cik svarīga ir reģionālā sadarbība, lai Vidusāzijas vietējā ekonomika spētu atveseļoties.

Charles Tannock, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, Tadžikistānā nav citu Vidusāzijas valstu bagātīgo enerģijas un minerālo resursu. Taču tas nav attaisnojums, lai novērstos no Tadžikistānas uz tās bagātāko un lielāko kaimiņvalstu rēķina.

Vidusāzijas reģions ir būtisks ES politiskajai un energoapgādes drošībai. Attiecību stiprināšanā ar ES dažas valstis šajā reģionā progresē ātrāk nekā citas. Tas ir neizbēgami. Taču mums jāsaģlabā kolektīvas līdzdalības izjūta, turpinot stiprināt saikni ar šo vēl gluži nesenā pagātnē diplomātiski izolēto un lielā mērā, jo īpaši no Eiropas Savienības puses, neievēroto reģionu. Lielākas uzmanības pievēršana dažām Centrālāzijas valstīm var izraisīt nesaskaņas un dalīšanos šajā reģionā. Jo īpaši islāmistu teroristi šajā reģionā ir parādījuši apņēmību izmantot nabadzību un neatbilstīgu pārvaldību, lai padarītu cilvēkus radikālus un izplatītu savas nauda vēstis.

Tadžikistānas valdība ir noraidījusi ekstrēmismu un ar starptautiskās kopienas palīdzību tagad cenšas konsolidēt savas valsts demokrātiju. Tadžikistānai joprojām ir palikušas rētas no nežēlīgā sekulāro un džihāda spēku pilsoņu kara, kas izcēlās pēc Padomju Savienības sabrukuma 90. gadu sākumā. Cilvēki Tadžikistānā nevēlas pieredzēt asinsizliešanas atgriešanos, tādēļ viņi ir drosmīgi atbalstījuši NATO operācijas pret *Taliban* Afganistānā. Starptautiskās drošības palīdzības spēku (ISAF) misija Afganistānā ir būtiska Tadžikistānas ilgtermiņa nākotnei un tās vēlmei atrast drošības enkuru rietumu virzienā.

Ir taisnīgi teikt, ka demokrātijas un cilvēktiesību ievērošana Tadžikistānā ir nepilnīga, bet es esmu pārliecināts, ka dialogs ar ES un ES iesaistīšanās sekmēs Tadžikistānas virzību uz pozitīvām pārmaiņām. Šķiet pamatoti sacīt, ka šāda ir Eiropas Savienības nostāja attiecībā uz Baltkrieviju un Uzbekistānu, tādēļ Tadžikistāna ir pelnījusi, lai arī pret to izturētos tāpat. Tādēļ ECR grupa atbalsta dziļākas stratēģiski politiskās un ekonomiskās partnerattiecības ar Tadžikistānu, pamatojoties uz tās apņemšanos panākt progresu ceļā uz atklātību, demokrātiju un augstākiem standartiem cilvēktiesību jomā.

Sabine Lösing, GUE/NGL grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, paldies par ziņojumu. Būdamā Ārlietu komitejas locekle, debatēs par šī nolīguma lomu saistībā ar ES imigrācijas pārvaldību es uzdevu jautājumus kompetentajam Komisijas pārstāvim. Viņš skaidri pateica, ka pēc stāšanās spēkā šis nolīgums brūgēs ceļu sadarbībai ar ES ārējo robežu aģentūru (*Frontex*), kā arī daudziem imigrācijas noteikumiem, tādēļ kā noteikumiem saistībā ar atpakaļuzņemšanas nolīgumiem un robežu drošību ar Afganistānu. Šajā nolīgumā jau ir risināts 1 200 km garās Tadžikistānas un Afganistānas robežas jautājums. Tad par vēl vienu ES represīvās politikas mērķi kļūs bēgļu neielaišana.

Tādējādi Eiropas Savienība grib nodrošināties, lai bēgļi atrastos tālu no tās ārējām robežām. Taču mēs atkal redzam, ka tas ir būtisks ES ārpolitikas komponents. Šādu partnerattiecību nolīgumu rezultātā bēgļi tiek internēti nometnēs, kurās, kā mēs visi zinām, pārsvarā valda necilvēcīgi apstākļi, kā tas pašlaik vērojams Ukrainā. Vispārējos aspektos šī problēma šeit ir jau risināta. Šis tā dēvētais starptautiskās imigrācijas pārvaldības veids ir Ženēvas Konvencijas par bēgļu statusu un starptautisko cilvēktiesību nopietns pārkāpums.

Tādēļ es aicinu ES sākt cīnīties pret bēgšanas iemesliem, nevis pret bēgļiem. Eiropas kaimiņattiecību politika ir viens no līdzekļiem, kā padarīt cietoksni vārdā Eiropa vēl neieņemamāku, un šis ir iemesls, kādēļ no mūsu viedokļa, no GUE/NGL viedokļa tā tiek uztverta ļoti skeptiski.

Bastiaan Belder, EFD grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, atklāti sakot, šīs debates manī izraisa pretrunīgas jūtas. No vienas puses, es atzinīgi vērtēju to, ka *Peterle* kunga ziņojumā skaidri ir norādītas daudzās problemātiskās jomas Tadžikistānas ekonomikā un sabiedrībā. No otras puses, manuprāt, neaptverami ir tas, ka izšķirošos brīžos Tadžikistāna ir raksturota kā salīdzinoši stabila valsts. Es to atkal dzirdēju šajās debatēs, un es absolūti nespēju saprast, no kurienes radusies šī doma. Eiropas Savienība rada iespaidu, ka šis nolīgums ir jānoslēdz, lai kas arī nenotiktu. Tam būs nenoliedzamas sekas attiecībā uz tās plašās kritikas ticamību, kas jebkurā gadījumā vēlāk būs jāizsaka.

Tas, ko es izlasīju 2. punktā par Tadžikistānas valdības vilšanos, manuprāt, ir vienkārši šokējoši. Dāmas un kungi, mums jāapspriež, piemēram, protestantu mazākuma vai musulmaņu vilšanās saistībā ar Likumu par reliģiju, kas ir dziļa iejaukšanās to reliģiskajā dzīvē. Šis pilnīgi nepamatotās vilšanās vietā Tadžikistānas valdībai būtu jā rūpējas par to lielo darba apjomu, kas tai jā dara savā zemē. Es ceru, komisāres kundze, ka arī tas tiks apzinīgi izpildīts.

Pino Arlacchi (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, es ļoti atbalstu šo nolīgumu. Es uzskatu, ka tas ir liels solis uz priekšu sadarbībā starp Eiropas Savienību un Tadžikistānu, kas vairāku iemeslu dēļ ir ļoti svarīga valsts.

Es tikai gribu minēt vienu konkrētu ES ieguldījumu mūsu kontinenta stabilitātē un drošībā. Tadžikistāna atrodas narkotiku kontrabandas no Afganistānas uz Eiropu un Krieviju krustcelēs. Vismaz 30 % Afganistānā iegūtā heroīna Eiropā un Krievijā nonāk caur Tadžikistānu. Pirms desmit gadiem starptautiskā kopiena uzsāka vērienīgu operāciju Tadžikistānā, stiprinot visu narkotiku kontroles sistēmu, un es ļoti priecājos, pēc desmit gadiem redzot, ka tā darbojas un attīstās ļoti labi. Šis nolīgums ir tiešs ieguldījums Eiropas stabilitātē un drošībā.

Es saprotu, ka joprojām ir daudz ierobežojumu, un kolēģi uzsvēra problēmas Tadžikistānā saistībā ar cilvēktiesībām, nabadzību un tā tālāk, bet es uzskatu, ka šis nolīgums ir Eiropa tās labākajā nozīmē, un es to ļoti atbalstu.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, arī es uzskatu, ka šis sadarbības nolīgums ar Tadžikistānu patiešām ir ļoti pozitīvs un var palīdzēt sasniegt dažus mērķus, kas, manuprāt, ir svarīgi un precīzi.

Pirmais mērķis attiecas uz šīs valsts stratēģisko stāvokli, ko var patiesi izmantot miera, drošības un stabilitātes telpas veicināšanā. Otrais mērķis, manuprāt, ir un tam ir jābūt šīs valsts ekonomiskās un sociālās izaugsmes veicināšanai, jo mēs zinām, ka tā ir viena no nabadzīgākajām valstīm šajā reģionā.

Visbeidzot, mums ir jānodrošina, lai brīvība, demokrātija un tiesības ir pamatelementi, kas regulē šī nolīguma piemērošanu. Atstājot sāpus visus ierobežojumus, ko iespējams atrast, es uzskatu, ka mums atzinīgi jāvērtē šis ziņojums, par kuru mēs balsojam šajā Parlamentā.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Es vēlētos apsveikt *Peterle* kungu par lielisku ziņojumu. Piedēklis „-stāna” nozīmē „valsts”, un Tadžikistāna ir pati pēdējā no tām valstīm, kuru nosaukums beidzas ar „-stāna”, ko mēs esam atzinuši kā valsti. Līdz šim mēs neesam tai pievērsuši uzmanību, kas ir liela netaisnība.

Taču Vidusāzijas stabilitāte ir paša reģiona interesēs, mūsu interesēs un visas pasaules stratēģiskajās interesēs. Visas valstis pasaulē ir savstarpēji saistītas kā savienotie trauki, tādēļ arī mums ir jādemonstrē savs briedums, nodrošinot, lai visas valstis šajā reģionā saņem vienlīdzīgu attieksmi neatkarīgi no to lieluma, attīstības stadijas vai tā, cik daudz enerģijas bagātību tām pieder.

Man šķiet, ka tagad mēs esam izlabojuši šo netaisnību un atlīdzinājuši par zaudēto laiku. Šī iemesla dēļ es vēlos apsveikt gan referentu, gan Komisiju, kā arī komisāri *Ferrero-Waldner* kundzi un Zviedrijas prezidentūru par to, ka šī kavēšanās beidzot ir padarīta par pagātni. No šī brīža turpmāk viss būs labāk.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Es vēlos jums pateikt lielu paldies, ka ļāvat man uzdot jautājumu. Es uzskatu, ka šī nolīguma noslēgšana ir laba doma, jo tas ir solis pareizajā virzienā.

Tomēr es jautāju pats sev un vēlos arī ministrei *Malmström* kundzei uzdot šādu jautājumu: vai to daudzo darbību vidū, ko Eiropas Savienība ir iepļānojusi, nebūtu vēlams likt lielāku uzsvāru uz to, lai palīdzētu Tadžikistānai apmācīt personas, kuras ir atbildīgas par apsardzi pie robežas ar Afganistānu? Mēs labi apzināmies, ka šis ir ārkārtīgi izšķirošs jautājums. Šī robeža stiepjas 1 500 kilometru garumā. Tadžikistānai ir lielas problēmas ar robežas aizsardzību, jo īpaši tādēļ, ka Afganistānas pusē dzīvo liels skaits tadžiku. Tādēļ es domāju, ka dažādo Eiropas Savienības veikto iniciatīvu vidū mums vajadzētu arī apsvērt palīdzību Tadžikistānai apmācīt Tadžikistānas spēkus un tās personas, kas ir atbildīgas par šīs robežas apsardzi.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, arī es vēlos pateikt *Peterle* kungam, ka viņš ir sagatavojis lielisku ziņojumu. Mums ir skaidri jāsaprot viens: Vidusāzijas brīvību mīlošie iedzīvotāji ir vieni no mūsu vissvarīgākajiem partneriem. Šajā reģionā bieži ir dominējuši ārvalstu spēki. Pirmo reizi kopš ļoti ilga — gadsimtiem ilga — laika tas atkal ir brīvs. Mums jāizmanto šī iespēja, lai izveidotu reālas partnerattiecības uz brīvības pamata.

Es dzirdēju runājam par noziedzību. Protams, mums jāstrādā kopīgi, lai apkarotu noziedzību, bet vispirms mums jāpalūkojas uz šo valstu kultūru un jāsaprot, ka tās ir valstis ar senām tirdzniecības tradīcijām. Tās tirgojas ne tikai ar narkotikām; tās tirgojas ar precēm, kas vienmēr bijušas svarīgas Eiropai un visai pasaulei. Tādēļ mums jāsaista, ka šis nolīgums ir par partnerattiecībām, nevis aizbildniecību.

Athanasios Plevris (EFD). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es arī vēlos pieminēt noziedzības jautājumu, kas jau izskanēja, un nelegālās imigrācijas jautājumu. Tas ir fakts, ka Tadžikistāna atrodas īpašā ģeopolitiskā stāvoklī, un Eiropai ir jāizpēta, kā mēs varam samazināt gan noziedzību saistībā ar narkotikām no Afganistānas, gan — pirmkārt un galvenokārt — migrācijas plūsmas.

Tas ir fakts, ka Eiropa ilgāk vairs nespēj atbalstīt šīs migrācijas plūsmas caur Tadžikistānu un no Afganistānas un citām valstīm, fakts, par kuru tagad maksā galvenokārt Vidusjūras valstis, tādas kā Malta, Kipra, Grieķija un Itālija, bet ar matemātisku precizitāti ir skaidrs, ka vēlāk par to maksās visas Ziemeļeiropas valstis.

Protams, mums ir jāievēro visu to valstu iedzīvotāju cilvēktiesības, bet kādā brīdī Eiropai būs jāaizsargā arī pašai sevi un jāsaprot, ka mēs nevaram atbalstīt šīs migrācijas plūsmas no Āzijas.

Cecilia Malmström, *Padomes priekšsēdētāja*. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, kā *Peterle* kungs saka savā lieliskajā ziņojumā, partnerattiecību un sadarbības nolīgums ir daļa no plašākas stratēģijas lielākai reģionālai stabilitātei Vidusāzijā. Ir tikai pareizi, ka mēs speram šo nozīmīgo soli, jo tur ir tik daudz problēmu, un tās ir tik plašas un ietekmē tik daudzas valstis; ne tikai Afganistānai un Pakistānai, bet katrai valstij ir pašai savas īpašas problēmas. *Peterle* kungs ļoti sistemātiski to visu aplūko savā ziņojumā.

Es priecājos, ka attiecībā uz cilvēktiesībām Eiropas Parlaments joprojām karogu tur augstu. Cilvēktiesības ir problēma Tadžikistānā. Šajā valstī joprojām ir daudz jādara attiecībā uz demokrātiju, cilvēktiesību un tiesiskuma ieviešanu. Tādēļ ir tik lietderīgi, ka teica komisāres kundze, ka mēs risinām šo dialogu par cilvēktiesībām. Es esmu pārliecināta, ka nākamās nedēļas sanāksmē Komisijai būs ļoti skaidra nostāja attiecībā uz Eiropas vērtībām un to, ko mēs sagaidām no Tadžikistānas.

Šovasar ES atbalstīja konferenci, kurā tika risināts tieši šis jautājums par tiesiskuma stiprināšanu Tadžikistānā un kurā piedalījās pētniecības pasaules, pilsoniskās sabiedrības un nevalstisko organizāciju pārstāvji, ārvalstu eksperti, kā arī daudzi Tadžikistānas iestāžu pārstāvji. Šis ir tiesībsardzības iestāžu neatkarības uzlabošanas un tiesiskuma stiprināšanas jautājums.

Hautala kundze izvirzīja jautājumu par ūdeni. Tas ir ļoti svarīgs jautājums šajā reģionā. ES atbalsta daudzus hidroelektrostaciju elektroenerģijas ilgtspējīgas attīstības projektus. Šiem projektiem jābūt pamatotiem uz zinātniskiem pētījumiem, tiem ir jābūt reģionālai perspektīvai un jāņem vērā pastāvošās īpašās vajadzības.

Zemke kungs pieminēja robežu pārvaldības jautājumu. Tas ir ļoti svarīgs jautājums. ES atbalsts šim reģionam ir 66 miljoni eiro līdz 2010. gadam un 70 miljoni eiro trijos turpmākajos gados. Tam pilnīgi noteikti ir jānodrošina ne tikai robežu pārvaldības un kontroles stiprināšana, bet arī muitas un policijas darbinieku apmācība. Es esmu pārliecināta, ka Komisija vēlāk atgriezīsies pie šī jautājuma.

Rezumējot jāteic, ka Tadžikistānā un visā šajā reģionā pastāv daudz sarežģītu un kompleksu problēmu. Zināma gaismas tunēļa galā ir redzama, bet mēs nedrīkstam šīs problēmas novērtēt par zemu. Es ļoti priecājos, ka šis Parlaments ir vienprātīgs attiecībā uz to, cik svarīgi ir noslēgt šo partnerattiecību un sadarbības nolīgumu. Tas mums sniegs labāku instrumentu, ko izmantot mūsu darbā ar stabilitātes palielināšanu un šo problēmu atrisināšanu, un ar kura palīdzību veikt aktīvu dialogu ar šo valsti par cilvēktiesībām un demokrātiju. Tas ir svarīgs solis uz priekšu, un tas aizpilda to robu mūsu reģionālajā stratēģijā, kas pastāvējis līdz šim.

Benita Ferrero-Waldner, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētājas kundze, jau sen mēs esam bijuši cieši pārliecināti, ka ES un Vidusāzijas stratēģija ir vitāli svarīga un ka tai būs pozitīva ietekme uz Vidusāzijas valstu drošību, stabilitāti un labklājību. Kā pareizi sacīja *Tannock* kungs, mēs nedrīkstam atstāt Tadžikistānu. Tieši pretēji, es domāju, ka mums jāveido attiecības ar šo visnabadzīgāko Vidusāzijas valsti.

To sakot, jā, protams, mēs pilnībā apzināties, ka šai valstij ir milzīgas problēmas. Manuprāt, tas bija *Arlacchi* kungs, kurš minēja, ka Afganistāna joprojām ir lielākā opiātu un heroīna ražotāja pasaulē, un, protams, viss tranzīts notiek caur Tadžikistānu un caur citām Vidusāzijas valstīm. Afganistānas opijs un heroīns kontrabandas ceļā tiek izvests no valsts, galvenokārt caur Irānu un Pakistānu dienvidu virzienā un caur Turkmēnistānu, Uzbekistānu, Tadžikistānu un Kazahstānu ziemeļu virzienā. Tādējādi mēs zinām, ka šis ir ārkārtīgi svarīgs jautājums. Bet mēs arī redzam, ka narkotiku ražošanas apjoms Afganistānā ir samazinājies, un tagad turpmāka šī apjoma samazināšanās panākšana patiešām ir atkarīga no sadarbības.

Šai nolūkā mēs esam ieviesuši BOMKA, robežu pārvaldības programmu. Šī programma ir lieliska, jo tā darbojas pret kontrabandu. Tā palīdz šīm valstīm tirgoties legāli, bet jo īpaši tā darbojas arī pret narkotiku ražošanu. Es esmu personīgi apmeklējusi šīs iestādes, un varu jums teikt, ka tās darbojas ļoti labi. Mēs organizējam arī apmācību. Apmācība notiek ar Eiropas Savienības programmām.

Ļaujiet man vēl pievērsties cilvēktiesību jautājumam. Šis jaunais partnerattiecību un sadarbības nolīgums sniegs mums instrumentu, lai padziļinātu mūsu dialogu ar Tadžikistānu šajā jomā, un tajā ir cilvēktiesību klauzula. Tas dos mums iespēju un līdzekļus, lai ar Tadžikistānas iestādēm apspriestu visus saistītos jautājumus, tādus kā bērnu darbs, sieviešu tiesības, apvienošanās brīvība un reliģijas brīvība — katrā ziņā, *Belder* kungs, jo dažas problēmas joprojām pastāv.

Tika pieminēts arī ūdens. Mēs esam zinājuši par šīm problēmām ļoti daudz gadu. Mēs esam centušies palīdzēt Tadžikistānai, un tagad mēs veicam koordinatora lomu starp Vidusāzijas valstīm. Mēs esam pārliecināti, ka tas jārisina reģionālā līmenī, ņemot vērā valstu intereses un vajadzības gan upju augšteces virzienā, kas nozīmē Tadžikistānu un Kurdistānu, gan lejteces virzienā, kas nozīmē Uzbekistānu, Turkmēnistānu un Kazahstānu. Es domāju, ka tikai šajā kontekstā var atrast pastāvīgu risinājumu. Tādēļ mēs strādājam ar visām

šīm valstīm, un šajā sakarā 2010. gadā — nākamgad — ir iepļānots valsts politikas dialogs par ūdeni, kurā tiks risināti visi šie jautājumi, un tad, protams, mēs centīsimies panākt un panāksim vienošanos.

Mana pēdējā piezīme: ir īstais brīdis, lai atbalstītu partnerattiecību un sadarbības nolīguma ratifikācijas procesa pēdējo posmu. Ciešāka sadarbība ar Tadžikistānu, ko atbalstāt jūs, Parlaments, ir mūsu iedzīvotāju interesēs. Pozitīvs balsojums raidīs spēcīgu signālu Tadžikistānai, ka Eiropas Savienība pilda savas saistības saskaņā ar mūsu Vidusāzijas stratēģiju. Tas bruģēs ceļu partnerattiecībām, kas ir būtiskas mūsu pašu drošībai, un palīdzēs mums veicināt plašāku reģionālo sadarbību, kura ir tik būtiska Vidusāzijas stabilitātei.

Alojz Peterle, referents. – (SL) Es gribu jums visiem pateikties par laipnajiem vārdiem, jauniem ieskatiem un jauniem akcentiem. Es priecājos redzēt, ka Parlaments šajās debatēs atkal ir vienots un ka tas vēlas veidot stiprākas un ciešākas partnerattiecības ar Tadžikistānu. Tāpat es priecājos, ka mēs apzināties Tadžikistānas identitāti un tās īpašo nozīmi šajā reģionā.

Kas attiecas uz mani, es priecātos, ja mēs būtu gatavi veltīt tādu pašu uzmanību šī nolīguma īstenošanas uzraudzīšanai, un drīz mums būs iespēja to darīt. Taču ļaujiet man atgādināt Parlamenta nozīmi šādā sadarbībā, un viens no līdzekļiem būs mūsu delegācija uz Vidusāzijas valstīm.

Es esmu cieši pārliecināts, ka rīt mēs varēsim noslēgt šo nolīgumu ar lielu balsu vairākumu. Kad tas stāsies spēkā, Eiropas Savienībai un Tadžikistānai būs iespēja sadarboties reģionālā, divpusējā un globālā līmenī. Liels paldies par jums par palīdzību un sadarbību!

Priekšsēdētāja. – Es esmu saņēmusi priekšlikumu no Ārlietu komitejas slēgt debates, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.⁽¹⁾

Kopīgās debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2009. gada 17. septembrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Jiří Maštálka (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Es atzinīgi vērtēju visus nolīgumus starp Eiropas Kopienām un bijušās Padomju Savienības valstīm ar nosacījumu, ka šādi nolīgumi ir pamatoti uz vienlīdzīgām tiesībām un savstarpēju labumu. Ja ziņojumā, kas iesniegts Eiropas Parlamenta šodienas plenārsēdē, ir noteikts, ka ierosinātais nolīgums palīdzēs stiprināt un konsolidēt vienotību Tadžikistānā un Vidusāzijā no politiskās, ekonomiskās un komerciālās perspektīvas, tad es vēlos steidzami pievērst jūsu uzmanību šādiem apsvērumiem, kas man ir kopīgi ar daudziem citiem cilvēkiem. Šo nolīgumu nekādā gadījumā nedrīkst uztvert kā iespējamu atspēriena punktu ES militārajai klātbūtnei minētajā reģionā. Ir absolūti būtiski attīstīt Eiropas Savienību kā miera projektu, brīvu no militāru ambīciju lielvaras. Pasludināto karu pret terorismu šajā reģionā nevar veikt bez sadarbības ar Krieviju un citām kaimiņvalstīm. Visbeidzot, kas nav mazāk svarīgi, es vēlos norādīt to, ka mums pret izejmateriālu ieguvu un izmantošanu jāizturas, ievērojot pilnīgu vienlīdzību un abpusējās intereses.

SĒDI VADA: R. ANGELILLI

Priekšsēdētāja vietniece

14. Jaunie tiesību akti par vīzām attiecībā uz Balkānu valstīm (bijušo Dienvidslāvijas Republiku Maķedoniju, Melnkalni, Serbiju) (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas paziņojumi par jaunajiem tiesību aktiem par vīzām attiecībā uz Balkānu valstīm (Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku, Melnkalni, Serbiju)

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, virzīsimies ģeogrāfiski ātri uz priekšu, lai apspriestu citu jomu, kam es atkal ļoti priecājos pievērsties: vīzu režīma atvieglojumu perspektīvas noteiktām valstīm Balkānu reģionā. Lieliski, ka Eiropas Parlaments tik ātri sava pilnvaru laika sākumā risina šo jautājumu. Tas parāda to, cik svarīgi pēc mūsu visu domām ir tuvināt Rietumbalkānu tautas Eiropas Savienībai. Tas neapšaubāmi ir vissvarīgākais jautājums Balkānu reģiona iedzīvotājiem, ciktāl runa ir par viņu pašreizējo saikni ar ES.

⁽¹⁾ Sk. protokolu.

Vīzu režīma liberalizācija pirmkārt ļaus cilvēkiem brīvāk pārvietoties visā Eiropā un radīs atvērtākas sabiedrības. Daudzi cilvēki šajā reģionā — jo īpaši jaunieši — nekad nav bijuši Rietumeiropā, un vīzu režīma liberalizācija dabiski pavērtu virkni iespēju kontaktiem un apmaiņai. Tas ir šīs iniciatīvas reālais ieguvums.

2007. gadā ES uzsāka procesu, kura mērķis bija panākt, lai Rietumbalkānu valstis tiktu atbrīvotas no prasībām pēc vīzām. Šim procesam ir divi aspekti: šīm valstīm pašām ir jāpanāk nozīmīgs progress attiecībā uz dokumentu uzticamību, labākiem tiesību aktiem migrācijas jomā, lielākām mazākumtautību tiesībām un, kas nav mazāk svarīgi, cīņu pret korupciju un organizēto noziedzību. ES savukārt piedāvātu bezvīzu režīmu. Vīzu režīma atvieglojumi tika ieviesti 2008. gada janvārī, pamatojoties uz attiecīgo valstu saistībām. Tomēr tikai patiesa vīzu režīma liberalizācija ļaus likvidēt tās ekonomiskās un birokrātiskās barjeras, ko radījušas vīzu prasības.

To vīzu prasību liberalizēšana, ko piemēro Rietumbalkānu pilsoņiem, ir svarīgs pasākums, kas stiprinās saites starp šo reģionu un Eiropas Savienību. Mēs varam sagaidīt, ka tas veicinās proeuropeisku attieksmi gan šī reģiona valdību, gan iedzīvotāju vidū, jo tas parāda, ka Eiropas integrācijas procesam ir reālas priekšrocības. Turpmāka izolācija, no otras puses, novestu pie atstumtības izjūtas un kavētu ideju apmaiņu, un, jaunākajā gadījumā, varētu veicināt aizspriedumainu nacionālismu.

Protams, mūsu mērķis ir pretējs: atvērt ES, nodrošināt šīm valstīm pieeju Kopienas programmām, ļaut cilvēkiem vieglāk kontaktēties un veicināt attīstību un apmaiņu gan starp Rietumbalkānu valstīm, gan arī šīm valstīm un ES. Ne mazāk svarīgi ir tas, ka vīzu režīma liberalizācija radīs jaunas iespējas tirdzniecībai, rūpniecībai un zinātnības nodošanai. Šie ir svarīgi elementi ekonomiskās krīzes izraisīto seku atvieglošanā.

Līdz ar to Komisijas priekšlikums, kas tika iesniegts 15. jūlijā, ir vērtējams ļoti atzinīgi. Ir ierosināts, lai vispirms tiktu atceltas vīzu prasības Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas, Melnkalnes un Serbijas pilsoņiem, kam ir biometriskās pases. Mērķis ir tāds, ka 2010. gada 1. janvārī mēs liberalizēsīm vīzu prasības šiem pilsoņiem, un vēlāk šo liberalizāciju piemērosim pārējām valstīm, kad arī tās būs izpildījušas vajadzīgos nosacījumus. Komisija ir novērtējusi, ka trīs valstis — Serbija, Melnkalne un Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika — kopumā jau atbilst vīzu režīma liberalizācijas prasībām. Serbijas un Melnkalnes novērtēšana turpinās, un mēs ceram, ka līdz šim rudenim mums būs Komisijas apstiprinājums, ka visi nosacījumi ir izpildīti, tādējādi mēs varēsīm spert nākamo soli.

Man jāuzsver, ka daudzi no nosacījumiem, ko mēs esam izvirzījuši vīzu režīma liberalizācijai, tādi kā policijas sistēmas reforma un korupcijas apkarošana, būs labs ieguldījums arī šo valstu sagatavošanās procesā, lai kļūtu par ES dalībvalstīm, un tādējādi radīs situāciju, kurā ieguvēji būs visi, ciktāl tas attiecas uz noteikumu saskaņošanu. Šis ir arī labs piemērs tam, kā Rietumbalkānos var darboties nosacītības princips.

Albānija un Bosnija un Hercegovina nebūs iekļautas šajā pirmajā lēmumā par atbrīvošanu no vīzu prasības, bet tās nav pamestas nelaimē. Es zinu, ka tas izraisa bažas daudziem šī Parlamenta deputātiem. Tas ir tikai laika jautājums, kad arī šīs valstis izpildīs nepieciešamos nosacījumus, kas izvirzīti Komisijas ceļvedī. Lai šis process varētu tikt pabeigts pēc iespējas ātrāk, mēs turpinām uzsvērti atbalstīt un mudināt Albāniju un Bosniju un Hercegovinu panākt turpmāku progresu atlikušo mērķu sasniegšanā, un es ceru, ka arī šīs valstis tuvākajā nākotnē varēs baudīt vīzu režīma liberalizācijas priekšrocības.

ES darīs visu, ko spēj, lai palīdzētu šīm divām valstīm un atbalstītu šīs valstis to centienos sasniegt savus mērķus, jo īpaši attiecībā uz tiesiskumu.

Attiecībā uz Kosovu Komisijas priekšlikumā nav izmaiņu. Šeit pagaidām saglabāsies vīzu prasība. Nākotnē mums būs jāraugās, kā vislabāk var paplašināt šos pasākumus, lai piešķirtu Kosovas pilsoņiem tādas pašas tiesības kā pārējiem šī reģiona pilsoņiem. Šajā sakarā oktobrī mēs gaidām Komisijas paziņojumu, kurā būs ietvertas idejas dziļākas sadarbības un saīšu ar Kosovu veicināšanai.

Padome tikai nupat ir sākusi diskusijas par Komisijas priekšlikumu, bet prezidentūra smagi strādās, lai nodrošinātu, ka mēs pēc iespējas ātrāk varam panākt vienošanos. Mēs atzinīgi vērtējam lielo interesi, kādu Eiropas Parlaments ir izrādījis par šo priekšlikumu, kā arī to, ka jūsu komitejās jau notiek sākotnējās diskusijas. Ņemot vērā šī priekšlikuma neiedomājami milzīgo politisko nozīmi, es esmu pārliecināta, ka mēs esam vienprātis par mērķi, kas ir šī procesa iespējami ātrāka pabeigšana ar apmierinošiem rezultātiem, lai vīzu režīma liberalizācija pēc iespējas ātrāk var kļūt par realitāti.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es gribu pateikties ministrei Malmström kundzei par visu, ko viņa mums pastāstīja un ko es centīšos Komisijas vārdā apstiprināt.

15. jūlijā Komisija ierosināja atcelt īstermiņa vīzas Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas, Melnkalnes un Serbijas pilsoņiem. Kā jūs uzsvērāt, ministres kundze, šis ir acīmredzami vēsturisks brīdis mūsu attiecībās ar Rietumbalkāniem.

Šis priekšlikums vīzu atcelšanai ir pamatots uz to progresu, kas pēdējos sešos gados panākts tieslietu un iekšlietu jomā saskaņā ar 2003. gadā Salonikos pieņemtajām saistībām.

Komisijas priekšlikums ir iesniegts Padomei. Dalībvalstis atbalsta Komisijas ierosināto pieeju un apstiprina savu nodomu cieši sadarboties ar Eiropas Parlamentu, lai garantētu šī teksta oficiālu pieņemšanu jūsu prezidentūras, ministres kundze, Zviedrijas prezidentūras laikā.

Es pateicos Eiropas Parlamentam par referentu norīkošanu Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā un par norādoša laika grafika noteikšanu, kurā paredzēta šī ziņojuma iesniegšana līdz septembra beigām, bet balsojumi Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā un pēc tam plenārsēdē — oktobrī un novembrī. Faktiski mērķis ir panākt vīzu atcelšanu Maķedonijas, Serbijas un Melnkalnes pilsoņiem 2010. gada 1. janvārī.

Komisijas priekšlikums ir pamatots uz tā dialoga rezultātiem, kas 2008. gada pirmajā pusē tika uzsākts ar šīm piecām Rietumbalkānu valstīm. Ir izstrādāti ceļveži, nosakot kritērijus, kuru realizēšana ietver strukturālu reformu pieņemšanu galvenajā *JFS* — tieslietu, brīvības un drošības — jomā. Pierādījās, ka šī metode ir ļoti svarīgs stimuls šī reģiona valstīm, lai gūtu panākumus reformu jomā, galvenokārt saistībā ar dokumentu drošību, biometrisku pasu ieviešanu un personas apliecībām robežkontroles darbiniekiem, globālu politiku par migrāciju, kā arī saistībā ar sabiedrisko kārtību un drošības politiku: cīņu pret organizēto noziedzību, korupciju, cilvēku tirdzniecību un, visbeidzot, protams, pamattiesībām, tostarp pilsonības jautājumiem.

Iepazīnušies ar šiem ziņojumiem, mēs varam teikt, ka Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika atbilst visiem kritērijiem, kas izvirzīti tās ceļvedī.

Melnkalne un Serbija ir panākušas ievērojamu progresu. Taču Serbijai joprojām vēl jāizpilda daži nosacījumi, jo īpaši attiecībā uz to personu apliecinošo dokumentu pārbaudi, kurus iesnieguši Kosovas iedzīvotāji un ārzemēs dzīvojošas kosoviešu izcelsmes personas, lai saņemtu Serbijas biometrisko pasi.

Otrs nosacījums Serbijai ir kontrole uz robežas ar Kosovu un sadarbība ar *EULEX*, bet trešais — valsts migrācijas stratēģijas izstrāde.

Kas attiecas uz Melnkalni, tai jāatrod ilgstošs risinājums attiecībā uz pārvietotajām personām. Joprojām ir jāveic pasākumi saistībā ar likuma par ārvalstniekiem efektīvu ieviešanu, kā arī pasākumi administratīvās veiktspējas paplašināšanai un pasākumi, kas paredzēti, lai efektīvāk apkarotu korupciju un organizēto noziedzību.

Tāda ir situācija šajās trīs valstīs.

Neraugoties uz ļoti nozīmīgo progresu, kas panākts dažos pēdējos mēnešos, Bosnija un Albānija vēl nav spējušas pabeigt vajadzīgās reformas, kas pieprasītas ceļvedī, tādas kā vīzu atcelšana. Tādēļ Komisija uz šīs analīzes pamata, atbildot uz Vispārējo lietu padomes 2009. gada jūnija aicinājumu, ir ierosinājusi vīzu atcelšanu Maķedonijas, Melnkalnes un Serbijas pilsoņiem. Kas attiecas uz Serbiju, personām, kas pastāvīgi uzturas Kosovā, vai kosoviešu izcelsmes personām, kuras dzīvo ārzemēs un kurām ir Serbijas pase, ko izdevusi centrālā iestāde Belgradā, netiks piemērota vīzu liberalizēšana, un šīm personām būs vajadzīga vīza. Patiesi, kopš 1999. gada Serbija nav spējusi nodrošināt Kosovas iedzīvotāju personas apliecinošo dokumentu pārbaudi. Komisija ir apsvērusi drošības risku, ko šī personu kategorija rada Kopienai, kā arī to, ka līdz šim nav bijis dialoga ar Kosovu par vīzu režīma liberalizācijas jautājumu.

Tādēļ lēmums iekļaut noteiktas valstis šajā vīzu prasību liberalizēšanā ir pamatots uz katras atsevišķas valsts nopelniem.

Ciktāl runa ir par Serbiju un Melnkalni, mēs cieši uzraudzīsim pasākumus, ko šīs abas valstis veic, lai pilnībā īstenotu visus izvirzītos kritērijus. Saistībā ar to progresu, ko jau panākusi Albānija un Bosnija un Hercegovina, Komisija ir pārliecināta, ka šīs abas valstis tuvākajā nākotnē spēs izpildīt visus kritērijus. Oktobrī to iestādes Komisijai iesniegs papildu informāciju par pēdējos mēnešos panākto progresu. Pamatojoties uz šo informāciju, nākamā gada sākumā tiks veiktas novērtēšanas misijas, un tad Komisija sagatavos jaunus novērtēšanas ziņojumus, lai tos apspriestu ar dalībvalstīm. Tādējādi Komisija cer, ka 2010. gadā tā varēs ierosināt vīzu prasību atcelšanu.

Saskaņā ar spēkā esošajām procedūrām šis priekšlikums tiks apspriests Padomē un iesniegts Eiropas Parlamentam, lai saņemtu tā atzinumu. Tādēļ oficiālajai teksta pieņemšanai ar Šengenas valstu balsu vairākumu

jānotiek Zviedrijas prezidentūras laikā, kas ļaus efektīvi ieviest vīzu atcelšanu šo trīs valstu pilsoņiem no 2010. gada janvāra. Kā jūs teicāt, ministres kundze, tas viss nozīmē iespēju, jo īpaši Balkānu valstu jaunajai paaudzei, daudz aktīvāk piedalīties Eiropas dzīvē, integrēties tajā, un mēs domājam, ka tas var būt ārkārtīgi izdevīgi gan šīm valstīm, gan arī Eiropai.

Nu lūk, tas arī viss. Šie ir galvenie aspekti, ko es gribēju aplūkot pēc prezidentūras lieliskajiem novērojumiem.

Manfred Weber, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētājas kundze, komisār, Rietumbalkāniem ir vajadzīga Eiropa, un mums, eiropiešiem, vajadzīga stabilitāte Rietumbalkānos. Rietumbalkāni ir Eiropas centrālā daļa, un mums jādara viss, kas ir mūsu spēkos, lai šī svarīgā daļa atgrieztos Eiropā. Tādēļ šie ir pareizie priekšlikumi.

Ir aprakstīta dzīves realitāte šajā reģionā; nomācoši garās rindas vīzu izsniegšanas iestādēs, jaunieši, kuriem nav izredžu iesniegt pieteikumu, lai izbrauktu no valsts un sajustu Eiropas dzīves garšu. Daudz cilvēku izjūt šo teritoriju kā cietumu, kurā viņiem nav kontakta ar apkārtnējo pasauli. Mēs visi gribam darīt tam galu, un manā grupā *Pack* kundze, *Bildt* kundze un *Posselt* kungs strādā pie tā ar lielu apņēmību. Mēs visi to atbalstām.

Mūs satrauc tas, ka dažādā attieksme pret šī reģiona valstīm izraisīs separātistu kustības, un Rietumbalkānu reģionā tiks radītas dažādas pilsoņu šķiras, kas noteikti radīs problēmas. Taču iedzīvotāji Eiropas Savienībā vienādi sagaida drošību. Tas nozīmē, ka tie standarti, ko komisārs *Barrot* kungs šodien šeit aprakstīja, proti, drošības standarti policijas sadarbībai, standarti cīņā pret nelegālo imigrāciju un ekonomisko migrāciju un attiecībā uz biometriskajiem datiem ir minimālie pieņemtie standarti, kas pārstāv spēles noteikumus. Mūsu iedzīvotāji sagaida, ka šie spēles noteikumi tiks ievēroti.

Līdz ar to es nonāku pie sava otrā punkta: nedrīkst būt ārpolitikas atkāpju vīzu atcelšanas jautājumā. Mums nevajadzētu dot šīm valstīm brīvu vaļu. Spēles noteikumi ir skaidri, un visiem, kas tos ievēro, ir visas iespējas panākt vīzu atcelšanu. Spiediens uz tām valstīm, kuras nav spējušas uzlabot savus standartus par spīti ES sniegtajai palīdzībai, nedrīkst atslābt.

Šie ir tie abi flangi, ko mēs Eiropas Tautas partijā (Kristīgie demokrāti) uzskatām par pareiziem. Mēs uzticamies novērtējumam, ko Eiropas Komisija ir veikusi, un tādēļ varam apstiprināt pašreizējo soli.

Kristian Vigenin, S&D grupas vārdā. – (BG) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētājas kundze, komisār, mēs, protams, atbalstām šos Komisijas priekšlikumus, jo tie iezīmē ļoti svarīgu soli tām trim valstīm tikko minētajā reģionā, kurām no 2010. gada 1. janvāra būs bezvīzu režīms.

Es pats pārstāvu valsti un paaudzi, kas ar entuziasmu apsveica vīzu režīma atcelšanu pirms tam, kad mūsu valsts kļuva par Eiropas Savienības dalībvalsti. Es gribu arī pateikt, ka šis ir pirmais un vissvarīgākais apliecinājums, ka attīstība patiešām notiek pareizajā virzienā un ka kādu dienu šo valstu galamērķis būs Eiropas Savienība.

Vienlaikus es nevaru nepaust izbrīnu par Komisijas pārmērīgi administratīvo pieeju šim jautājumam. Lai gan, no vienas puses, tehniski jautājumi ir svarīgi, jo atbilstība ir nepieciešama un valstīm ir jāizpilda nepieciešamie nosacījumi, lai kļūtu par Eiropas Savienības daļu un tādējādi iegūtu šo bezvīzu režīmu, Komisijas lēmums izslēgt Albāniju un Bosniju un Hercegovinu zināmā mērā ir neapmierināt. Tas neatbilst jautājuma jutīguma pakāpei šajā reģionā. Tas nenovērtē to ietekmi, kādu tas var atstāt uz attiecību starp šī reģiona valstīm turpmāko attīstību, un šī reģiona vienkāršo iedzīvotāju attieksmi pret šo lēmumu, ko pieņēmusi Eiropas Komisija.

Tādēļ mēs uzskatām, ka Eiropas Komisijas lēmums ir jāpārskata, lai iekļautu Albāniju un Bosniju un Hercegovinu, nosakot skaidru grafiku, kad šīm valstīm pēc konkrētu nosacījumu izpildes var tikt piemērots bezvīzu režīms.

Šajā sakarā šis jautājums ir īpaši delikāts attiecībā uz Kosovas iedzīvotājiem. Tādēļ mūsu jautājums ir šāds: kad Eiropas Komisija plāno uzsākt dialogu par vīzām ar Kosovu, un vai tā ir apsvērusi, kādas sekas attiecībā uz Kosovas stabilitāti var būt tam, ja šāds dialogs netiks sākts pēc iespējas ātrāk?

Sarah Ludford, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, ALDE grupa apņēmīgi un konsekventi atbalsta mērķi uzņemt visas Rietumbalkānu valstis Eiropas Savienībā. Mūsu mērķis ir nodrošināt, lai to pilsoņi pievienotos brīvas kustības telpai ar vienotu tirgu un kopējām vērtībām.

Īstermiņa braucienu brīvība ir būtisks sagatavošanās posma elements. Šis nepārprotami ir kopīgs Komisijas un Padomes mērķis; tad kādēļ Komisija ir izvirzījusi šādu neapdomīgu priekšlikumu, kas izraisītu nesaskaņas?

Liberaļu grupa noteikti negrib mazināt spiedienu attiecībā uz augstiem pasu un robežu drošības standartiem, kā arī tiesiskumu kopumā, bet tas ir jāīsteno taisnīgi, saskaņoti un efektīvi. Nav tā, ka šobrīd nebūtu neatbilstību. Piemēram, Serbija un Melnkalne ir iekļautas jūlija priekšlikumā: lai gan tās nebija izpildījušas noteiktos kritērijus līdz priekšlikuma iesniegšanai, tiek sagaidīts, ka tās nākotnē tos izpildīs. Tālāk seko prasība par biometriskajām pasēm, no kurām, starp citu, Bosnija pašlaik ir izsniegusi 40 000 pasu; bet Horvātijai, kurai jau pirms kāda laika noteikts bezvīzu režīms, šī prasība netiek piemērota.

Mēs sakām, ka nevar panākt progresu saistībā ar Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu ar Serbiju, kamēr nav atrasts *R. Mladić*, jo tas parāda, ka trūkst kontroles pār drošības dienestiem. Bet, kas attiecas uz vīzu atcelšanu, tiek uzskatīts, ka Serbija atbilst 3. bloka: Sabiedriskā kārtība un drošība prasībām, — šeit ir zināmas pretrunas.

Veids, kā nodrošināt Bosnijas un Albānijas atbilstību vajadzīgajam līmenim, būtu piešķirt tām šajos ierosinātajos tiesību aktos paredzētās tiesības, bet noteikt, ka vīzu atcelšanas faktiskā ieviešana ir atkarīga no Komisijas paziņojuma par atbilstību — patiesībā tāda paša paziņojuma, kāds Komisijai šoruden jāsniedz par Serbiju un Melnkalni. Process būtu tieši tāds pats, tikai tas notiktu mazliet vēlāk.

Jebkāda ilgstoša vilcināšanās attiecībā uz Bosniju un Albāniju, kā arī pilnīga Kosovas izslēgšana radīs lielu sadrumstalotību veicinošas un nelabvēlīgas sekas, liekot meklēt Horvātijas, Serbijas vai kosoviešu gadījumā — Maķedonijas pases un vājinot Bosnijas un jo īpaši Kosovas integritāti un pārvaldību. Es nespēju noticēt, ka Komisija un Padome gatavojas turpināt iet šo postošo ceļu.

Marije Cornelissen, *Verts/ALE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, es atbalstu vīzu režīma liberalizāciju, un es atbalstu arī noteiktu kritēriju izvirzīšanu vīzu režīma liberalizācijai, bet vēl vairāk es atbalstu mieru un stabilitāti Rietumbalkānos.

Kā, jūsuprāt, jutīsies jo īpaši jaunieši, Bosnijas musulmaņi, redzot, ka viņu vienaudži, Bosnijas horvāti un serbi ar dubultām pasēm brīvi dodas uz ES, lai tur pavadītu nedēļas nogali? Vai mēs patiesi gribam izmantot šo iespēju, lai palielinātu nacionālistiskās jūtas un padziļinātu sadrumstalotību valstī, kuras stabilitāte joprojām ir tik trausla? Un kādēļ? Bosnija un Hercegovina patiešām nemaz tik ļoti neatpaliek no Serbijas attiecīgo kritēriju ievērošanā. Tās jau izsniedz biometriskās pases un ir panākušas apmēram tādu pašu progresu attiecībā uz pārējiem kritērijiem.

Tādēļ es silti iesaku, lai jūs iekļautu Bosniju un Hercegovinu šajā priekšlikumā to cilvēku labā, kuri tur dzīvo un kuri ļoti smagi strādā labākas nākotnes vārdā — joprojām ar pārāk svaigām atmiņām par karu.

Ryszard Czarnecki, *ECR grupas vārdā*. – (PL) Es ļoti priecājos, ka šodien vēl nesen mūsu kolēģe, ministre *Cecilia Malmström*, runāja Padomes vārdā. Šis Parlaments ir izjutis viņas trūkumu, bet Zviedrijas prezidentūra no tā noteikti ir ieguvusi. Es gribētu teikt zviedriski „*tack*” — jeb „paldies” — par viņas runu; manā valodā, poļu valodā, tas nozīmē „jā”, un tādēļ tas ir atbilstīgs vārds, jo es pilnībā piekrītu tam, ko viņa Padomes vārdā mums šodien pastāstīja, lai gan man ir dažī nelieli, bet svarīgi komentāri.

Pirmkārt, es patiešām negribu, lai šī adekvātā Padomes iniciatīva, ko atbalsta Komisija, būtu — atklāti sakot — sava veida alternatīva tam, ka Serbija, Maķedonija un Melnkalne ātri pievienojas Eiropas Savienībai. To gaida šo valstu sabiedrības, un tās ir to pelnījušas. Es nedomāju, ka mums būtu jāaizstāj šo valstu paātrinātas pievienošanās Eiropas Savienībai perspektīva ar vīzu prasību atcelšanu.

Otrkārt, es uzskatu, ka arī Bosnijas un Hercegovinas, Albānijas un Kosovas iedzīvotāji ir pelnījuši bezvīzu ieceļošanu Eiropas Savienībā pēc iespējas ātrāk. Šajā sakarā mums tām konsekvēnti jārāda noteikta Eiropas perspektīva.

Nikolaos Chountis, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas vārdā mēs uzskatām, ka Komisijas priekšlikums atcelt vīzas tiem Serbijas, Melnkalnes un Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas pilsoņiem, kuriem ir biometriskās pases, ir solis pareizajā virzienā un īsteno Eiropas Savienības saistības pret šī reģiona iedzīvotājiem, lai viņi varētu plānot braucienus un ceļojumus uz pārējo Eiropu bez nepieciešamības saņemt vīzu.

Man jānorāda, ka, runājot par Rietumbalkāniem, mēs runājam par traumētu reģionu, kas nesen piedzīvojis karu un civilu konfliktu, par ko atbildīga ir Eiropas Savienība un dažas tās dalībvalstis. Šī reģiona rētas dzīst lēni. Tādēļ mēs uzskatām, ka vīzu atcelšanas procedūra šo valstu pilsoņiem ir ļoti svarīgs solis un dos viņiem iespēju kontaktēties ar pārējās Eiropas iedzīvotājiem.

Tomēr es nevaru nenorādīt tos noteikumus un nosacījumus, kuri, ja esmu sapratis pareizi, rada zināmu neskaidrību par to, vai Padome oktobrī apstiprinās vīzu atcelšanu Melnkalnei un Serbijai.

Pirmkārt, kas attiecas uz Kosovu, uz kuru, ja es nemaldos, attiecas Drošības padomes rezolūcija Nr. 1244, un, jo īpaši, kas attiecas uz Serbijas mazākumtautībām, kuras dzīvo lauku teritorijas cietumā, ieslodzītas ģeogrāfisku apstākļu radītos cietumos, mēs būtiski noraidām brīvu komunikāciju. Divkārsš sitiens: mēs neļaujam viņiem ceļot savā valstī, un arī neļaujam viņiem ceļot uz Eiropas Savienības valstīm.

Otrkārt, man ir daudz iebildumu attiecībā uz to, vai zināmi priekšnoteikumi, ko mēs izvirzām Serbijai un Melnkalnei, attiecas uz šo konkrēto jautājumu un nekalpo citiem politiskiem mērķiem. Tādēļ es uzskatu, ka jums oktobrī jāpieliek pūles, lai atceltu vīzas Melnkalnes un Serbijas iedzīvotājiem un pārējo Rietumbalkānu valstu iedzīvotājiem.

Athanasios Plevris, EFD grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, pirmkārt, miers un stabilitāte Rietumbalkānos noteikti ir visas Eiropas interesēs, un, protams, tādēļ, ka es esmu no Grieķijas, ir loģiski, ka tam pat vēl vairāk jābūt mūsu interesēs, jo mums ir robežas ar dažām no šīm valstīm. Līdz ar to mēs uzskatām, ka virziens, ko jūs esat izvēlējušies, ir pareizais virziens.

Tomēr es vēlos izcelt Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku. Skopjes valdība kultivē ekstrēmu nacionālismu pret vienu Eiropas Savienības dalībvalsti, proti, Grieķiju, izplatot kartes, kurās Grieķijas daļa Maķedonija, kā arī Saloniki un daudzas citas pilsētas ir parādītas kā okupētas, tādējādi pašos pamatos radot priekšstatu, ka šīs zemes, ko Grieķija it kā esot okupējusi, ir jāatbrīvo.

Es nevēlos pievērsties nosaukuma jautājumam, kas jums var būt vienalīdzīgi, lai gan grieķi ir ļoti jutīgi pret nosaukuma piesavināšanos. Taču jums pilnīgi noteikti jāsaprot, ka mēs nevaram atgriezties pie nacionālisma, nacionālisma atbalstīšanas šajās valstīs, kaitējot citām Eiropas Savienības dalībvalstīm.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, tas, ka vīzu prasības Serbijai, Maķedonijai un Melnkalnei tiks atceltas, parāda, ka šo valstu centieni reformu jomā nepārprotami ir sekmīgi. Taču desmit gadus pēc konflikta beigām kapavietas joprojām ir dziļas, un apslēpti virmo naidīgums. Ir skaidrs, ka tas saistīts ar to, ka Albānija, Kosova un Bosnija, kuras šoreiz nav iekļautas priekšlikumā, jūtas atstumtas. Ir skaidrs, ka cilvēki tur drīzāk kultivē senas nesaskaņas, nevis pajautā paši sev, ko viņu kaimiņvalstis ir izdarījušas labāk un kā var panākt progresu, lai nopelnītu vīzu atcelšanu. Jebkurā gadījumā Serbijai drīz būtu jāsaņem kandidātvalsts statuss, jo tā virzās uz pievienošanas pēc vairākiem punktiem.

Taču rētas ne tuvu nav sadzijušas, un katrs ES veiktais pasākums tiek attiecīgi novērtēts. Tādēļ mums vajag, no vienas puses, labāk informēt par mūsu lēmumu iemesliem un, no otras puses, skaidri pateikt Albānijai, Kosovai un Bosnijai, ka tām joprojām ir jāpieliek milzīgas pūles, lai līdzvērtīgi virzītos uz pievienošanas. Katrā ziņā miers Balkānos, ES durvju priekšā, ir kļuvis daudz svarīgāks nekā Turcijas pievienošanās, kas tik spēcīgi no daudzām pusēm tiek atbalstīta.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, šodien mēs, Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti), sakām Bosnijas, Albānijas un Serbijas iedzīvotājiem: jūs neesat aizmirsti; mēs neesam jūs pametuši. Jo īpaši Sarajevas iedzīvotājiem mēs sakām: mēs saprotam jūsu vilšanos. Bet vienlaikus mēs sakām Eiropas Savienības iedzīvotājiem: mēs nemainīsim kritērijus. Noteikumiem ir jābūt vienādiem visiem. Mums ir svarīga jūsu drošība.

Galvenokārt mēs sakām Bosnijas un Hercegovinas iestādēm: izpildiet savus pienākumus; sakārtojiet savu māju; izpildiet savu mājasdarbu. Mēs atzinīgi vērtējam nesen panākto progresu. Mūs lūgsim Komisijai turpināt jūs atbalstīt, bet, ja es kaut ko esmu iemācījusies šo sešu kara un miera gadu laikā Balkānos, un ticiet man, šis jautājums man ir ļoti tuvu pie sirds, tad vajāšana, vainīgo meklēšana un padarīšana par grēkāžiem pieder pagātnei.

Šis ir Eiropas integrācijas jautājums. Mums uz to jālūkojas no Eiropas perspektīvas un, kā sacīja *Cecilia Malmström* kundze, labākais veids, kā viņiem sākt pagrieziena par 180°, lai aizietu prom no atkarības un vajāšanas, ir ņemt valsts vadību savās rokās un sākt šīs vīzu reformas, kuras tik ļoti ir vajadzīgas un jebkurā gadījumā nepieciešamas.

Es ceru, ka mēs varam vienoties par skaidru vēstījumu šī reģiona iestādēm, ka mēs tās atbalstīsim, bet mēs neielaidīsimies kompromisā attiecībā uz mūsu pilsoņu drošību, proti, ka šīm iestādēm ir jāizpilda savi pienākumi.

Es domāju, mums jāatbalsta Komisijas priekšlikums, un tiem, kuri domā, ka tas varētu būt destabilizējoši, es vēlos teikt, ka stabilitāte radīsies līdz ar Eiropas integrāciju. Tā ir liela neveiksme, ka pases tiek izsniegtas Zagrebā un Beogradā, un mums noteikti jācenšas to pēc iespējas vairāk samazināt, bet mēs nevaram noteikt atšķirīgus noteikumus Bosnijas iedzīvotājiem. Tas nav viņu interesēs.

Tas, ko mēs varam darīt, ir veikt savu darbu šajā Parlamentā, lai paātrinātu procesu un pieņemtu lēmumu, veidot savu politiku tā, lai Padome šogad var pieņemt lēmumu.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Kā jūs, iespējams, zināt, es esmu Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas referente attiecībā uz vīzu režīma liberalizāciju Rietumbalkānu valstīm.

Jūlijā Eiropas Komisija mums nosūtīja priekšlikumu, iesakot atcelt vīzu prasības Serbijas, Maķedonijas un Melnkalnes pilsoņiem. Maķedonija jau ir izpildījusi visas savas saistības, savukārt Melnkalnei un Serbijai nepieciešams pēc iespējas ātrāk izpildīt atlikušos nosacījumus.

Lai gan es ļoti atzinīgi vērtēju Komisijas priekšlikumu un novērtēju šo laikietilpīgo darbu, es esmu vīlusies, ka šajā dokumentā nav iekļautas pārējās valstis, nepiedāvājot tām vispār nekādu grafiku.

Bosnija un Hercegovina un Albānija izmanto skaidru ceļvedi vīzu prasību atcelšanai un apzinās visus tos nosacījumus, kas jāizpilda, lai tas notiktu. Spriežot pēc neatkarīgu organizāciju ziņojumiem, jo īpaši Bosnija un Hercegovina šovasar panākusi lielu progresu šajā sakarā.

Lēmums neiekļaut Bosniju un Hercegovinu un Albāniju šajā sarakstā, pirmkārt, ir tehniskas dabas lēmums. Mēs visi labi apzināmies, ka pat vislabākajiem tehniskiem lēmumiem var būt nopietnas politiskas sekas. Fakts ir tāds, ka bosnieši nav iekļauti vīzu režīma liberalizācijas procesā.

Mums visiem jāuzņemas politiskā atbildība par šī procesa īstenošanu, kas būs priekšnoteikums mieram un stabilitātei Rietumbalkānos. Mums arī steidzami jādome par vīzu dialoga sākšanu ar Kosovu, jo tas palīdzēs panākt progresu strukturālo reformu jomā.

Dāmas un kungi, mums nav jāieņem tāda pozīcija, kurā mēs nospiežam bremzes vīzu prasību atcelšanai visām tām Rietumbalkānu valstīm, kam ir skaidra Eiropas perspektīva. Vīzu režīma liberalizācija Rietumbalkānos nav atjautības uzdevums, ar kuru izklaidēties. Runa ir par šī reģiona cilvēkiem, viņu dzīves kvalitāti un mobilitāti, kā arī iespējami ciešākās sadarbības veicināšanu ne tikai ekonomikas jomā.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Es apsveicu Maķedoniju un ceru, ka arī Melnkalne un Serbija nonāks šajā posmā. Tas būtu labi visām šīm trim valstīm, kā arī Rietumbalkāniem kopumā.

Tomēr neveiksmīgi ir tas, ka Bosnija nav iekļauta šajā tiesību aktu kopumā. Attiecībā uz Bosniju pieliktās pūles ir bijušas neadekvātas un nepietiekami sekmīgas, un ar to es domāju gan mūsu pūles, gan arī Bosnijas pūles. Galvenais šķērslis progresam Bosnijā ir kopējais noskaņojums, bezpalīdzības sajūta, kas paralizē šīs valsts iedzīvotājus un iestādes. Bosnieši ir vienīgie Bosnijas iedzīvotāji, kam nav ļauts brīvi ceļot pa visu Eiropu. Viņiem nav otras valsts, pie kā vērsties, un šī iemesla dēļ viņi ir padarīti par geto iemītniekiem. Viņi ir vienīgie, kas nevar lolot sapņus par dubultpilsoņību. Tas ir pazemojoši. Viņiem ir sajūta, ka Eiropas Savienība viņus ir atstājusi, noniecinājusi un sodījusi.

Mums jāsniedz politiska palīdzība Bosnijas un Hercegovinas valstij, lai nodrošinātu, ka tā palīdz pati sev un saviem pilsoņiem. Eiropas Savienība ir līdzatbildīga par situāciju Bosnijā un šī reģiona stabilitāti. Šī atbildība gulstas uz Padomi, Komisiju un Parlamentu.

Bosnija ir tuvu tam, lai vīzu prasības tiktu atceltas. Vienīgā problēma, kas palikusi, ir problēma cilvēku galvās — viņu galvās un mūsu galvās. Starp mums un viņiem veidojas siena — siena, kas ir augstāka par Berlīnes mūri. Sagrausim šo sienu un palīdzēsim Bosnijai panākt, lai tās vīzu prasības tiktu atceltas tagad, pēc iespējas ātrāk, kopā ar pārējām trim šī reģiona valstīm!

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Malmström* kundze, komisār, mēs, zaļie, nepārprotami atzinīgi vērtējam vīzu režīma liberalizāciju Melnkalnei, Maķedonijai un Serbijai. Par to es ļoti stingri iestājos savās pēdējo gadu kampaņās, kad es vēl biju Austrijas Nacionālās asamblejas locekle. Tas ir svarīgs solis ceļā uz sapņa par vienotu un miermīlīgu Eiropu piepildīšanu.

Taču tajā ceļā, ko jūs esat uzsākuši, ir daudz klupšanas akmens. Galvenokārt šis ceļš novedīs pie tā, ka Bosnijas musulmaņi jutīsies diskriminēti. Tas jau notika tad, kad jūs tikai paziņojāt, ka pārējām valstīm būs vīzu režīma liberalizācija. Jūs aizbildināties ar tehniskiem nosacījumiem, ko Bosnija un Hercegovina vēl nav izpildījusi, bet jūs acīmredzami neievēroat to, ka joprojām pastāv problēmas citās valstīs, kurām tagad tiek

piemērota liberalizācija. Bosnija jau ir izsniegusi 40 000 biometriskos pasus un jau ir pieņēmusi noteikumus par pārvietotajām personām, ko citas valstis vēl nav izdarījušas, un tā ir izveidojusi korupcijas novēršanas aģentūru, kādas Serbijā, piemēram, vēl nav.

Man radās iespaids, ka šajā jautājumā pastāv arī politiska diskriminācija, un es uzskatu, ka tas ir ļoti bīstami attiecībā uz mieru šajā reģionā un Bosnijas un Hercegovinas etniski daudzveidīgo sabiedrību. Tādēļ vēlreiz pieminēšu šos draudus: pastāv draudi, ka šeit oficiāli tiks nostiprinātas arī etniskās robežlīnijas. Tādēļ es jūs aicinu noslēgt kopīgo tiesību aktu kopumu, iekļaujot tajā Bosniju un Albāniju, un sākt sarunas par vīzu režīma liberalizāciju ar Kosovu.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, šodien daži Balkānu reģioni joprojām ir nestabili, un tie ir nelegālas tirdzniecības ceļi, kurus kontrolē organizētās noziedzības tīkli. Sevišķi nopietna ir tirdzniecība ar cilvēkiem, kas bieži ietver ekspluatāciju nelegāla darba vai prostitūcijas veidā.

Tādēļ vīzu režīma liberalizācijai jābūt saistītai ar drošības noteikumu stingru piemērošanu, no kuriem viens ir biometriskos pasus ieviešana. Ciktāl mums zināms, Albānija un Bosnija un Hercegovina joprojām nav pilnībā īstenojušas šos tehniskos pasākumus. Tāpēc ir izšķiroši svarīgi, ka mēs neliberalizējam vīzas šīm divām valstīm, kamēr to valdības pilnībā nesadarbojas un kamēr nav īstenoti tie tehniskie pasākumi, kas garantē attiecīgo pušu identitāti. Manuprāt, prasību neizpildīšana nav diskriminācija.

George Becali (NI). – (RO) Es priecājos, ka šodien mēs apspriežam vīzu atcelšanu dažām Balkānu valstīm, un man jums jāpasaka, kādēļ: mani vecvecāki ir dzimuši Maķedonijā, mans tēvs dzimis Albānijā, mana vecmāmiņa — Grieķijā un māte Bulgārijā, savukārt es esmu dzimis Rumānijā. Šodien, paldies Dievam, es esmu šeit, tādēļ varu pajautāt Olli Rehn kungam: vai ir iespējams atcelt vīzu prasības Albānijai līdz 2010. gada vidum, kā solīts? Šis ir jautājums, uz kuru es gribētu saņemt atbildi, jo tas skar manas emocijas, manus radniekus, manu ģimeni un manas saknes, kas plešas gandrīz pa visiem Balkāniem. Lai Dievs dod!

Doris Pack (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Malmström* kundze, komisār, dāmas un kungi, mūs visus iepriecināja ierosinātā vīzu režīma liberalizācija. Mēs jau ilgu laiku par to esam cīnījušies šajā Parlamentā, un tagad tā ir sāкта. Mums ar to nepietiek. Es domāju, ka jūnijā tika izvēlēts nepareizs formulējums. Šodien — kā mēs dzirdējam — joprojām pastāv problēmas Serbijā un Melnkalnē. Tad kādēļ mēs neieklāvēm Albāniju un Bosniju šajā formulējumā un neteicām, ka arī šeit ir problēmas, kuras jāatrisina? Tas nebūtu radījis pārāk lielu kaitējumu.

Tas, protams, ir fakts, ka politiķiem Bosnijā un Hercegovinā maz interesē savu līdzpilsoņu no visiem aspektiem neērtā stāvokļa uzlabošana. Kādēļ lai viņiem tas interesētu? Viņiem ir darbs, viņi var ceļot, viņi šķēž laiku bezjēdzīgos nacionālistiskos konfliktos tā vietā, piemēram, lai strādātu pie labas skolu sistēmas, labas infrastruktūras, labas veselības sistēmas izveides, un viņi arī nav nodrošinājuši kritērijus vīzu režīma liberalizācijai. Vīzu režīma liberalizācija galu galā ienestu svaigu gaisu šajā Bosnijas un Hercegovinas nacionālistiskajā sasmakumā un beidzot dotu cerības jaunajai paaudzei.

Tomēr kopš Komisijas novērtējuma paziņošanas Bosnijā un Hercegovinā ir veikti pasākumi korupcijas apkarošanai un ieviesti daudzi svarīgi tiesību akti, lai rudenī varētu izpildīt tehniskos priekšnoteikumus. Taču šis nav jautājums tikai par tehniskiem priekšnoteikumiem; šis ir arī jautājums par lietu politisko aspektu. Pastāv biometriskos pasus jautājums; es zinu, ka vēl nav izsniegts daudz šo pasu, un vēlos no sirds aicināt Komisiju un dažas dalībvalstis palīdzēt izsniegt šīs biometriskās pases. Tehniska palīdzība nozīmē ļoti daudz.

Padomei, Komisijai un vietējiem politiķiem ir patiesi jāpieliek visas iespējamās pūles, lai apturētu šīs valsts etniskās šķelšanās tālāku padziļināšanos. Atteikums liberalizēt vīzu režīmu Bosnijai un Hercegovinai ieslodzītu geto musulmaņus, jo horvātiem un serbiem ir iespēja izbraukt no šīs valsts. Bosnijas pase — parasti pase ir nekļūdīgs tautības pierādījums — tās īpašnieku acīs būs bezvērtīga, ja tā neatvērs durvis uz ES.

Es gribu lūgt Komisiju un Padomi palīdzēt šīm valstīm. Albānija tiks galā. Viņiem ir jauna valdība; viņi tiks galā, bet Kosova tiks galā tikai tad, ja jūs visi palīdzēsiet. Jums ir mūsu atbalsts. Jums nav jāpiever acis, bet jums būtu jānosaka politiski standarti, ne tikai policijas standarti.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Vīzu režīma liberalizācija Rietumbalkānos ir gan politiski jutīgs jautājums, gan arī ārkārtīgi jutīgs jautājums attiecībā uz šo valsti un šī reģiona iedzīvotājiem. Šobrīd mēs runājam par Melnkalni, Maķedoniju un Serbiju, kas ir ļoti svarīgi vēsturiskā kontekstā, bet mēs nedrīkstam ilgtermiņā Rietumbalkānos ieviest divēju ātrumu sistēmu, un mums jo īpaši Bosnija un Hercegovina pēc iespējas ātrāk jāiesaista šajā procesā, un arī Albānija, protams.

Rietumbalkāniem ir cieša ģeogrāfiska, kultūras un vēsturiska saikne ar Eiropas Savienību un mūsu dalībvalstīm, un par spīti ārkārtīgi vētrainajiem notikumiem, kas šajā reģionā risinājušies nesenā pagātnē, jāsaaka, ka gan reformas, gan mūsu gaidas pakāpeniski tiek izpildītas un ka šo valstu politiskie vadītāji patiesi pieliek lielas pūles, lai attaisnotu mūsu cerības.

Tādēļ savā runā es vēlos pēc iespējas lūgt ne tikai Padomi un Komisiju, bet ikvienu šeit Eiropas Parlamentā atbalstīt dažādo valstu vadītājus viņu centienos un sniegt viņiem palīdzību attiecībā uz tiem jautājumiem, kuri vēl nav atrisināti. Mēs nedrīkstam aizmirst arī to, ka daudzu iemeslu dēļ šīs Rietumbalkānu valstis mums ir ļoti svarīgas no ģeopolitiskā aspekta.

Tā kā Serbija un Melnkalne pašlaik piedzīvo nopietnas iekšējas problēmas, kuras, kā mēs visi ceram, tās pārvarēs, es vēlos vēlreiz uzsvērt, ka būtu ļoti atbilstīgi pēc iespējas ātrāk noteikt datumu tām valstīm, kuras ir izslēgtas no šī procesa; ar to es domāju Bosniju un Hercegovinu un Albāniju.

Gerard Batten (EFD). – Priekšsēdētājas kundze, šie pasākumi nodrošina bezvīzu piekļuvi ES Šengenas grupas dalībvalstīm no Serbijas, Melnkalnes un Maķedonijas, sākot ar 2010. gada janvāri. Komisija plāno piešķirt Albānijai un Bosnijai un Hercegovinai bezvīzu piekļuvi, iespējams, līdz 2010. gada vidum. Tādējādi 12 mēnešu laikā mēs varētu pieredzēt, ka vēl 20,7 miljoniem cilvēku tiek dota brīva piekļuve Eiropas Savienībai.

Precīzi runājot, tam nevajadzētu ietekmēt Apvienoto Karalisti, kas nav Šengenas valstu grupas locekle, bet realitātē tas tomēr to ietekmēs. Vēl miljoniem cilvēku no dažām nabadzīgākajām un korumpētākajām Eiropas valstīm piekļuve ES ļaus tiem pārvarēt pirmo šķērslī ceļā uz nelegālu ieeļošānu Apvienotajā Karalistē. Šīs valstis galu galā tāpat būs pilntiesīgas ES dalībvalstis ar pilnīgu likumīgu piekļuvi ES. Šie pasākumi ir tikai vēl viens apdraudējums Apvienotās Karalistes spējai kontrolēt pašai savas robežas un tikai vēl viens iemesls, kādēļ Apvienotajai Karalistei būtu jāizstājas no Eiropas Savienības.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Priekšsēdētājas kundze, mēs visi skaidri apzināties pārvietošanās brīvības priekšrocības un trūkumus, bet palūkosimies uz to no cita aspekta. Vai attiecīgās trīs valstis patiešām atbilst tiem galvenajiem kritērijiem, kas nepieciešami, lai saņemtu tādu privilēģiju kā vīzu atcelšana?

Bulgāru mazākumtautība Serbijā ir absolūti atstāta novārtā un diskriminēta gandrīz jau gadsimtu, bet Maķedonija kopš pašas tās dibināšanas ir praktiski īstenojusi konsekventu un saskaņotu politiku, kas vērsta pret bulgāru tautu.

Pēdējais akts, ko Maķedonija veica šajā sakarā, bija Bulgārijas pilsones *Spaska Mitrova* arests un viņai piespriests ārkārtīgi bargais sods. *S. Mitrova* ir Bulgārijas asociācijas „Ratko” locekle. Šī asociācija Maķedonijā bija aizliegta, kā dēļ Maķedonijai tika piespriesta soda nauda par cilvēktiesību pārkāpumu.

Bulgārijas sabiedrība uzskata par nepieņemamu, ka tiek dotas atkāpes valstīm, kuras pārkāpj Bulgārijas pilsoņu, citiem vārdiem, Eiropas Savienības pilsoņu tiesības.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Es domāju, ir svarīgi, ka pienācis brīdis, kad mēs beidzot varam pienācīgi runāt par bezvīzu ceļošanas jautājumu attiecībā uz Rietumbalkānu valstīm. Iepriecinoši, ka šīs valstis, kuras ir izpildījušas saistības, ko tās līdz šim ir uzņēmušas, var būt arī noderīgas, lai padarītu robežu šķērsošanas procesu pēc iespējas raitāku.

Būdams EP deputāts no Ungārijas, es nevaru neatbalstīt šos centienus, jo tie ļaus ungāriem, kas dzīvo, piemēram, Vojvodinā, Serbijā, izveidot tiešāku saikni ar savu dzimteni. Pilsoņi, kuri dzīvo šo robežu abās pusēs un kuri runā vienā valodā, un uztur ciešas ģimenes un kultūras saites nespēs atrast piemērotus vārdus, lai izteiktu, cik svarīga ir iespēja šķērsot robežas bez vīzu radītiem šķēršļiem. Šajā sakarā, lai gan tas nav cieši saistīts ar bezvīzu ceļošanu, ir pieņemti arī noteikti uz nākotni vērsti lēmumi, tādi kā nesen Serbijā pieņemtais likums, kas regulē mazākumtautību nacionālo padomju darbību. Šie lēmumi iezīmē nopietnu progresu saistībā ar mazākumtautību tiesību institucionālo aizsardzību.

Bezvīzu ceļošanas veicināšanu nevar uztvert tikai kā tehnisku jautājumu. Tas ir ļoti skaidrs politisks jautājums. Ir veikts būtisks ieguldījums šo valstu politiskajā stabilitātē, zinot to, kādas tiesības piešķir šo valstu izsniegtās pases un kādā mērā tās atzīst Eiropas Savienību. Būtu nepieņemami, ja ilgtermiņā turpinātos negatīvā valstu diferencēšana šajā reģionā.

Tādēļ es aicinu īstenot Komisijas un Padomes galveno atbildību šajos jautājumos. Eiropas Savienība ir politiski atbildīga par to, lai sniegtu Rietumbalkānu valstīm perspektīvu attiecībā uz pievienošanos Eiropas Savienībai.

Tai jāpalīdz šīm valstīm panākt izaugsmi un jāveicina to demokrātisko iestāžu izveide un stiprināšana, kas ietver arī mazākumtautību tiesības.

Kinga Gőncz (S&D). – (HU) Liels paldies, priekšsēdētājas kundze! Arī es vēlos apsveikt *Cecilia Malmström* kundzi un komisāru *Barrot*. Es arī ļoti priecājos par šo izvirzīto priekšlikumu. Būdam Ungārijas ārlietu ministrs, es kopā ar citiem esmu ļoti smagi strādājis, lai pietuvinātu Rietumbalkānus Eiropas Savienībai un liktu tiem spert nākamo soli ceļā uz pievienošanos. Mēs arī zinām, ka, raugoties no šīs perspektīvas, bezvīzu ceļošana ir tas, ko cilvēki, iespējams saprot un izjūt visvairāk. Tagad tā viņiem bruģē ceļu, lai izbaudītu pārvietošanās brīvību un veidotu ciešākas attiecības ar citiem cilvēkiem. Iespējams, tā arī palīdzēs tajā jomā, kuru, manuprāt, mēs visi uzskatām par svarīgu, un tā ir šo valstu motivācijas uzturēšana ļoti sarežģītajā procesā, kas saistīts ar pievienošanos.

Mēs zinām, ka jāveic daži ļoti svarīgi pasākumi. Ļoti bieži ir jāpārvar noteiktas tradīcijas, kuras, kā mēs zinām, nav viegli pārvarēt. Ir ļoti svarīgi, ka šīm valstīm tagad tiek dota bezvīzu ceļošanas iespēja. Es vēlos arī pievērst jūsu uzmanību viedoklim, kas šodien daudzas reizes tika pausts, proti, ka līdzsvars Rietumbalkānos ir ļoti trausls. Etnisks saspīlējums tur valdīja jau pirms kara, un pēc kara tas joprojām ir saglabājies. Tādēļ mums visi pasākumi jāvērtē, raugoties no tāda aspekta, vai tie samazinās šo saspīlējumu vai arī to palielinās.

Bosnijas gadījumā, kā jau vairākkārt šodien tika minēts, šis lēmums nav pozitīvs un ietekmīgs ne tikai tādēļ, ka Bosnija tagad nav iekļauta priekšlikumā, bet arī tādēļ, ka liels skaits Bosnijas pilsoņu, kuriem ir Horvātijas vai Serbijas pases, varēs brīvi ceļot bez vīzām, turpretī pārējie to nevarēs darīt. Tādā pašā situācijā būs arī Kosovas pilsoņi, jo ikviens, kurš varēs iegūt pasi Serbijā, varēs brīvi ceļot bez vīzām.

Es uzskatu, ka mums ir svarīgi vēlreiz uzsvērt, ka jāpieņem politisks lēmums, nevis tikai tehnisks lēmums. Tādēļ mūsu pienākums ir palīdzēt šīm valstīm pēc iespējas ātrāk iegūt bezvīzu ceļošanas iespēju, piemērojot ļoti konkrētu grafiku.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētājas kundze, komisār, arī es, aizvadījis desmit gadus Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā, pievienojos *Weber* kunga bažām attiecībā uz drošību. Šai tēmai ir dziļa ārpolitikas dimensija.

Es pārstāvu to paaudzi, kas uzauga ar simtiem tūkstošu tā dēvēto Dienvidslāvijas viesstrādnieku. Komunistu diktatūras laikā tie Dienvidaustrumu Eiropas iedzīvotāji, kas dzīvoja pie Dienvidslāvijas robežām, varēja brīvi ceļot par spīti komunistu diktatūrai. Šodien mēs runājam par kļūšanu eiropiešiem, mēs nosūtām karaspēku un amatpersonas, mēs tērējam lielu naudu, un vienlaikus mēs ieslogām jauniešus šajās valstīs kā cietumā. Tādēļ steidzami nepieciešama vīzu režīma liberalizācija.

Tomēr man jāizsaka arī vairākas kritiskas piezīmes: pirmkārt, es priecājos, ka Maķedonija ir iekļauta šajā priekšlikumā. Maķedonija ir paraugs kritēriju ievērošanā, bet mums nevajadzētu to citēt Maķedonijai kā kompensāciju par tās pamatoto vēlmi, lai beidzot tiktu noteikts datums pievienošanās sarunām.

Otrkārt, Kosova: tika teikts, ka tai jāievēro spēles noteikumi, bet spēlētājs var ievērot spēles noteikumus tikai tad, ja viņam ļauj piedalīties spēlē. Kosovai nav atļauts piedalīties spēlē. Mēs iejaucāmies ar militāru spēku, lai atbrīvotu kosoviešus no apspiestības. Tagad bijušo apspiedēju valstij tiek piemērota vīzu atcelšana — un es to vērtēju atzinīgi, jo nav kolektīvas vainas — bet Kosova nevar uz to tiekties. Pat ja tur ir nepilnības, tie esam mēs, kam par to jājūtas vainīgiem, jo pašos pamatos mēs pārvaldām šo valsti. Citiem vārdiem, mums jādod Kosovai visas iespējas, jo tad, ja ilgtermiņā Serbijai būs bezvīzu režīms, bet Kosova būs pilnīgi izslēgta, radīsies nepieņemams kropļojums.

Treškārt, Bosnija un Hercegovina: es — tāpat kā vairāki deputāti — parakstīju protestu pret Bosnijas un Hercegovinas izslēgšanu. Šai trīs tautību zemei — neapmierinoši izveidotai saskaņā ar Deitonas nolīgumu, ko galēji nepieciešams pārskatīt — ar starptautisku pārvaldību, kas vienlīdz vainojama efektivitātes trūkumā, visbeidzot jādod iespēja virzīties uz Eiropu, netiekot sadalītai. Kosovas vai Bosnijas sadalīšanās apdraudētu mūsu drošību vairāk nekā jebkādas tehniskas detaļas.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, mums jāatzīst, ka vīzu atcelšana Serbijai, Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai un Melnkalnei ir svarīgs solis ceļā uz Rietumbalkānu integrāciju Eiropā.

Taču tā jāpiemēro visām valstīm Rietumbalkānos, un ir jāizvairās no jaunu robežlīniju radīšanas šajā reģionā. Protams, neviens nevar pamatoti apgalvot, ka Eiropas Komisija vērsas pret Bosnijas un Hercegovinas musulmaņiem. No otras puses, mums nevajadzētu aizmirst Kosovas īpašo stāvokli, kuras neatkarību nav atzinušas visas Eiropas Savienības dalībvalstis.

Mēs gribam, lai Kosovas iedzīvotāji baudītu vīzu atcelšanas priekšrocības; taču, lai kāds risinājums tiktu rasts, tas nedrīkst kaitēt galīgajiem pasākumiem attiecībā uz tās statusu. Komisija ir rīkojusies pareizi, neatverot durvis Bosnijai un Hercegovinai un Albānijai. Taču tai ir strauji jāturpina šis process, lai jauna dalīšanās neapdraudētu šī reģiona stabilitāti. No savas puses, protams, valstīm ir jāveic vajadzīgās reformas, kuras, mēs nedrīkstam aizmirst, attiecas uz drošības jautājumu un organizētās noziedzības apkarošanu.

Šis Parlaments gadiem ir uzsvēris, ka vieglāka kontaktēšanās ar ārējo pasauli un lielākas ceļošanas iespējas stiprinās mieru, apmaiņas visos līmeņos un, visbeidzot, stabilitāti. Vīzu jautājums nav tikai tehnisks jautājums; tas ir dziļi politisks jautājums, kas ietekmē šī reģiona nākotni saistībā ar Eiropu, un visām šī reģiona valstīm ir tiesības uz šādu nākotni.

Anna Ibrisagic (PPE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, es domāju, ka šajā debašu posmā vairs nav nekādu šaubu par to, cik svarīga Balkānu reģiona pilsoņiem ir vīzu režīma liberalizācija. Iespēja brīvi ceļot kopā ar izglītību, iespējams, ir vissvarīgākais instruments, ko mēs varam piedāvāt jaunajām paaudzēm, no kurām mēs gaidām tik lielu ieguldījumu demokratizācijas procesā visā reģionā.

Līdz ar to es atzinīgi vērtēju priekšlikumu par vīzu režīma liberalizāciju Serbijai, Maķedonijai un Melnkalnei. Katras atsevišķas valsts progress ceļā uz ES nozīmē progresu attiecībā uz visu Balkānu reģionu. Dažām no šīm valstīm ir bijis jāgaida ļoti ilgi, iespējams, ilgāk nekā nepieciešams. Mums, Eiropas Parlamentam un tām divām valstīm, kuras vēl nav iekļautas vīzu režīma liberalizācijā, būtu jāgūst no tā mācība.

Lai gan šis ir ļoti jutīgs politisks jautājums, es gribu norādīt, ka noteikumi vīzu režīma liberalizācijai ir skaidri un universāli. Nosacījumi ir jāizpilda. Taču nepadarīsim šo jautājumu par vairāk politisku, nekā nepieciešams. Skatīsimies uz to, kas vēl jādara un kā mēs varam pēc iespējas ātrāk nodrošināt, lai Bosnija un Hercegovina un Albānija drīz var pievienoties bezvīzu režīma valstu kopienai.

Bosnija un Hercegovina nesen ir panākusi lielu progresu un drīz būs izpildījusi lielāko daļu no ceļvedī ietvertajām prasībām. Tādēļ es aicinu atbildīgos dalībniekus Bosnijā un Hercegovinā pēc iespējas ātrāk pieņemt korupcijas novēršanas likumu un izvirzīt noteikumus informācijas apmaiņai starp dažādām policijas dienesta daļām. Es mudinu viņus censties nodrošināt, lai šis darbs tiktu pabeigts līdz septembra beigām, pirms ziņojums tiek nosūtīts atpakaļ Komisijai. Es sagaidu, ka savā jaunajā ziņojumā Komisija savukārt novērtēs to, kāds progress reāli ir panākts un, kad ES prasības būs izpildītas, ierosinās, lai Padome apstiprina vīzu režīma liberalizāciju Bosnijai un Hercegovinai. Es ceru, ka tā varēs stāties spēkā 2010. gada jūlijā.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Priekšsēdētājas kundze, komisār, vīzu atcelšana dažām valstīm, kuras ietilpst Balkānu reģionā, sākotnēji apstiprina Eiropas Savienības apņemību turpināt Eiropas integrācijas procesu. Taču es uzskatu, ka Komisijas priekšlikums diemžēl ir nepilnīgs. Albānijas un Bosnijas un Hercegovinas pilsoņi nesaņems tādu pašu attieksmi, kas radīs atšķirības starp pilsoņiem Balkānu reģionā.

Es vēlos jums atgādināt, ka šķelšanās pastāv jau iepriekšējā paaudzē, kas baudīja tās priekšrocības, ko pavēra bijušās Dienvidslāvijas Republikas atvēršana Eiropai, kā arī jaunajā paaudzē, kas nav saņēmusi vienlīdzīgu Eiropas Savienības attieksmi. Taču šis priekšlikums izraisīs to, ka to bijušās Dienvidslāvijas Republikas valstu pilsoņi, kurām nav atcelts vīzu režīms, centīsies iegūt otru pasi valstī, kas ietilpst bijušās Dienvidslāvijas federācijā, kurai Eiropas Savienība nepiemēro vīzu prasības iecelšanai ES. Mēs jau esam piedzīvojuši šādu scenāriju gadījumā ar Moldovas vai Gruzijas pasēm Krievijas pasu vietā.

Es uzskatu, ka loģisks risinājums ir piemērot vienādus nosacījumus visām Balkānu valstīm, un vienlaikus es aicinu Komisiju apsvērt arī Moldovas iekļaušanu Dienvidaustrumu Eiropas valstu grupā.

Victor Boştinaru (S&D). – (RO) Būdam EP deputāts un sociālists, es atzinīgi vērtēju Padomes un Komisijas paziņojumu par vīzu režīmu trim Rietumbalkānu valstīm. Tas ir pirmais noteiktais solis ceļā uz to integrāciju Eiropas Savienībā, pirmais sasniegums, lai Rietumbalkānu pilsoņi nākotnē kļūtu par ES pilsoņiem. Tomēr es apzinos arī to, ka mums jāpauž nopietnas bažas par jebkādas skaidras perspektīvas ceļveža veidā trūkumu attiecībā uz Bosniju un Hercegovinu, Albāniju un Kosovu. Ar to es domāju ne tikai vilšanos plašās sabiedrības vidū, bet jo īpaši draudus politiskajai stabilitātei šajās trīs valstīs. Visbeidzot, es sagaidu, ka Eiropas Parlaments un jaunizveidotā Eiropas Komisija saglabās paredzamu grafiku Rietumbalkānu integrācijai Eiropas Savienībā. Tas ir vienīgais veids, kā mēs varam izpildīt to savu uzdevumu, kura dēļ mēs esam ievēlēti: apvienot Eiropu.

Norica Niculai (ALDE). – (RO) Priekšsēdētājas kundze, man ar vienu minūti būs vairāk nekā pietiekami, lai apsveiktu lēmumu, kas ir vēsturisks gan Balkāniem, gan Eiropai. Es uzskatu, ka pārvietošanās brīvība ir vērti uz demokrātiju un zināšanām. Jūs šīm trim valstīm esat devuši iespēju. Taču vienlaikus es uzskatu, ka

Eiropa ir arī noteikumu Eiropa, kuri visiem Eiropas pilsoņiem ir jāievēro. Jūs esat izvirzījuši šo priekšlikumu, jo jūs esat novērtējuši, ka tie noteikumi un nosacījumi, ko mēs esam izvirzījuši, ir izpildīti.

Es domāju, ka jūs iesniedziet priekšlikumu piemērot vīzu režīma liberalizāciju arī Albānijai un Bulgārijai, kad šie Eiropas noteikumi būs izpildīti. Savā lēmumā jūs noteikti iekļausiet ieteikumu šī procesa paātrināšanai. Es esmu viena no tiem, kas uzskata, ka šis nav jautājums par diskrimināciju. Patiesībā ir tieši otrādi. Es uzskatu, ka šis process palīdzēs mudināt abas pārējās valstis vairāk sasparoties un izpildīt šos noteikumus, jo kopš šī lēmuma pieņemšanas trīs pārējās valstis ir pierādījušas, ka tad, ja tās grib, lai iedzīvotājiem piešķirtu citu statusu, tās ir gatavas izdarīt visu, kas tam nepieciešams.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisār, ministres kundze, dāmas un kungi, man jāsaka, ka es atbalstu liberalizāciju un Eiropas integrāciju arī attiecībā uz tās mozaīkas pabeigšanu, kas ir Rietumbalkāni, jo, kā iepriekš tika minēts, mums vajag, lai Balkāni ir stabili. Tādēļ šī integrācija ir izšķiroši svarīga, un tai jānotiek pēc iespējas ātrāk.

Taču, kas attiecas uz imigrācijas tematu, par kuru mēs runājam vakar un kurš saistīts ar drošību un cilvēktiesībām, mums jābūt ļoti uzmanīgiem, jo es uzskatu, ka pārbaudes ir jāveic ļoti rūpīgi, nevis jāatvieglo. Grafikiem jāatbilst šīm pārbaudēm, kuras, ja iespējams, būtu jāpaātrina. Nākamais, es atzīmēju, ka šajā reģionā ir robs, par kuru ļoti maz ir pateikts, un šis robs ir Kosova. Jūs mani pilnīgi sapratīsit, kad es pateikšu, ka šis robs ļauj citu valstu iedzīvotājiem ļoti vienkārši doties no Kosovas uz Maķedoniju un otrādi. Es zinu, ka tiek gatavots ziņojums, kas mums kaut ko pavēstīs dažās nākamajās dienās, bet, lūdzu, sniedziet mums šodien plašāku informāciju par Kosovu.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, ministre to tik labi pateica: vīzu režīma liberalizācija ir nepieciešama, lai stiprinātu saikni ar ES, novērstu nacionālisma palielināšanos un izvairītos no izolācijas. Tad kā ir iespējams, ka šie priekšlikumi draud izolēt Bosnijas musulmaņus? Vienā valstī rodas liela nevienlīdzība, jo Bosnijas serbi un horvāti saņem pasus. Taču musulmaņiem diemžēl nav kaimiņvalsts, kas tiem izsniegtu pasi. Kas aizstāvēs Bosnijas musulmaņus? Vai Komisija to darīs? Vai Padome? Vai jūs varat man skaidri pateikt, vai Komisijai vai Padomei ir bijušas sarunas ar Horvātiju un Serbiju par ierobežojumu piemērošanu pasu izsniegšanā, jo ir jāsaprot, ka to darbības izraisīs lielu nemieru?

Nadezhda Nikolova Mikhaylova (PPE). – (BG) Es vēlos apsveikt *Barrot* kungu par Eiropas Komisijas nostāju attiecībā uz vīzu režīma liberalizāciju Rietumbalkāniem. Būdamā ārlietu ministre laikā, kad tika atceltas vīzu prasības Bulgārijai, es zinu, cik liela bija vīzu atcelšanas un pazemojuma izbeigšanas emocionālā ietekme uz mūsu pilsoņiem. Tomēr vienlaikus, būdamā EP deputāte, es nevaru nepieņemt *Pack* kundzei un *Bildt* kundzei, ka patiesa Eiropas solidaritāte nozīmē to, ka Eiropas Savienība nodrošina loģistikas atbalstu, lai izpildītu kritērijus, nevis lai novirzītos no tiem, jo novirzīšanās demoralizējoši ietekmē sabiedrību un atbrīvo valdību no atbildības.

Izmaiņām jābūt kā apbalvojumam par ieguldījām pūlēm, nevis kā dubultiem standartiem. Rietumbalkānu sabiedrībām ir jāpierod pieprasīt, lai to valdības dara savu darbu. Tām ir jāzina, ka vīzu režīms tiek novilcināts nevis Eiropas sīkumaino prasību dēļ, bet gan tādēļ, ka tās nav izdarījušas savu darbu. Solidaritāte jāsniedz apmaiņā pret atbildības uzņemšanos. Ja uz spēles likta principiāla nostāja, personas reliģijai un etniskajai piederībai nav nozīmes.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Es atbalstu Eiropas Komisijas lēmumu, kas iemieso gadiem ilgi izrādīto apņēmību attiecībā uz vīzu atcelšanu Rietumbalkānu reģiona iedzīvotājiem. Taču es uzskatu, ka arī Moldovas Republikas pilsoņiem pēc iespējas ātrāk jāpiešķir tādas pašas tiesības attiecībā uz pārvietošanās brīvību Eiropas Savienībā. Eiropas Savienībai jāturpina izstrādāt savu atvērto durvju politiku šīm valstīm, un vīzu atcelšana ir svarīgs solis ceļā uz šo tautu integrāciju Eiropā.

Lai papildinātu šo lēmumu, kas veicinās pārrobežu uzņēmējdarbības iespēju attīstību un nodrošinās cilvēkiem pārvietošanās brīvību, Eiropas iestādēm ir jāapsver tādu kultūras un izglītības programmu organizēšana, kuras informēs šo valstu iedzīvotājus par Eiropas vērtībām. Šajā kontekstā prioritātei joprojām jābūt robežu drošības stiprināšanai un starptautiskās noziedzības apkarošanai.

Visbeidzot, es vēlos atkārtoti apstiprināt, ka Rumānija nav atzinusi Kosovas neatkarību.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Es esmu apmierināts ar progresu, kas panākts saistībā ar vīzu režīma liberalizācijas procesu pēdējos 18 mēnešos. Tas ir nopietns sasniegums, un es gribu jūs mudināt veikt ātrus pasākumus, lai turpinātu tādā pašā veidā.

Dažās pēdējās dienās mēs esam saņēmuši ziņojumus no Sarajevas, ka ceļveža prasību izpildes procesa temps pieaug par spīti visām grūtībām. Tas notiek arī tik jutīgās jomās kā policijas koordinācija starp Baņa Luku un Sarajevu.

Es aicinu Komisiju un Padomi nepārtraukti uzraudzīt šo progresu un elastīgi reaģēt uz to. Eiropas Savienībai jāspēj īstenot savu ietekmi attiecībā uz visiem politiskiem spēkiem Bosnijā un Hercegovinā, kuri cenšas sabotēt šo procesu. Politiku bezatbildības dēļ nedrīkst ļaut ciest Bosnijas un Hercegovinas pilsoņiem, un mūsu pienākums ir viņiem palīdzēt šajā sakarā. Es aicinu Komisiju iekļaut Bosniju un Hercegovinu bezvīzu zonā pēc iespējas ātrāk.

Alojz Peterle, referents. – (SL) Selektīva pieeja vīzu atcelšanai nestiprinās nevienas Rietumbalkānu valsts, kuru kopienas ir sadalītas, Eiropas perspektīvu, jo selektivitāte rada jaunu dalīšanu. Es atzinīgi vērtēju katru darbību, kas apkaro selektivitāti, un esmu stingri pārliecināts, ka vīzu atcelšana visām šīm valstīm noteikti palīdzētu uzlabot Eiropas Savienības tēlu šo valstu iedzīvotāju acīs, kuriem pēc konflikta gadiem nepieciešama pasaules atvēršana.

Es vēlos arī norādīt, ka šajās valstīs dzīvo tūkstošiem jauniešu, kuri nekad nav bijuši ārzemēs. Vienīgais zināšanu avots par Eiropu un pasauli viņiem ir televīzija. Mūsu pienākums ir stiprināt arī viņu Eiropas perspektīvu. Es apzinos apsvērumus drošības jomā, bet tie, kuri dodas prom no savas valsts ar ļaunprātīgiem nodomiem, jebkurā gadījumā atradīs veidu, kā iekļūt ES. Taču mēs aizkavējam simtiem tūkstošu cilvēku, kuriem ir labi nodomi.

Tādēļ es vēlos mudināt Padomi un Komisiju pārskatīt savu nostāju pēc iespējas ātrāk, lai uzraudzītu progresu šajās valstīs, un atcelt vīzu prasības tām valstīm, kuras nebija iekļautas pirmajā grupā. Liels paldies jums!

Protams, es aicinu Rietumbalkānu valstu valdības savu pilsoņu interesēs un to pievienošanās ES izredzēs pēc iespējas ātrāk izpildīt savas saistības.

Petru Constantin Luhan (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, vīzu režīma liberalizācija Rietumbalkānu valstīm ir svarīga, jo šis pasākums visvairāk nozīmē vienkāršajiem pilsoņiem šajā reģionā, un tas skaidri parādīs ES savstarpējas tuvināšanās procesa priekšrocības. Es esmu pārliecināts, ka nosacīta Albānijas un Bosnijas un Hercegovinas iekļaušana baltajā sarakstā izrādīsies spēcīgs stimuls, lai sasniegtu atlikušos kritērijus ceļvedī. Mūsu gadījumā, 2001. gadā, šāds spēcīgs signāls tika raidīts, un pāris mēnešos mums izdevās izpildīt nepieciešamos nosacījumus.

Ir būtiski, lai Albānija un Bosnija un Hercegovina tiktu iekļautas Šengenas baltajā sarakstā pēc iespējas ātrāk, un Komisijai jānodrošina visa vajadzīgā tehniskā palīdzība šo divu valstu iestādēm, lai tās ātri izpildītu nepieciešamos nosacījumus.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, nav šaubu, ka vīzu režīma liberalizācija Balkānu iedzīvotājiem ir ārkārtīgi svarīga. Tāpat kā jūs, es esmu sastapusi daudz vīlušos cilvēku, sevišķi jauniešus, kuri nevar ceļot pa Eiropu, kā viņi to gribētu, nevar apciemot savus draugus, nevar baudīt to brīvību, kas mums visiem dota. Pats par sevi saprotams, ka panākt bezvīzu režīmu šiem pilsoņiem būtu labi viņiem, labi viņu valstīm, labi visam šim reģionam un labi Eiropas Savienībai.

Tādēļ es priecājos, ka jau ir izstrādāti vajadzīgie nosacījumi, lai šī gada beigās dotu šo iespēju minētajām trim valstīm — Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai, Melnkalnei un Serbijai. Jāizsaka nožēla, ka šobrīd ne visas Rietumbalkānu valstis var iekļaut šajā priekšlikumā, bet nav nekādu šaubu, ka Zviedrijas prezidentūra dedzīgi vēlas stiprināt integrācijas procesu — un vēlāk paplašināšanās procesu — Balkānu reģionā. Tie, kuri pazīst mani, zina, cik liela ir mana apņēmība šajā jautājumā.

Tomēr, lai šī apņēmība būtu uzticama un kļūtu par realitāti, mums jāuzstāj uz to, lai visi nosacījumi tiktu izpildīti. Tas ir būtiski Rietumbalkānu iedzīvotāju labad, kā arī mūsu pašu pilsoņu labad. Mums jānodrošina, ka šie kritēriji tiek izpildīti. Kā teica Weber kungs, mēs nevaram dot atkāpes attiecībā uz ārpolitiku tikai tādēļ, lai būtu laipni. Tas attiecas gan uz vīzām, gan arī uz pievienošanos.

Es zinu, ka Albānijas un Bosnijas un Hercegovinas iedzīvotāji ir vīlušies. Es varu to saprast. Taču viņi nav aizmirsti. Mēs darīsim visu, kas ir mūsu spēkos, lai viņiem palīdzētu un padarītu vīzu režīma liberalizāciju iespējamu, un tas ietver arī tehnisku palīdzību. Mums jādod skaidrs politisks signāls, ka viņiem ir iespējas tikt iekļautiem. Tieši to mēs šodien darām. Taču šī darba pabeigšana ir šo valstu iestāžu un politiķu ziņā.

Es neticu, ka laika sprādis starp vīzu atcelšanu pirmajām trim valstīm un vīzu atcelšanu Albānijai un Bosnijai un Hercegovinai izraisīs nestabilitāti. Gluži pretēji, tas parāda, ka ES tur savu vārdu, un, ja viņi izdarīs to, kas

nepieciešams, tad mēs izpildīsim savus solījumus. Mums viņi jāatbalsta un mums viņiem jāpalīdz. Es ticu, ka viņiem izdosies panākt, lai Komisijas ziņojums 2010. gadā ir pozitīvs. To teica arī komisārs Barrot kungs.

Kas attiecas uz Kosovu, diskusijas par vīzu režīmu sākās tad, kad Kosova vēl bija Serbijas daļa, bet mēs strādājam pie tā, lai atrastu risinājumu. Es ceru, ka Komisija savā ziņojumā norādīs turpmāko ceļu un ka ilgākā laika posmā mēs varēsim panākt vīzu režīma liberalizāciju arī Kosovas iedzīvotājiem.

Ierosinātā vīzu režīma liberalizācija Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai, Melnkalnei un Serbijai ir ļoti svarīgs pirmais solis. Es ceru, ka jūs palīdzēsiet mums to spert. Es arī ceru, ka ļoti drīz mēs varēsim virzīties tālāk un spert nākamo soli attiecībā uz pārējo reģionu.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es gribu pateikt, ka šis ir ļoti progresīvs solis. Šī ir pirmā reize, kad mūsu pieeja patiešām ir bijusi reģionāla. Es vēlos piebilst, ka šī ceļvežu metode ir pamatota uz ļoti objektīviem, ļoti konkrētiem kritērijiem, kas palīdzēs šīm nākamajām dalībvalstīm pilnībā apzināties arī to, ka mums ir noteikumu Eiropa, vērtību Eiropa. Es vēlos uzsvērt šo aspektu. Jūs nebūsit pārsteigti, ka Komisija ir sevišķi uzmanīga attiecībā uz visu, kas veicina cīņu pret cilvēku tirdzniecību un pret korupciju. Tas ir svarīgi, šī vērtību Eiropa. Tas mums ir jo īpaši jāpatur prātā.

Es nezinu, vai daži no jums ir pareizi mani sapratuši: es skaidri pateicu, ka mēs ceram 2010. gada laikā sagatavot priekšlikumus attiecībā uz Bosniju un Hercegovinu un uz Albāniju. Tādēļ ir sākt process, kura mērķis nav nevienu diskriminēt. Mēs vienkārši gribam, lai aizvien vairāk tiktu ievēroti ceļveža objektīvie kritēriji.

Tā ir patiesība, ka Albānijā biometrisku pasu izsniegšana joprojām ir jāuzlabo. Es personīgi devos uz Albāniju, lai izsniegtu pirmās biometriskās pasas šajā valstī, un es varu jums teikt, ka es devu visu iespējamo pamudinājumu, lai redzētu, ka Albānija, tās politiskie vadītāji, kā arī Bosnijas un Hercegovinas politiskie vadītāji pilnībā apzinās to, kādas pūles ir jāpieliek. Mēs viņiem palīdzam izveidot, piemēram, iedzīvotāju reģistrus, jo nav svarīgi, cik lieli ir centieni nodrošināt biometriskās pasas — ja nav iedzīvotāju reģistra, tas nav iespējams. Tādējādi mēs viņiem palīdzam tehniski. Ir pilnīgi skaidrs, ka šajā kontekstā, jo īpaši Albānijai, nepieciešams īstenot esošo regulējumu organizētās noziedzības un korupcijas apkarošanai. Bosnijā un Hercegovinā jābūt arī labai robežkontrolei un ciešākai sadarbībai starp policiju un iestādēm. Lūk, ko mēs gribam. Es uzskatu, mums ir pamatots iemesls domāt, ka 2010. gadā tiks atceltas vīzas arī šīm divām valstīm.

Es vēlos jums arī gluži vienkārši pateikt, ka šeit nav runa par diskrimināciju uz etniska vai reliģiska pamata. Starp citu, Bijušajā Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā ir ievērojams skaits musulmaņu. Nav runa par diskrimināciju pret 25 vai 30 % albāņu musulmaņu Maķedonijā. Tādēļ es gribu atkārtoti jūs pārliecināt un pateikt, ka šī ir daļa no tā procesa, ko mēs esam ielāgojuši un kam Padome labprāt ir piekritusi.

Es jums sniegsu atbildi arī attiecībā uz Kosovu. 2009. gada martā ekspertu misija, ko finansēja Komisija, nāca pie dažiem pozitīviem slēdzieniem. Tā ir taisnība, ka Komisija arī mudina dalībvalstis izveidot efektīvas konsulārās pārstāvniecības Prištinā. Es varu apstiprināt, ka drīzumā mūsu rīcībā būs ziņojums par reālo situāciju Kosovā. Ir pilnīgi skaidrs, ka visu šo pasākumu kontekstā mēs gribam pavērt šo Eiropas perspektīvu visām Balkānu valstīm, un jo īpaši mēs domājam par jauno paaudzi. Daži no jums īpaši uzsvera to, ka ceļošana un daudz vieglāka apmaiņa ar citām Eiropas Savienības dalībvalstīm ir ļoti pozitīva, un tā tas, protams, ir. Dāmas un kungi, es vēlreiz atkārtuju — tas ir iemesls, kādēļ mēs veidosim noteikumu un to vērtību Eiropu, kuras mums ir ļoti svarīgas.

Es jums pavisam vienkārši pateikšu, mēs esam uz pareizā ceļa, bet acīmredzami vēl joprojām nepieciešami enerģiski abu šo valstu centieni. Es ceru, ka 2010. gadā arī tām vīzas tiks atceltas.

Tas ir viss, ko es varu jums pastāstīt, pilnīgi noteikti garantējot, ka Komisijas procedūra ir objektīva, patiešām ļoti rūpīga, un tā nebūt netiek veikta jebkādas diskriminācijas garā, bet gan sadarbības garā. Es personīgi esmu dziļas apņēmības pilns šajā sakarā.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropas Komisija un Eiropas Padome ir aicinātas drīzumā sniegt paziņojumu par ES zonas atvēršanu Maķedonijas, Serbijas un Melnkalnes pilsoņiem. Šis ir ļoti svarīgs brīdis vairāk nekā 10 miljoniem Eiropas iedzīvotāju, kuri vēlētos iegūt vīzu, lai šķērsotu ES robežu. Maķedonija bija Eiropas pusē, kad Eiropai tā bija vajadzīga. Pat Serbija ir sapratusi, ka Eiropa grib, lai tā pievienojas, bet tai šajā nolūkā ir jānokārto rēķini ar savu neseno pagātni. Serbija ir cieši sadarbojusies ar starptautiskajām

iestādēm, tādām kā Starptautiskais krimināltribunāls, un ir atzinusi pagātnes kļūdas. Ir pienācis laiks, lai Eiropa atalgotu šīs valstis par pūlēm panākt atbilstību tām prasībām demokrātijas un ekonomikas jomā, kuras ir kopīgas ES 27 dalībvalstīm. Maķedonija, Serbija un Melnkalne noteikti ir veikušas pagriezienu uz Eiropas Savienību. Tādēļ es domāju, ka ES ir jāpieņem lēmums par vīzu prasību atcelšanu šo trīs valstu pilsoņiem. Viņu valdības ir parādījušas, ka tām ir tādas pašas vērtības kā mums. Tādēļ pozitīvs lēmums dotu jaunu stimulu iekšējām reformām, kas ir ļoti nepieciešamas Maķedonijā, Serbijā un Melnkalnē.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju Komisijas iniciatīvu atcelt vīzu sistēmu Rietumbalkānu reģiona pilsoņiem, konkrētāk, Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai, Serbijai un Melnkalnei. Šādi pasākumi, kas paredzēti šo valstu un ES satuvināšanai integrācijas nolūkā ievērojami samazinās konfliktu iespējas šajā reģionā. Kas attiecas uz Rumāniju, kurai ir kopēja robeža ar Serbiju, šāds pasākums var kalpot tikai tam, lai nodrošinātu draudzīgu pārrobežu attiecību papildu garantiju. Šis pasākums veicinās lielāku pārvietošanās brīvību rumāņu tautības iedzīvotājiem Rumānijā un Serbijā, kā arī palīdzēs attīstīt tirdzniecības attiecības starp mūsu valsti un Serbiju, un Melnkalni. Es esmu pārliecināts, ka vīzu režīma atcelšana minētajām trim valstīm ir tikai procesa sākums, bet vēlāk vīzu atcelšana tiks piemērota Albānijai un Bosnijai un Hercegovinai. Lai gan tās vēl nav izpildījušas Komisijas prasības, es ticu, ka ar saskaņotiem centieniem ātri tiks panākti rezultāti. Noslēgumā es vēlos uzsvērt, ka vīzu režīma atcelšanai un pārvietošanās brīvībai Rietumbalkānu iedzīvotājiem nav jāizraisa bailes, bet gan jārada pārliecība, ka Eiropas drošības zonas paplašināšana notiek mūsu visu interesēs.

Iuliu Winkler (PPE), rakstiski. – (HU) Eiropas Savienība pēc katras paplašināšanās ir kļuvusi stiprāka ne tikai tādēļ, ka tā ir izveidojusi kopējo tirgu gandrīz 500 miljoniem iedzīvotāju, bet arī tādēļ, ka tā ir nodrošinājusi stabilitāti Centrāleiropā un Austrumeiropā. Balkānu valstis ir neatņemama Eiropas sastāvdaļa. Ekonomiskā krīze vai Lisabonas līguma ratifikācija nedrīkst aizkavēt procesu, kura mērķis ir šo valstu pievienošanās Eiropas Savienībai.

Es esmu cieši pārliecināts, ka Balkānu iekļaušana paplašināšanās procesā ir būtisks process, kas Eiropas Savienībai jāatbalsta, lai stiprinātu savu globālo nozīmi. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka Balkānu valstu izaugsmes process vienlaikus ar to rēta sadziedēšanu, ko radīja asiņainais karš 20. gadsimta beigās, garantē Eiropas Savienības stabilitāti un šī reģiona labklājību. Vīzu prasību atcelšana Serbijai, Melnkalnei un Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai šīm valstīm ir vitāli svarīga saistībā ar to izaugsmes procesu, bet vienlaikus tā parāda arī Eiropas Savienības atbildību pret šo reģionu.

Šis process ir apņēmīgi jāturpina. Tad tiks nodrošināts, ka pēc attiecīgo nosacījumu izpildes Bosnija un Hercegovina, Albānija un — atbilstīgajā laikā — Kosova varēs izmantot bezvīzu režīma priekšrocības. Es bez iebildumiem atbalstu to Eiropas politiku viedokli, kuri uzskata, ka Balkānu valstu mērķa pievienoties ES apslāpēšanai būtu neparedzamas, postošas sekas.

15. Situācija Lietuvā pēc nepilngadīgo aizsardzības likuma pieņemšanas (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir debates par:

- jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Padomei iesnieguši *Sophia in 't Veld, Jeanine Hennis-Plasschaert, Leonidas Donskis, Gianni Vattimo, Sarah Ludford, Ulrike Lunacek, Raiūl Romeva i Rueda, Jean Lambert un Judith Sargentini* Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības, kā arī Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas vārdā par Lietuvas Likumu par nepilngadīgo aizsardzību pret publiskas informācijas kaitīgo ietekmi (O-0079/2009 – B7-0201/2009),

- jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Komisijai iesnieguši *Sophia in 't Veld, Jeanine Hennis-Plasschaert, Leonidas Donskis, Gianni Vattimo, Sarah Ludford, Ulrike Lunacek, Raiūl Romeva i Rueda, Jean Lambert un Judith Sargentini* Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības, kā arī Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas vārdā par Lietuvas Likumu par nepilngadīgo aizsardzību pret publiskas informācijas kaitīgo ietekmi (O-0080/2009 – B7-0202/2009),

- jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Padomei iesnieguši *Rui Tavares, Cornelia Ernst, Cornelis de Jong, Marie-Christine Vergiat, Willy Meyer un Kyriacos Triantaphyllides* Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas vārdā par Lietuvas Likumu par nepilngadīgo aizsardzību pret publiskas informācijas kaitīgo ietekmi (O-0081/2009 – B7-0204/2009),

- jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Komisijai iesnieguši *Rui Tavares, Cornelia Ernst, Cornelis de Jong, Marie-Christine Vergiat, Willy Meyer un Kyriacos Triantaphyllides* Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu

Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas vārdā par Lietuvas Likumu par nepilngadīgo aizsardzību pret publiskas informācijas kaitīgo ietekmi (O-0082/2009 – B7-0205/2009),

- jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Padomei iesnieguši *Michael Cashman, Claude Moraes* un *Emine Bozkurt* Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas vārdā par Lietuvas Likumu par nepilngadīgo aizsardzību pret publiskas informācijas kaitīgo ietekmi (O-0083/2009 – B7-0206/2009) un

- jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Komisijai iesnieguši *Michael Cashman, Claude Moraes* un *Emine Bozkurt* Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses vārdā par Lietuvas Likumu par nepilngadīgo aizsardzību pret publiskas informācijas kaitīgo ietekmi (O-0084/2009 – B7-0207/2009).

Sophia in 't Veld, autore. – Priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka šis ir ļoti svarīgs jautājums, kuru mēs šodien šeit apspriežam. Tas ir jautājums par Eiropas vērtībām. Mēs izvirzām jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski, un esam sagatavojuši arī kopīgu rezolūciju par Lietuvas likumu nepilngadīgo aizsardzības jomā. Faktiski tas var radīt pretēju efektu, kā arī zināšanu trūkumu, aizliegumus un izolāciju. Šāds likums veicinās arī gados jaunu, neaizsargātu geju, lesbiešu un transseksuāļu iebiedēšanu un atstumtību. Tas radīs stresu un neizmērojamas ciešanas tiem jauniešiem, kurus šim likumam vajadzētu aizsargāt. Minētais likums jauniešus ne tikai neaizsargās, bet tiem pat kaitēs.

Tādēļ mēs esam izvirzījuši šo jautājumu, un es ļoti priecājos par to, ka vasarā saņēmām vēstuli no komisāra *Barrot*, kurā Eiropas Komisija ir paudusi bažas par minēto likumu, uzsvērusi, ka paturēs to savā redzeslokā un pārliecināsies, lai dalībvalstu tiesību akti būtu atbilstīgi Eiropas tiesību aktiem un principiem. Manuprāt, tas ir ļoti svarīgi, jo Eiropas Komisijai ir jāiejaucas ne tikai tad, kad ir pārkāpti tirgus likumi, bet arī un jo īpaši tad, kad tiek noniecinātas Eiropas morālās vērtības. Mēs nedrīkstam pieļaut diskrimināciju. Eiropa ir vērtību kopiena, un, cik man zināms, arī vairums Lietuvas līdzpilsoņu atzīst šīs kopīgās vērtības, jo mēs visi esam Eiropas iedzīvotāji.

Kas attiecas uz rezolūciju, kolēģi, es vēlētos lūgt jūsu tiešu atbalstu jo īpaši attiecībā uz grozījumu, kura mērķis ir iekļaut atsauci vismaz uz diskriminācijas novēršanas direktīvām. Es arī lūdzu jūs atbalstīt rezolūcijā izteikto lūgumu Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūrai sniegt juridisku atzinumu par šo likumu.

Nobeigumā es vēlētos teikt, ka, manuprāt, ja rīt šī rezolūcija tiks pieņemta, mēs, proti, Eiropas Parlaments, varēsim būt lepnī par to, ka esam kopīgo Eiropas vērtību paudēji.

Ulrike Lunacek, autore. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, kā jau iepriekšējā runātāja atzīmēja, Lietuvā pieņemtais minētais likums apdraud Eiropas vērtības, Eiropas tiesību aktus, kā arī gados jauno lesbiešu, geju un transseksuāļu tiesības dzīvot savu dzīvi bez bailēm. Saskaņā ar šo likumu faktiskā informācija šajā jomā minēto jauniešu grupām visticamāk nodarīs kaitējumu. Es jums varu paskaidrot, ko tas nozīmē, proti, šiem jauniešiem būs jādzīvo nemitīgās bailēs, un, iespējams, viņi cietīs no depresijas. Mēs zinām, ka pašnāvību mēģinājumu rādītājs ir paaugstināts gados jaunu lesbiešu un geju vidū, kā arī to jauniešu vidū, kuri savas attīstības agrīnajā posmā ir apjukuši un nezina, kā dzīvot turpmāk.

Ar minēto likumu tiek noniecinātas Eiropas vērtības, tādēļ es jutos gandarīta par to, ka komisārs *Barrot* kungs jūlijā sniedza atbildi uz šo jautājumu. Jūs arī darījāt zināmu Starptautiskās Lesbiešu un geju asociācijas Eiropas reģionālajai nodaļai (ILGA), ka Komisija varētu veikt minētā teksta analīzi un sniegt informāciju par saviem turpmākajiem pasākumiem. Šodien es vēlētos uzzināt, ko jūs esat paredzējuši darīt. Ko jūs un Padome jau esat apsolījuši Lietuvas parlamentam? Mēs zinām, ka bijušais Lietuvas prezidents un arī jaunā prezidente, kura ir bijusi Eiropas komisāre, nav apstiprinājuši minēto likumu, taču to uzstāj parlaments. Es jutos gandarīta par to, ka šodien man priekšā ir šis priekšlikums un arī rezolūcijas priekšlikums.

Es patiesi ceru, ka rīt mēs visi varēsim pieņemt minēto rezolūciju, kurā Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra tiek aicināta pieņemt nostāju attiecībā uz šo likumu, jo tieši tādēļ tā tika izstrādāta. Pagaidām mums Eiropā vajadzētu skaidri apzināties, ka lesbietes un geji nepazudīs no savām ģimenēm un skolām vienīgi tādēļ, ka informācija par šādām personām tiks aizliegta ar likumu. Būt atšķirīgam ir normāli, arī mūsu vienotajā Eiropā.

Rui Tavares, autors. – (PT) Dāmas un kungi, šis likums sākas ar apgalvojumu, ka tas aizsargās bērnus no publiskas informācijas, kura propagandē homoseksuālas attiecības. Ko īsti tas nozīmē? Vai tas nozīmē, ka gadījumā, ja man Viļņā pieder kinoteātris un es vēlos tajā izvietot filmas „Kuprainais kalns” plakātu, es to nedrīkstu darīt? Vai tas nozīmē, ka tad, ja man ir jālasa lekcija par homoseksualitāti kādā Lietuvas sabiedriskā vietā, piemēram, teātrī vai universitātē, es to nedrīkstu darīt? Vai tas nozīmē, ka saskaņā ar Lietuvas parlamentā

izvērstajām diskusijām un grozījumiem krimināllikumā, kuri pašlaik tiek apspriesti, man tiks noteikts naudas sods līdz 1 500 eiro vai mēnesi ilgs piespiedu darbs? Vai televīzijas pārraidēs, piemēram, drīkst rādīt laimīgu homoseksuālu pāri, vai tajās ir jārāda tikai tie, kuri ir nelaimīgi?

Dāmas un kungi, mani pārsteidza datums, kurā tika pieņemti grozījumi Lietuvas likumam par nepilngadīgo aizsardzību. Tas bija 2009. gada 14. jūlijs. Neapšaubāmi, tā bija diena, kad mēs visi pirmo reizi šeit sanācām kopā Parlamenta septītajā sasaukumā, bet vienlaikus tā bija mūsu Eiropas principu, arī tiesību uz laimi, vārda brīvības un pat pulcēšanās brīvības principa divsimt divdesmitā gadadiena. Pašlaik ir apdraudēta arī pulcēšanās brīvība, jo Lietuvas parlaments nesen atkārtoti apsprieda iespēju aizliegt tādu pasākumu kā geju gājienus.

Pirmo reizi mēs šeit sapulcējāmies 2009. gada 14. jūlijā, jo mūsu pienākums, un es gribētu teikt svēts pienākums, bija aizstāvēt minētās vērtības, kuras pašlaik ir visaktuālākās. Mēs zinām, kā šādas lietas sākas un mēs arī zinām, kā tās beidzas. Ko mēs darīsim tālāk? Iecelsim komiteju, kura izvērtēs, kas ir un kas nav homoseksualitātes propaganda? Kur? Grāmatās, teātros, kinoteātros, reklāmās?

Viļņa pelnīti ir kļuvusi par vienu no šāgada Eiropas kultūras galvaspilsētām, galvenokārt pateicoties visu Eiropas iedzīvotāju apbrīnai. Tomēr Eiropas kultūras galvaspilsētas statuss nosaka arī pienākumus, proti, pienākumu popularizēt Eiropas kultūru vislabāko mērķu vārdā, nevis nokļūt uzmanības centrā negatīvu iemeslu dēļ.

Tādēļ es lūdzu balsot par mūsu rezolūciju un aicinu Pamattiesību aģentūru sniegt atzinumu par šo ļoti nozīmīgo jautājumu. Tas ir mazākais, ko šī Parlamenta deputāti var lūgt.

Michael Cashman, autors. – Priekšsēdētājas kundze, vai es kā gejs drīkstu teikt, ka esmu lepns par to, ka šī Parlamenta deputāti un arī daudzi citi iebilst pret minēto ierosināto likumu. Tas ir pretrunā ES noteikumiem par cilvēktiesībām, jo īpaši Līguma par Eiropas Savienību 6. pantam, kā arī Nodarbinātības pamatdirektīvai un diskriminācijas novēršanas politikai. Šāds likums ir arī ANO Konvencijas par bērnu tiesībām pārkāpums, jo veicina diskrimināciju pret gados jauniem gejiem un lesbietēm. Ja tā, tad ko šis likums aizsargā un no kā?

Līdzīgu likumu 1988. gadā ieviesa arī Lielbritānijas Konservatīvo partija. Gan toreiz, gan tagad tiek atzīts, ka šādi likumi veicina cenzūru, diskrimināciju un homofobiju, kas izposta cilvēku dzīves un iznīcina to dvēseles, kuri ir atšķirīgi. Nevalstiskās organizācijas, piemēram, tādas kā Starptautiskā Lesbiešu un geju asociācija, Eiropas Padome, *Amnesty International*, kā arī daudzas citas ir nosodījušas ierosināto likumu, kas negatīvi ietekmēs gados jaunus gejus un lesbietes — skolotājus vai amatpersonas, un kuru varēs izmantot, lai liegtu jauniešiem pieeju jebkāda veida informatīviem materiāliem, proti, filmām, grāmatām, spēlēm, mākslas darbiem, ko radījuši geji un lesbietes. Vai viņi cenšas panākt to, lai jaunieši vairs nelasītu Platona, Šekspīra, Oskara Vailda, Volta Vitmena, Tenesija Viljamsa un citu ievērojamu cilvēku darbus, kā arī neklusētos Čaikovska skaņdarbus, Eltona Džona mūziku un neapbrīnotu tādu tenisa zvaigzni kā Martina Navratilova? Tas negatīvi ietekmēs jauniešu runas, domāšanas un uzvedības modeli. Un kādēļ? Jaunieši ir jāizglīto, nevis jāizolē. Viņiem ir jāsaprot, ka pasaule ir daudzveidīga, un jāmacās ar cieņu izturēties pret tiem, kuri ir atšķirīgi. Mīlestību, kuru viens cilvēks jūt pret otru, nemazina dzimuma vai seksuālā identitāte.

Lesbietes un geji ir parasti vīrieši un parastas sievietes, kurus par neparastiem padara ekstrēmistu pārmērīgā interese par viņu seksuālo dzīvi, kā arī apmelojumi, ka šādi cilvēki ir drauds sabiedrībai. Šāda interpretācija ir zemiska un nepareiza. Ikviena civilizēta sabiedrība tiek vērtēta nevis pēc tā, cik lielā mērā ir apdraudēts vairums tās pārstāvju, bet gan pēc tā, cik apdraudētas ir minoritātes. Tādēļ es aicinu Lietuvas un arī pārējo Eiropas valstu iedzīvotājus nepieļaut šo bīstamo soli atpakaļ pagātnē.

(Aplausi)

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, iesākumā es vēlētos uzsvērt, ka vārda brīvība, kā arī diskriminācijas novēršana seksuālās orientācijas vai dzimuma identitātes dēļ ir mūsu demokrātiskās sabiedrības stūrakmens. Eiropas Savienības pamatā ir dažādi principi un vērtības, kas jāievēro visām dalībvalstīm. Mēs nevaram uzstāt un pieprasīt, lai cilvēktiesību principi tiktu ievēroti citās valstīs, ja paši tos pārkāpj ES.

Minētās pamattiesības, jo īpaši vārda brīvība un tiesības netikt diskriminētam, ir noteiktas Līguma par Eiropas Savienību 6. pantā, kā arī Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 10. un 14. pantā. Šie principi ir ietverti arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Lai nodrošinātu minēto principu ievērošanu, Kopienas līmenī ir pieņemti attiecīgi tiesību akti. Direktīva 2000/78/EK aizliedz diskrimināciju nodarbinātības jomā reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ. Pagājušajā gadā Komisija nāca klajā ar priekšlikumu attiecināt šādu aizsardzību arī uz citām jomām.

Minētais priekšlikums pašlaik tiek apspriests Padomē, savukārt Parlaments jau ir sniedzis pozitīvu atzinumu. Mēs atzinīgi vērtējam šādu iniciatīvu un ceram, ka tas tiks pieņemts visdrīzākajā laikā.

Tiktāl par tiesību aktiem Eiropas līmenī. Kas attiecas uz dalībvalstīm, tās var pieņemt savus tiesību aktus pamatbrīvību un pamattiesību jomā ar nosacījumu, un es atkārtoju — ar nosacījumu, ka šādi tiesību akti nav pretrunā ES un Kopienas primārajiem un sekundārajiem tiesību aktiem, kā arī tad, ja tie attiecas uz kādu no jomām, kas nav ekskluzīvā Kopienas kompetencē, un šādu aktu pieņemšanu var pamatot ar faktu, ka ES vai Kopienas līmenī nav atbilstīgu tiesību aktu.

Minētais likums, kuru Lietuvas parlaments pieņēma jūlijā, kā arī grozījumi krimināllikumā un administratīvajā kodeksā, kuri pašlaik tiek apspriesti, ir radījuši nopietnas bažas Zviedrijas prezidentūrai. Tomēr mums jāatceras, ka minētais likums vēl nav stājies spēkā.

Mūsaprāt, ar tādu likumu, kurš aizliedz konkrētas seksuālās orientācijas propagandu, tiek noniecinātas tādas pamatvērtības kā vārda brīvība un pārkāpts vienlīdzības princips. Prezidējošā valsts Zviedrija jau vairākas reizes Lietuvas valdībai ir skaidri paudusi savu nostāju šajā jautājumā.

Kas attiecas uz deputātu runās izvirzītiem juridiska rakstura jautājumiem, jāatzīmē, ka Padomei šajā jomā nav formālu tiesību tos atrisināt. Nodrošināt dalībvalstu tiesību aktu atbilstību ES līgumiem nav ne Padomes, nedz arī Pamattiesību aģentūras uzdevums. Tas, vai dalībvalstis pilda līgumos noteiktās saistības, ir jāizvērtē Komisijai. Tai ir ne tikai jāuzrauga, lai Eiropas Savienības un Kopienas tiesību akti tiktu pareizi transponēti un īstenoti dalībvalstīs, bet arī jānodrošina primāro tiesību aktu ievērošana Eiropas Savienības līmenī. Esmu pārliecināts — *Barrot* kungs teiktu, ka Komisija var uzsākt atbilstīgas procedūras, ja uzskata, ka kādas dalībvalsts tiesību akti nav savenojami ar ES primārajiem vai sekundārajiem tiesību aktiem.

Kas attiecas uz Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 13. pantu, Padome varētu paust nopietnas bažas, ja tā konstatēs diskriminācijas gadījumus dzimuma, rases, etniskās izcelsmes, reliģiskās piederības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ. Tomēr gadījumā, ja Padome ir paredzējusi uzsākt sarunas par to, vai ir notikusi diskriminācija un kādi pasākumi būtu veicami, ir nepieciešams Komisijas priekšlikums. Līdzīgā kārtā saskaņā ar minētā Līguma 7. pantu Padome var veikt darbības vienīgi tādā gadījumā, ja šādu priekšlikumu ar pienācīgu pamatojumu ir izteikusi trešā dalībvalsts vai Komisija. Tā kā minētais likums vēl nav stājies spēkā, šāds priekšlikums nav izvirzīts.

Es varu apgalvot, ka jautājums par LGBT (lesbiešu, geju, biseksuālu un transseksuālu) personu diskrimināciju ir iekļauts Zviedrijas prezidentūras darba kārtībā. Mēs to apspriedīsim Eiropas augstākā līmeņa sanāksmē par vienlīdzību, kas 16. un 17. novembrī notiks Stokholmā.

Nav šaubu, ka mēs nopietni uztveram Eiropas Parlamenta bažas, jo šajā gadījumā runa ir par pamattiesību un cilvēktiesību ievērošanu. Tomēr oficiāli šī problēma ir jārisina tiesiskajām un institucionālajām struktūrām. Es kā Padomes pārstāvis centos atbildēt uz jautājumiem pēc iespējas precīzāk un izskaidrot ierobežojumus. Es ceru, ka dzirdēšu Komisijas pārstāvju viedokli šajā jautājumā.

Jacques Barrot, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, ministra kungs mums ļoti saprotami izskaidroja šīs problēmas juridiskos aspektus.

Attiecībā uz iepriekš minēto es vēlētos teikt, ka Komisija ir atkārtoti un nepārprotami nosodījusi jebkura veida homofobiju. Šīs parādības izpausme ir cilvēka cieņas aizskārums. Pirms 2007. gada 23. aprīlī plānotās Eiropas Parlamenta sanāksmes Komisija atkārtoti pauda šādu nostāju savā plenārsēdē, kurā tika pieņemta rezolūcija par homofobiju Eiropā.

Īstenojot ES tiesības jomās, kuras ir Kopienas kompetences lokā, Eiropas Savienībai, kā arī dalībvalstīm ir jāievēro pamattiesības. Tie ir dalībvalstīm juridiski saistoši Kopienas tiesību principi.

Lietuvas Likums par nepilngadīgo aizsardzību pret publiskas informācijas kaitīgo ietekmi ietilpst Kopienas kompetencē, jo tā satur attiecas uz Direktīvas par audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumiem, kā arī uz elektroniskās tirdzniecības direktīvas īstenošanu.

Tādēļ Komisija tika informējusi Lietuvas iestādes vēl pirms minētā likumprojekta pieņemšanas, ka daži šajā likumā paredzētie pasākumi varētu radīt nopietnas bažas par tā atbilstību pamattiesību principiem un Kopienas tiesību aktu prasībām. Neskatoties uz šādu brīdinājumu, likums tā pašreizējā redakcijā, kas tika apstiprināta 14. jūlijā, nav kļiedējis Komisijas līdz šim paustās bažas.

Tādējādi Komisija var vienīgi izteikt nopietnus iebildumus par to, vai šāds likums ir savienojams ar vārda brīvības principu, nediskriminācijas principu, bērnu tiesībām, tostarp tiesībām uz piekļuvi vajadzīgai informācijai atbilstoši viņu attīstībai.

Komisija nevilcinoties veiks visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu Kopienas tiesību aktu un arī pamattiesību ievērošanu.

Saskaņā ar Komisijai pieejamo informāciju Lietuvā pēc prezidentes *Grybauskaitē* kundzes iniciatīvas ir izveidota darba grupa, kuras mērķis ir izstrādāt grozījumus minētajā likumā. Šie grozījumi ir jāiesniedz oktobra beigās. Komisija, protams, sagaidīs šīs komitejas darba rezultātus un iepazīsies ar grozījumu saturu, pirms sniegs galīgo atzinumu par likumu tādā redakcijā, kādā tas stāties spēkā. Patiesi, man jāpiekrīt *Malmström* kundzes teiktajam, ka Komisijai ir jāuzrauga situācija, jāierosina sankcijas un jāpiemēro sods par ES tiesību aktu pārkāpumiem, jo īpaši par pārkāpumiem pamattiesību jomā.

Tāda ir informācija, kuru vēlējos jums sniegt, lai pierādītu, ka mūsu nostāja šajā jautājumā ir nepārprotami skaidra.

Vytautas Landsbergis, PPE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, likuma tekstā, kurš tiek kritizēts un apspriests, neraugoties uz to, ka tas nestāties spēkā līdz martam, ir tikai viena rinda par homoseksualitātes propagandas nepilngadīgo vidū aizliegumu. Tieši šī rinda ir izraisījusi ažiotažu.

Lietuvas Republikas prezidente ir uzņēmusies iniciatīvu un ierosinājusi nekavējoties veikt grozījumus minētajā likumā. Tādēļ mūsu rezolūcija jau ir praktiski sagatavota, un mums jākoncentrējas uz Parlamenta ieceri.

Galvenie jēdzieni problemātiskajā teksta rindā par homoseksualitātes propagandu nepilngadīgo vidū ir „propaganda” un „nepilngadīgie”, nevis „homoseksualitāte”, kā varbūt dažiem šķiet. Pieņemot minēto likumu, būs iespēja novērst tiešu propagandu nepilngadīgo vidū. „Propaganda” ir apzināta darbība, kuras rezultātā tiek pārsniegts pašreizējās seksuālās izglītības jomā sniegto vajadzīgo elementāro zināšanu apjoms, kam vajadzētu veicināt iecietību pret homoseksuālo tieksmi un mīlestību.

Ja uzmanīgāk aplūkojam minēto jautājumu, secinām, ka homoseksualitātes propaganda nepilngadīgo vidū bieži vien var nozīmēt daudz vairāk, proti, sākot ar pamudinājumu praktizēt homoseksuālas attiecības, līdz pat viņu pavešanai un piespiešanai nodarboties ar homoseksuālo prostitūciju. Tādējādi plašsaziņas līdzekļi varētu gūt labumu, izvēršot šādu propagandu nepilngadīgo vidū.

Dārgie kolēģi, vecāki un vecvecāki, lūdzu, ieklausieties savas sirds balsī. Vai jūs vēlētos, lai jūsu atvase saskartos ar šādām problēmām?

(*Starpsaucieni no zāles*)

Skaidrs, tad padomājiet par to, kas notiks, ja nepilngadīgie saskarsies ar šādu „propagandu” regulāri un bez ierobežojuma. Šķiet, ka mēs atrodamies starp diviem dzirnakmeņiem, no kuriem pirmais, ja kādam patīk šāda interpretācija, ir bērnu tiesības ciest no morālās vardarbības, savukārt otrais ir bērnu tiesības tikt aizsargātiem pret šādu vardarbību. Piešķirsim viņiem pašnoteikšanās tiesības līdz ar pilngadības iestāšanos.

Es iesaku atbalstīt nostāju, kas, atsaucoties uz Konvenciju par bērnu tiesībām un Bērnu tiesību deklarāciju, paredz svītrot 1. punktu, kurš neatbilst pašreizējai situācijai un ir nepiemērots Eiropas augstākajai iestādei.

Claude Moraes (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, *Landsbergis* kungs sniedza visai nepārliciecināšu minētā likuma pamatojumu. Es jutos pārsteigts, jo uzskatu, ka viņš varēja tam rast labāku pamatojumu. Padome un Komisija ir paidušas nopietnas bažas, un tas ir pareizi. Diskriminācijas novēršana un vārda brīvība nenoliedzami ir Eiropas tiesību aktu pamatprincipi.

Kā iepriekš minēja *Cashman* kungs, manā dalībvalstī šāds likums tika pieņemts 1988. gadā, bet tagad tā jau ir vēsture, un arī Lietuvas likums kļūs par vēsturi, jo ES kā vērtību Kopienas lielākais spēks slēpjas mūsu centienos palielināt cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzību. Tomēr to ir grūti izdarīt, ja kāda dalībvalsts nokļūst uzmanības lokā par minēto principu neievērošanu, bet, pateicoties mūsu vērtību Kopienai, mēs spējam šādus likumus analizēt un, kā teica Komisijas un Padomes pārstāvji, tie rada mūsos nopietnas bažas.

Pamattiesību aģentūrai ir jādara savs darbs un jāsniedz atzinums, bet, kā uzsvēra Komisijas un Padomes pārstāvji, problēmas rada nepilnības spēkā esošajos ES diskriminācijas novēršanas tiesību aktos. Aizsargāsim to, kas mums ir, un panāksim, lai Sociālistu grupa sadarbotā ar tai radniecīgo Lietuvas partiju nepieļautu šī likuma pieņemšanu. Cerēsim, ka tā arī tas notiks un minētais likums kļūs par vēsturi.

(Aplausi)

Leonidas Donskis, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, Lietuvas Likums par nepilngadīgo aizsardzību pret publiskas informācijas kaitīgo ietekmi ir šokējis cilvēktiesību aizstāvjus un plašsaziņas līdzekļu pārstāvjus gan Lietuvā, gan ārpus tās, kuri uzskata šādu likumu par pārlieku homofobisku un absolūti nedemokrātisku.

Ļaujiet man vērst jūsu uzmanību uz faktu, ka bijušais Lietuvas prezidents *Valdas Adamkus* uzlika veto šim likumam, tomēr parlaments to noraidīja. Turklāt minēto likumu asi kritizēja pašreizējā Lietuvas prezidente *Grybauskaitė* kundze. Likumu enerģiski analizēja arī Lietuvas plašsaziņas līdzekļi, komentētāji, pilsoņu brīvību un cilvēktiesību aizstāvji, kuri uzsvēra tā homofobisko raksturu un ļoti bīstamās iespējamās politiskās sekas, proti, cenzūru un pašcenzūru.

Šim likumam nav nekā kopīga ar bērnu aizsardzību. Gluži pretēji, tas ir vērst pret Lietuvā dzīvojošajiem gejiem un lesbietēm. Jebkurā gadījumā homoseksualitātes pielīdzināšana fiziskai vardarbībai un nekrofilijai ir morāli atbaidoša un dziļi apkaunojoša. Ir grūti noticēt tam, ka šādu likumu ir iespējams pieņemt kādā no ES dalībvalstīm 21. gadsimtā. Personīgi es uzskatu minēto likumu, maigi izsakoties, par neveiksmīgu soli un neiedomājamu pārpratumu.

Lietuvas parlamentā tiek apspiesti krimināllikuma 310. panta un administratīvā kodeksa 214. panta grozījumi, saskaņā ar kuriem par homoseksualitātes propagandu publiskās vietās tiks noteikts naudas sods, piespiedu darbs vai arests. Kas gan cits tas ir, ja ne virzība uz valsts sponsorētu homofobiju, kā arī geju un lesbiešu vārda brīvības kriminalizāciju?

Turklāt minētais likums ir apkaunojošs pats par sevi, bet vēl apkaunojošāki būs centieni to aizēnot, vienkāršot un attaisnot. Tādēļ es atbalstu šo rezolūciju.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE grupas vārdā. – (ES) Dāmas un kungi, šis ir ļoti nozīmīgs Eiropas integrācijas procesa brīdis, jo vēl nesen mums šāda veida debašu nebūtu tādēļ, ka nevienas dalībvalsts parlaments neapsvērtu iespēju pieņemt šādu likumu.

Tas nozīmē, ka minētais jautājums neattiecas vienīgi uz Lietuvas iekšpolitiku. Vienkārši sakot, jāatzīst, ka esam saskārušies ar jautājumu, kas tieši apdraud Eiropas uzticamību. Neviena no trim Eiropas Savienības iestādēm nedrīkst klusēt, ja kāda dalībvalsts gatavojas pieņemt likumu, kurš paredz kriminālatbildību un vajāšanu par kaut ko tik universālu kā tiesībām izvēlēties personu emocionālu vai seksuālu attiecību veidošanai neatkarīgi no tās dzimuma vai vecuma.

Landsbergis kungs, saprātīga saruna par homoseksualitāti, biseksualitāti un transseksualitāti ir vislabākā garantija tam, ka bērns spēs saglabāt pats savu seksuālo orientāciju un turpinās cienīt gan sevi, gan pārējos sabiedrības locekļus.

Tas ir ļoti svarīgi, jo šobrīd mēs īpaši aicinām nodrošināt bērnu veselīgu izaugsmi, brīvu no uzspiestiem negatīviem stereotipiem un viņu kriminalizācijas. To var panākt, normāli sarunājoties ar bērnu par minēto tēmu, kā mēs jau to darām, nevis ar aizliegumiem vai kriminalizāciju.

Konrad Szymański, ECR grupas vārdā. – (PL) Lietuvas likums par nepilngadīgo aizsardzību tika izstrādāts, pamatojoties uz bažām par gados jaunāko plašsaziņas līdzekļu patērētāju emocionālo un psiholoģisko attīstību, jo to klātbūtne bērnu dzīvē palielinās. Vēl viens Lietuvas likumdevēju arguments ir tāds, ka bērni ir jāaudzina saskaņā ar viņu vecāku pārliecību. Neticu, ka šajā Parlamentā ir kāds, kurš nepiekritīs, ka tie ir nozīmīgi un aktuāli jautājumi. Šāda iecere ir pelnījusi novērtējumu, nevis kritiku, kaut arī tas šobrīd nav galvenais.

Šajā likumā nav neviena panta, ar kuru tiktu pārkāpti Eiropas tiesību principi, un vairumā gadījumu tas pat nav saistīts ar šīm tiesībām. Rakstiskajā jautājumā minēto problēmu risināšana ir vienīgi dalībvalstu likumu darbības jomā. Nevienam nav piešķīris Eiropas Savienībai pilnvaras rīkoties šajās jomās. Šis ir galvenais iemesls, kādēļ mēs esam pret šī jautājuma izskatīšanu Eiropas līmenī un kādēļ mēs nekad neatbalstīsim tādu ideoloģiju, ar kuru tiek attaisnota ES pilnvaru pārsniegšana.

Šī iemesla dēļ mēs arī nevaram atbalstīt nevienu no iesniegtajiem rezolūciju priekšlikumiem.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, šeit nav runa par ideoloģiju. Es vēlētos teikt, ka šajā gadījumā runa ir par visu cilvēku vienādu vērtību. Es vēlos arī pateikties Komisijas un Padomes pārstāvjiem par viņu skaidri pausto nostāju. Esmu pārliecināta, ka Parlaments, Komisija un Padome rīkosies saskaņoti, lai novērstu šo pamatvērtību pārkāpumu.

Mēs runājam par Eiropas Savienību un par to, kā tajā tiek ievērotas pamattiesības. Tas attiecas arī uz visām dalībvalstīm. Būtībā ierosinātais likums rada risku, ka jebkāda ar LGBT saistīta informācija būs nelegāla. Iedomāsimies, ka cilvēkiem pēkšņi aizliegtu cīnīties par vienlīdzību, neraugoties uz viņu seksuālo orientāciju.

Nav šaubu, ka ierosinātais tiesību akts ir uzbrukums cilvēktiesībām. Es pat neuzskaitīšu, cik cilvēktiesību ar to tiek pārkāptas. Īsumā teikšu, ka pilnībā atbalstu šo rezolūciju. Es ceru, ka Parlamenta deputāti būs vienoti un rīt nobalsos par šo rezolūciju.

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, pirmkārt es vēlētos uzsvērt, cik svarīga Eiropas Savienībai, Parlamentam un mūsu kolēģiem ir cīņa pret jebkura veida diskrimināciju, jo īpaši pret diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ.

Par ko mēs šodien runājam? Mēs runājam par Lietuvas likumprojektu, kurš ir radījis tādu problēmu, ka tās risināšanā ir iesaistījusies pat valsts prezidente *Grybauskaitė* kundze, kura ir uzlikusi šim likumprojektam veto un pat izveidojusi darba grupu, kas mums sagatavos un iesniegs grozījumus. Tādēļ es viņai pilnībā uzticos un esmu pārliecināta, ka šo problēmu, proti, diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ konkrētā dalībvalsts atrisinās. Mēs savā starpā apspriedāmieš, un dažas grupas ierosināja sagatavot rezolūciju, tādēļ mums izdevās vienoties par kopēju rezolūciju. Dāmas un kungi, es esmu pārliecināta, ka šī kopējā rezolūcija rīt tiks pieņemta, un problēma būs atrisināta.

Protams, ir ļoti svarīgi, lai tiktu aizsargāta mūsu bērnu intelektuālā un garīgā veselība, tomēr es jums vēlos atgādināt, ka ļoti nozīmīga ir arī cīņa pret jebkura veida seksuālo diskrimināciju. Mēs pie tā esam strādājuši vairākus gadus. Ir izveidota Pamattiesību aģentūra, kurai ir savs mērķis. Mēs cīnījāties par tās izveidi, tādēļ šodien vairs nevar būt ne runas par to, ka no tās vajadzētu atteikties.

Tādēļ es vēlos pateikties par jūsu vēlmi pieņemt šo kopējo rezolūciju. Es pateicos visiem saviem kolēģiem deputātiem, kuri ir veltījuši daudz laika šīm sarunām. Ir patīkami apzināties, ka mums ir izdevies sagatavot šādu kopēju rezolūciju, un es ceru, ka rīt šajā Parlamentā tā tiks pieņemta.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Es atzinīgi vērtēju šī Parlamenta iniciatīvu uzsākt debates par jautājumu, kas ir saistīts ar Likumu par nepilngadīgo aizsardzību pret publiskas informācijas kaitīgo ietekmi, kas tika pieņemts, pateicoties Lietuvas labā spārna partiju centieniem. Nosodāms ir fakts, ka šis likums tika pieņemts, nesaskaņojot to ar starptautiskajiem un Eiropas Savienības tiesību aktiem, kuri ir pietiekami daudz apspriesti un vērtēti. Netika ņemts vērā arī nevalstisko organizāciju viedoklis. Aizbildinoties ar cēlu mērķi aizsargāt bērnu tiesības, faktiski ir radīts juridisks pamats tam, lai sadalītu sabiedrību, ierobežotu piekļuvi informācijai un diskriminētu atsevišķas sabiedrības grupas. Bijušais Lietuvas prezidents minētajam likumprojektam uzlika veto, savukārt jaunā prezidente ir izveidojusi darba grupu, kurai jāizstrādā jauns likumprojekts un jāiesniedz izskatīšanai Parlamentam rudens sesijā.

Es ceru, ka Lietuvas valdībai būs pietiekami liela politiskā griba uzlabot minēto likumu vēl jo vairāk tādēļ, ka mums ir pieredze progresīvu likumu pieņemšanā šajā jomā. Pirms sešiem gadiem, pateicoties Lietuvas sociāldemokrātu centieniem, tika pieņemts likums par vienlīdzīgām tiesībām un iespējām, ar kuru tika aizliegta jebkāda tieša vai netieša diskriminācija vecuma, seksuālās orientācijas, invaliditātes, rases vai etniskas izcelsmes dēļ visās dzīves jomās. Pašlaik Ministru Padomē tiek apspriests līdzīgs direktīvas projekts. Šai Eiropas Parlamenta rezolūcijai vajadzētu rosināt Lietuvas parlamentu pieņemt tādu likumu, kura mērķis būtu nodrošināt cilvēktiesību un brīvību ievērošanu un nepieļaut nekāda veida diskrimināciju, tajā skaitā diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, komisāres kundze, ministra kundze, dāmas un kungi, arī es, tāpat kā jūs, esmu šokēta par to, ka starp Eiropas Savienības valstu parlamentiem ir tāds parlaments, kas ne tikai ierosina šāda veida likumu, bet arī ir gatavs to pieņemt. Minētais likums ir ne tikai nepieņemams Lietuvā dzīvojošo geju un lesbiešu tiesību pārkāpums, bet arī būtiski apdraud homoseksuāli orientētas personas visā Eiropā. Lietuvas parlaments viņiem vēlas darīt zināmu, ka viņu seksuālā orientācija ir tāda, par kuru vajadzētu kaunēties un no kuras vajadzētu aizsargāt bērnus.

Es ceru, ka Komisija un Zviedrijas prezidentūra darīs zināmu Lietuvas parlamentam, ka tādas pamatvērtības kā vienlīdzīgu attieksmi un nediskriminācijas principu Eiropā neviens nedrīkst apšaubīt ne tagad, ne turpmāk! Tādēļ es gribētu, lai komisārs apsola, ka Komisija ne mirkli nešaubīsies un iesūdzēs Lietuvu tiesā, ja šis likums stāsies spēkā.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Lietuva ir pieņēmusi likumu, ar kuru nopietni tiek aizsargāti bērni un jaunieši pret publiskās informācijas negatīvo ietekmi uz viņu turpmāko attīstību. Ir skaidrs, ka sociālās un ģimenes politikas jautājumi ir katras ES dalībvalsts kompetences lokā, tādēļ ES nedrīkst Lietuvu par to nosodīt.

Minētais likums nav pretrunā nevienam starptautiskajam standartam cilvēktiesību jomā. Esmu iepazinies ar šo jautājumu un nelokāmi ticu tam, ka, gluži pretēji, ar šo likumu tiek palielināta bērnu aizsardzība pret informācijas kaitīgo ietekmi, un es atļaušos uzsvērt, ka tieši vecāki vēlas viņus no tās pasargāt.

Es vēlētos aicināt šajā gadījumā piemērot Lisabonas līgumā paredzēto subsidiaritātes principu. Tomēr šāda veida „brīdinājums dalībvalstīm un pārējām valstīm” rada nopietnu precedentu tik delikātā jomā kā ģimenes dzīve.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Pirmo reizi Eiropas Parlamenta vēsturē Lietuvas parlamenta rīcība tiek vērtēta kā negatīva. Lai arī cik nevainīgi un labas gribas vadīti ir apspriežamā likuma autori un atbalstītāji, viņi noteikti neveicina virzību uz 21. gadsimta Eiropu. Manuprāt, problēma ir tā, ka vairums Seima deputātu ir pārāk pārliecināti par savu taisnību, uzskatot, ka virs viņiem ir vienīgi Dievs un ka viņi var darīt visu, ko vēlas, ignorējot starptautiskās saistības. Šīs debates ir Padomes un Komisijas atbildes reakcija, kā arī nopietns brīdinājums Lietuvas likumdevējiem, ka mēs neatgriezīsimies viduslaikos, bet rīkosimies, lai veicinātu virzību uz priekšu, izmantojot priekšrocības, ko sniedz ES valstu pieredze un tradīcijas. Tādēļ šīs diskusijas ir tikpat nozīmīgas kā rezolūcija.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, visi cilvēki piedzimst vienlīdzīgi ar savu unikālu vērtību. Tādēļ Parlamentam šodien ir skaidri jāpaziņo, ka mēs runājam par Eiropas iedzīvotājiem, neatkarīgi no tā, kurā dalībvalstī viņi dzīvo. Tā kā ES pamatvērtības ir iecietība, atklātība un brīvība, es jūtos gandarīta, ka jaunievēlētais Komisijas priekšsēdētājs ir paziņojis, ka gatavojas iecelt par cilvēktiesību un pamatbrīvību jautājumiem atbildīgu komisāru.

Ir nožēlojami, ka Lietuva, kura reiz ir saskārusies ar represijām un diktatūru, tagad kā brīva un neatkarīga valsts ir ierosinājusi šo nicināmo likumu, kurš veicinās cenzūru, brīvības trūkumu un neiecietību. Mums visiem, kuri atbalsta demokrātijas principus un kam ir veselais saprāts, ir jānosoda minētais likums un rīt jābalso par rezolūciju. Ļausim, lai šī Parlamenta deputāti cits citam atgādina, ka vissvarīgākā ir mīlestība.

Anna Záborská (PPE). – (SK) 2006. gadā Slovākija tika nosodīta par to, ka tā pieprasīja apziņas brīvību. Pašlaik redzeslokā ir nonākusi Lietuva, jo tā vēlas aizsargāt bērnus no sabiedrības pārmērīgas seksualizācijas. Es uzskatu, ka šīs diskusijas ir manipulēšana ar ES Pamattiesību hartu, kura ir juridiski saistošs dokuments.

Šis Parlaments ignorē tā ES dalībvalsts parlamenta legimitāti, kas bez jebkādas kritikas divas reizes ir nobalsojis par minēto likumu. Šis Parlaments lūdz Cilvēktiesību aģentūras atzinumu, tomēr minētajai aģentūrai nav piešķirtas pilnvaras pārbaudīt dalībvalstu likumu ietekmi. Man ir šāds jautājums, proti, ko domā Īrija pirms gaidāmā referenduma? Īrija noteikti domā par to, ka drīz pienāks laiks, kad tā šajā Parlamentā tiks kritizēta par saviem likumiem, ar kuriem tiek aizsargāta ģimene un dzīvība.

Žēl, ka mēs šajā Parlamentā necienām Eiropas vērtības un nacionālo kultūru dažādību, kā arī nenovērtējam bērnu aizsardzības nozīmi un vecāku tiesības pašiem lemt par savu bērnu izglītošanu.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka visas trīs iestādes ir skaidri paudušas savu nostāju šajās debatēs. Cilvēktiesību ievērošana, iecietība, indivīda neaizskaramība un diskriminācijas aizliegums, cita starpā arī seksuālās orientācijas dēļ, ir Eiropas projekta pamatvērtības, un tādām tām jāpaliek. Dalībvalstu uzdevums ir cienīt šīs vērtības un šajā jomā piemērojamos ES tiesību aktus.

Prezidentūra ir lielā mērā nobažījusies par minēto likumu, tomēr mēs zinām, ka tas ir debašu temats un iemesls, kura dēļ Lietuva tiek kritizēta. Kā jau tika minēts, bijusi komisāre Lietuvas prezidente *Grybauskaitė* kundze, kura ir pietiekami labi informēta ES vērtību un tiesību aktu jautājumos, pati ir ierosinājusi minētā likuma pārskatīšanu, lai nodrošinātu tā saderību ar ES tiesību aktiem. Es jūtos īpaši gandarīta, ka Komisija ir skaidri norādījusi, kas notiks, ja pretēji gaidītajam šis likums stāsies spēkā tā pašreizējā redakcijā.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es pilnībā pievienojos ministres kundzes secinājumiem. Es gribētu cerēt, ka *Grybauskaitė* kundzes izveidotā darba grupa spēs novērst minētā likuma, kas savā ziņā varētu neatbilst ES tiesību aktiem, pieņemšanu.

Es vēlētos uzsvērt mūsu bažas par to, ka daži minētā likuma noteikumi varētu būt pretrunā atsevišķu direktīvu, proti, Direktīvas par audiovizuālo pakalpojumu un elektronisko tirdzniecību, prasībām. Būtībā mūsu

uzdevums nav pieņemt likumu ģimenes tiesību jomā, jo tas ir katras dalībvalsts kompetencē. Tādēļ viss, kas tika teikts iepriekš šo debašu laikā, liecina par to, ka problemātiskos jautājumus rūpīgāk vajadzētu risināt pašām dalībvalstīm, piemēram, šajā gadījumā Lietuvai.

Priekšsēdētāja. – Es esmu saņēmusi piecus rezolūciju priekšlikumus⁽²⁾ saskaņā ar Reglamenta 115. pantu.

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt, ceturtdien, 2009. gada 17. septembrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Carlo Casini (PPE), rakstiski. – (IT) Manā novērtējumā par rezolūcijas priekšlikumu attiecībā uz nepilngadīgo aizsardzību Lietuvā ir paustas nopietnas bažas. Bieži atsevišķi Eiropas Parlamenta deputāti vai politiskās grupas apgalvo, ka risina ar dalībvalstu iekšpolitiku saistītus jautājumus, taču tā tas nav. Konkrētajā gadījumā šķiet, ka viņi cenšas ietekmēt Eiropas Parlamentu, lai tas paustu negatīvu nostāju par minēto Lietuvas likumu, kura saturs mums pilnībā nav zināms, bet mērķis — cildināms, proti, aizsargāt nepilngadīgos. Vienlaikus netieši tiek pausts viedoklis, ka dalībvalstis pašas ir tiesīgas pieņemt savus tiesību aktus. Es vēlētos piebilst, ka daudzos gadījumos uz to ir norādījusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa. Vienlīdzības princips nav apšaubāms, un neviens arī negrasās apšaubīt to, ka cilvēki ir jāciena neatkarīgi no viņu seksuālās orientācijas. Mani iebildumi ir institucionāla rakstura, jo minētais jautājums skar attiecības starp Eiropas Savienību un dalībvalstīm.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Diskriminācija ir aizliegta saskaņā ar Eiropas Savienības un starptautiskajiem tiesību aktiem, kā arī ir pretrunā ES un EK dibināšanas līgumiem, Eiropas Cilvēktiesību konvencijai un ES Pamattiesību hartai. Neviena dalībvalsts nedrīkst pieņemt tiesību aktus, kuri ir pretrunā minētajiem dokumentiem.

Konkrētais Lietuvas likums ir nepieņemams tā absurdā un homofobiskā satura dēļ. Homofobija ir slimība. Cilvēki, kuros mājā naidis pret homoseksuāli orientētām personām, nav pelnījuši līdzjūtību. Viņi ir ne tik lielā mērā homofobi, cik seksuālās orientācijas šovinisti, tādēļ, tāpat kā visu pārējo šovinistu, viņu teiktais ir jāapstrīd, pieņemot atbilstīgus tiesību aktus.

1990. gadā Pasaules Veselības organizācija svītvoja homoseksualitāti no Starptautiskā statistiskā slimību un veselības problēmu klasifikatora. Tā arī apstiprināja, ka neviena seksuālā orientācija nav psihiskās veselības traucējums.

Lesbietes, geji un biseksuāļi ir ikvienas valsts, tostarp arī Lietuvas sabiedrībā. Parasti tie ir 4 % līdz 7 % no kopējā iedzīvotāju skaita. Viņi ir minoritāte ar savām tiesībām. Viņu gājieni, kas atsevišķām personām rada raizes, cita starpā tiek organizēti arī tādēļ, lai atgādinātu pārējiem par šo pamatprincipu, proti, vienlīdzību.

Tādēļ es aicinu Padomi un prezidentūru veikt vajadzīgos pasākumus, lai neļautu dalībvalstīm pieņemt diskriminējošus tiesību aktus. Mums ir jāparāda, ka Eiropas Savienība saka nelokāmu „nē” jebkāda veida diskriminācijai un neiecietībai.

SĒDI VADA: DIANA WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

16. Jautājumu laiks (jautājumi Padomei)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir jautājumu laiks (B7-0203/2009).

Padomei ir iesniegti šādi jautājumi.

Jautājums Nr. 1, ko iesniedza **Marian Harkin** (H-0259/09)

Temats: Dzīvnieku labturība

Tā kā dzīvnieku labturība ir viena no Zviedrijas prezidentūras prioritātēm un tā kā dažas valstis, piemēram, Īrija, jau ir ieviesušas veiksmīgas dzīvnieku labturības programmas saistībā ar dzīvu dzīvnieku pārvadāšanu,

---

⁽²⁾ Sk. protokolu

ieskaitot Zīdītājgovju labturības programmu, kas palīdz nodrošināt, ka mūsu eksportam paredzētie atšķirtie teļi ir izturīgāki un labāk sagatavoti ceļam, vai Zviedrijas prezidentūra plāno ņemt vērā, piemēram, šādas programmas dzīvu dzīvnieku pārvadāšanai, lai nodrošinātu līdzsvara sasniegšanu starp ilgtspējīgu dzīvu dzīvnieku eksportu un dzīvnieku labturības saglabāšanu jebkurā jaunā tiesību aktā? Turklāt, tā kā Īrija atrodas uz salas un tās ekonomika lielā mērā pamatojas uz atšķirto teļu eksportu, vai Zviedrijas prezidentūrai ir kādi priekšlikumi, kas ierobežotu šo Īrijai tik vitāli svarīgo tirdzniecību?

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, man ir tas gods atbildēt uz Harkin kundzes jautājumu. Padomi, tāpat kā Parlamenta deputātus, mēs raizes par dzīvnieku labturību. Komisijas regulāras priekšlikumu iesniegšanas rezultātā šajā jomā nepārtraukti tiek pieņemti liels skaits Kopienas tiesību aktu. Zviedrijas prezidentūras mērķis ir turpināt debates par dzīvnieku labturību un rūpīgu lopkopību. Šie ir mūsu prezidentūras prioritārie jautājumi lauksaimniecības jomā. Zviedrijas pilsētā Upsalā 8.–9. oktobrī tiks rīkota dzīvnieku labturības konference.

Tajā tiks apspriesti ES finansētā dzīvnieku labturības kvalitātes projekta rezultāti. Kopš 2004. gada minētajā projektā ir izstrādāta zinātniski pamatota sistēma, lai novērtētu, vai lauksaimnieki pienācīgi aprūpē ganāmpulkus. Projekta mērķis ir arī rast labāko veidu, lai nodrošinātu atgriezenisko saiti lauksaimniekiem, patērētājiem un citām ieinteresētajām personām. Šajā projektā ir piedalījušās vairāk nekā 40 ES un Latīņamerikas valstu iestādes un augstskolas. Minētajā konferencē tiks apspriests arī tas, kā uzlabot dzīvnieku labturību globālā līmenī. Tajā uzstāsies pārstāvji no tādām starptautiskām organizācijām kā PTO, FAO, starptautiskiem gaļas ražošanas uzņēmumiem, kā arī no ASV un Namībijas.

Šīs konferences iznākumam būs liela nozīme Padomes plānoto secinājumu izstrādē, lai atbildētu uz Komisijas gaidāmo paziņojumu par dzīvnieku labturības marķējumu. Kas attiecas uz iniciatīvu tiesību aktu jomā, esmu pārliecināta — dalībvalstis zina, ka izvirzīt priekšlikumus ir Komisijas uzdevums. Zviedrijas prezidentūra pašlaik izskata Komisijas priekšlikumu jaunajai direktīvai par zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzību. Šajā posmā Komisija nav iesniegusi jaunus likumdošanas priekšlikumus dzīvnieku labturības jomā, kuri būtu jāizskata Zviedrijas prezidentūras laikā.

Marian Harkin (ALDE). – Es jūtos gandarīta par to, ka jūs vēlaties turpināt debates, kā arī par to, ka Upsalā tiks rīkota konference par minēto tēmu. Būtībā spēkā esošie tiesību akti tika pieņemti pirms apmēram diviem gadiem, un es zinu, ka Īrijā mēs tos jau esam ieviesuši. Mēs esam nodrošinājuši apmācību dzīvnieku kopējiem, uzlabojuši pārvadāšanas sistēmu, kā rezultātā mūsu tirdzniecības sistēma funkcionē efektīvi. Tomēr, ja mēs to pārtrauksim, tad neapšaubāmi zaudēsim savas valsts tirgus konkurētspēju. Es vēlējos pajautāt, vai ir vajadzība veikt izmaiņas tiesību aktos, kuri ir spēkā tikai divus gadus, ja kopējā sistēma funkcionē efektīvi? Otrs jautājums ir šāds, proti, cik pamatoti ir iegūtie zinātniskie dati, kas nosaka šādu vajadzību?

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – Kā jūs teicāt, ir svarīgi visu rūpīgi izvērtēt un pienācīgi novērtēt paveikto, proti, iznākumu.

Mēs esam apkopojuši jaunākās zinātniskās atziņas. Lai tās pamatotu, Upsalas konferences diskusijās ir uzaicināti piedalīties gan eksperti, gan zinātnieki. Kā jau es minēju, mēs ceram, ka minētās diskusijas būs pamats tam, lai Padome sagatavotu atbildi uz Komisijas paziņojumu. Tā ir mana pašlaik rīcībā esošā informācija.

Tomēr mēs ļoti atzinīgi vērtējam Eiropas Parlamenta atzinumus. Mēs ceram, ka šis varētu būt ļoti labs sākums diskusijām, lai iegūtu pēc iespējas vairāk informācijas.

Mairead McGuinness (PPE). – Kas attiecas uz dzīvnieku pārvadāšanu, tad es ceru, ka zinātne gūs pārsvaru pār emocijām.

Es gribētu jūs lūgt atrisināt jautājumu par zirgu pārvadāšanu, kuram, manuprāt, līdz šim nav pievērsta vajadzīgā uzmanība, jo, cik man zināms, pašlaik tas rada nopietnas bažas.

Es uzskatu, ka ar dzīvnieku labturību fermās saistītās problēmas varētu palielināties, jo maksa, kuru par saviem ražojumiem saņem daudzu dalībvalstu lauksaimnieki, ir katastrofāli zema. Viņi dara visu iespējamo, lai ievērotu dzīvnieku labturības standartus, neraugoties uz ļoti zemajām izejvielu cenām, kuras negarantē fermām ienākumus. Tādēļ, manuprāt, mums šis jautājums jāizvērtē ļoti rūpīgi.

Seán Kelly (PPE). – Īrijai šis ir strīdīgs jautājums, tas un ir viens no iemesliem negatīvam balsojumam par Lisabonas līgumu. Ņemot vērā iepriekš minēto, kā arī faktu, ka Īrija ir sala, bez dzīvu dzīvnieku eksporta šeit darbosies omulīgs kartelis, jo īpaši attiecībā uz liellopu gaļas un aitas gaļas cenām. Vai jūs mums varat dot

cerību, ka šis jautājums tiks risināts un attiecībā uz to būs iespējams panākt kompromisu līdz 2. oktobri paredzētajam balsojumam par Lisabonas līgumu?

Cecilia Malmström, *Padomes priekšsēdētāja*. – Es saprotu šī Parlamenta deputātu un iedzīvotāju bažas. Diemžēl es nevaru apsolīt, ka šis jautājums tiks atrisināts līdz referendumam.

Pašlaik mēs gaidām Komisijas priekšlikumu. Tas kavējas man nezināmu iemeslu dēļ. Tiklīdz tas būs pieejams, mēs sāksim to apspriest. Vairāk es jums neko nevaru pateikt, jo mēs gaidām šo priekšlikumu. Es ceru, ka mēs to izdarīsim bez liekas dramatizēšanas, raugoties uz šo problēmu no zinātniskā viedokļa un izmantojot pierādījumus.

Jautājums Nr. 2, ko iesniedza **Claude Moraes** (H-0262/09)

Temats: Bērnu tirdzniecība Eiropas Savienībā

Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra (FRA) jūlijā publicēja ziņojumu par bērnu tirdzniecību Eiropas Savienībā, atklājot šīs problēmas nopietno raksturu. Eiropas Savienībā notiek daudzi bērnu tirdzniecības gadījumi seksuālas izmantošanas, piespiedu darba, adoptēšanas un orgānu izņemšanas nolūkā.

Atzinīgi vērtējot to, ka Zviedrijas prezidentūra savā darba programmā kā prioritāru jautājumu iekļāvusi cilvēku tirdzniecības problēmu, es vēlētos uzzināt, vai atbilstīgi Pamattiesību aģentūras ieteikumiem tiks izskatīti īpaši priekšlikumi attiecībā uz bērnu tirdzniecību?

Cecilia Malmström, *Padomes priekšsēdētāja*. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, Zviedrijas prezidentūra pievienojas deputātu bažām par bērnu tirdzniecību seksuālas izmantošanas vai citā nolūkā. Šāds mūsdienās sastopams verdzības veids ir viens no ienesīgākajiem starptautiski organizētās noziedzības veidiem. Protams, tas ir nožēlojami, un tā ir ļoti nopietna problēma gan Eiropas Savienībā, gan citur pasaulē. Cilvēku tirdzniecība ilgu laiku ir bijis būtisks ES darba programmā iekļauts jautājums, un mums noteikti jāturpina īstenot pasākumu kopumu cīņā ar šo šausminošo pamattiesību pārkāpumu.

Eiropai vajadzēs divkārtot centienus, lai veiktu profilakses pasākumus un cīnītos pret organizēto noziedzību, kā arī lai aizsargātu šādas noziedzības upurus. ES saistības apkarot cilvēku tirdzniecību tika skaidri formulētas līdz ar konkrētu tiesību aktu, kā arī juridiski nesaistošu instrumentu pieņemšanu un īstenošanu šajā jomā. Vispirms 1997. gadā tika pieņemta Vienotā rīcība par darbībām, lai apkarotu cilvēku tirdzniecību un bērnu seksuālu izmantošanu. Visnozīmīgākais tiesību akts ir 2002. gada Pamatlēmums par cilvēku tirdzniecības apkarošanu.

2009. gada martā Komisija iesniedza priekšlikumu jaunajam Pamatlēmumam par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, ar kuru tika paredzēts atcelt 2002. gada pamatlēmumu. Viens no minētā priekšlikuma mērķiem ir kriminālizmeklēšanas un kriminālprocesu laikā nodrošināt īpašu attieksmi pret visneaizsargātākajiem cietušajiem, proti, bērniem, lai novērstu turpmāku kaitējumu.

Šis priekšlikums ir saistīts ar vēl vienu Komisijas vienlaikus iesniegtu priekšlikumu, ar kuru vēl vairāk paredzēts ievērot bērnu īpašās vajadzības. Tas ir priekšlikums Pamatlēmumam par seksuālās vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, ar ko atceļ Pamatlēmumu 2004/68. Tā mērķis ir izveidot saskanīgāku un efektīvāku tiesisko regulējumu, paredzot pārkāpējiem bargākus sodus.

Divi minētie priekšlikumi pašlaik tiek apspriesti Padomē. To pamatā ir nozīmīga starptautiska vienošanās, kuru apliecina ANO Palermo Protokols, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā paredzētie pasākumi cīņā pret cilvēku tirdzniecību, kā arī Eiropas Padomes Konvencija par bērnu aizsardzību pret seksuālo izmantošanu un seksuālo vardarbību.

Kas attiecas uz 19.–20. oktobri prezidentūras plānoto ministru konferenci Briselē, kurā galvenā uzmanība būs vērsta uz vispārējiem ES pasākumiem cilvēku tirdzniecības novēršanai, tās dalībniekiem būs iespēja iepazīties ar Pamattiesību aģentūras ziņojumu, to detalizēti apspriest, kā arī iesniegt secinājumus Padomei. Zviedrijas prezidentūra ir paredzējusi izvirzīt cilvēku tirdzniecību un bērnu seksuālo izmantošanu kā prioritāros jautājumus Stokholmas programmā, kuru mēs plānojam pieņemt decembra augstākā līmeņa sanāksmē.

Anna Hedh, *aizstājot autoru*. – (SV) Liels paldies, ministres kundze. Es zinu, ka šis jautājums ir ļoti svarīgs. Zviedrijā, tāpat kā ES, mēs šo jautājumu risinām jau vairākus gadus. Es tikai gribētu paust nožēlu, ka Eiropas Parlamenta deputāti nespēj ierasties uz konferenci 19.–20. oktobrī, jo mēs būsīm šeit, Strasbūrā, un nevarēsīm vienlaikus atrasties arī Briselē, lai piedalītos šajā nozīmīgajā konferencē. Žēl, bet tāda ir situācija.

Es arī zinu, ka Zviedrijas prezidentūra ir paudusi savu vēlmi izvirzīt jautājumu par bērnu seksuālo izmantošanu saistībā ar ceļojumiem un tūrismu. To ir paredzēts apspriest 20. novembra konferencē starpvaldību grupas *L'Europe de l'Enfance* tikšanās laikā, tomēr esmu dzirdējusi, ka šis jautājums darba kārtībā netiks iekļauts. Kādēļ tā? Vai jūs to izvirzīsiet citā reizē?

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, paldies jums, *Hedh* kundze. Es zinu, ka *Hedh* kundze ir sevi pilnībā veltījusi šo jautājumu risināšanai.

Žēl, ka Briseles konference norisināsies vienlaikus ar sesiju. Tā tiek plānota minētajos datumos tādēļ, lai sakristu ar ES dienu pret cilvēku tirdzniecību, kas arī notiks tajā laikā. Patiesi ļoti žēl.

Kas attiecas uz deputātes nākamo jautājumu, proti, kādēļ minētais jautājums nav ietverts programmā, tad varu teikt, ka neesmu par to informēta. Man to vajadzēs noskaidrot, jūs informēt un, iespējams, arī nosūtīt atbildi *Hedh* kundzei.

Elizabeth Lynne (ALDE). – Liels paldies par šo atbildi. Arī man ir žēl, ka konference notiks laikā, kad būsīm Strasbūrā. Vai jūs varētu pārliecināties, ka konferences programmā tiek iekļauts punkts par Eiropas Padomes Konvenciju par cīņu pret cilvēku tirdzniecību? Tas ir svarīgi, jo daudzas dalībvalstis šo konvenciju joprojām nav parakstījušas, savukārt citas, tostarp arī Zviedrija, to vēl nav ratificējušas. Tādēļ, manuprāt, ir svarīgi pārliecināties, lai šis jautājums tiktu iekļauts konferences programmā, un cīņu pret cilvēku tirdzniecību būtu iespējams īstenot dzīvē. Mums ir šādas iespējas, un tās ir jāizmanto.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – Jā, *Lynne* kundze, es par to informēšu organizētājus.

Jautājums Nr. 3, ko iesniedza **Mairead McGuinness** (H-0264/09)

Temats: Vēstījums ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas augstākā līmeņa sanāksmei

Kādu vēstījumu Padome ES vārdā sniegs ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) konferences gaidāmajā sanāksmē?

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, mēs apspriedīsim visdažādākos jautājumus.

ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) konference sāksies 18. novembrī. Viens no svarīgākajiem programmas punktiem ir FAO reforma. Reformas procesa pamatā ir visu FAO locekļu 2008. gadā apstiprinātais rīcības plāns. Šajā plānā ir paredzēts īstenot dažādas reformas. Cita starpā FAO turpmākās darbības noteiks uz rezultātiem orientēta vadības sistēma, kas efektīvāk ļaus kontrolēt ierobežoto līdzekļu piešķiršanu un izmantošanu. Mēs arī ceram, ka reformas procesam būs ilgtermiņa ietekme uz FAO darbību jautājumos, kas saistīti ar tā personālu un vietējiem birojiem. Konferencē tiks apspriesti arī jautājumi par izmaiņām Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas statūtos, kā arī Pasaules pārtikas nodrošinātības komitejas (CFS) reforma.

Minētā reforma ir nozīmīga, jo tā ir saistīta ar globālo partnerattiecību veicināšanu lauksaimniecības, nodrošinātības ar pārtiku un piegādes jomā. Lai apspriestu minētos jautājumus politiskā līmenī, FAO 16.–18. novembrī Romā plāno rīkot Pasaules augstākā līmeņa sanāksmi par nodrošinātību ar pārtiku. Tajā piedalīsies arī prezidentūras pārstāvji. Viņi iepazīstinās klātesošos ar deklarāciju, kuras pamatā daļēji ir Padomes secinājumi par nodrošinātību ar pārtiku un kuru plānots pieņemt minētajā konferencē.

Padome savos 2008. gada 11. novembra secinājumos par FAO ir atzinusi — lai izklātu no pašreizējās pārtikas krīzes, ir vajadzīga vienota un saskaņota starptautiskās sabiedrības rīcība, kā arī pilsoniskās sabiedrības un privātā sektora atbalsts. Tādēļ ES ir jāveido globālās partnerattiecības lauksaimniecības un vispārējās nodrošinātības ar pārtiku jomā saskaņā ar ES rīcības plānu Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanai. 2008. gada jūnijā to atzinīgi novērtēja Eiropadome.

Turklāt Padome savos secinājumos ir atzinīgi novērtējusi uzsākto FAO reformu, kura tiek konstruktīvi īstenota visās FAO dalībvalstīs. Ņemot vērā šo faktu, prezidentūra uzskata, ka augstākā līmeņa sanāksmei jānotiek ar skaidru politisko mērķi, proti, uzsākt jaunās vadības sistēmas ieviešanu nodrošinātības ar pārtiku jomā, kurā vadošā loma jāuzņemas atjauninātai un ietekmīgākai CFS.

Prezidentūra uzskata, ka ir ļoti svarīgi, lai šīs sanāksmes rezultātā tiktu izveidota uz nākotni vērsta un uz rīcību pamatota sistēma, kura palīdzētu pārvarēt pašreizējo pārtikas krīzi un stiprinātu centienus sasniegt pirmo Tūkstošgades attīstības mērķi, proti, izskaust ārkārtēju nabadzību un badu. Lai to panāktu, liela nozīme ir CFS reformai un saistību izpildei globālo partnerattiecību jomā.

Prezidentūra uzskata, ka augstākā līmeņa sanāksmei jānotiek ar šādu skaidru politisko mērķi, proti, uzsākt jaunās vadības sistēmas ieviešanu nodrošinātības ar pārtiku jomā, kurā vadošā loma jāuzņemas atjauninātai un ietekmīgākai CFS. Kas attiecas uz rīcības līmeni, tad prezidentūra uzskata, ka augstākā līmeņa sanāksmē ir jāizveido uz nākotni vērsta efektīva sistēma, lai pārvarētu pašreizējo pārtikas krīzi un stiprinātu centienus sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus.

Mairead McGuinness (PPE). – Arī es atzinīgi vērtēju izsmeļošo atbildi. Vai es varētu uzzināt, kāds ir Zviedrijas prezidentūras viedoklis par Kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) nozīmi šajā koncepcijā un mērķu par vispārēju nodrošinātību ar pārtiku sasniegšanā? Kāda, jūsuprāt, varētu būt mūsu politikas nozīme minētajā procesā? Vai, jūsuprāt, ir svarīgi, ka mums Eiropā ir šāda kopēja politika, ņemot vērā mūsu bažas par vispārēju nodrošinātību ar pārtiku?

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – Mēs Padomē to neesam apsprieduši saistībā ar minēto konferenci, bet ir skaidrs, ka Kopējai lauksaimniecības politikai ir nozīme un arī turpmāk tā arvien palielināsies, rosinot nabadzīgākās valstis kļūt par kopējā tirgus daļu. Tai ir nozīme arī tajās jomās, kurās mēs varam palīdzēt mazināt un novērst pašreizējo smago krīzi.

Mēs to esam izdarījuši. Pašlaik situācija visā pasaulē ir nedaudz uzlabojusies. No dažādām valstīm tiek saņemti pozitīva satura ziņojumi par situāciju to tirgos. Tas ir apsveicami, tādēļ es vēlos veltīt nedaudz laika, lai pastāstītu, kā risināt šādus konfliktus turpmāk, kā pielietot šo nedaudz pārveidoto Kopējo lauksaimniecības politiku, lai palīdzētu nabadzīgākajām valstīm, un kā izvairīties no līdzīgas situācijas turpmāk.

Marian Harkin (ALDE). – Mēs šeit runājam par vispārējo nodrošinātību ar pārtiku, bet es vēlētos īsumā apskatīt jautājumu par ES nodrošinātību ar pārtiku. Manuprāt, ES nodrošinātība ar pārtiku ir atkarīga no pārtikas ražošanas tajā. Šodien norisinājās ALDE AGRI grupas tikšanās ar komisāri *Fischer Boel* kundzi, ar kuru mēs apspriedām šo ļoti nozīmīgo jautājumu un, kā tika norādīts iepriekš, arī Kopējās lauksaimniecības politikas nākotni, jo īpaši pēc 2013. gada, kā arī iespējamo budžeta samazinājumu u.c. Sekas, kas radušās ES pārtikas ražošanas nozarei, patiešām ir smagas.

Es zinu, ka šis jautājums ir tikai neliela, daudz plašāku šīvakara diskusiju daļa, tomēr tas ir ļoti būtisks tiem, kuri ir iesaistīti lauksaimniecības jomā. Jūs jau sniedzāt atbildi, bet, ja jums turpmāk radīsies priekšlikumi par to, kādi jautājumi vēl varētu attiekties uz Zviedrijas prezidentūru, es to atzinīgi novērtēšu.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – Šis ir sarežģīts un ļoti plašas diskusijas. Tajās tiek runāts tikai par konferenci, tomēr būtībā šo tēmu vajadzētu apspriest daudz plašāk. Mūsu mērķis nav uzsākt šādas plašākas diskusijas. Mēs gaidām Komisijas paziņojumu par turpmāko budžetu. Saskaņā ar Padomes 2004. gada vienošanos, mums tika apsolīts budžeta ieņēmumu un izdevumu izsmeļošs pārskats, arī attiecībā uz KLP, kas veido budžeta lielāko daļu. Minētais paziņojums ir aizkavējies. Klist baumas, ka tas tiks izdots gada beigās. Ja tā, tad mēs, Zviedrijas prezidentūra, plānojam uzsākt pirmo apspriedi ar dalībvalstīm, bet darbs, kas saistīts ar minēto jautājumu risināšanu, būs jāveic Spānijas prezidentūrai. Tādēļ šobrīd es jums neko vairāk nevaru pastāstīt.

Jautājums Nr. 4, ko iesniedza **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou** (H-0267/09)

Temats: Stabilitātes un attīstības pakts

Eiropadome jūnijā apstiprināja savas saistības attiecībā uz stabilām valsts finansēm un Stabilitātes un attīstības paktu. Taču sagaidāms, ka aptuveni 20 dalībvalstīm gada beigās tiks piemērota pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra. Kādas iniciatīvas prezidentūra plāno, lai sasniegtu Stabilitātes pakta pareizas un atbildīgas īstenošanas mērķi, un kurās jomās pakta atbilstīgā īstenošanā tā apzinājusi grūtības līdz šim? Vai tā uzskata, ka krīzes apstākļos nepieciešams no jauna pārskatīt paktu vai arī ka 2005. gadā pieņemtā reforma ir pietiekama, lai paktu ievērotu un lai tas būtu efektīvs pašreizējos apstākļos? Kāda izejas stratēģijai un valsts budžeta deficīta samazināšanas stratēģijai tā dod priekšroku un kāds būtu grafiks šādas stratēģijas īstenošanai? Vai tā uzskata, ka 2010. gadam vajadzētu būt fiskālās konsolidācijas un disciplīnas gadam vai ka elastīguma līmenis būtu jā saglabā attiecībā uz valsts finansēm, jo īpaši saistībā ar nodarbinātības samazināšanās prognozēm?

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Šis jautājums šodien jau tika apspriests. Pašreizējos krīzes apstākļos valsts iestādes veic ārkārtējus pasākumus monetārās politikas un budžeta atbalsta jomā. Šie centieni ir vajadzīgi, un tiem ir būtiska nozīme, lai novērstu vēl lielāku krīzi, stabilizētu ekonomiku, kā arī novērstu dramatisku ekonomikas lejupslīdi. Ekonomiskās un finansiālās situācijas stabilizācija nenozīmē, ka lejupslīde ir beigusies. Mums jābūt īpaši piesardzīgiem un jānodrošina, lai mūsu nākotnes politika apvienotu atbalstu

ekonomikas atveseļošanai, kas, cerams, tiks panākta ar atbildības pilnu attieksmi pret ilgtspējīgu publisko finansējumu vidējā termiņā un ilgtermiņā.

Tieši vajadzības līdzsvarot šos divus mērķus dēļ 2005. gada pakta pārskatā pieņemtais elastīgums ir tik pamatots. Šajos ekonomikai grūtajos laikos valstu iestādēm ir jāveic atbilstīgi pasākumi, lai uzlabotu saimniecisko darbību. Kad ekonomikas atveseļošana būs uzsākusi tempu un tas paātrināsies, mums vienai būs jānodrošina ilgtspējīgs publiskais finansējums un jāizstrādā ticami budžeta konsolidācijas plāni.

Tā kā situācija dažādās dalībvalstīs ir atšķirīga, atšķirīgi būs arī finanšu politikas iniciatīvu un monetārās politikas pasākumu grafiki. Tas izpaudīsies kā budžeta deficīta samazināšanas procedūru saskaņošana ar dalībvalstīm atbilstīgi Stabilitātes un attīstības pakta vispārējam kontekstam. Tādēļ prezidentūra rudenī plāno rīkot diskusijas ar Ekonomisko un finanšu jautājumu padomi (ECOFIN) par piemērotām izejas stratēģijām, kā arī to saskaņošanu.

Es ceru, ka šo diskusiju rezultātā tiks panākta vienošanās par vērīgu fiskālo konsolidāciju katrā dalībvalstī atbilstīgi laikā, kas nodrošinās ilgtermiņa ilgtspēju.

Marietta Giannakou, *aizstājot autoru.* – (EL) Paldies, ministres kundze, par jūsu izsmeļošu atbildi. Es ticu, ka jūs palīdzēsiet izvērtēt to, vai mums vajadzētu panākt, lai 2010. gads būtu valstu finanšu uzlabojumu gads, vai arī būs jāmeklē veidi, kā piešķirt pagarinājumus un pieļaut kavējumus, no kā līdz šim ES politika nav guvusi labumu.

Cecilia Malmström, *Padomes priekšsēdētāja.* – (SV) Tas ir ļoti sarežģīts jautājums. Nākamajā nedēļā gaidāmajā G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmē mēs plānojam uzsākt sākotnēju diskusiju par izejas stratēģijām. Tomēr ir skaidrs, ka dažādās dalībvalstīs situācija ir ļoti atšķirīga, tādēļ atšķirīgi būs arī grafiki. Es ceru, ka mēs varēsim uzsākt šo procesu samērā drīz, tomēr tas būs atkarīgs arī no ekonomiskās situācijas attīstības. Tuneļa galā gaisma jau ir redzama, un mēs domājam, ka sliktākais ir aiz muguras, tādēļ vairāk vajadzētu koncentrēties uz ideju par izejas stratēģijām. Ja mēs to nedarīsim pakāpeniski, tad pieaugošais bezdarbs, līdzekļu samazinājums un inflācijas risks visvairāk ietekmēs īpaši neaizsargātās iedzīvotāju grupas. Tomēr pašlaik vēl ir par agru, lai precīzi prognozētu, kad šāds laiks dalībvalstīm varētu pienākt.

Jautājums Nr. 5, ko iesniedza **Seán Kelly** (H-0270/09)

Temats: ES pasākumi cīņā pret bezdarbu

Nesenā Eiropabarometra aptauja parādīja, ka 72 % ES iedzīvotāju saka — „Eiropas Savienībai ir pozitīva loma, radot jaunas darba iespējas un cīnoties pret bezdarbu”, tomēr tikai mazliet vairāk par trešdaļu respondentu bija dzirdējuši par ES instrumentiem cīņai pret bezdarbu, piemēram, par Eiropas Sociālo fondu un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu. Vai tiek darīts viss iespējamais, lai veicinātu informētību par šiem galvenajiem instrumentiem?

Cecilia Malmström, *Padomes priekšsēdētāja.* – (SV) Priekšsēdētājas kundze, Padome pievienojas deputātu bažām par Eiropabarometra aptaujas jaunākajiem rezultātiem attiecībā uz informētību par ES galvenajiem instrumentiem cīņai pret bezdarbu, piemēram, par Eiropas Sociālo fondu un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu. Gan no demokrātijas, gan likumiskā viedokļa ir svarīgi, lai ES iedzīvotāji būtu informēti par to, ko dara ES.

Padome uzskata Eiropas Sociālo fondu un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu par ļoti nozīmīgiem. Mēs vēlamies tos efektīvi izmantot cīņai pret bezdarbu. Šie divi instrumenti ir nozīmīgi finanšu instrumenti, kuri tiek pielietoti, lai cīnītos ar pašreizējo ekonomisko lejupslīdi un palielinātu nodarbinātības līmeni, ieviešot integrētas elastdrošības stratēģijas, kā arī nodrošinot prasmju uzlabošanu un labāku saskaņošanu ar vajadzībām. Šādu nostāju Padome pauda 2008. gada decembrī, kad tā atbalstīja Eiropas Sociālā fonda papildu pasākumu nodarbinātības veicināšanai straujo ieviešanu. Padome arī paziņoja par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda procedūru uzlabošanu. Šajā nolūkā tika pārskatīta sākotnējā regula, lai fonds varētu efektīvāk reaģēt un atbalstīt ne tikai globalizācijas rezultātā atlaistos darbiniekus, bet arī tos, kuri darbu ir zaudējuši finanšu krīzes un ekonomiskās lejupslīdes rezultātā. Tomēr jāuzsver, ka šo fondu līdzekļu apguve, kā arī atbilstīgas informācijas un reklāmas nodrošināšana, ir dalībvalstu un Komisijas uzdevums. Kas attiecas uz Eiropas Sociālo fondu, dalībvalstīm ir jāsniedz informācija par tā iniciatīvām un līdzfinansētajām programmām, lai uzsvērtu Kopienas lomu un popularizētu fondu sniegto atbalstu. Saistībā ar iepriekš minēto es vēlētos pieminēt Komisijas 2005. gadā ierosināto Eiropas pārredzamības iniciatīvu. Viens no šīs iniciatīvas galvenajiem mērķiem ir uzlabot sabiedrības informētību par ES fondu pieejamību, publiskojot saistībā ar ES kohēzijas politiku tiešo subsīdiu saņēmējus.

Kas attiecas uz ES Globalizācijas pielāgošanas fondu, dalībvalstīm ir jānodrošina informācija par tā finansētajiem pasākumiem. Vienlaikus es vēlētos jums atgādināt, ka Globalizācijas pielāgošanas fonds tika izveidots samērā nesen. Informētības trūkums par šo fondu varētu būt saistīts ar faktu, ka tas pagaidām ir sniedzis palīdzību tikai dažos gadījumos.

Seán Kelly (PPE). – Liels paldies par jūsu izsmēlošo atbildi. Man ir vēl viens jautājums. Es apzinos, ka Padomē daudzi izturas noraidoši pret priekšlikumu turpmākos divus gadus izmantot Eiropas Sociālā fonda līdzekļus pilnā apmērā. Ja šī noraidošā attieksme saglabāsies, vai Padome ierosinās kādu citu no izvirzītajām alternatīvām, lai nodrošinātu Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna izpildi?

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – Jā, mēs Padomē to patiesi esam apsprieduši jau vairākas reizes. Viedoklis par minēto jautājumu ir samērā vienprātīgs, proti, lai nodrošinātu projekta kvalitāti, ar daļēju finansējumu tajā ir jāpiedalās arī dalībvalstīm. Tādēļ Padome neatbalsta priekšlikumu to ierobežot.

Tomēr mēs esam informēti par situāciju un problēmām. Mēs esam lūguši Komisiju sagatavot alternatīvu priekšlikumu. Pirms divām dienām es šo jautājumu pārrunāju ar komisāru *Samecki* kungu, kurš par to ir atbildīgs. Viņi jau gatavo šādu priekšlikumu un pēc iespējas ātrāk ar to iepazīstinās.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Man ir žēl, ka Padome neatbalsta minēto vajadzīgo finansējumu 100 % apmērā laikā, kad mēs runājam par Eiropas Sociālā fonda nozīmi bezdarba samazināšanā, jo īpaši pašreizējās krīzes apstākļos. Es arī vēlētos piebilst, ka pašreizējās ekonomiskās krīzes apstākļos ir paredzams bezdarba līmeņa pieaugums, kas īpaši negatīvi ietekmēs tērauda ražotnēs un kuģu būvētavās, kā arī tehniskajās nozarēs strādājošos. Ņemot vērā vajadzību veikt ieguldījumu ES ekonomiskās konkurētspējas nodrošināšanai nākotnē, es vēlētos jums uzdot šādu jautājumu, proti, kādi pasākumi ir paredzēti, lai veicinātu Eiropas Sociālā fonda un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda līdzekļu izmantošanu ekonomiskās grūtībās nonākušo rūpniecības nozaru atbalstam?

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – Kā jau es teicu, mēs esam aicinājuši Komisiju nākt klajā ar alternatīviem priekšlikumiem par to, kādas ir iespējas izmantot Eiropas Sociālo fondu pašreizējā situācijā, kad saskaņā ar jūsu teikto daudzi cilvēki visā Eiropā ir zaudējuši darbu. Mēs ceram, ka Komisija sagatavos šādu priekšlikumu bez nepamatotas kavēšanās.

Tomēr mēs veicam arī daudzus citus bezdarba novēršanas pasākumus. Protams, tas ir dalībvalstu pienākums, tomēr tā ir arī mūsu kolektīvā atbildība censties koordinēt un sekmēt iekšējā tirgus izveidi, novērst šķēršļus, nodrošināt Pakalpojumu direktīvas stāšanos spēkā sākot ar 1. janvāri, lai samazinātu birokrātiju un rosinātu cilvēkus būt nodarbinātiem, vienlaikus piešķirot līdzekļus, lai viņi varētu pabeigt izglītību, vai pārkvalificēties.

Oktobrī ECOFIN neoficiālajā sanāksmē tiks apspriesta arī bezdarba problēma, kas būs viens no svarīgākajiem darba kārtības punktiem. Ņemot vērā diskusijas attiecībā uz Lisabonas stratēģijas nākotni, kuras, cik man zināms, norisinās ne tikai Eiropas Parlamentā, bet arī gandrīz visās Padomes struktūrās, vēl ir daudz apspriežamu jautājumu.

Tādējādi Sociālais fonds ir vienīgais instruments cīņā pret bezdarbu. To var uzlabot, lai parādītu sabiedrībai, kā šo fondu izmantot pēc iespējas efektīvāk. Tomēr tas ir un paliek vienīgais mūsu rīcībā esošais instruments cīņā pret bezdarbu.

Jautājums Nr. 6, ko iesniedza **Bernd Posselt** (H-0271/09)

Temats: Informācija par Čečeniju

Kādus pasākumus veic Padome, lai pēc cilvēktiesību un miera aktivistes *Natalia Estemirova* nogalināšanas un sekojošas memoriālā biroja slēgšanas Čečenijā padarītu tur iespējamu arī turpmāku situācijas novērošanu cilvēktiesību jomā? Kāds ir Padomes viedoklis attiecībā uz ideju Groznijā vai Čečenijas tiesā tuvumā atvērt ES biroju, kas īstenotu šo uzdevumu, vai arī vismaz nosūtīt uz šo zemi pagaidu misiju?

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, kolīdz prezidentūra uzzināja par *Natalia Estemirova* slepkavību, tā nekavējoties izdeva paziņojumu, kurā nosodīja slepkavību un izteica visdziļāko līdzjūtību bojā gājušās ģimenei un cilvēktiesību aizstāvju organizācijas „Memoriāls” kolēģiem. Mēs arī mudinājām Krievijas iestādes pēc iespējas ātrāk un rūpīgāk izmeklēt šo slepkavību un nodot vainīgos tiesai.

Es varu apgalvot, *Posselt* kungs, ka Padome arī turpmāk vērigi sekos līdzi norisēm Čečenijā, īpašu uzmanību pievēršot cilvēktiesībām un cilvēktiesību aizstāvju situācijai. Padome vairākas reizes ir mudinājusi Krievijas

iestādes darīt visu iespējamais, lai Krievijā aizsargātu šos cilvēkus saskaņā ar vispārēji atzīto ANO Cilvēktiesību aizstāvju deklarāciju. Es gribētu uzsvērt, ka saistībā ar Komisijas atbalsta projektu ES pārstāvji, kā arī Maskavas vēstniecību ES dalībvalstīs diplomāti jau atrodas Čečenijā vai arī regulāri to apmeklē.

Padome vēlas uzsvērt, ka tā uzskata Posselt kunga jautājumu par ļoti nozīmīgu un arī ir nobažījusies par stāvokli Čečenijā cilvēktiesību jomā, tomēr mēs uzskatām, ka pašlaik nav lielas vajadzības tur atvērt ES biroju vai sūtīt uz turieni misiju. Eiropas Savienība jau tiek pārstāvēta šajā reģionā. Mēs arī turpmāk novērosim situāciju cilvēktiesību jomā šajā valstī, kā arī sekosim līdzi tam, kā tur tiek ievēroti tiesiskuma un demokrātijas principi, un vajadzības gadījumā risināsim ar tiem saistītās problēmas.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Paldies jums, Malmström kundze. Tā ir pirmā pozitīvā no Padomes saņemtā atbilde uz šo jautājumu. Paldies jums.

Tomēr man ir īss papildjautājums, proti, vai Padome ir paredzējusi izskatīt jautājumu par Čečeniju Zviedrijas prezidentūras laikā atkārtoti, jo Krievijas vadošās iestādes ir izdevušas virkni paziņojumu par izmaiņām. Pēc šiem paziņojumiem būtu jāseko rīcībai, tomēr mēs to neredzam. Tādēļ es gribētu jūs lūgt vēlreiz mūs īsi informēt par šo jautājumu, pirms tiek uzsāktas sarunas par nolīgumu. Rīt mēs esam ieplānojuši steidzamas debates par šo jautājumu.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Jā, priekšsēdētājas kundze, dialogā ar Krieviju mēs regulāri apspriežam cilvēktiesību jautājumus, un šī tēma tiks ietverta arī rudenī plānotā ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes darba kārtībā.

Jautājums Nr. 7, ko iesniedza **Nikolaos Chountis** (H-0273/09)

Temats: Turcijas valdības atļauja veikt ogļūdeņražu meklēšanu ES dalībvalstu ekskluzīvajās ekonomiskajās zonās

Turcijas valdība ir nolēmusi atļaut valsts uzņēmumam *Turkish petroleum corporation* (TPAO) veikt ogļūdeņražu krājumu meklēšanu Grieķijas un Kipras ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā (EEZ). Tas ir turpinājums Turcijas iebiedēšanas taktikai, lai aizkavētu Kipru turpināt veikt EEZ izpēti, tādējādi spiežot Kipru noteikt veto Turcijas iestāšanās sarunu enerģētikas nodaļas atbloķēšanai. Nemot vērā potenciāli bīstamo ietekmi, ko Turcijas un ES dalībvalstu attiecībās var izraisīt šāds lēmums, aicinām Padomi atbildēt uz šādiem jautājumiem.

Kādus tūlītējus pasākumus tā veiks, lai nodrošinātu, ka Turcijas valdība atceļ lēmumu atļaut veikt ogļūdeņražu krājumu meklēšanu ES dalībvalstu ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā? Kādus pasākumus tā veiks, lai nodrošinātu, ka attiecībā uz Kipru arī Turcija ievēro Ankaras nolīguma Papildprotokolu un atzīst tās tiesības uz EEZ? Kad ir sagaidāms, ka Turcija pieņems Jūras tiesību konvenciju, kas ir iekļauta Kopienas tiesību sistēmā?

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, Padome ir informēta par šī Parlamenta deputāta izklāstītajiem notikumiem. Kas attiecas uz Turcijas attiecībām ar citām šī reģiona valstīm, tai, tāpat kā jebkurai citai valstij, ir pienākums rīkoties tā, lai tiktu veicinātas labas kaimiņattiecības un panākts strīdu mierīgs atrisinājums. Tāda ir ANO hartas būtība.

Tas ir arī svarīgs iestāšanās ES priekšnoteikums. Turcijas un ES sarunu rezultātā Padome ir sagatavojusi secinājumus, aicinot Turciju atturēties no draudiem un darbībām, kas varētu nelabvēlīgi ietekmēt robežstrīdu mierīga risinājuma procesu. Turklāt ES ir atkārtoti uzsvērusi, cik svarīgi ir normalizēt Turcijas un ES dalībvalstu, tostarp Kipras Republikas divpusējās attiecības un ievērot visu ES dalībvalstu suverenitātes tiesības.

Kas attiecas uz Papildprotokolu, tad ES nostāja šajā jautājumā ir skaidra. Turcijai ir pienākums to ievērot pilnībā, turklāt nediskriminējošā veidā. Visus šos jautājumus ES izvirza regulāri, un pēdējo reizi tie tika apspriesti jūlijā rīkotajā ES trijotnes un Turcijas ministru sanāksmē Stokholmā, kā arī Asociācijas padomes sanāksmē maijā. Es varu apgalvot, ka Padome šos jautājumus uzskata par ļoti nozīmīgiem. Mēs turpināsim vērgi sekot līdzi minētajām norisēm.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Ministres kundze, es atzinīgi vērtēju jūsu vēlmi un apņēmību sniegt skaidras atbildes uz mūsu jautājumiem.

Es vēlētos jums darīt zināmu, ka rīt mēs Parlamentā apspriedīsim jautājumu par gāzes cauruļvadu *Nabucco*, kā arī atgādināt, ka 2009. gada janvārī Turcijas premjerministrs draudēja Briselei, ka viņa valsts atkārtoti izvērtēs atbalsta sniegšanu dabasgāzes cauruļvada būvniecībai, ja iestāšanās sarunās ar Turciju netiks turpināta enerģētikas sadaļas apspriešana.

Kā jums zināms, Kipra noteica veto šīs sadaļas atbloķēšanai, jo Turcija tai bija izteikusi draudus par ekskluzīvās ekonomiskās zonas izpēti.

Tā kā jautājums par ekskluzīvajām ekonomiskajām zonām ir ļoti nozīmīgs un var radīt lielas problēmas vairākām ES politikām, es gribētu jums vēlreiz uzdot jautājumu, proti, kādus pasākumus Padome plāno veikt, lai nodrošinātu, ka Turcija atzīst Kipras tiesības uz ekskluzīvo ekonomisko zonu?

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, gan Padome, gan Komisija šo jautājumu ir ņēmušas vērā, un mēs turpināsim sekot līdzi šīm norisēm. Visās turpmākajās sarunās ar Turciju mēs turpināsim apspriest gan šo jautājumu, gan arī jautājumu par labām kaimiņattiecībām. Nākamā šāda iespēja būs novembrī plānotā trijotnes ārlietu ministru sanāksme. Es ceru, ka deputāta minētie incidenti tiks novērsti.

Kas attiecas uz enerģētikas sadaļu, šis jautājums pašlaik tiek apspriests vairākās Padomes struktūrās, un sarunas turpinās. Tomēr vēl ir par agri paziņot šīs analīzes rezultātus, jo, kā jau deputātam ir zināms, katrā šī procesa posmā ir jāpanāk Padomes vienprātība.

Jautājums Nr. 8, ko iesniedza **Liam Aylward** (H-0278/09)

Temats: ES politika Mjanmā

Vai Eiropadome var sniegt paziņojumu par Eiropas Savienības politiku attiecībā uz Mjanmu un īsumā izklāstīt pasākumus, ko Eiropas Savienība veic, lai palīdzētu atbrīvot *Aung San Sui Kyi*, kuru tur apcietinājumā jau no 1990. gada?

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, ES ir vērīgi sekojusi līdz *Aung San Suu Kyi* lietai jau divdesmit gadus, kopš viņa tika apcietināta. Padome viņas vārdā ir aktīvi un nenogurstoši strādājusi. Vairākas reizes mēs esam aicinājuši Mjanmas iestādes viņu atbrīvot.

Turklāt Padome saistībā ar šo lietu ir veikusi īpašus pasākumus, par kuriem es pastāstīšu sīkāk.

Augustā ES nekavējoties nosodīja juridiski nepamatoto, pret *Aung San Suu Kyi* uzsāktu tiesvedību, kā arī spriedumu viņas lietā. Mēs aicinājam Mjanmas iestādes viņu nekavējoties un bez jebkādiem nosacījumiem atbrīvot. Padome norādīja, ka pret *Aung San Suu Kyi* uzsāktā tiesvedība ir valstu un starptautisko tiesību aktu pārkāpums.

Turklāt ES Augstais pārstāvis *Javier Solana* uzstājās *Aung San Suu Kyi* vārdā jūlijā notikušajā ASEAN ministru sanāksmē un tai sekojošajā ASEAN un ES ministru konferencē, kurā piedalījās arī pārstāvis no Mjanmas. Stingras prasības attiecībā uz *Aung San Suu Kyi* un pārējo politieslodzīto tūlītēju atbrīvošanu izvirzīja arī citi minētās konferences dalībnieki, tostarp ASV, Ķīnas, Krievijas un citu valstu pārstāvji.

ES ir aktīvi atbalstījusi ANO pasākumus ar ES Īpašā sūtņa Mjanmā *Piero Fassino*, kā arī ANO ģenerālsekretāra īpašā padomnieka *Ibrahim Gambari* līdzdalību, kā arī apspriedusies ar nozīmīgākajiem ES partneriem Āzijas valstīs.

Mjanmas iestādes turpina ignorēt pret *Aung San Suu Kyi* ieslodzījumu vērstos protestus, kā arī aicinājumu viņu atbrīvot, kuru ir izteikušas daudzas valstis un organizācijas, tostarp ANO ģenerālsekretārs, ASEAN ģenerālsekretārs un vairākas ASEAN dalībvalstis.

Tā kā Mjanma nesniedza atbildi, ES tieši vērsās pret tiem, kuri ir atbildīgi par spriedumu. Mēs iekļāvām par spriedumu atbildīgos tiesnešus un pārējos pret *Aung San Suu Kyi* vērstajās darbībās to personu sarakstā, uz kurām attiecas ceļošanas aizliegums un līdzekļu iesaldēšana. Mēs arī esam izveidojuši to personu sarakstu, uz kurām attiecas ierobežojoši pasākumi, lai attiecinātu līdzekļu iesaldēšanu uz uzņēmumiem, kas pieder Mjanmas režīma locekļiem vai ko viņi kontrolē, kā arī uz fiziskām un juridiskām personām, kuras ir saistītas ar tādām.

Padomes 13. augusta atbilde pilnībā atbilst Eiropas Parlamenta 2008. gada oktobra rezolūcijai. Es varu deputātam apgalvot, ka papildus minētajiem īpašajiem pasākumiem ES veiks intensīvāku darbu starptautiskajā līmenī, jo īpaši sadarbojoties ar līdzīgi domājošiem partneriem Āzijas valstīs, lai panāktu *Aung San Suu Kyi* un citu politisko ieslodzīto tūlītēju beznosacījumu atbrīvošanu. Tas būs pirmais un galvenais solis nacionālā izlīguma procesā, lai 2010. gadā plānotās vēlēšanas varētu uzskatīt par brīvām, godīgām un ticamām.

Liam Aylward (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, es gribētu jums pateikties par jūsu izsmēlošo atbildi. Vai drīkstu jautāt, kādus pasākumus Eiropas Savienība ir veikusi vai veic, lai palīdzētu tūkstošiem bēgļu, kuri ir

pametuši *Shan* štatu Mjanmas ziemeļu daļā un devušies uz Ķīnu pēc augustā notikušajām vardarbīgajām sadursmēm starp militāro huntu un etniskajām minoritātēm?

Cecilia Malmström, *Padomes priekšsēdētāja*. – Es ļoti atvainojos, bet domāju, ka nevarēšu atbildēt uz šo jautājumu. Es to noskaidrošu un darīšu jums zināmu.

Jautājums Nr. 9, ko iesniedza **Brian Crowley** (H-0280/09)

Temats: Ciešākas ES un ASV attiecības

Vai Eiropadome var iepazīstināt ar iniciatīvām, ko tā īsteno, lai būtu iespējams veidot ciešākas politiskās un ekonomiskās attiecības starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm?

Cecilia Malmström, *Padomes priekšsēdētāja*. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, Padome attiecības starp ES un ASV uzskata par ļoti nozīmīgām. Transatlantiskās attiecības ir ES ārpolitikas pamats, kas balstās uz mūsu kopīgajām vērtībām, proti, demokrātiju, cilvēktiesībām un mūsu saistībām attiecībā uz atvērtu, integrētu ekonomiku. Jaunā ASV administrācija ir devusi jaunu impulsu šīm attiecībām.

Mēs esam cieši nolēmuši turpināt šo sadarbību. Šis ir laiks, kad abos Atlantijas okeāna krastos mūsu transatlantiskajās attiecībās tiek gaidīti konkrēti rezultāti. Es jūtos gandarīta par to, ka ES cieši sadarbojas ar ASV daudzās jomās, lai paplašinātu mūsu stratēģiskās partnerattiecības un gūtu pozitīvus rezultātus. Protams, mēs turpināsim ciešu sadarbību vairākos reģionālos jautājumos, piemēram, attiecībā uz Afganistānu, Pakistānu, Irānu, miera procesu Tuvajos Austrumos, kā arī Krieviju un Rietumbalkāniem. Mēs regulāri sadarbojamies krīzes pārvarēšanas jomā, un es jūtos gandarīta, ka ASV piedalās EDAP civilajā misijā Kosovā.

Mēs cieši sadarbosimies arī jautājumos, kas saistīti ar klimata pārmaiņām un gada beigās plānoto Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmi. Jaunā administrācija ir palīdzējusi ASV kļūt mērķtiecīgākai šajā jomā. Mēs to atzinīgi vērtējam un ceram, ka tā saskaņā ar nolikumu spēs izvirzīt līdzīgus mērķus attiecībā uz emisiju samazinājumu vidējā termiņā. Mēs esam ilgstoši sadarbojušies arī enerģētikas jomā. Mēs uzskatām, ka ir pienācis laiks šos jautājumus risināt augstākā līmenī, tādēļ esam paredzējuši izveidot īpašu ES un ASV enerģētikas padomi. Tā varētu būt laba iespēja, lai paplašinātu sadarbību mūsu starpā tādās jomās kā energoapgādes drošība, tirgi, ilgtspējīgas attīstības politika un jaunu enerģijas tehnoloģiju pētniecība.

Vēl viens ļoti nozīmīgs jautājums, protams, ir finanšu un ekonomiskā krīze. Ja mēs vēlamies atjaunot uzticību finanšu tirgiem un panākt, lai tie pienācīgi funkcionētu, arī šajā jomā ir vajadzīga ļoti cieša sadarbība. Tirdzniecības jomā 2010. gadā ir sekmīgi jāpabeidz Dohas sarunu kārtā. Tam ir liela nozīme, ja vēlamies paātrināt ekonomikas atveseļošanu un novērst protekcionismu. Šajā jomā ASV ir galvenā loma.

Mēs apspriedīsim šos jautājumus nākamajā nedēļā plānotajā G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmē. Abas puses ir izrādījušas interesi padziļināt sadarbību tieslietu un iekšlietu jomā, kā arī palielināt savstarpējo izpratni par abu pušu tiesisko regulējumu un politisko sistēmu. Paziņojums par ieslodzījuma vietu slēgšanu Gvantanamo līcī ir nozīmīgs solis, lai padziļinātu transatlantisko sadarbību tieslietu un iekšlietu jomā.

Kas attiecas uz kodolieroču neizplatīšanu un atbrūpošanu, tad sadarbība starp ES un ASV ir no jauna aktivizējusies, un prezidenta *Obama* administrācija ir izrādījusi lielu interesi par to. Vašingtona un Brisele sadarbojas, lai nodrošinātu pozitīvus rezultātus tādās jautājumos kā Kodolieroču neizplatīšanas līguma pušu pārskatīšanas konference, Līguma par kodolizmēģinājumu vispārējo aizliegumu stāšanās spēkā un risinājuma rašana ANO Atbrūpošanās konferences sarunu strupceļa gadījumā, lai mēs varētu noslēgt līgumu, ar kuru tiktu aizliegts ražot skaldāmu materiālu, kas paredzēts kodolieroču vai citu kodolspridzināšanas ierīču ražošanai.

Abas puses ir izrādījušas lielu interesi par transatlantiskā politiskā dialoga stiprināšanu un sadarbību attīstības veicināšanā. ES un ASV ir pasaulē lielākās līdzekļu devējas, tādēļ mums ir kopīgas intereses vēlt visus spēkus attīstības veicināšanai. Mēs rīkojam pārrunas par to, kā to izdarīt. Gaidāmā ES un ASV augstākā līmeņa sanāksme būs lieliska iespēja augstākajā līmenī apspriest šos un daudzus citus nozīmīgus jautājumus. Es esmu lepna par to, ka Zviedrijas prezidentūrai ir dota iespēja būt vadošajai ES valstij šajā augstākā līmeņa sanāksmē. Mēs esam cieši pārliecināti, ka minētā sanāksme veicinās transatlantiskās attiecības pozitīvā un konstruktīvā veidā.

Brian Crowley (ALDE). – Liels jums paldies, ministres kundze. Lieliski, ka esat atgriezusies, kaut arī citā statusā.

Es uzskatu, ka mēs jo īpaši varam sadarboties divās tādās jomās kā ieroču izplatīšana un finanšu krīze.

Vai Zviedrijas prezidentūrai, pārstāvēt Padomi, būs kāds īpašs jautājums, kuru tā vēlas izvirzīt apspriešanai pēc neilga laika paredzētajā ASV un ES augstākā līmeņa sanāksmē, jo īpaši attiecībā uz nesaskaņām, kuras radušās starp Franciju un Lielbritāniju, no vienas puses, un pārējām ES dalībvalstīm, no otras puses, attiecībā uz finanšu noteikumu piemērošanu? Iespējams, ka ASV tuvākas ir pārējo ES valstu, nevis Francijas un Lielbritānijas idejas, kuras vakar izklāstīja *Gordon Brown*.

Cecilia Malmström, *Padomes priekšsēdētāja*. – Šorīt mēs apspriedām gatavošanos G20 sanāksmei. Es zinu, ka plašsaziņas līdzekļos tiek apspriesti vairāki priekšlikumi, tomēr man jāsaka, ka ES rīcība ir pietiekami labi saskaņota. Mums ir bijušas sarunas ar finanšu ministriem, un rīt vakar tiek rīkotas vakariņas, kurās tiksies valstu vadītāji un premjerministri, lai pabeigtu saskaņošanu attiecībā uz Pitsburgas sanāksmi.

ES ir vienota. Mēs zinām, ko vēlamies. Mums ir konkrēts priekšlikums, un rīt mēs veiksīm tā precizēšanu. Tādēļ es par to neuztraucos un jūtos gandarīta, ka ar Komisijas un komisāra *Almunia* kunga palīdzību mums ES ir izdevies panākt tik ciešu vienotību. Runa ir par mūsu prioritātēm un risinājumiem, un G20 sanāksmē mēs centīsimies panākt vienošanos pēc iespējas vairākos jautājumos gan ar ASV administrāciju, gan arī ar pārējiem partneriem.

Mēs esam gandarīti, ka darba kārtībā atkal ir iekļauts jautājums par kodolieroču neizplatīšanu. Kādu laiku bija grūti šo jautājumu izvirzīt, tādēļ mēs esam pateicīgi prezidentam *Obama* par to, ka tas ir izdarīts. Tomēr, lai atrisinātu šo jautājumu, būs vajadzīgs zināms laiks. Ir radušies daži sarežģīti tehniska rakstura jautājumi, un paies laiks, līdz tie tiks atrisināti. Mēs esam orientēti uz procesu. Mēs centīsimies virzīties uz priekšu šajā jomā, bet es jums nevaru pateikt, cik ilgs laiks tam būs vajadzīgs, un es nevaru minēt arī konkrētus termiņus. Tomēr šis jautājums ir iekļauts darba kārtībā. Mēs esam ieinteresēti šī jautājuma atrisināšanā, un es domāju, ka tāda ir arī mūsu ASV kolēģu vēlme.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos uzdot jautājumu par ES, ASV un Krievijas trijstūri. Kā mēs zinām, pēc prezidenta *Obama* iniciatīvas ASV un Krievija ir uzsākušas ļoti nozīmīgas sarunas par kodolatbrūņošanu. Kā, jūsuprāt, Padome un Eiropas Savienība varētu to veicināt un sniegt ieguldījumu šajās cilvēcei tik nozīmīgajās sarunās?

Cecilia Malmström, *Padomes priekšsēdētāja*. – Es esmu ļoti priecīga par šo ziņu. Manuprāt, tas ir nozīmīgs panākums, ka šīs divas valstis var sēdēt pie viena galda un apspriest, kā jūs sakāt, cilvēcei svarīgus jautājumus. Mēs ceram, ka tie tiks atrisināti.

2010. gada martā tiks rīkota Pasaules kodoldrošības augstākā līmeņa sanāksme, kurā piedalīsies arī ES. Tā būs laba iespēja salīdzināt mūsu uzskatus, lai redzētu, kādu ieguldījumu varam sniegt, lai šīs sarunas būtu pēc iespējas veiksmīgākas un rezultatīvākas.

Priekšsēdētāja. Uz jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, sniegs rakstiskas atbildes (sk. Pielikumu).

Jautājumiem atvēlētais laiks ir beidzies.

17. Komiteju un delegāciju sastāvs (sk. protokolu)

18. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

19. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 19.00)